Karnataka Bhasa Kusuma
Manjari*
(& other works)

* By Ramabrahmananda Sarasvati

1

॥ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಶ್ರೀನಾಥ ಭಾಷ್ಯಾಂಶು ನಿರ್ಮ

ಮಂಜುಳಂ ಪ್ರಮಾಣಶಬರ ಉದಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಮಸ್ತು॥೧॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಂ ಪ್ರಣತಾಪಹಾರಿಣಂ ಪ್ರ

ಣಂ ಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮಗುರುಂ ಗಣೇಶಂ। ಸ್ತುತಿ ಭವಾನೀಂ ಚ

ಗಪ್ರಾಂತನಿರ್ಣಯೇಂ ನಾಮಕ ಭಾಷ್ಯಾವಭಾಸ್ಯೈಷ್ಯೇ।

ಷ್ಯೇ॥ ಟೀಕಾ॥ ತಾಪತ್ರಯವೆಂಬ ನೋಯ ತಾಪವನ ವಾ

ಪರಿಹರಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು। ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯು

ನಿ ಹಿತಾಹಿತಗಳ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅ

ರ್ಥದಿಂದಾ ಶ್ರೀಯಂ ಪ್ರಕಾಶಿವೆಂಬ ಗುರುವನ್ನು। ನಿತ

ವಿಘ್ನನಾಶಕರದಾ। ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು। ನಿತ್ಯರಗಣಿ

ಥನ್ಯ ತೋರಿಸುವ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು। ನಿತ್ಯರವಾಕ್ಯಗ

ಳಿಂದಲೂ। ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ದಾದ ಶರೀರದಿಂದ

ವಾದಮನನ್ನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ

ಮೂಢರಾದ ಜನರ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರನ

ಕಲವೇದಾರ್ಥಗಳೆಂಬ ಸರ್ವವೇದ ಭಾಷ್ಯಯೆಂದಾ। ಗ್ರಂಥ
ವಾನಿಷ್ಟಪ್ಪತೇ।। ।ಯೆಂಬ ವಚನಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಾ।।ಯೀ
ಮಾಡಿದ [illegible] ಸಮುದಾಯವಾದುವದಕ್ಕೆ ಅ
ಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ಕೇಳ್ವ ಶಿಷ್ಯರೆ। ಯಾನಾನಾವೇದಾಂತ
ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಗೂಢಾರ್ಥಗಳು ಬಲ್ಲರಿ। ಪಕ್ಷೇ। ಯೆಂದು
ಬಾಧ್ಯಾರ್ಥಂ। ಭಾಷ್ಯಸುಮಂಜರಿ।। ಟೀಕಾ।। ಸಕಲಸಬುದ್ಧಿ
ಶ್ರೇಯಸ್ಸನಾದಾರ್ಥಸಾಧನಾ ಆಗ್ನೆ ಯೆಂದಾ। ಶ್ರೇಯಸ್ಸಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮ ಧಿಯುಳ್ಳವನಾ ನೀ। ಅವೇ ಮಂದಬುದ್ಧಿಗಳಾದ್ದಾ ಯುಳ್ಳವ
ರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಬರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ। ಸಕಲವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು।
ವರಾಸಿ ತೆಗೆದು ಭಾಷ್ಯಸುಮಂಜರಿ ಯೆಂಬಾ ಗ್ರಂಥ
ವಹೇಳ್ವೆ। ಅದರಿಂದಾ। ಯೀಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯಸುಮಂ
ಜರಿ ಯೆಂಬ ಹೆಸರು। ಯಿದು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಮಾಡದೇ
ಬುದ್ಧವನೇ ಅಧಿಕಾರಿ ಯೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು।। ಯೀ।
ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥಾ। ಉಪದಲ್ಲಿ। ಹುವಿನಗೊಂಚಲಿಗೆ ಯೀ ಪಲಕ್ಷ
ಣಗಳುಂಟು। ಆ ಲಕ್ಷಣಗಳನೆಲ್ಲಾ। ಯೀ ಭಾಷ್ಯಸುಮ
ಂಜರಿ ಯೆಂಬಾ ಹುವಿನಗೊಂಚಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತಿದಾನೆ।। ಶ್ಲೋಕ।।
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಣಾರವಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ದಯೋಸ್ಸ್ವಲತೋ।

ಸಾವ್ಯ

ದ್ಭವಾಗುಶೋ:॥ ವಿಸ್ನೃನಸಂಧ್ಯಾತನತ್ಪುಲಾಘರಾಪಿ ಗ್ರಾಹ್ಯಾಃ
ಶೌಕನಾಮಮಂಜರಿ॥ ಚಿಂತಾ॥ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾತ್ ವಿಯಂಬಾ
ವನಂತರತುಹಾಬಿರಲಾನಿನಿರ್ಘ್ನಶುವಿನದಯವೆಂಬಾ॥ ಕಲ್ಲುಲತೆಯಂ
ದಹುಷ್ಟಿನಾನೇಬ್ರುಂಸ್ಥನೆಂಬಾಸ್ನಾನವೆವರಿಮ್ಯಬಾಮೋಕ್ಷವೆಂಬಾ
ಲಭ್ಯಕ್ಕದಾನಿಲಾಕದಹುವಿನಸಿಂಬಲಾವಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಿನದಿನ
ಕ್ಕೆ ಚಿ॥೧೮ ನಿಜದೇ॥ ನಿತ್ಯೆ ವಾನಿ॥ ಗ್ರಾಹೋರನ ಮಮಂಖರಿಲಾಕದಲ್ಲಿ
ತ್ರಿಕಾಲನವದೇ॥ ಹೊರಾನಿ॥ ಹಿಂದೆ ಹೇಳ್ದ ಪರಿಂದಾ॥ ಸುರುದೇವ
ತಾನುಗ್ರಹ ಭ್ರವನಿಗೆಸ್ನಾನಬಿರುವದು॥ ಸುರುದೇವತಾನುಗ್ರಹ
ವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ॥ ನ್ನಪಣಾವಮಾಡಿದರೂ॥ ಸ್ನಾನವೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳ್ವಲ್ಲುದುತ್ರಯಿ ದೇ॥ ಯಂಬದುಯಾಕ್ಲೋಕಾ ಧಾ॥೧॥ ಯಾಪ್ರಕಾರ
ಗುರುದೇವತಾನುಗ್ರಹಿಲ್ಲತಿರುಂದಾ ದಿ ಕಾರಿಗಳನು॥ ಜನನಮ
ರಣಮುಂತ್ರಾದಾ॥ ನಂತ್ಸಾರಬಂಧ ದಿಂದಬಿಡಿಸಿ॥ ನಿಜಾನಂದನ್ನುಸು
ವವತಿಳವಹಾಗೆ ಅರಕಅನುಗ್ರಹನಲಾನ್ಸರಾಕ್ರರುದ್ರಾಮಬ್ರುಂಹ್ಮ
ನಂದನರತ್ನತಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ವರುಷ॥ ಮಲ್ಲಿಕಿತ್ತ್ಯತ್ರಯಂಪಾ
ದಿ ಅತಿರುಂದಾ ಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಾಥನಿಲಾನಿಭಾವಾರನು ಮರು.
ಜರಯಂಬಾಲ ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತನಾನಿನಿರು ಎನಿದರು॥ ಅದರಿಂದನೆ
ದ್ಧರು ವಿನಲ್ಲಿ॥ ಧ್ರುರಬೃತ್ರಯಂಪಾದಾನ್ಯಳಯ ೨ ನವರಾದಾನಾ
ಲ್ಲುಷಾತಿಅರರುಗಳು॥ ಅಾನ್ಯರುದರರುಗಳು ಅನಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದಲ್ಲಿ

ಯಜ್ಞಗಳೂ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣವ ಮಾಡುವದಕ್ಕಲ್ಲ। ಅಧಿಕಾರವುಂಟು ಯೆಂ
ಬದು ಸಿದ್ಧಾಂತ। ಶೂದ್ರರು ಮಂತ್ರಾದವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಸ್ಮೃತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲಾವಲ್ಲಾ ಯೆಂದು। ಶಂಕಿಸಲು
ಉತ್ತರವನು ಹೇಳುವನೇ। ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರುಗಳಿಗೆ ಉಪನೈನಮು
ಂತ್ರಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಂಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪಾಠ
ವರಲ್ಲಿಯೂ। ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ। ನಾಸ್ತಿ
ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತ। ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ತತ್ವವಿ
ಚಾರವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿಯು। ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿ ಶಾ
ಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಜಪದಲ್ಲಿಯು ದೇವತಾಧ್ಯಾನದ
ಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು ಯೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾ। ಹಾಗಾದ
ರೆ ವೇದಾ ಪಾಠ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ। ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯು ಅಧಿ
ಕಾರಿಯಾದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯರುಗಳಿಗೆ। ಪುರಾಣಪಾಠ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಂಟು ಯೆಂದರೆ ನಿಜವು ವಿಶ್ನೆ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣನಾದ ಕಾರಣ। ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರಭುತ್ವನಿ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಂಬುವರು। ಅದರಿಂದ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರಾದಿಗಳೂ ಲೌಕಿ
ಕ್ಯಪಾಠಾದಿಗಳೂ। ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವದು। ಕಲಿಯಲ್ಲಿ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಜಾತಿಯ ವೇದಾಭ್ಯಾಸಿಯೂ ಇರುವರು। ಮಿಕ್ಕಾದ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ। ನ
ಕರವಾಗಿಯಿರುವದು ಅದರಿಂದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶೆ

ಪ್ರಾಣಿಯಾದದೇ। ಕರ್ಮಗಳಮಾಡದೇ। ಬಹುಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ನೀ ಬಿಟ್ಟನೇ।
ವಿಯನೂ। ಶೂದ್ರಧರ್ಮಗಳನೇ ನರನು ತ್ರಿಂಶಲಾನಿ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಯುಗೇ
ಯುಗೇ ಹಿಯಾಧರ್ಮಾಸ್ತತ್ರ ತತ್ರೇ ಷು ಬೆ ದ್ವಿಜಾಃ॥ ತೇಷಾಂ ನಿಂದಾ
ನ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಯುಗರೂಪಾಹಿತೇ ದ್ವಿಜಾಃ॥ ಟೀಕಾ॥ ಆಯಾ ಯುಗ
ಕ್ಕೆ। ಆಯಾ ಯಾವಧರ್ಮಬಂದಿತೋ। ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು। ಆಯಾ ಯುಗಧರ್ಮಗ
ಳನೇ। ಅನುಸರಿಸುವ ಕಾರಣಾ। ಕಲಿಯುಗಧರ್ಮವನನುಸರಿಸಿ
ದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾನಿಂದಿಸಬಾರದು। ಯಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವನು ಇದಂ ಯಾವ
ರಾಗವಚನಬಲದಿಂದಾ। ನದ್ಧುಕುವವಲ್ಲಿ। ಕೃತಭಕ್ತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು।
ಯಾಗ್ರಾಹ್ಯಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಯುಂ ಷಯಂದುಹೇಳಬಹುದು।
ನದ್ಧುಕು ಯಂದರೆ। ಆ ಕೃತಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ದುರಾತ್ಮೆಯಂ
ದು ಕೇಳಲಾನಿ। ಅದಂನ್ನು ನಿತ್ಯ ಪಿನೇಯಾ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ನದ್ಧುಗಾಂ ನಾಸ್ತಿ
ಗಾಂ। ಪಾಶ್ವಂ ವಿದ್ಯಮುಪಾದಿಶ್ಯಂತಿ ಯಾತ್ರ ವಿಯಾಬಧ್ನಿಲೇ। ವೇ
ಷು ತಯಾಗುರುವಃ ಸ್ಮೃತಃ॥ ಟೀ॥ ನಂನಾರದಲ್ಲಿ ಮೋಹಪಾಶಾ
ಬದ್ಧರಾದಾ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ। ದಯದಿಂದ ನಾಕಾರವಾದಾ ಹರಿ
ಹರಾದಿಗಳಾ। ಮಂತ್ರದ್ವಿಲಾದಿಗಳಂನ್ನು ಪದೇಶಮಾಡುವರು।
ಅದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನುಪದೇಶಮಾಡುವವರುಗು। ಗುರು
ಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬರು। ಯಂಬದು ಯಾರ್ತ್ಥಶದರ್ಥ॥ ಶ್ಲೋಕ॥
ದ್ವಾಶ್ವರೂಪ ಮಿದಂ ನವಂ ದ್ರವ್ಯಾಪ್ಯೇ। ನವಿಲಾಪೇ। ಬ್ರಾಹ್ಮಗ್ರಾ
ವಬ್ರಹ್ಮಯಾವಿಶ್ವಿನಸ್ಯ ನವರಃ ಮಮಾಂನೆ॥ ಟೀ॥

ಕಲ್ಪಿತವಾದಾನಕಲಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚವನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವಾದಾ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡಿ। ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಾನೇ।
ಯೆಂದು। ಉಪದೇಶವ ಮಾಡುವವನೇ ಗುರು। ಅನ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು
ಪದೇಶವ ಮಾಡಿದವನದ್ದು ಗುರುವಲ್ಲ ಯೆಂಬುದು। ಈ ಶ್ಲೋಕಾ
ರ್ಥ। ಶ್ಲೋಕ॥ ಪರಮಾದ್ವೈತವಿಜ್ಞಾನಂ ಕೃಪಯಾ ವೈ ದದಾ
ತಿ ಯಃ। ಸೋಯಂ ಗುರುಃ ಪರಃ ಸಾಕ್ಷಾಛಿವ ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ॥
೧೫ ಟಿ। ಯಾವನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬಾ ಅದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವ ಹೃ
ದಯದಿಂದ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡುವಾತನು। ಸಾಕ್ಷಾತ್ಶಿವ
ನೇ ಇದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ॥
೧। ಶ್ಲೋ॥ ಗುರುರ್ಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರುರ್ವಿಷ್ಣುಃ। ಗುರುರ್ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ
ಗುರುರೇವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಾಪನ ನ ಸಂಶಯಃ॥ ಟೀಕಾ
ಉಪದೇಶವ ಮಾಡಿದ ಗುರುವೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪನು।
ಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ॥ ಶ್ಲೋ॥ ವೇದಾ
ಂತ ವಿದ್ಯಾಂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠಾ ನಿಷ್ಠಯೋ ಸ್ವ ವಿಶುದ್ಧಿಃ। ಅನಂಶಯಂ
ನಂಶಯತ್ತೋ ದುರು ಶಿಷ್ಯ ಭಕ್ತ್ಯ ತೇಷು ದೈವಃ॥ ಟೀ॥ ವೇದಾಂ
ತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗಾನಯಾನಂ
ಸೋರದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಮಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ। ಸಂಗೆನಂ

ದೇಹವಿಲ್ಲದೇ। ನಿಶ್ಚಯೇನ ಶಯನ ಪರ್ಯಂತ ಪದತ್ತೈನಾ ಮಹೇಶ್ವರ
ಸ್ಥವನೇ। ಗುರುರೂಪಂ ಬುದ್ಧಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಃ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶಾಂತೋದಾಂತಃ
ಸಲಿನಸ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾನಾನ್ಯಂ ಮೇ। ಮುಮುಕ್ಷು ನ ಗುರುಃ ಪ್ರಾಭವತಿ ಪ್ರ
ಶ್ನೈ ಮನೋದಾನಾಂ ಬಾಧನೇ। ಕ್ಷಮಃ॥ ಟೀ॥ ಮನಸೋ ನಿಗ್ರಹ ಇಂದ್ರಿಯ
ದ್ವಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಯಾ ಸಂಪಾದನ ತತ್ಫಲ ದಲ್ಲ ಹುಕ್ಕಿ ದಾತನಾನಿ। ಲೋ
ಕದಲ್ಲ ಪ್ರಣಿಧಾನಾನಿ। ತನ್ನಾತ್ರಾಂತ ಮಧ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಸಾರ
ನಿ। ಮೂಢರಿಗೆ ತಿಳಿ ಪರ್ಹಾಗೆ। ಗ್ಲಾನಾ ಪದೇಶ ಪಮಾಡುವರಕ್ಕೆ
ನಮ ಧರ್ಮಾನಿ ಉದ್ಧವನೇ ಗುರು ಗಾಯಿನಿ ನಿ ಕೋಂ ಬಾಯಂ
ಬರೂಯ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಃ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಗುರುಃ ಪಾಪ ವನ್ನಂ ತ್ರೈ। ನಿ
ಪ್ರವಿಚಿತ್ರ ಪರ್ಯಾರ್ಥಕಃ। ಮುಲಸ್ಥಾನಯಂ ಗುರು ಚೇ। ವಿನಿ ಪ್ರ
ಕೃತ್ತು ಪರ್ಯಾರ್ಥಕಃ॥ ಟೀ॥ ಲೋಕದಲ್ಲ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳ ಉಪದೇ
ಶವ ಮಾಡಿ। ನಿ ಪ್ರವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಪೂಜನ ಪರಿ ವಸಾಧನ ಗುರುಗಳೂ ಬ
ಹಳ ಉಂ ಮಗ್ಲಾನಿ ಪದೇಶ ಬಿಂ ದಾನ ಕಲ ನಂ ತರ ದು ಪ್ಲು
ಗಳಂನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಗುರುವು ಬಲ। ಲೋಕದಲ್ಲಾ ಮುಲಸ್ಥಾಪ.
ಬುದ್ಧ ಯಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಃ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪಾಪಾತ್ಮನಾಂ ನಿ ನದ್ದುರು
ಮುಲಸ್ಥಾನಾ ದರು ಯಾತ್ರ ಶನು ಪ್ರಾಪ ವಿದ್ಯವನಗೆ ನ ದ್ದುರ
ಲಭನಾನಿ ನಿಶ್ಚಯನೇ ದುರ್ಲ್ಲಭ ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ಲೋಕಾ॥ ಯಾತ್ರ

ನಾನುಗ್ರಹಃ ಸೇನಾಜ್ಞಾಸ್ತ್ರಾಯತೇ ಪರಮೇಶ್ವರಾತ್॥ ತಾವ ಸ್ವನ
ದ್ವಾರತ್ವೇನ ಶಾಸ್ತ್ರಮುಪಪನ್ನೋ ಭವೇತ್॥ ಪಿ॥ ಯತ್ಪ್ರವರಿಯಂ
ತ್ರಲು। ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲವಾ ಅಪ್ರವರಿಯಂತ್ರ ಬಾರಾ
ಸೋಪದೇಶವ ಮಾಡುವಾಗಲು ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರವು।
ಉಭಯ ರಹಾನಿ ಸ್ವವ ದಿಲ್ಲಾ। ಉಭಯರಹಾ। ಯಾ
ವಾಗದೋರ ಕುತ್ತು ವಿಯಲಾ। ಆಗಯಾಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವಂ
ಪಮಯಂ ದುರ್ಲಭ ಯಬಿ ನೀರಾ। ಯಂ ಬದು ಯಾರೋ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಗಳ್ಳಿ ಶರಾ। ಗುರಾನಮಸ್ಕೃತಂ ಮಾಧ್ಯ ಭಾಷ್ಯನಂ ಪಾದೋದಕಂ
ತದಾ। ತಥಿಪ್ಯಂ ಯನ್ನಾನೇ ಪೇತ ನಾಗುರೋಃ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿನ್ಸ
ವೇತ್॥ ಪಿ॥ ತದಾ ಗುರುಪಾದದ ಮಜ್ಜನ ಮನ್ಶ್ರಿರಗೃಮ
ತಿ ತೀರ್ಥ ಪುಪ್ಪ। ಅಂತಃ ನಪಾದೋದಕ ಅಂತರ್ನೇಶ್ವಪಾದ ಅಂ
ನ್ನುಪ್ತ ನಾದ ಪಾದ ದಲಾದ ರ ವನ್ನೇ ನೀವಿ ನು ವದೇ। ಗುರುಶ್ರ
ತ್ರಿಗನೆ ಧನವಂ ಬುದು। ನ್ಲಿ। ಯಶ್ಚದೇವೇ ಪರಾಭಕ್ತಿರ್ಯ
ಥಾದೇವೇ ತಥಾ ಗುರೌ। ತಸ್ಯೈತೇ ಕಥಿತಾ ಹ್ಯರ್ಥಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂ
ತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ॥ ಪಿ॥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ಮಾಡುವಗು
ರುವಿನಲ್ಲಿಯೂ। ತಾನು ಭಜಿಸುವ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿಯೂ।

ನಮವಾದಾ ಧೃತಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ವೇದಾಂತಶ್ರವಣದಿಂದ
ಜ್ಞಾನಬರುವದೂ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ
ಸಿದ್ಧ। ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ
ಧೃತಭಕ್ತಿಯುಂ ಮಾಡಿಸುಂ ಬಿಡದೆ ಬರುವ ಸಮರ್ಥನಾದ
ನಿತ್ಯಸನ್ಮಾರ್ಗವಾನಿ ಯಿಷ್ಟಾನಿ। ವೇದಾಂತಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟ
ಯುಳ್ಳವನೆನಿಸಿ ನಿಷ್ಠನೆನಿಸಿಕೊಂಬುವನು। ಆತನೆ ಶ್ರವಣದ
ಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ। ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯುತ್ತಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಂದಾಧಿಕಾ
ರಿ ಅತಿಮಂದಾಧಿಕಾರಿಯುಂ ಬಭೇದದಿಂದ ಮೂರು ಬ
ಗೆಯವರಾಗುವರುಂ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯವರುವ ನಿಶ್ಚಲನಾದನಾಗಲು
ಯದ್ಭುತಂ ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಾದಿದವನೆ ಉತ್ತಮಾಧಿಕಾ
ರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ। ಆತನಿಗೆ ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣಮಾ
ತ್ರದಿಂ ವಿಹಿತಾನಿ ಚಲನಾಧನಗಳು ಯದ್ಭುತಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನೋ
ಡದೆ। ಅಲ್ಪವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆದವನೆ ಮಂದಾಧಿಕಾರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬಾ। ಆತನಿಗೆ ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣಶ್ರವಣವಾಗಿರುವದು
ಪ್ರಾಣವಿಷವಾಗಿರುವದು ವಿಹಿತನಂ ನಾಶದಲ್ಲಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ
ಯೂ। ಆದರದು ಬಾಗಿಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಯದ್ಭುತಿ
ದರಿಂ ದಾನಂ ನೋಡುವನು ವೇದಾಂತದಿ ಬರಲು। ಅದೆ

ವಿಪ್ಪತ್ತಿಯೂ ಯಿಲ್ಲದೇ ಯಿದವನ್ನು ಲೆನ ಧ್ಲುರುವಲಾ ನ್ನೈನಿನ್ರ
ವಗ ದಿಂದವೈರಾಗ್ಯಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಂ ಪಾದಿಸಿ ಬಿಸು
ಯಂಬ ಧಿಕ್ಕೃತವಾದಯಿ ಷೆಯೊಳ್ವನೆ ಅಂತೆ ವಂದಾ ಧಿಕಾ
ರಿಯನಿ ನಿಕೊಂಬುವಾ ಅಂತನಿಗೆ ಧ್ಲುರುನ್ನೈ ದಿತಂನ್ನಲ
ಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೆ ವಾಗಿಯೂ ವಪ್ರಕಾರ ದಿಂ ಬಯಿ ತಾಂ ಬರುವ
ದಾಂತ್ರನ್ರವಗಾವಹೂ ರಿ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ನಂ ಪ್ರಾದಿಸು
ವದೀ ವಿಹಿತಾ ಆನಕಲನಾಧನಗಳು ಅಾವಾ ಯಾಯಂವ
ಕಿನಿರೂಪಿನೀ ಯಾ ಅ ಉಬಹಿರಂಗ ಸಾಧನಗಳು ಅಂತ್ರ
ರಂಗಸಾಧನಗಳು ಯಂಬಾ ಭೇದಂ ದಿಂ ದಾಯರದುಬ
ನಿಯನಿನಿ ಕೊಂಬಯಾ ಅವರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಕರ್ಮ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಿರಂಗಸಾಧನಗಳೆನಿ ನಿಕೊಂಬಯಾ ಅವರಾಳ
ಗೆ ವೈಶ್ವದೇವಾ ಬಲಿಹರಣಾ ಬ್ರಂಹ್ಮಯಜ್ಞಾ ತರ್ಪಣಾ
ತಿಥ್ಯಹೋನನಂ ದ್ಯಾಲೋದನೆ ದೇವತಾ ಭಜನೆ ಅಂಯಾನಸೌ
ದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳೆನಿ ನಿಕೊಂಬವಯಾ ಪ್ರಗಾನಂತ್ರ
ತ್ರಿಶಾರ್ಧ ಯೊತ್ರ ದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೂರುವ ನ್ರನ ದಾನ ನ್ರ ಧ್ಯಾವ
ನಗಾಪಾವಪಾಂ ಯಶ್ಚಿತ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನ್ನೈಮಿತ್ತಿಕಕರ್ಮ

ವೆನಿನ್ನೆ ಕೊಂಬುವಲಾ। ಉತ್ಕೃಷ್ಟರಾದ ಗೋವಾನಿ ನಾಂಗವಾನಿ ಮಾರ್ಗ-
ಲವ ಪ್ರೊಯಾನಿ ತೈಸ್ತೈ ಮಿತ್ರೆಕ ಸಮಗಳು। ಹೊರತಾ ಸಿದ್ಧವಾದಿ
ಕಾರಗಿ ವಾಪಕ್ಷಯುಲ ಪತ್ರಿತ್ರ ಸಧಿಯು ಅಗದೂ। ನಂತೂರದಲ್ಲಿ
ಸುಣಗಳುತೋರದಿನದಾ ಅಲ್ಲಿಯದಾ ದುಷ್ಟ ದ್ರೋಹದಿಗಳುತೋ
ರುದ ಪಾಪಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಗ್ರೈಷ್ಮಗಳಿ ದಮನ ವಲ್ಲಗೆ ಯುದ್ಧನಮಂತ್ರ
ವತ್ರ ವನುಬಿಮ್ಮನೆ। ಪ್ರಾ ದಲ್ಲಿ ತಾನುಮಾತ್ರ ಬಿಮ್ಮ ಹೋರಮಹೋ
ತ್ಸವಯುಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನ ಕಲನಂ ನೂರವನು ಬಿಡು। ನಲ್ಲುರುವ
ಶ್ರೀ । ಅಂತಜ್ಞಾನವನಂ ಪಾದಿನಿಸು ಯುಂಬ ಧೃತವಾದಾ ಉತ್ತಿಷ್ಠ
ಯುಪತ್ರ ಸಧಿಯನಿಪಿ ಕೊಂಬದೂ। ಹಿಂಗೆ ಪವಿತ್ರ ಸಧಿ ಗೊತ್ತ
ರಾಕರ್ಮಗಳ ಮಾರದಿತ್ತುಲಿಪ್ಪಿಗಾದರು ದೃವ್ಯ ಬರುವದಕ್ಕೆ
ಸ್ತರವಾದರೂ ಶ್ರೀವಸ್ತ್ರದರೂ ಯೋಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾ
ಡಿದರೆ ಪಾಪಹಿಂತ್ರೆ ಮೊದಲು ದಪಾಪ ದಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋ
ದಪ್ಪಲಿ ಅವರುಗಳು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂಬನೆಂದು ಪ್ರಾಗವತನ ಧೀಅದರಿಂ ದಾತ್ರನ್ಯ ದಿಗಳ ಗೊತ್ತ
ರಾಹಿಂದೆಯ ಯಾದ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾರದೆ ಹಿಂದೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಕರ್ಮಗ
ಳನೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರಾವರ್ಗ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾದ್ಯ ಧರ್ಮಾನಿ ಮಾಡಬೇಕು।
ಅದರಿಂದಾತ್ರವಗಾ ಧಿಕಾರ ಬಹಿರಂಗನೆಂದು ಧನವಾದನಕ್ಕೆ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಪ್ರಕಾಶವಾದಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಕಾಶವಾದಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಿ
ರಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ ಮೋಕ್ಷ। ಅಜ್ಞಾನನಷ್ಟವಾಗುವದು। ಅದರಿಂ
ದ ಮೋಕ್ಷವುಂಟು ಯೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಧಾರ। ಹಾಗೇ ಪಾಪಕರ
ಗೆ ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶುಚಿಹಾ ಪ್ರೈತು ವಗೋತ್ರ ಕರ್ಮ
ದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬೂಬೂಯುಕರು ಶ್ರುತಿಗಳನು ಕೇಳುತ್ತಿವೆ
ಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು। ಶ್ರುತಿ॥ ಅಜ್ಞೇನೋತ್ತವ ವರಂ ನಿರ್ಮೋ
ಕರ್ಮದಿತ ಖಯಾದಿಭಿರಿಂ ವಿಶ್ವ ಮಾಧ್ಯಾಃ। ಪ್ರಕಾಮ್ಯ ತ್ರೈಂತೆ
ಮನವೇ ವಾಪಿಯೆಂತೆಂಯೆಂಬಾ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರೊ
ಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂದೂ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಜನನಮರಣಾಗ
ಳುಂಟಾಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು। ಅಜ್ಞಾಮುಘೋ ಹ್ಯಾಗಾದೂವ
ರಾಂತಃ ಯೆಂಬಾಶ್ರುತಿವಿಚಾರದಿಂದಾ। ಕರ್ಮಗಳಿಂ ಪ್ರಧಾ
ನವಾನಿಮಾಡಿದವರಿಗೆ ದುಃಖವೇ ಹೊರತಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲಾ
ಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ। ಮುಕ್ತ್ಯಕರ್ಮಣಾನಪ್ರಜೆಯಾ
ಧನೇನ ತ್ಯಾಗೇನಾ ಕೈಅಂಪ್ರತತ್ವಮಾನಸುಹಾಃ। ಯೆಂಬಾ
ಶ್ರುತಿಯಿಂದಾ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಾ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿ
ತಯವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ। ಅದುಕಾರಣಾ ಯಜ್ಞಾಯೆ
ಬರಿ ಕರ್ಮನಿಮಗ್ನಂ ತ್ರವಿಲ್ಲಯತೆ। ಯೆಂಬಾನೀತಾ

ವಚನಕೇ॥ ದಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಾ ಕಾಮನೆಯಿಲ್ಲದೆನೂ ಕರ್ಮ
ಕರ್ಮಗಳೂ ಆವರ ಫಲಗಳೂ ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣವಾಗಿ ನಾಶ
ವಾಗಿಹೋಗಲು ನಿಂತಾ ಕರ್ಮಗಳಾಗಾರ್ಥಿಯಾ। ಜನನಮರಣ
ಗಳು ಬಾಧದಿಲ್ಲಾ। ಪರಮೇಶ್ವರಾ ಸಪ್ರಸಾದದಿಂದಾ। ಚಿತ್ತಶು
ದ್ಧಿಯು ಆಗುವದೂ। ಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯ॥ ೦ ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮ
ದ್ರಾಮಬ್ರಹ್ಮಾನಂದನೆಕಸ್ತೈತಿ ಗುರುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ವಿರಚಿತ
ವಾದಾ। ಭಾಷಾಸುಧಾಮಂಜರಿ। ಯೊಳ್ ಪ್ರಥಮವಿಕಾಶಸ
ಮಾಪ್ತಾಃ ಮಂಗಳ ಮಾಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ। ಇನಿಃಕಾಮಕರ್ಮಗಳನು। ಚಿತ್ತಶು
ಧಿಗಾನೆಕಸ್ತವಗಾತ್ಕೆ। ಮೊದಲು ಆವಶ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು।
ಶ್ರವಣಾದಿಂದಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ। ಜೀವನು ತನಿಗಿ ಧರ್ಮಗಳು।
ಇಲ್ಲವೆಂದೂ। ಶ್ಲೋಕ॥ ಯಸ್ತ್ವಾತ್ಮರತಿ ಕವನ್ನೈತಿಯೆಂಬಾ।
ನೀತವಾಕ್ಯದಿಂದಾ ಹೇಳಿಪ್ಪದುತ್ತ ದಿಜ್ಞಾನಿಯು ಕರ್ಮಗಳನು
ಮಾಡಿದರೆ। ದಾ ಫಲವೇನು ಯೆಂದರೆ ನಿರುಪಿಸಲು॥ ಇದೇ
ಷದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾ। ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು।
ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ವೈಶ್ಯನು। ಶೂದ್ರನು ಯೆಂಬಾ ಇಜ್ಞಾತ್ಯ ಶಿ

ಮಾನವಿತ್ತವರು ನಾನು ಬ್ರಂಹ್ಮಚಾರಿ ಗ್ರಹಸ್ತ ವಾನಪ್ರಸ್ತ
ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಯೆಂಬಾ ಆಶ್ರಮಾಭಿಮಾನವಿದ್ದವರು ನಾನು
ಬಂವ್ರಾಯುದವ್ಯಾಧ್ಯಾನ್ತ ಮುದಕನು ಯೆಂಬಾ ವಯ
ಸಿನಾ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದವರು ನಾನು ಹೆಂಗಸು ಗಂಡಸು ಯೆಂ
ಬ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರು ಯಲ್ಲಾ ಯಿಕ
ರ್ಮಗಳ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ಅವರಿಗು ಸ
ತ್ಸಂಗದಿಂದಯು ಯಿಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದಯು ಚಿತ್ತಶುಧಿ
ಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಬಂದರೆ ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬನವಿಲ್ಲ
ಆರುರುಕ್ಷೋರ್ಮುನೇರ್ಯೋಗಾ ಯೆಂಬ ಗೀತವಚನವೆಯು
ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿ ॥ ಚೇಸು ॥ ಬ್ರವೇದ ಬ್ರಂ
ಹ್ಮೈವ ಭವತಿ ಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದಯು ಜ್ಞಾನಿ ತ್ವಾತ್ಮೈವ
ಮೆ ಮತಂ ಯೆಂಬಾ ನೀತಿಯಿಂದಯು ಜ್ಞಾನಿಯು ಶ್ರುಧಪ
ರಮಾತ್ಮನಾದ ಕಾರಣ ನೆವಾರ್ಥನಾ ಕರ್ಮಗಳಿಯಿಲ್ಲಾ
ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಷ್ಟು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಬಂದರೆ ಕರ್ಮಾಧಿ
ಕಾರವಾದಾ ॥ ನಿಖಿಯಗ್ಲ್ಯಾವ ವಿತಧಾರಣೆ ಯಬ್ರಂ
ಹ್ಮಣ ಯಾಶ್ರಮಲು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಳ

ಬಿಟ್ಟಿಲು ಆವನಿಗೆ ಕೇಲ ಪ್ರಕಾಲದ ವ್ರುತ್ತಿ ಕಾಮಪ್ರಾಪ್ತಿ
ತೆಂನ ನೆಲಿರದಲ್ಲಿಂ ಉತ್ಸಿಯ್ಯಾರು ಮಂತ್ರದನೆಕಲವಿಷ
ಯಗಳಲ್ಲಿಯು ಆನುಮಾನವಧಿಕವಾಗಲೂ ನಿರುಪ್ರಶ್ರಮ
ಲೂ ನೆಕಲೂತ್ಕಮಕಿಂದಲು ಅಧಿಕಕರ್ಮಗಳು ಪೀಳಪ್ಪುಳ್ಳ
ವಿಯೋಗ
ಲ ಅಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಸಂಯೋಗ ಪಾಪಘಗಾ ಮಂತ್ರದರು:
ಸಿದಂದಲು ನೇತ್ರಸಂಗಮನಾಗಾಧಿಗಳಿಂದಲು ಚೆಂನ್ನಾ
ಂತರಮಂಗಾಳದಿಂದಲು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಬಂದುಕ್ಕೆಲಲೂದೇ
ಷಾದಿಮಾನಮೋದಲೂದಗ ಪುತ್ರನಿಗೆ ವಾಸಪ್ರನ್ಯಶ್ರಮ
ಫೆಷೆಲ್ಪವಾದಕೆಲಲೂ ಕರ್ಮಗಳು ಪೀಳಪ್ಪುಲ ಆ
ಲ್ಲಿ ಬಷ್ಪುತವನ್ನೆಗಳಿಂದ ಚಿತ್ತಶುಧಿಯಾನಿದಿಷಾದಿಗ
ಳ ಅಭಿಮಾನಲು ಬಾಷ್ಪಳವಾನಿ ಪೋದಾ ಆವನಪುತ್ರನಿ
ಗೆ ಕರ್ಮಾಧಿಕಾರವಾದಾಗಿ ಖಾಯುಷ್ಯವಗಳ ಬಿಪ್ಪು
ನೆಂನೋನೆವಮಾಡಿ ಶ್ರವಣಾಲು ಪ್ರಾಣಾಲು ಮಂತ್ರಸ್ಥ
ಪ್ಪಿ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಳ್ಲವರು ತ್ರದಿದಿಷ್ಟ
ಹ್ಸುತಿ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಿತೆಂನಮಗಳಾವ ಬ್ರಾತಿಗೆ ಕೇಳೊ

ನ್ನಾನೆಂಬಾ ಅಭಿಮಾನನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿಹೋದ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಬಾ
ಲಕನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿನಿಷೇಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತ
ದೆ ದೇಹಜಾತಿ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಂಗೆ ತಂನ್ನ ಮಗಳಾವಬ್ಬ
ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತಂನ್ನದೆಂದು ತಂನ್ನದೆಂದು ಅಭಿಮಾನವಿಶೇಷ
ವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಸೂತಕಾದಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾದಲು ವಿವಾಹದಿಂ
ದವರ ಕಂನ್ನಿಕೆಯಲ್ಲ ನಂಮದೆಂದಭಿಮಾನವ ಮಾಡಲು
ನಿ ಸೂತಕಾದಿಕರ್ಮಗಳು ಅಧಿಕವಾದಲು ಕುಟುಂಬಾಭಿ
ಮಾನವ ಬಿಟ್ಟ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆ ಕುಟುಂಬದ ಸೂತಕಾ
ದಿಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಹೀಗಿದೆ ದೇಹಾಭಿ
ಮಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಅಧಿಕವಾಗಿಯುದವನಿಗೆ ಅಧಿ
ಕಕರ್ಮಗಳನು [illegible] ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪ
ಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳು [illegible] ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳು
ಯಿಲ್ಲವೆಂದು [illegible] ದೇಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದವರೆ [illegible] ಕರ್ಮಗಳನು ಮಾಡು
ವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯೆಂಬುದು [illegible]
ಕದಲ್ಲಿ [illegible] ತಂನ್ನ [illegible] ಧಿಗೆ [illegible]
ಸಾಧನ [illegible] ಉಪಾಧಿಯಿಲ್ಲದ

ವನಿಗೆ ಅತ್ಯಾನುದಗ್ಯ ಬ್ರಾದಾತೆಂಬಾತ ಯುದ್ಧಶಾಸ್ತ್ರ
ಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಗೆ ನದ್ಯಾನಸ್ವರ ಅತ್ಯಾನುದಗ್ಯ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
ದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಗೆ ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಾಹಾ ಸಾ
ರಸೂನಿಕ ಸಾಗ್ಯ ವ್ಯಾತೆ ದಕ್ಕೆ ತ ಕ್ಕೃಗ್ಯ ಸಾದ
ಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲ। ಸತ್ಯನೆಂದರೆ ಶಗ
ಗ್ಯ ಬದಾಗಲ್ಲಿಯೆ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಅದುವ್ಯಗೆಂದ
ರೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ। ಯಾವಾವ ಶ್ರುತಿ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲದೆ ಮ
ತ್ತೊಂದು ಶ್ರುತಿ ಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲು ಯಾವಾವ
ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಆ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ರಮ
ಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡಿಸುವಲ್ಲಿಯು ವೇದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂ
ಬುದು ಸಿದ್ಧ॥ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾದ
ರೆ ಕರ್ಮವನೆಂದಿಸು ಶ್ರುತಿಗಳಿಗು ಕರ್ಮಗಳ ಬ್ಯಾತವೆಂ
ಬ ಶ್ರುತಿಗಳಿಗು ವಿರೋಧ ಬರುವದು ಆದುದರಿಂದ ವೇದಕ್ಕೆ
ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು
ಸಿದ್ಧ। ವೇದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುವಲ್ಲಿಯು ತಾತ್ಪರ್ಯ

ವಾದಶಿ ದೇಶಕಾಲಾದ್ರಿಮಾನಭೇದಗಳನ್ನೊರೆದೇ
ವೇದದಲ್ಲಿಯ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸದಾ
ಸರ್ವರು ಮಾಡತಿಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು
ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬಾರದು ಅದರಿಂದ ಯಿ ಕರ್ಮವ
ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದುಃಖವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಹು ಜ
ನ್ಮಮರಣಾದುಃಖಗಳಿಗೆ ಕಾರುವ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲವೆನ್ನೆ
ದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಿಂಥಾ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲವೇದಕ್ಕೆ ತಾ
ತ್ಪರ್ಯವಾದಶಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆ ದಾ ಮಾಡುವದರಿಂದಲ್ಲಾನೆ
ವರ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ವೇದವನು ಬಿಟ್ಟು ನೇನೋನೆಗಳ ಮ
ಜ್ಞೆ ಕಲ್ಲದೆ ಪೋಗಬೇಕು ವೇದ ಉನ್ನೆ ಸರ್ವಜನರ ತ್ರವಾಗು
ವದು ಪಾಗಾನಿಲ್ಲ ದಿಡ್ಡ ಕಾರಣಾವೇದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡಿ
ಸುವಲ್ಲಿಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ। ಪಾಗಾದಶಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡೂ
ಬಿಡು ಯಂದು ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮಾಡು ಮಾಡು ಯಂದು
ಹೇಳ ಆದಕ್ಕೆ ಮಾಫಲಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಶುತ್ರವೆ ಯಂದ
ರೆ ಹೇಳೆ ಉಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲವ ತಾವಿಸಿ ಚಿತ್ರಿ ಹಿರಕವಾದ ಔಷ
ಧದ ಬಾಲನಿಗೆ ಕುಡಿಸದಕ್ಕೆ ಆ ಬೆಲ್ಲವ ಫಲವಲ್ಲದೇ

ಯೀಗೆ ಆಶಾಗವೆ ಫಲವಾಗುವದೆಂದಾಗ್ಯಾಂಗೆ ಸಂಸಾರಿಗೆ
ಸಂಸಾರರಾಗದಿಂದಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ವಿಷಯ ಸುಖಿನಾಶಿಫಲವಿಷ್ಟೆ
ಯಿದ್ದವನಿಗೆ ಫಲಗಳು ತೋರಿ ಸಿವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾ
ಡಬೇಕೆಂಬಾ ಶ್ರುತಿಗಳು ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವನ ವಿಷಯವೆಂ
ದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅದರಿಂದದೇಹಾದ್ಯಭಿಮಾನವಿ
ಧವರಿಕರ್ಮಾದಿಕಾರಿಗಳೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾ। ಯಿಂತಿನಿತ್ಯಕ
ರ್ಮಸ್ವರೂಪವನಿರೂಪಿಸಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಸ್ವರೂಪವನಿರೂಪಿ
ಸಿವ॥ ಶ್ಲೋ॥ ನಾಭಿಮಾನತಂಕ್ಷಯತಿಕರ್ಮಕಲ್ಪಕೋಟಿ
ಶತೈರಪಿ ಅವಶ್ಯಮನುಭೋಕ್ತವ್ಯಂ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಶು
ಭಾಶುಭಂ॥ ಟಿ॥ ಯೀವಚನದಿಂದಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳನೆ
ಮಾಡಿದವರ ಮಂಗ್ಯ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಯೋಗಫಲಾತ್
ನೆ ಅಮಂಗ್ಯ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ನಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ
ತಲಾನೆ ಅಭೋಗಕ್ಕೆ ನಾನಾಜನ್ಮಗಳುಂಟೆಂಬುದು
ಸಿದ್ಧಾ ಅದರಿಂದ ಕಾಮ್ಯಗಳ ಮಾಡಬಾರದು ಯೆಂಬು
ದು ಸಿದ್ಧಾ॥ ೦॥ ಯಿಂತಿನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿದವರ
ಪಾಪವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜನ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಾದಕರಗಾಪಾಪ ಕರ್ಮಗ
ಳ ಮಾಡಬಾರದು ಯೆಂಬದು ಸಿದ್ಧಾ॥ ೦॥ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿ

ಸಾಮಮಂಜರಿಯಲ್ಲಿಯರತನೀಯವಿಶಾಲಿನಿಂಪು
ಗಾಮಂಗಳಮಾಪ್ಪಾಃ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥
ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಉಪ್ರಕಾರಬಹಿರಂಗಸಾಧನ
ಸ್ಥೆರೂಪನಿರುಪಿಶಿಷ್ಟು। ಅಂತರಂಗಸಾಧನಸ್ಥರೂಪವಾ।
ನಿರುಪಿಶಿಯುನೆಗುರೂಪಾಸನೆನಿಯುಮುಂದಿಷ್ಟೆಳ್ಳುದುವನಾ
ಬ್ಯಸಾಧನಗಳೂಳುದಿಕ್ಷವಗಾಧಿಕಾರಿಗೆಅಂತರಂಗಸಾಧ
ನಗಳನಿನೆಕಾಂಬಪ್ಪತನಗಿಧೃಢಭಕ್ತಿಯುಂಡಾಮೊಕ್ಷ
ವಕಾಕುವಂಥಾ। ಪ್ರತಿಪರಾದಿಗಳೊಳಗೆವಂದುದಿವತಿಯಾ
ಮಂತ್ರಯುಂಬಾ। ಜಪಧ್ಯಾನಮುಖಾದಿಗಳನುಸಾಂಗವಾಸ್ತ
ನಿಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಿಂಪ್ಪೇಳ್ದಪ್ರಕಾರದಿಂದಾನೆದ್ದುರುವಿನಿಂ
ದಾಲುವದಿಕ್ಷವಮಾದಿನೆಕಾಂತುದ್ಧೃಢಭಕ್ತಿಯುಂದಾ
ನೆದಾಆದಿವತಿಗಳಧ್ಯಾನಧಾರಣೆನೆಮಾದಿಗಳಮಾ
ಡುವದಿನೆಗುರೂಪಾಸನೆನೆಯುನಿನೆಕಾಂಬದು। ಆಧೃ
ಡಭಕ್ತಿಗಿಸಾಧನಗಳನಿರುಪಿನೆಲಾತಾನುಭಜಿಸುವ
ದೇವತೆಯಾಕಾಂತಾಕುವಮರಾಗ್ಯವಣಾಪ್ಪ ಆದಿವ
ತೆಯಜ್ಯಪೆಪ್ಪಮಟ್ಟಿಯುಧ್ಯಾನಪ್ಪನಾಮಕೀರ್ತನಿಯು

ತಾಮಾಡಿದಸಕಲಕರ್ಮಗಳನು। ಆದೇವತೆಗೆ ಸಮರ್ಪ
ಣೆಯಮಾಡುವದು। ಆದೇವತೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ವ್ರತನೇ
ಮಗಳನೆಮಾಡುವದು। ಆತನ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಸೇವೆಗಾವೆಂದು
ತಿಳಿವದು। ಆದೇವತಾಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡುವದು। ಸಾಧನ
ಚತುಷ್ಟಯಾಮುಂತ್ರ್ಯದಾನ್ತೈರುವನೆಲ್ಲ। ನಿರ್ವಾನಿಷ್ಕಾಮ
ನೆಯಿಂದಾಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಧೃತಭಕ್ತ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಆದೇವತೆ
ಯುದಯದಿಂದ। ಮುಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಸಕಲಸಾಧನಗಳು
ಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಶ್ರವಣಾದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಬಂದು ಮುಕ್ತನಾಗುವ ಆದ
ರಿಂದಾ ಜ್ಞಾನ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ। ಉಪಾಸನೆಯಾ ಮಾಡಿದರೆ। ಫ
ಲವಾದಪ್ಪರನುಜೀವಿಯೋ। ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನೆಯು
ಪ್ರಾಪ್ತಿದ ಜ್ಞಾನಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ। ರಕ್ಷಿಸುವದು। ಆದರಿಂದ ಜ್ಞಾ
ನ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಉಪಾಸನೆಯ ಮಾಡಬೆಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇ
ಕು। ಇದು ನಿರ್ಗುಣೋಪಾಸನೆಯ ನಿರ್ಣಯ। ನಿತ್ಯಾನಿ
ತ್ಯವಿವೇಕ। ಇಹಾಮುತ್ರಾರ್ಥಫಲಭೋಗವಿರಾಗ। ಶಮಾ
ದಿಷಟ್ಕಸಂಪತ್ತಿ। ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವವೆಂಬಾ ಇನಾಲ್ಕು ಸಾಧ
ನಚತುಷ್ಟಯವನಿನಿಕಾಂಬವು। ಉದ್ಧರಣೆಯಿದ್ದರೆ.

ಯೀ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳೂ ಸಂಪತ್ತಯನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯೀ
ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥವನಿರೂಪಿಸ್ಸೇ। ಶ್ರುತಿಸತ್ಸಂಗ
ದಿಂದಯು ವಸ್ತು ನಾನಾ ಮರಾಗಾಶ್ರವಗಳಿಂದಲ್ಲು। ಬ್ರಂಹ್ಮ
ವೆ ನಿತ್ಯವಸ್ತುವಶಳುಂಗ ನಾಮರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವು।
ಅನಿತ್ಯವೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವೆ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವಸ್ತುವಿವೇಕ
ವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯೀಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯು ಬ್ರಂಹ್ಮಲೋಕ
ದಲ್ಲಿಯು। ಸರ್ವಲೋಕದಲ್ಲಿಯು ಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸ
ಗಂಧಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳೂ ಅದರದರ ಭೋಗ
ಉಪಾರ್ತ್ಸಮೇತವಾಗಿ ಬೇಡವೆಂಬ ದೃಢವೈರಾಗ್ಯವೆ
ಯಿಹಾಮುತ್ರಾರ್ಥಫಲಭೋಗವಿರಾಗವೆನಿಸಿಕೊಂಬು
ದು। ಯೀ ವೈರಾಗ್ಯಬರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳೇನೆಂದರೆ।
ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯು ಯಿದಂಥಾ ದೋಷಗಳನು।
ವಿಚಾರಿಸ್ತಿತ್ತಿಳಿವದೆ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಆ ವಿಷಯಗಳು
ದೋಷಗಳು ಆವಾವ್ಯಾವೆಂದರೆ। ಆ ವಿಷಯಗಳನು ಅ
ದರದರ ದೋಷಗಳನು ನಿರೂಪಿಸುವ। ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸಕಲ
ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿಯು ತ್ವಕ್ಕು ಚರ್ಮ ರಕ್ತ ಮಿದುಳು ಮಜ್ಜ ಮಾಂ

ನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳೂ ನೆಲ ಮಲ ಮೂತ್ರ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಶುಕ್ಲ ಶೋಣಿ
ತ ಬಹು ದುರ್ಗಂಧವುಳ್ಳ ನಖ ರೋಮ ಕೇಶ ಚರ್ಮ ರುಧಿರಂಗಳು।
ಅನೇಕ ದೋಷಗಳು ಉಳ್ಳವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶರೀರವು
ಮಲಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವದು। ಕಾರಣ ಶರೀರವೇ ಅಪವಿತ್ರವೇ ಇನ್ನೆ ಉ
ದ್ದ ದಿವ್ಯವಾದ। ಅನ್ನ ಪಾನ ಶಾಖ ಭಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ। ಮಲ
ವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ। ದಿವ್ಯವಾದ ಪಾನಕ ರಸಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ।
ಮೂತ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಬಹುಕಾಲ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ತರ
ವಾಗ ತಂಬೂಲ ದಿವ್ಯವಾದ ಮಳೆ ಬರದೆ ಉರುವಂಥಾ ಕಸ್ತೂ
ರಿ ಕರ್ಪೂರ ಕುಂಕುಮ ಅಗರು ಶ್ರೀಗಂಧ। ಚಂದನ ಪುನ
ಗು ಮುಂತಾದ ಪರಿಮಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಉ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನವ
ಮಾರಿದ ವ್ಯಾಲೆ ವಂದೇ ಮೂತ್ರಕ್ಕೆ ತಂಪು ಗಂಧಗಳ
ಬಿಟ್ಟು ಮಲವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮನುಷ್ಯ ಧರಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರಮು
ಷ್ಟಾದಿಗಳು ಹಾಸಿಕೆ ಮುಂತಾದವೂ ಅಪವಿತ್ರಗಳು। ಮತ್ತು
ಬರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಯೆಂಬದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅದು ಕಾರ
ಣವಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಉ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಾ ಸ್ಪ
ರ್ಶೆಯಾದರೆ। ತಾಂಬ್ರಕ್ಕೆ ಕಂಚುಗಳು ಉಂಟಾ। ಶ್ರೇಷ್ಠ

ದಿಂದ ಶುದ್ಧಿಯಪ್ಪುದರಿಂದಲೂ ಯೀ ಶರೀರದ ಶಯನ
ಆಸನ ಭೋಜನಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯು ಮತ್ತ್ರ ಮಲ ಮೂತ್ರ ಶ್ಲೇ
ಷ್ಮ ಸಿಂಬಳ ಮೊದಲು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯು ಗೋಮಯ
ದಿಂದಾ ಶುದ್ಧಿಯಪ್ಪುದರಿಂದಲು ಶರೀರ ಶುದ್ಧಿ ಸಾಸ್ತ್ರಕ
ಗೋಮಯ ಗೋಮೂತ್ರಗಳ ತೀರ್ಥಗಳ ಪ್ಪುದರಿಂದಲು ಯೀ
ಶರೀರಕಿಂದಲು ಪ್ರತಿಬುದ್ಧಿ ಗೋಮಯ ಗೋಮೂತ್ರಮುಂ
ತ್ರದಪಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಅಪವಿತ್ರ ಶರೀರವಾದದ್ದೋ ನಾ
ತ್ರನಾ ಅಪವಿತ್ರವೆಂದು ಪ್ಪುದಪ್ಪಾಗಿ ಈ ಯಿತರ
ಷ್ಟ ಅಲ್ಲಿನ ಶಲತ್ರಪಂಚಕವು ಆಧಾರವಾನಿ ದಿನತಾಸ್ತ್ರೆ ರುವ
ವಾದನೆ ದಾಮಪ್ಪಾ ಅಪವಿತ್ರಗಳಾದವು ಶತಮಾಪ್ಪಾಭು ತನ
ಳನು ಯಿ ಶರೀರವ ಅಪವಿತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ್ರಯಿದಿ ಅದು ಪ್ಪಂ
ಗಿ ಯಿಂದಳಿ ನಿರುಪಿಸೆಲೂ ಶಯನಾ ಆಸನಾ ಭೋ
ಜನಾಶ್ರೆ ಷ್ಠೆ ಸಿಂಬಳಾ ಮಲಾ ಮೂತ್ರ ನಖ ರೋಮ ಶತ್ರಮಾಂ
ನ ಶುಕ್ಲ ಪಿತ್ತ ಶಿರು ಮೊದಲಾದ ಮಲಗಳು ಬಿದ್ದದರಿಂದಲೂ
ಶರೀರವದಪನದಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯ ಅಪವಿತ್ರವಮಾ
ಡುವಕ್ಕೇತೆ ದಿಸ್ನಾನ ಪಾನ ಗಂಡಪ ಪಸ್ನ ಪಾದ ಪ್ರೆಕ್ಷಾಳನ

ನಖಿಸ್ತ್ರಶುಭಸೋಳಲುಸ್ನೋ(ತುವದುಮೊದಲಾದರಿಂದಲು
ಶ್ರದಶವನುಪವಿತ್ರವಮಾಡುವದೇ(ಶಿಷ್ಯಪಿಂಡವರಿಪಾ
ರದಿಪ್ಪಕ್ಕನಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲ್ಲಾಯಿದೇವವಸ್ತುವ
ದರಿಂದಲುಬೆಂಕಿದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾಅಪವಿತ್ರಗಳಾಗುತ್ತವೆ
ಮುನಿನಿಂದಗುಡದಿಂದಾಬಾಯಿಂದವ್ಹೋರವುದರಿಂದ
ಲುಬೆಮರುತಾನಿಧರಿಂದಲುವಾಯುಲುಅಪವಿತ್ರವಾ
ಯಿತು। ಶಾಂತಾಲಮುಂತ್ರದಕಳಲಸ್ತ್ರೀಷ್ಟಮನುಷ್ಯ
ರಿನಿಂದಯಿಷ್ಟುಯಿಷ್ಟುಅವಕಾಶದಲ್ಲಿಯಿರಬೇಕು।ಅ
ದಬಿಷ್ಟುಕಾಂಚರಾದರೂನೆಮಿ(ಪ್ರತ್ಯಪೋದರೆಸ್ತ್ರೀಷ್ಟ
ಫಂಪುಯೆಂದುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಆಜ್ಞೆಲುಅಪವಿತ್ರ
ವಾಯಿತಾ।ಅದರಿಂದದೇವಲು।ಮಲಸ್ತೈತುವಲುಅಪ
ವಿತ್ರವೆಂಬುದುನಿದ್ರಾಯಿಲ್ಲಸ್ಪಷ್ಟವುಮಲಗಳೂ।
ಕುರಿದಕ್ಷಿಣೀಕವೆನಾನು।ಯಂಬಾಅಗ್ನಿಮಾನವವೂದಿದ
ವಯಿಅಶ್ವ್ಯಾನೆದಿಂದನರಕದಕಾನಿಯೂನಿದಮುಂತುತ್ತ
ಶ್ವೇಷ್ಟಪವಿತ್ರನಿಂಬಳಮಿದಳುಕೆ(ಲುಶತ್ರುರಿಖಿಕೆಬೆಬುರಗಳ

ಲ್ಲಾ ಬೀಳುವಾಯಂಬದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು
ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಗಂಧವೆಲ್ಲಾ ಲು ಮಷ್ಟಾದಿಗಳಿಂದ ಬಂ
ದವು ಅಲಂಕಾರಗಳು ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಾಗಳಿಂದ ಬಂದಲು ಬಂ
ಣಾಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಂಕು ಮಚಂದ್ರ ಅಪಹಣಾದಿಂದ ಬಂದಲು ಯೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕು ಪೈದ್ರಿದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಅದರ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದ
ಕಾರಣಾ। ಸ್ತ್ರೀ ಮರುಷರಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಬಯ್ಯ ಬ್ರಂಹ್ಮವೇಷದಿಂದಲಿ
ಮೋಷ ಪ್ರಾಪ್ತತದಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು। ಇದು ಶರೀರ ಪ್ರೆ
ಕುವನಿರ್ಣಯಾ। ಮತ್ಸ್ಯಳು ಇಲ್ಲದ ಇರುವಾಗ ದುಃಖ। ಗ
ರ್ಭವಾದರೆ ಸಾವ ಭಯ। ಮೃತ ಪ್ರಸೂತ ಭಯ ಯೋಷಿತ್ಸಿದ
ಮೃತ ರೋಗತಾ। ಇನೆರೋಗದ ದುಃಖ ಶರೀರ ಕಷ್ಟಣಾದುಃ
ಖ ಸಿಸು ವಿಸಿ। ಗ್ರಹ ರೋಗಾದಿಗಳಿಂದಲು ಪಾಲು ಮಷ್ಟಾ ಭೂ
ಷಣಾದಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣಾದಿಂದಲ್ಲಿ। ಅಳಿಸು ವಿನಧು ರ್ತತನ
ದಿಂದಲು ಪ್ರವೇಸಯುವವಿಲ್ಲದರಿಂದವು ಆತ್ಮಾ ಮೃತಿ ಪ್ರಾದದಿ
ಇರುವದರಿಂದಲು। ವಿಯೋಗದಿಂದಲ್ಲಿ ನಿದಾ ಮರಣಾ ಕ್ಕೆ
ಇಂದಲ್ಲಿ ಮರಣಾದಿಂದಲ್ಲಿ। ಇಪ್ರಕಾರದಿಂದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ
ಳಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖ ಕೆಕರೆ ಇಲ್ಲಾ। ಧನವಂತ
ರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಯಿಲ್ಲಾ। ಪುಷ್ಟಿದರೆ ಮಗ್ಗಳವಾಸಿಳು ದಲ್ಲಿ

ಸಾವರು ಯೆಂಬದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ। ಯಿದು ಮರ್ತ್ಯರುವ
ನಿರ್ಣಯಾ। ತಂನ್ನ ಸಿರಿಕಲು ಪುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಾಯೋದ
ಯನ್ನೊಯ್ಯಾನ್ತ್ರಮಯದಿಂದಲ್ಲ। ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಮುಪ್ಪತ್ತ್ರ
ಯಾಮಪ್ಪಗಳು। ರಾತ್ರಿಗಳಿಂ ಬಪ್ಪೆನೆರುಗಳಿಂದಲ್ಲ। ವಸ್ತ್ರಪ್ಪ
ನೆರುತು ಆಯನನಿಂ ವರ್ಷಗವೆಂಬಾ। ಪ್ಪೆನೆರಗಳಿಂದಲ್ಲ। ಆ
ಯುಷ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಪೋಗುವದು। ಯಿಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ವರುಷ
ಗಳು ನಡಿಯಲಾಗಿ। ಬಾಲ ಕೌಮಾರ ಯವ್ವನಾಧಿಕ್ಯಗಳಿಂ
ಬಾ ಶರೀರದ ಅವಸ್ಥೆಭೇದಗಳಿಂದಲ್ಲ। ಶರೀರದ ವ್ಯಾಧಿಗ
ಳಿಂದಲ್ಲ। ಮನೋದುಃಖಗಳಿಂದಲ್ಲ। ಮುಪ್ಪಿನಿಂದಲ್ಲ। ದಿನ-
ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಶರೀರವು ವಿವರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಗಳು ಕಿವಿ
ಮೊದಲಾದ ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ತಂನ ಸಂದ
ತಿಬಪ್ಪಲುದಾಗಿ ನವಪರದು ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ಮರಣವ
ನ್ನೈದುವಾ। ಪ್ರೀಗಿ ಮಾಯಕರಾಗಿ ಸಾಲವವರು ಅಲ್ಪವಲ್ಲದ ಬ
ಪ್ಪಳವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ। ಯಾವ ಕಾಲದ
ಲ್ಲಿಯಾದರು। ಸಾವ ವಶಿ ಬಪ್ಪುವೆಸ್ಸಳವಾಗಿ ಯಿರುವರಾ
ಯಿಪ್ರಕಾರ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪಳ ಜನರು ಅರನೆಗಳುದೇ

ತೆಗಳಿಂದ ಶ್ರಾವತಾರಗಳು। ನ ಪಬ್ರಂಷ್ಟರು ಮುಂತಾದವ
ರಿಲ್ಲಾ। ಕಾಲದಿಂದಾನಷ್ಟವಾನಿಪೊದರು ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ
ವೆ। ಯಿಗನ್ನಾವರನು। ಪ್ರಲಷ್ಟ್ವರರನು। ತಾನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷ
ವಾನಿಕಾಗಾಲತ್ತ್ರಲೂ। ಯಿದ್ದು ತಾನು ಕರಿ। ಕಲೂ। ತಾನು ಪ್ರತ್ಯ
ಕ್ಷವಾನಿಕಾಗಾಲತ್ತ್ರ ಉ ಯಿದ್ದು ತಾನು ಕರಿ। ಕಪ್ಪುಪಿಗೆ ಅನಿತ್ಯ
ವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾನು ಯಿಂನ್ನು ಬದಕ ಬೇಕು ಯೆಂಬಾ ಭ್ರಮೆ
ಯನು ಅದಕ್ಕೈತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನು। ಬಿಷ್ಟ್ರ ಯಿರಬೇಕು।
ಯಿಉ ತಾ ಬದಕುವಷ್ಟ್ರ ರುವ ನಿರ್ಗಯೂ।। ಯಿಂನ್ನು ಧನಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಪರರಕಿ। ವಿಯಮೂಠೀ। ಅವರ ಖತ್ರವನನು ನವಿಸಲಾರದ
ನಿಂದಲೂ।। ಬಂದ ಧನನಾಶ್ರದಿಂದಲ್ಲು। ಅದರ ವಿಚಾರದಿಂದಲ್ಲು।
ಸಿವರ್ತಾ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಯಿನದಾರಾಜಿಖಿತಾ। ರಶ್ಚಯದಿಂ
ದಲ್ಲು। ಅಲ್ಪದ್ರವ್ಯ ನಿಮಿತ್ಯ ಆಪ್ತಜನರ ಕೂಡಿ ವಿರೋಧದಿಂ
ದಲ್ಲು। ದ್ರವ್ಯ ಕಾಸ್ತ್ರರಾ ತಂನ್ನಾದರು ಕಾಂದು ಹಾಕ್ಯರಾ ಯೆಂ
ಬುದರಿಂದಲ್ಲು। ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲ ಬಹಳ ಬಹಳ ದುಃಖಗಳುಂಪ್ಟು
ಯಿದೀಗ ದ್ರವ್ಯ ನಿರ್ಗಯೂ। ಯಿಂನ್ನನೆಂಸೂರ ದುಃಖಗಳನೂ
ನಿರುಪಿಸಲೂ।। ದರಿದ್ರದಿಂದಲ್ಲು। ಮಾತ್ರ ಮಿತ್ರರ ಶತ್ರು ದಿಗಳ
ಪ್ರತಿಕೂಲದಿಂದಲ್ಲು। ಅವರ ವ್ಯಾಧಿ ವಿಯೋಗದಿಂದಲ್ಲು। ಮರ

ಗಾಗಳಿಂದಲು | ಅಲ್ಪಪ್ರಾಯವನನು ಸಿರಿಇನಿಯಿದ್ದದರಿಂದಲೂ | ನೆ
ಮಾನರು ಮಾತು ವವಶ್ಯಲೂ | ದಾನಿನದಿಂದಲ್ಲು | ಬಹಳ ಆಶಾಕಾ
ಮತ್ತಾದಿಗಳಿಂದಲ್ಲು | ಮರಣಾಶಂಕೆಯಿಂದಲ್ಲು | ಪರನ ಕೃಷ್ಟಿ
ಯಾವನೊರಿದಾ | ಅನ್ನೇಯ ಯಿಂದವೃ | ತೆಂವನಿಂದಾ ದೊರ
ಪರವುಂಡಿತೆಂನ್ನತೆಂಭನದಿಯದಿತನಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ
ರಿಂದಲು | ವಿಷಯಗಳುವಂದಕಿಂದಾ ಎಂದು ಅತಿಶಯವಾದ
ದರಿಂದಲು ವಿಷಯಗಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಜಿಗ್ರಾಸಾಕರದರಿಂದಲೂ
ವಿಷಯಗಳು ಯಿದರು | ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದಾ ಅನಶಾವಿನೆಲಾರದಿ
ಯಿರುವದರಿಂದಲೂ | ತಾನೂನದಾ ದೊರ್ಖನಾನಿಯಿರಬೆಕು
ಯಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲೂ | ಪರವಸ್ತ್ರ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದವನಿಗೆಲ್ಲಾ ಕದಿಂದಿ ಪಾಪದಿಂದಾ ನರಕಭಯ.
ರಾಜಭಯ ವ್ಯಾಧಿ ಶರಯದಿಂದಾ ಅದಕ್ಕಾ ಸ್ವರ್ಗ ಶಾಸ್ತ್ರನಂ
ಶರೀರದಲ್ಲಿ | ಶರೀರ ನೆಪ್ಪಾದಿಗಳ ಶಯೋತನಗೆ ಪರಸ್ತ್ರೀ
ಪರದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಿಯಾನಿಯಿದ್ದದರಿಂದಾ ಮರಣಾಭಯಾ
ನದಾ ಮಳೆ ಗಳಿ ಘಾಳಿ ಬಿಸಿಲು | ಶಾಲು ಶತ್ರುಗಳು ಪಿಶಾಚಾ

ಪದ್ರವಮುಳುಕಳ್ಳ ಮುಂತ್ರದಲೂ ಅನಂತದುಃಖಾದಿಗಳುನ್ನಂ
ಸಾರಿಗಿಷ್ಟಂಪೆ ಯಿದಲ್ಲದಿವಂದುನೆಮಯದಲ್ಲಿಸುಖಾ
ನಿತಾರುವ ಅಶಿ ತಾಪ್ಲ ಕ್ಷಂದನಸ್ತ್ರಿಯರು ಮುಂತ್ರ
ದವಿಷಯಗಳಿ ಮತ್ರಾಂದುನೆಮಯದಲಿ ದುಃಖಾನಿ
ತಾರುವವರ್ಕಲು ವಂದುನೆಮಯದಲಿ ದುಃಖಾನಿತಾ
ರುವಾಯಿವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಮತ್ರಾಂದುನೆಮಯದಲ್ಲಿ
ದುಃಖಾನಿತಾರುವವಲು ಆದರಿಂದವಿಷಯಗಳುಕೆ
ವಲಸುಖಸ್ಟರುವಿಗಳು ಅಲ್ಲ ಕೇವಲದುಃಖಸ್ಟರುವಿಗ
ಳು ಅಲ್ಲದ ಕಾರಣ ವಿಷಯಗಳು ವಂದೇರುವಾಗಿ ಯಿ
ರುವವಲ್ಲವೆಂಬುದು ನೆವರು ಅನುಭವನಿದ್ದ ॥ ಯಿಪ್ರಕಾ
ರದಲ್ಲಿ ನ್ನಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದಕೆಲದಾರೆಷಗಳಂನ್ನು ನೆರೆದ
ವಿಚಾರಿಸಿ ನಾಶಲು ನಿನ್ನಂಸಾರವಿಷಯಗಳುನನಗಿ ಬ್ಯಾರವೆಂ
ದು ಧೃಢವಾದನಿಶ್ಚಯಬುಧಿಯ ವೈರಾಗ್ಯನ್ನುರುವಲ್ಲ
ತಿರಿನಿರ್ದಾರಗದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿರುವದೆ ವೈರಾ
ಗ್ಯಕ್ಷ್ಯಣಲು ಯಿಂಥಾಬರಿವೈರಾಗ್ಯವೆಯಿದ್ದುಜ್ಞಾನ
ವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಮಂಗಾಬಲೋಕವಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂದು

ತಿಳಿಯಬೇಕು ಯಿದರಿಯುರತನೆ ಸಾಧನ ನಿರ್ಣಯೊಂಯಿ

ತಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಾಕ್ಷರ ಸಮ ಮಂಗಳಿ ಯಲ್ಲ । ಮುಂನಿಯ ವಿಶ್ವಾ

ಸನೆಂ ಸರ್ವಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ: ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಪಾದವೆ ಗತಿ ॥ ಯೀಪ್ರಕಾರ ಯುರತು

ಸಾಧನಗಳ ನಿಶುವಿನಿ ಮೂರನೆ ನೆ ಮಾಧಿ ॥ ಸಾಧನಾನಿಶುವಿ

ನೆಲು । ಶ್ರಮೇದಮೇಲು ಪರತಿ । ತಿ ತಿಷ್ಠೆ । ನೆ ಮಾಧಾನ ಶ್ರೀಭಾಗ

ಭಿಂಬಲು । ಯಿವು ಆ ಕುಸೂದಿನೆ ಮಾದಿ ಘಷ್ಟವ ನಿನಿಕಾಂ

ಬಲು । ನೆಮಾದಿ ಪದಗಳಿಗೆ । ಅರ್ಥವ ನಿಶುವಿನಿವು । ತೆಂನ್ನ ಸ

ಸನ್ನೆ ನಾಗುರು ಶಿವಿಯಲ್ಲಿಯು । ಶ್ರವಗಾದಲ್ಲಿಯು । ಪ್ರ

ಥಮಾನಿ ಯಿಶು ವಶಿಸಾವದೇ ದಮವಿನಿನೆ ಕಾಂಬದು ನೆ ಕಲ

ಕಮಗಳನೂ । ವಿಧಿಯೂ ನಿ ಬಿಶುವನೆಂ ಸ್ಯೂನೆ ವೆವು ಪರತಿ

ಯನಿನಿಕಾಂಬದು । ಬಷ್ಟು ಶತ್ರು ನಿಗೆ ನೆಂ ಸ್ಯೂನೆವಲ್ಲದಿ

ವಿಶತ್ರು ವಿಲ್ಲದವ ನಿಗೆ ನೆಂ ಸೂನೆ ವಿಲ್ಲ ಆ ವಿಶತ್ರು ಮಂದತಿ

ಪ್ರತಿ ಪ್ರತರ ವೆಂಬಾ ಮುಶುಬಗಿ ಅದರಾಳಿಗೆ ಮಿತ್ರ ಮಿತ್ರ

ಗಳ ಶತ್ರು ಧನಾದಿ ನಾಶದಿಂದಾ ಬಂದ ವೆಲ್ಲಾ ಮಂದ ವಿಶತ್ರು ಅ

ಪುಷ್ಟಿ ಕರವಾದ ಕಾಲಗಾ ಆ ವಿಶತ್ರು ಯಲ್ಲಿ । ವಂದು ನೆಂ ಸ್ಯೂ

ಸೆವನು ಮಾಡಬಾರದು । ಯಿಜ್ಜಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನೆವಾತ್ಮನಾ
ನನಗೆ ಸಂಸಾರವೆ ಬ್ಯಾಡವೆಂದು ಬಿಡುವನೆ ತಿಪ್ರವ್ಯಾ
ಸ್ಥಲಲ್ಲಿ ಸುಪೀಠಕಾ ಬಪ್ಪಡಕಕೆಂದು ಯುರಡುಬಗೆ
ಯುನೆಸ್ನಾನೆ ಪುಂಷ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದಾವಂಡಿಷ್ಠೆಳದಲ್ಲಿಯು
ವಲ ಶಕ್ತ್ಯಯಿಂದಾ ಯಿರುವಕೆ ಸುಪೀಠಾಕರು ಕ
ತ್ರ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡುವವನೆ ಬಪ್ಪಂದಕ
ಯಿವನಿಬ್ಬರು ಸೆಶಾಯಜ್ಞೋಪವೀತ ತ್ರಿದಂಡಗಳಧರಿ
ಸಿಕೊಂಡವಬಿಷ್ಣೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಾಮೊದಲಾದ
ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡಸುತ್ತ ಶ್ರವಣವನು
ಮಾಡುತ್ತ ಬಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದಾ ಬಪ್ಪಡನೆ ಮಹಾನಿಯಿರ
ಚೆಕು ಯಿಬತ್ತೆರಡುಕ್ಷಣವವನು ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ
ದವಿಷಯಗಳ ಭಾಗಗಳನು ನನಗೆ ಸಾತ್ಮ್ಯಬ್ಯಾಡ
ವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವದೆ ತಿಪ್ರ
ಕರವಿರಕ್ತಿಯು ನಿಸ್ಸೆಕಾಂಬದು ಯಿವಿರಕ್ತಿಯುಳ್ಳಪ್ಪಂ
ನೈವರ ಮುಪ್ಪಂನಿಗಳೆಂಬಾಯರಡು ಸ್ನಾನಗಳುಂಟು
ಸೆಶಾಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳ ಬಿಡುತ್ರಗಾವಜಪವಾತ್ರೆ

ದುಬನಿಯೂನಿಪೆಳಿಯುವಷ್ಟಾ ಬಿಕ್ಷಾ ಪಾರಗಳನೂ।
ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣಾನಾ। ಮಾತ್ತುತ್ತಾಯಿರಬೇಕು
ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿಯಿದ್ದರೆ ನಿದಾಪ್ರಣಾವಳ್ಳವ
ವನೂ। ಮುಕ್ತಿ(ಧ್ಯಾ)ನಾದಿಗಳಿಗೆ ನಾದರು ಮಾಡಬೇಕು ನಃ
ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ। ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾನ್ನೆರವಾದ
ಕಾರಣಾಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ ಕರ್ಮಗಳನು। ಬಿಷ್ಟು
ಶ್ರವಣವನು ಮಾಡದೆ। ನಿಕ್ಕಿದ ಬಳಿಯ ಅಂಸ್ಥೆನವ
ವಿಲ್ಲದ ವೃಂತಗಳನೂ। ಮಾತುತ್ರಾನ್ನೆಯಂ ಪಾಠಗಳನು।
ಮಾಡಿಸ್ತೋತ್ರಾದಿಪಗಳಿನಾನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನವನೂ। ತಂ
ಬವನೂ। ಮಂತ್ರಾದಗಳನೂ। ವೈದ್ಯವನೂ। ದ್ರವ್ಯ
ಕಾಸ್ತ್ರಜನರನಿಷ್ಟುಪವನು। ಅಶಾಸ್ತ್ರವಾದಪ್ರಯ
ಕ್ಷಿತ್ರಗಳನೂ। ಮಾಡಾವತ್ತೆಗಳನೂ। ಮರಕ್ಷೇತ್ರಮುಂ
ತ್ರಾದರಕ್ಷಂ ಪಾದಿಸುವದೇನೂ। ಜನರ[illegible]ತಿನಿಂದೇ
ಗಳನೂ। ಮಾತುತ್ರಾವಭರ್ಥಕಾಲಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡುತಿದ್ದ
ಸ್ನಾನ್ಯಾನಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಕಾಲವರೆಗೂ ಇಂಥಾ ಯುಂಡು
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ। ಪ್ರೆಭುತ್ತ್ವೆ ಅದರಿಂದಾ ಸ್ನಾನ್ಯಾನಿಗ

ಘೋಶ್ರವಣಾವನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಶ್ರವಣಾದಿಗಳ ಮಾಡಿ
ಜ್ಞಾನವು ಬಂದಾ ಜೀವಂನ್ನ ಮುಕ್ತನೇ ಪರಮಹಂಸನೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬನು ಯಿವನೆನೆ ತಿವನಾಶ್ರಮಿಯಾದ ಕಾರಣಾ। ಆತನೆ
ಮೊದಲು ಯತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವಂದು। ನಿಯಮಯಿ
ಯಿಲ್ಲಯೆಂಬುದು ನಿದ್ದಾ॥ ಹೇವರತಿ ಯೆಂಬಾ ಶಬ್ದದಿಂ
ದಾ। ಹೇಗೆನೆಂನ್ಯಾನೆಲು ಹೇಳಲ್ಪದುತ್ತವೆ ಆವಾವರು
ತುವಿನಿಂದಾ ಬಂದವಾತವರ್ಷಾದಿಗಳನೂ। ಆನಂ ಹಬ
ವಿಲ್ಲದಿನೆ ಹೇಸಾವದೇ ತಿತಿಕ್ಷೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದೂ। ಹೇ
ಗಲ್ಲದೇ ಮಳಿಬಿನೆಲುಗಳೊಳಗೆ ದ್ವಂದ್ವ ತಾಪಗಳ
ನೆ ಹೆಸಾವದೇ ತಿತಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ ನೆದಾಫಳ ಮಳಿಬಿನೆಲುಗ
ಳೊಳನೆದುಂದ್ವ ತಾಪಗಳು ನೆಹನೆವ ಆರಂಭಾಗಾರ
ಕುಪಥಗಾರರು। ಶ್ರವಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು। ಅದು ಕಾ
ರಣಾ ಯಿದು ತಿತಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ। ಮೊದಲು ಅನಭವಿಸಿ
ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಾ। ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಷ
ಯಗಳನು। ಅವರವರ ಜ್ಞಾನಗಳನು ನೆನೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಅಂಗಾಲಾಚೆದಿ ಯಿರುವದೇ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸಿಕೊಂಬ
ದು। ಸಕಲವಾದ ಗುರುವಾಕ್ಯಗಳು। ವೇದಾಂತವಾ

ಕ್ರೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯವೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯು
ಎನಿಸಿಕೊಂಬದು ಆಗು ಕೆ ವಿಸನ್ಷೈಕುವಯ ಮೊದಲು
ಕೆಳಪಟ್ಟಿತು । ಸಕಲವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ
ವೇದಾಂತಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬವು । ಇದು ಮೂರನೆಯ ಸಾ
ಧನ ನಿರ್ಣಯ ।। ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷಾಪೇ
ಕ್ಷೆಂಬಾ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆಯೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬದು । ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳುಳ್ಳವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ನಂದಾ
ಂದು ಸಾಧನವೆ ಸಾಕು । ಮಿಕ್ಕದ ಮೂರನೆಯ ಸಾಧನವೇ
ಕೆಂದರೆ ನಿರುಪಿಸಲು । ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ
ವಸ್ತು ವಿವೇಕವಿದ್ದರು ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರು
ಶ್ರವಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಯರ
ಗೆ ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಬೇಕು । ಹಾಗಾದರೆ ಯರಡು ಸಾಧನಗ
ಳು ಸಾಕು । ಮೂರನೆಯ ಸಾಧನವೇಕೆಂದರೆ ನಿರುಪಿಸೆ
ಲು ।। ಕೆಲ ಋಷಿ ಪಾಧಾರಿ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ
ವಸ್ತು ವಿವೇಕವು । ಇಲ್ಲ ಪೂರ್ವ ವೈರಾಗ್ಯವು ವಿದ್ದರು । ಶ

ಮೊದಿಗಳಿಲ್ಲದಕಾರಣಾ। ಅವರು ಶ್ರವಣಾದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾ
ರಿಗಳಲ್ಲಾ ಅದರಿಂದೇ। ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮುರನೇ। ಸಾಧನವು।
ಬೇ। ಶುಶ್ರೂಷಾಂ ಗಾದರೇ। ಮುರಿ ಸಾಧನಗಳೂ। ಸೊಕು। ನಾಲ್ಕನೆ
ಸಾಧನವ್ಯಾಕೆಂದರೇ। ಪ್ರೆಳೇ। ಉ। ಕೆಲವು ಯೊಗಿ। ಸ್ಟೆರರಿಗೆ ಉ
ಮಾನೆಕರಿಗೆಂಯು ಮೂರು ಸಾಧಕವಿದ್ದರು। ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಂಯು
ಫೆಂಯುಲ್ಲದೆಂಯು ದ್ರಕಾರಣಾ ಅವರು ಶ್ರವಣಾದಲ್ಲಿ। ಅಧಿ
ಕಾರಿಗಳಲ್ಲಾ। ಅದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆ ಸಾಧನವು ಬೇಕೆಂ
ಬದುಕಿದ್ದಾ।। ಯುನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳೂ। ಶಂದಕ್ಕೆಂದಾ ವಂದುರಂ
ದು ಕಾರಣಗಳಿಗೆಂಯುರುವವು। ಅದನೆ ನಿರುಪಿಕ್ಕೆಲು। ನಿತ್ಯ
ನಿತ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ। ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆಂಯುದ್ದರೆ। ಅನಿತ್ಯವಸ್ತುಗಳ
ಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವಾದರು। ವಿರತಿಯುಲ್ಲದಿದ್ದವನಿಗೆ ಶಮದಮಾದಿ
ಗಳೂ ಬರವು। ಶಮಾದಿಗಳುಂಯುಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಂಯು
ಫೆಮಪ್ಪದೂ। ಅದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ವಂದುಯುರಡು ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಣವಮಾಡುವದು ಸ್ಕ್ರೀಪ್ಪದಲ್ಲಿಯು ನೀನೆ ಬ್ರಂಹ್ಮನೆಂಬಾ ಅವ
ರಾಕ್ಷಜ್ಞಾನವು ಬರವದು। ಬಂದಜ್ಞಾನವು। ಶಿಲಾಶರದಾ ಪಾದಿಯ

ಪ್ರತ್ರಾನಿನಿಲ್ಲುವದು। ಯಿಸಾಧನಗಳುವಂದೂಯಿಲ್ಲ
ದಿ। ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿವಿದ್ಯಾದಾನವಮಾಡಿದಮಂಗ್ಯರಿಂ
ದಾ। ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ವತ್ರಿಯಿದುಪ್ರವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರಾವೆಂದಾಂತಶಾ
ಸ್ತ್ರವನ್ನಾದಿದವರಿಗೆ। ವಿದ್ಯಾಮದಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೆನಿಯೂ। ವ
ರರಸೂಡಿವಾದವು। ಪ್ರವಚನ್ನಕರ್ಗನೆಶಲದೇಶನೆಂಬಾರ
ಥನೆಂಬಳದಿಂದಾಯೂರಿಗಾದರು। ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇಳುವದುಅ
ಲ್ಪವಿದ್ಯಾ। ವಿಧರುತಾನುಸಕಲವನೂಬಲ್ಲವನೆನಿಸ್ಕಾಂ
ಬದಂರಿಲು। ಮಹಾಂಬಹಾಷಗಾವು। ನಾಮಶಾಸ್ತ್ರಯಂ
ಬಾಅಲ್ಪಂಶಾರಲುಯಿದುಯಿಲ್ಲ। ಶ್ರವಣಾಶ್ರಯಲಂ।
ಅಂಧವನಿಗೆಶ್ರವಣಾಬಲದಿಂದಾಜ್ಞಾನಬಂದರು। ಜಲದಲ್ಲಿ
ವಯುನೆಧೃತಹೋಗುವದು। ಯೆಂಬದೂಸಿದ್ಧ। ಹಾಗಾ
ಕೀವೇದಲುಹೇಳಿದಅತಿಮಂದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಯೂದಗ್ರಹ
ಸ್ತ್ರೀರಿಯಿಸಾಧನವು। ಸಾಂಗವಾಗಿಸಕಲಸಾಧನಗಳುಯಿ
ಲ್ಲದಿದರುಅಲ್ಪವಿರಕ್ತಿವುಂಟು। ಸದ್ಗುರುವನುಸೇರಿವೈ
ರಾಗ್ಯವಿರಕ್ತಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನುಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು। ಯೆಂಬಾ

ಧೃತವಾದ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಮೆ। ಅದುಕಾರಣಾಗುಳುವಿನಲ್ಲಿ
ಬಹುಳಶಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಶ್ರವಣಾವ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೆ
ಮೊದಲುಪ್ಪೇಳಿದ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಸುರುವದು।
ಆ ಪ್ರೀತಿ ಶ್ರವಣಾದಿಂದಾ ಜ್ಞಾನವು ಬರವದು। ಜ್ಞಾನಬಂ
ದವನಸ್ಥಿರುವವನಿಗು ಪಿಶ್ಚೈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಂನ್ಯಸಬಂದ
ಆತಿಥಿಯೊದವನು। ಆ ಮನಿಯವಿಶ್ವನುಸಿಂತೋ।
ಷೆದುಃಖಗಳನು। ನಾಶದೇ। ತಂನ್ನ ಅಂನ್ನಮಾತ್ರವೆಸೇ।
ಷೆಬಂಗೆ ಅವಿಕ್ಷೆ ಸೊತ್ತ್ರಯಿಧಾನೊ ಹ್ವಾಗೆ ಜ್ಞಾನಬಂದವ
ನು ತಂನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮದಿಂದಾ ತಾನೆ ಗ್ರಹಸ್ತ್ರಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಯಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿದ ಆದಾಯವಿಷ್ಯಗಳನು ಆ ವರವರ
ಸೌಖದುಃಖಗಳನು। ಆ ವರವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹ್ವಾಂಗೆ
ನಡವತ್ರವಿ ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಸಿ ಮೊದಲಿನ ಹ್ವಾಗೆ ಮಿತ್ರ
ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿಗಳನ್ನಂ ಯೋಗವಿಯೋಗದಿಂದ ಹ
ರುಷವನು ದುಃಖವನು ಪೊಂದದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖಗಳ
ನು ನಾಶದೇ। ಆಹಾರ ಮಾತ್ರವಾನ ವಿಕ್ಷೆ ನಿಯಮ್ಮವಿಲ್ಲದೆ

ತಂತ್ರಶಬ್ದದಿಂದಿ ಬಂದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ । ಮುಕ್ತಾರಿಯು

ಸೋಪಾಧಿಯಲ್ಲಿ । ತಾಂತ್ರನಾಂ ಪಾಧಿಯಲ್ಲಿ । ಯುನಾಚಿಕೇ

ಛುತ್ರತಿ ತಂತ್ರಶಬ್ದ್ವಯಂದಿಗೆ ನವದು ಪ್ರೋದಿತಾಯಂ

ದುಶ ಮರ್ಕ್ಷಯವನೇ ಅಪೆಕ್ಷ್ನಿಕಾಛುತ್ರ ಅನುಭವಿನಿಕಾ

ಛುತ್ರಾನಿ ತ್ಲಿ । ಪನಾನಿ ಯಿರುವಾ ಅದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾ

ನಿ ಯಿದಗ್ರಾಪ್ತ ಸ್ನಾನ ಲಾಂಪ ಯಂಬದು ಇದ್ದು ॥ ಶ್ರಿ

ಶ್ರವಣವನು ಮಾಡಿದವರು ಯಿಜನ್ಮದಲ್ಲಿ । ಸ್ನಾನಬಾರ

ದಿ ಯಿದಕೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವು ಮಾಡಿದ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ದಿನದಿನಕು ಯಂ

ಬತ್ರ ಯಂ ಬತ್ರಾಶ್ರು ಪ್ರಫಲ ಬರವದು ಅದರಿಂದಾ ನೆಕಲ

ಪಾಪಾಕ್ಷಯವಾನಿ ಯರಕು ಮುರು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರವ

ಣವ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡದಾ ॥ ಯಿ ಅರ್ಥದಲಿ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಯತತೇ ಚ ತತೋ ಭೂಯಃ ॥ ಯಂಬುದು ಪ್ರೋದಲಾಗಿ ತ

ತ್ತಾ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಂ । ಯಂಬವರಿಯಂತ್ರ ಉಪಾಶೆಗಳು

ಷ್ಟಿತ್ರಾ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಆದುಕಾ

ರಣ ವಂದು ಬಾರಿ । ಶ್ರವಣವ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ನಾನವು ಬರಲಿಲ್ಲ

ಯೆಂದು ಶ್ರವಣವ ಬೆರೆಲಾಗದು। ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ರವಣವ
ಮಾಡುತಿದರೆ। ಯಿಗಲಾಗಲು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ। ಯಾದರೂ
ಜ್ಞಾನಬರವದು ಆದು ಕಾರಣ ಮೋಕ್ಷಬೇಕೆಂಬವನು
ಶ್ರವಣವನೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ। ಆದು ಬಿಟ್ಟು ಜಪತಪ ತ್ರ
ಯಾಗ ಯೋಗ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಂತ್ರ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನೆ ಮಾ
ಡಿದರೆ। ಅಂಗಯ್ಯಲ್ಲಿಯಿದ್ದ ಪಾಯಸವ ಬಿಟ್ಟು ಮೊ
ಳಕೆಯ್ಯನೆಕ್ಕುವನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ। ಯಿಗ ಬಹುಪ್ರಯಾ
ಸವನು ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಬಹುಜನ್ಮಗಳ ನೈದಿ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯ
ನೈದಿ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪಾದಿಸ್ತೆ ಕ್ರಮ
ದಿಂದಾ ಮುಕ್ತನಾಗವನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ಕಾರಣ ತಿ
ರ್ಥಯಾತ್ರಾದಿಗಳ ಕರ್ಮದಿಂದಾ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬುದು ಸಂಶಯ
ವಲ್ಲದಿ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ ಆದರಿಂದ ಯಿಗ ತಿ ಶ್ರವಣವ
ಮಾಡಿದವನಿಗೆ। ಯಿಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟದ
ಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟದಿಯೆಂಬಾಗ ಆದು ತಾ ಮೊದಲು ಯಿಲ್ಲ
ದಿಪ್ರತ್ತಿಕೆ ಯಿಂದ ಘುಪಾಂಘುಷ್ಟಿದಾ। ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರ
ವಣದಿಂದಾ ಹುಟ್ಟದೆ ಯು। ಮೊದಲದರೆ। ಶ್ರವಣಾದಿ

ಂದಾ ತಾರುತ್ತದೆ ಯೆ ಅದು ಹೇಗೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಿ
ರುಪಿಕೆಪ ಶ್ರವಣಾದಿಂದ ಯೆಂದು ಇಲ್ಲದಿದ ಜ್ಞಾನವು
ಯೆಂದು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಪುಪಿದೋ ಪಾದಿ ಯಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ
ಹೋಗುವದು ಅದನಾಪ್ತಿದರೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು
ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವೆ ವೆ ವಿಧವಾಗಿ ಹೋಗುವದು ಅದರಿಂದನು
ತನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು ಮತ್ತೆ ನಂದರೆ
ಹೇಳುವ ಸ್ವಪ್ನಯೋಗಿ ಮರಿಯೋಗಿ ಯಿದ್ದ ಕಾಲಮೆ ಹುವಾದ
ರೂ । ತುಂಬದವುಂಟಾದರೂ । ವಾಯುವಿನಿಂದ ಹೋಗಲಾರಿ
ಮೊದಲು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಯಿನ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ । ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ
ದಲು ಮರೆತಿದ್ದ ತಂನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದ ಆಭರಣವನ್ನೇ
ಕದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಯೋ ಹಾಗೆ ತಂನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಾ
ದ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರವಣಾದಿಂದ ನಾಶವಾಗಲಾರಿತು ತಂನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾ
ನವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರುವದು ಹಾಗೆ ತೋರಿದ ಜ್ಞಾನವೇ ಹುಟ್ಟಿ
ತು ಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರವಣ [illegible] ಮೊ
ದಲಿಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಮೊದಲಲ್ಲಿಯು
ಂಟು ತಂನ್ನ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಯ । [illegible] ದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟ ದಲ್ಲಿ
ನಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ಮಥನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು । ಕಾಷ್ಟ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ

ದಿಲ್ಲವಾಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಆ ಸ್ನಾನ ಸೂತ್ರದ ಸ್ನಾನವು ಆ ಸ್ನಾನವು
ನಾಲ್ವರ ಶರೀರಾದಿಯ ಧೃತ್ರವಣದಿಂದ। ಆಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿತ್ಯ
ರದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆ ಸ್ನಾನವನಾಶವ ಮಾಡುವದಿಂದು। ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಸ್ನಾ
ರದ ಪವನಾರಣ। ಶ್ರವಣದಿಂದ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವದು। ಅದರಿಂದ। ಆ
ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ವಾಗು ವದಿಂದು ನಿಧಾ। ಉತ್ತರಾ ಶ್ರೋತ್ರ ಸೋಮವಂ
ಇರಿಯಲ್ಲ ನಾಲ್ಕನೆ ವಿಶಾರ ನಂಬೂಗ ಮನಸ್ಸ ಮಹಾತ್ಮ ಶ್ರುತಿ
ಶ್ರುತಿ ಶುರುಶ್ರೈನ್ಯ ನವಮಃ। ಶ್ರವಣವು ಸನನಿಷ್ಠ ಧ್ಯಾನದ ನಸ್ತ್ರರು
ಪವೇಸನಂ ಬಶಿ। ನಿರೂಪಿಸಿ। ಪಾನಕಲ ವಾದವಾವ ನಿಷಿದ್ಧ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ। ನಾನಾ ವಿಹಾರಂಗಳಿಂದಲೂ ವಬ್ಬನಾದಾ ಆದ್ದ
ತವರಮಾತ್ರನೆ। ಹೇಳುತ್ತವೆ। ಯಂದೂ ಗುರುಮುಖದಿಂದ
ನಿಷ್ಠೆಯನಾವದಿ ಶ್ರವಣವಿನಿಸ್ಸಿಂಬುವದು। ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ
ರವಯ ದ್ವಿಯಗಳೂ ಧರ್ಮವಾಣಿ ಯಾರು ವನವು ದಲ್ಲಿಯೆ
ಶ್ರವಣವ ಮಾಡುವ ಸತ್ಯರಿಗಳು ನಿಂತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಮ್ಮ
ಸ್ನಾನವನು ವಾರಿ। ಸುಯಂಬವನೋವಾ ದಿಯಲ್ಲಿ ನಂತರ
ತಾವತ್ರಯಗಳು ತೀರದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಶ್ರವಣವನು ಮಾಡಿ। ಸುಯಂ
ಬವನೋವ। ರವಿ ಉತ್ತರಾಯಣಂ ತರುವ ತಾಪತ್ರಯಗಳು
ಹೋಗದ ಕಾರಣ। ಶ್ರವಣವ ಸೂತ್ರದಿ। ಹೇಳುವದು। ಶಿಷ್ಯ
ಹಾತ್ರದಾನ। ಪ್ರಾವಿಯತಾರನೊ ಕನೆ। ಸುಯಂಬವನೋವಾದಿ

ಯಲ್ಲ। ಮಹಾತ್ಮ ದರ್ಶನ ಶ್ರವಣಮಾಡೆ। ಏ ಯೆಂದರೆ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕಥಾ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವು ಯಲ್ಲದೆ
ಶ್ರೋತ್ರ ಶ್ರವಣ ಮಾಡದೆ ಹೋಗುವದು। ಅನುಭವಯಂತ್ರ ಶರೀರವು
ಕುರುಡು ಅಂಧನಂತಾಗಿಯಲ್ಲ ಮುಂದಣ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಮಾಡೆ।
ನೆಂದರೆ ಯೀ ಜನ ಪಾಪ ಅಂದ ಮುಂದೆ ಯೂ ಇನ್ನು ಬರುವ
ದಿನಗಳಲ್ಲು ಸತ್ತ ಪಾಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾತ್ವಿಕ ತಪ್ಪನು ಯತ್ತ ತಾನು
ಕೊಳ್ಳನೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ। ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದನು ಮಿಯುವಹಾಗೆ
ತಾವು ತ್ತಯ ದಿಂದ ಕೊಳ್ಳನೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಸ್ವಕಾಯ ವಾದಾ
ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಾ ಬುದ್ಧಿ ಯೂ ಶ್ರವಣ ದಿಂದಾ।
ಶ್ರೀ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಬೇಕೆಂಬ ಅನುಭಾವನೆ। ಯೂ
ಹೊಸ ಶ್ರೀ ಹರಿ [illegible] ಎಂಬ ಅ ಭಾವನಾ ಪ್ರಿತಿ ಕೆಂಬುದೆ।
ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಫಲ ಲಾಭ ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯು ತೆಂಬ ನಾಯಿಗೆ ತುತ್ತು
ಹಾಕಿ ಅನುಕೂಲಯಾವ ದಿಯಲ್ಲಿ ಯಿರುವದು। ಕೃತ್ತಲೆ
ಯಾಗ ಗತಿ ಸಾಧನೆ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪಾದ ಸ್ಮರಣೆಯ
ಸಾಧ್ಯ ಗತಿ ಸಿರವಾಗಲಿ ಹಾಗೆ। ಬಹಳ ಪಾಪಗಳು ನಾದ
ಶ್ರೀ ಹರಿ ಶ್ರವಣ ವಹಿತವಾಗಿ ತೋರದು ಪಾಂಡವರು [illegible] ವ
ನೀಗೆ ಶ್ರವಣ ಹಿತವಾಗಿ ತೋರ ಮಾಡುವನೆಂದು ತಿಳಿಯ

ತೆ।ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಹ್ನಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂ
ದಾಧ್ರತವ ಮಾಡುವದು। ಮನನ ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆ ಸುವ ಮಂತ್ರರಾದಾಸಂ
ದೆ ತಾಯಿ ಸುಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯ। ತವಾದಾತ್ರೈತ್ರತ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗಾದಿ
ದಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾತ್ಮರಾದಾದೆ।ಹದಲ್ಲಿ ನಾನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಅ
ನತ್ಯವಾದದ್ದು ನಂಬತಯು ನತ್ಯತೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯೂ ವಿಷಯ।
ತವಾದದ್ದು ಆವನೆಯನಿತ್ಯಕ್ಕೆಂಬದೂ। ಊವಿಷಯತ್ತ್ರಾವ
ನೇ।ಮನನದಿಂದಾಹಾನಿ ದೇ।ಹ ಊವಾನಲ್ಲಾ। ಪ್ರನಂಬಮನತ್ಯ
ವಲ್ಲಾಯೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಧೃತವಾಗುವದೂ ಯಿದೇ।ಮನನಕ್ಕೆ ಫಲ
ಊಮನನದಿಂದನಾನೇ।ಬ್ರಂಹ್ಮನೆಂಬ ಅಧ್ಯವಸಾನದಾಯ
ಕಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಧ್ರಢಾನನದಲದು। ಆಬ್ರಂಹ್ಮನು ನ್ನೈಯೆಂದು
ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವದೇ।ನಿಜಧ್ಯಾನನೆ। ಯಿದು ಕೆಲವು ದಿವಸ
ಸಾಧಲಾನಿಆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುವ ನಾ:
ಸೂಲಕ್ಷ್ಯವಾದಾಬ್ರಂಹ್ಮನು।ಬ್ರಂಹ್ಮಕಾರವಾದಾ।ಮನಾ
ವೃತ್ತಿಯೂಯೆಂಬತ್ತು ಮಹಿಯೂ ಹಾನಿನಿವಿಕಲ್ಪತನಮಾಧಿ
ಬರುವದು ಊನಮಾಧಿಯಿಂದ ಮನನಾಬಹುನಾಕ್ಷ್ಯವಾನಿ
ಪ್ರನಂಬವಾನನೆಗಳು ಬರುವದು ಯಿದೇ।ಮನಾನಾತ್ಮವಾನನಾ
ಕಯಿವನಿನಿಕ್ಕೆಂಬಾದು ಅದರಿಂದನಾನೇ।ಬ್ರಂಹ್ಮನೆಂಬಾನ್ಲಾ
ನನ್ನ ಧೃತವಾಗಿ ಯಿರುವದು ಯಿದನಿಜಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಫಲಾ।
ಕ್ಷೇತ್ರದಾಳಗಿ ಬರದದ್ದನ।ಅದರೂವಿ।ರಿನಾಳಗೆ ಬರ

ದಿದೆಲ್ಲವನಾದರೂ ತಾವು ಕಾಲಿಸ್ಸದೆ ಹೊಲುವ (ಶ್ರುತಿ) (ಸ್ವ
ನೆ ತೋರುತ್ತದೆ । ಯೋಗ ಹಾಗೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಬುವಾವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು. ಸ್ವ
ಕಾರಸ್ವತ್ರಯಲಕ್ಷಣವಾದಬ್ರ. ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಲಯವಾನೆ ತಾವತ್ತೆ
ರದೇ । ಸ್ವರೂಪಪ್ರಯೋಜನದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರ. ಜ್ಞಾನಂದಮಾತ್ರವತ್ತೆ
ಶುವದೇ । ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತನವಾಗಿ ಧಿಯನಿನ್ನಕೆ. ಬಾಧಕಾಯವತ್ತೆ
ನಿಕ್ಷೇಪಂದು ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನನ್ನು ಹೋಗುವದೋ. ದುಲ
ಕ್ಷವಾದಾಬ್ರ. ಜ್ಞಾನಾಗ್ರಹಣಲಾರದೇ । ಮನನ್ನು ವ್ಯಾಕುಳವಾ
ನಿಯಿಸುವದೋ. ದುಯಿಲಮೂರು ವಿಷಯಗಳು. ಮಲ
ದಣಾಗಿತ. ಸ್ಮರಣಾನಗಳು ಬಹ್ಮಿನೆ ಸ್ಪೈಕವಾದಲಷು
ಅಹಂಕಾರದಿ. ದಾನಿದ್ರೆಯಂ. ಸ್ವರೂಪಲು ಹೇಳಿದ ದೋಷಗಳು.
ವಿಚಾರಬಲದಿಂದ ಚಂಚಲವಾದಾಮನಃ ನ. ಸ್ವರೂಪ
ಮಹಿವೆ ವಿಚಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಶುಚಿಯ ಮಹಿಸುವದಾ.
ದಮನನ್ನಿನ ತುಂಬಿದಾಮನ. ಸ್ವರೂಪಯನೋ ಕೊಮಧೇ । ವಿವೇ
ಕಚಿತ್ರ । ಸಾ ಕೊಂದಬನ ಸ್ವರೂಪ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆನಮಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ತೋರುವದು. ಯಂ. ದುನಿಷ್ಪನ್ನ । ಹಾಗಾರದಶೆಸ್ವ
ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವರೂಪನವಾಗಿ ಧಿಸಾಯಿಸಾವ್ವತ । ದವೊಂದು ಕೇಳಿದರೆ
ಹೇಳಿವಾಸ ಸ್ವರೂಪಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಸಂಯೋಗ ಭ್ರಮರದ

ಷೆಂತೆನಾನೂ ಯಿಷ್ಟೋತ್ತರಯೆನೂ ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೆನೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಗಳಿಯು ಯೀ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ತನಗೆ । ಯಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೇ ।

ನಿದ್ರಿಯಾ ತಂನ್ನ ತಾನೆ । ಬರುವದು ಸಮಾಧಿಯಾದರೆ ತಂನ್ನಂ ಯೀ

ಫಲ ಯಿಂದಲ್ಲು ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲು ಬರವದು । ಅದರಿಂದ । ಅ

ಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕವಾದ ಗ್ನಾನವೆ ಯಿರುವದು ಸಮಾಧಿ ಯಿಂದ ಯಿದ್ದ

ವನು । ಯಿಷ್ಟೋತ್ತ್ರ ಸುಖವಾಸಿ ಯಿದಿ ಯೆಂಬ ಸ್ಮರಣೆ ಆಸಿ

ಗ್ನಾನ ಉಂಟು ಯೆಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ । ಷೇ ಗೆ ಗ್ನಾನ ಉಂ ಯಿದ

ಕಾರಣ । ಸುಷುಪ್ತಿ ಸಮಾಧಿಗಳಿಗೆ ಭೇದವಾಯಿತು । ಷೇ

ಗೆ ಗ್ನಾನವಿದ ಕಾರಣ । ಸಮಾಧಿಯೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನವಲ್ಲದೆ । ಅ

ಗ್ನಾನವಿದ ಸುಷುಪ್ತಿ । ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನವಲ್ಲ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇ

ಕು । ಬಹುಕಾಲ ಸುಗುಣೋಪಾಸನೆ ಯಿಂದಲ್ಲು । ಪ್ರಾಣಾಯಾ

ಮಗಳಿಂದಲ್ಲು । ಮನಸ್ಸ ನಿಂತವನಿಗೆ । ಯೀ ಸಮಾಧಿ ಸುಖ

ವು । ಬರುವದು । ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ । ಮನಸ್ಸ ನಿಲ್ಲುವದು

ಹೇಗೆ ಯೆಂದರೆ ನಿರಾಕಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಯ

ಹುವ್ವಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಳಕೆಳಗಾಗಿ ಯಿರುವ ಅಷ್ಟದಳ

ದಳಕಮಲ ಉಂಟು ಅದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮುಖವಾದಿಕಾಂ

ತುಂಬಿರುವದು। ಅದರಿಂದಾ ಸ್ಥಾಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ನಿರನಿ
ನಿತ್ಯ(ರುವದು। ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಸ್ಥಾನಿ ಮುಖ್ಯರಾಂತು
ಯಿರುವದು। ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ। ಮನಾ(ವ್ಯಾಪಾ
ರಗಳು(ಯಿಲ್ಲಾ। ಅದಿಜ್ಞಾಗ್ರುದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧ ಮುಖವಾ
ನಿ ವಿಕಸಿತವಾಗಿ(ಯಿರುವದು। ಅದರಾ(ಳಗ ಬಹುಳ ಜಂ
ಜಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಯಿದ್ದು ವಾಯುವಿನಿಂದ ದೀಪವು ಚಲಿ
ಸುವ್ವಾ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ। ತಂನ ವಿಸ್ತಾರನಿ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದಾ ಪ್ರಾರಿ
ಸಲ್ಪಪ್ಪದಾನಿ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಂಷ್ಟದಳದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂ
ಜ್ಯಾರವ ಮಾಡುವದು। ಅದರಾ(ಳಗ(ಪೂರ್ವದಳದಲ್ಲಿಯಿ
ದ್ದಾಗ ಧರ್ಮಬುಧಿಯೆ ಹುಟ್ಟುವದು। ವಾಯವ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ಗ
ಮನಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು। ಉತ್ತರದಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾ(ಷೆ
ಗಳು ಸ್ತ್ರೀಸಂಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಹುಟ್ಟುವವು। ಈಶಾನ್ಯದ
ಳದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು। ಮಧ್ಯಮದಳಕ್ಕೆ
ಬಂದರೆ(ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟುವದು। ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದರೆ
ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯ ಹುಟ್ಟುವದು। ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದರೆ ಯಿ
ದ್ದರೆ ಸ್ವಪ್ನ ಹುಟ್ಟುವದು। ಅದರ ಬಿಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಸು

ಷುಪ್ತಿ ಬರುವದೂ। ಅದರಿಂದಾ ನಿಶ್ಚಲವೃತ್ತಿಗಳು ಪ್ರಾಣಾಪಾ
ಯುಗಳಿಂದ ಚಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಾ ತಿಪ್ಪುಹುತ್ತದೆ।
ಅದಃಕಾರಣಾತ್ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳಿಂದ ವಾಯುವನಿಲ್ಲಿ
ಸಲೂ ಮನಸ್ಸು ನಿಂತು ಬಯಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಾನು ಕಾಣಿಸದೇ
ಹೋಗುವದೂ। ಅದರಿಂದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ ಸುಖ ಉಂಟಾಗಿ
ದಕಾರಣಾತ್ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಜಯವಿದ್ದವನಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಬರುವ
ದು ಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಇದು ಶ್ರವಣ ಮನನ ನಿದಿಧ್ಯಾ
ಸನಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಣಯೂ। ಈಪ್ರಕಾರದ ಶ್ರವಣವ ಮಾಡಿದ
ವರಿಗು ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೆ ಜ್ಞಾನ ಬರುವದೂ।
ಕೆಲವರಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವದೂ। ಯೆಂದು ಹೇಳ
ಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಇನ್ನೇದಯೋತರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು। ಯೆಂದ
ರ್ಶಿಸಲೂ ನಿರಾಪೇಕ್ಷವು।। ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಮಂತ್ರ ಔ
ಷಧಗಳು। ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇ
ದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲವು। ಆ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಹೋದ
ರೆ ಪ್ರಬಲಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ।। ಹಾಗೆ ಶ್ರವಣಾಕ್ಕು ಇರುವ ಪ್ರತಿಬಂ
ಧಾ। ಭೂತಪ್ರತಿಬಂಧಾ। ವರ್ತಮಾನಪ್ರತಿಬಂಧಾ। ಪ್ರತಿಬಂ
ಧಗಳೆಂಬಾ। ಈ ಮೂರು ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳುಂಟು। ಅದರೊಳ

ಳಿಗ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಯಿದರು । ಜ್ಞಾನ ಬಾಕಿದೂ । ವೈರಾ
ಗ್ಯದಿಂದಾ । ಮೊದಲು ಬದಲ್ಪುಪ್ಪಿ ಕಿಾಯಾ । ಮಿತ್ರ ಮೊದ
ಲಾದ ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳನೂ । ಅವರ ಗುಣಗಳನೂ । ಮೋ
ಹದಿಂದಾ ತಿಳಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ಬರುವದೇ । ಇದು
ತೆ ಪ್ರತಿಬಂಧವೆನಿಸಿಕೊಂಬದೂ । ಅದನೂ । ಮೊದಲು ಹೇ
ಳಿದ ದೇಹ ವಿಚಾರದಿಂದಾ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು । ಕೈಲಾಸ ವೈ
ಕುಂಠಾ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಧೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಯಾದರು ಬ
ಹುಜನ್ಮಗಳನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ । ಯಿದ್ದವಂದಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ
ದೊಳಗಂ ಯಿಸಿ ನಶ್ವರ ಶರೀರಗದಿಂದ ಸಕಲ ವೃಕರ್ಮಗಳು
ನನುಭವಿಸುವ್ಯಳಿದ ಕರ್ಮ ಅನುಭವಿಸಿ ಯಿ ಜನ್ಮಗ
ಳನ್ನೆತ್ತಬೇಕಾಗಿ ಯಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಕಪ್ರತಿಬಂಧ ಯನಿಸಿಕಾಂ
ಬದೂ । ಯಿ ಕರ್ಮದಾ ಫಲ । ಅಜನ್ಮಗಳಿಂದಾ ಅನು
ಭವಿಸಿ ತೀರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೇ ಯಿದಕ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲಾ । ಬ್ರಹ್ಮ
ವಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದ ಮಾಯಾಕಲ್ಪಿತವಾದಾ ಕೈಲಾಸಾದಿ ಲೋ
ಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನಿತ್ಯಗಳೆಂಬಾ ದೃಢವಾದ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವ
ಸ್ತು ವಿವೇಕದಿಂದಾ ಲೋಕಾಂತರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಜಿನಬೇಕು ॥

ಸವಿಕಲ್ಪವೆ ಆತ್ಮಪ್ರಪಂಚವೆನಿಸುವು॥ ಯೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು
ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹವು
ತಂನ್ನ ಕರ್ಮವಿಧಾನವಾದಿತು। ವೈರಾಗ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾನ್ನೆ
ತ್ಯಕರ್ಮ ಮುಂತಾದ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವ ವ್ಯಾಸೆ ಮಾಡಬೆಕೆಂ
ಬಾ। ದುಷ್ಕರ್ಮವಾದಲು। ಉಪಾಲ್ಪಕದಿ ವರ್ತಮಾನಪ್ರ
ತಿಬಂಧವಿನಿಶ್ಚಕಾಂಬಲು ಮುಂದಿಮಿಳಿಪ್ಪ ದುಃಪಪಂಚಕಾ
ರವಿಚಾರದಿಂದಾ। ದಿಪ್ಪನಾನೆಂಬಾ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಿಡಬೆಕೂ।
ಗುರು ಮುಕ್ತ್ಯಧ್ಯಾನದಿಂದಾ। ಮನನದಿಂದಾ। ಜಗತ್ತನಿತ್ಯ
ವೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಪುಟ್ಟುವದೂ। ಮೊದಲತಿ ಪ್ಪಿಳದ ವಿಷಯದಾ
ಷವಿಚ್ಛಾರವನು। ದೃಢವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ। ಆ ವಿಷಯಗಳಿಂ
ದಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಆಗುವದು। ಜಡವಾದ ಕರ್ಮವಿಷಾದಾ ಪಾದಿಯ
ಲ್ಲಿ ತಾನಾಂದು ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿನೆಲಾಕದೂ। ಯೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ। ಕರ್ಮದಾಢದು ಯೆಂಬ ಭ್ರಮಿ ಬಿಡಬೇ
ಕೂ। ಈಪ್ರಕಾರ ತಂನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಉಳುವದಾ
ಅದನಾದಿ। ಆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪ್ಪಳದ ವಿಚಾರ
ಮಾಡಲಾಗಿ ಮಾತಿದಕ್ರವಣ ಮನನ ನಿದಿಧ್ಯಾಸನಗಳಿಂದಾ
ಶಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುವದು ಯೆಂಬದು ಸಿದ್ಧಾ॥

ಯಿತಿ ಶ್ರೀಮಾಷಾಶುಷ್ಣಮಮಞ್ಜರಿಯಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ದನಿವಿಕಾಶ್ವನೆ:

ಮಗಾ ಮಂಗಳಮಹಾ:

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ।।೦।। ಶ್ರೀ ತಾರಕನಿಗತಿ ।। ಯಿಪ್ರಕಾರನೆ
ಕಲಸಾಧನಗಳುಂಟಾನಿ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾ
ನವೂ ನಿಜ್ಞಾನ ಬರುವದು। ಆವಿವೇಕಿಗೆ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ
ಜ್ಞಾನಕೆ ಯಿಲ್ಲ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಯೆಂ
ಬ ಅಸಂಭಾವನೆ ಯಿದ್ದವನು ಶ್ರವಣವ ಮಾಡಬೇಕು। ದೇಹ
ವೆ ಆತ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವೆ ನಿತ್ಯ। ಭೋಗವೆ ಮೋಕ್ಷ। ಯೆಂಬ ವಿಪರೀ
ತ ಭಾವನೆ ಯಿದ್ದವನು ಮನನವ ಮಾಡಬೇಕು। ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ನೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದವನು ನಿದಿಧ್ಯಾಸನೆಯ ಮಾ
ಡಬೇಕು। ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಸಂಭಾವನೆಯು ವಿಪರೀತ ಭಾವ
ನೆಯು ಯಿಲ್ಲದಿದ ಕಾರಣ ಶ್ರವಣ ಮನನಗಳು ಕೆಲಸ
ವಿಲ್ಲ। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನವಿರಲಾಗಿ ನಿದಿಧ್ಯಾಸನೆಯು ಬ್ಯಾಡ।
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಯದಾಪಿದಮ್ಯಾತಿ ಹರಿಗಾಯಿಷ್ಟುಬಂ
ಗಿ ಬ್ಯಾತವು। ಕತ್ತಲೆವಳಗಣ ವಸ್ತುವ ಕಂಡಮ್ಯಾಲೆ ಬೆಳ
ಕು ಹ್ಯಾಂಗ ಬ್ಯಾಡವು। ವ್ಯಾಧಿ ನಿಃಶೇಷವಾದವರಿಗೆ ಔಷ
ಧಿಗಳು ಹ್ಯಾಂಗೆ ಬ್ಯಾಡವೊ। ಹಾಂಗೆ ಜ್ಞಾನಲು ಹೊದ ಜ್ಞಾನಿಗೆ

ಶ್ರವಣಾದಿಗಳು ಬ್ಯಾರವೆಂಬದು ಸಿದ್ಧ। ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಶ್ರ
ವಣಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳು
ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡಬೇ
ಕು। ಯೆಂದರೆ। ತನ್ನ ಶರೀರ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಇದ
ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಾಗುವವರಿಯಂತರದಲ್ಲಿ ತಾ
ಕೇ ಶರೀರವ್ಯಾಪಾರವನಾದರು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನಾದರು ಶ್ರವಣಾದಿ
ಗಳನಾದರು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ
ಯಾನು। ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕರ್ಮಗಳು। ಅವಶ್ಯಗಳು। ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂಬ ನಿಬಂಧವಿಲ್ಲ ಹ್ಯಾಗಾದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯು
ಧರ್ಮ್ಯವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಇರುವರು। ಆದರಿಂದಾ ಲೋಕದ್ದಿ
ನಿಂದೇಯು ಅವಮಾನವು ಬರುವದು। ಯೆಂದರೆ ಪೇಳಲು।
ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದರೆ ಕೆಲವರು ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನು ವಿಷ್ಣು
ವನು ಈ ಮೂರಕ್ಕು ಕಾರಣವಾದ। ಅದ್ವೈತಬ್ರಹ್ಮನು ದು
ಷ್ಟರನ್ನ ಇಧಾರೆ। ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಾನಿ ವಿಶ್ವಾ
ದಿಯು ಇಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ನಾಶಗ
ಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ। ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ದುಷಿಸುವ ಪಾಮರ
ಜನರು ಭೇದವಾದಿಗಳಾಗಿ ತಾಕೇ ಶರೀರವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುತ್ತ

ಅದರು ನಾಶ್ರುತ್ರ ಆತನಷ್ಟು ಸುಖವನರಿಯದೆ। ದುಃಖಾ
ದಿ ಫಲಗಳನದನ್ನಿದ್ರಿಂದ ಬಾಲಕರು ಮಾಡುವ ನಿಂದಾ
ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಾದಾ ದರೆಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ। ಹಾಗೆ। ಆತನಿಗೆ
ವಂದು ಬರುವದಿಲ್ಲಾ। ವಂದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ। ತನನಿಂದಲ್ಲು
ಬೇರಾನಿಯು ಪ್ರಾತನಿಂದಲ್ಲು। ಬಿಕಲ್ಪುಂತ ಶರೀರವಯಿಂ
ದ್ರಿಯಗಳ ಚೇಷ್ಟೆಯಗಳನು। ನಾಡಿ ಆಶ್ರೀರಾದಿಗ
ಳನಿಂದಾವ ಮಾನಗಳ ಮಾಡಿದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಪುತ್ರಸಂತೋ
ಷವಲ್ಲದೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲಾ। ಆದರಿಂದಾ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳ
ತ್ರಿಕ್ಕನೆದಿಖನರು ಮಿಚ್ಛ ನಿಂದಾದಿಗಳ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ
ನಡಿಯಬೇಕೆಂಬಾ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಭ್ರಮಿಯ ಬಿಟ್ಟು ತಂ
ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ನಡಕೊಂಬಹ ಹಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಜ್ಞಾ
ನಿಗೆ ಅತಿಪ್ರಸಂಗ ಬರುವದು। ಯಂದರೆ ಹೇಳೇ। ಲು। ಹಾಂಗೆ
ಅತಿಪ್ರಸಂಗ ಬರುವ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಿದ್ದರೆ ಅದನು ಅನುಸರಿ
ಸಿ ನಡಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲಾ। ಅದು
ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ। ಕೆಲವರು ಖನಕ ಧರ್ಮರಾಯ।
ಭೀಷ್ಮ। ವಿದುರ। ಧರ್ಮವ್ಯಾಧ ಮುಂತ್ರಾದವರೆಲ್ಲಾ ವಿಷ
ಯಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತ ವಿಧಿನಿಷೇಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಳ

ಗಾನಿಯುಂಯಿದ್ದರು। ಶುಕನಾರದಾದಿಗಳು ಕೆಲವು ದಿವಸ
ಬಹುವಿರಕ್ತರಾಗಿಯು। ಇದ್ದು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸಂಸಾರಿಗಳಾ
ಗಿದರು। ಎಂದು ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ। ಬ
ಹುವಿರಕ್ತನಾದ ಸಂವರ್ತನೂ। ಬಹುದ್ರವ್ಯನಿಮಿತ್ತ ಬ್ರ
ಹಸ್ಪತಿಯ ಕೂಡಿ ಕಲಹವ ಮಾಡಿದಾ ಎಂದು ಪುರಾಣಾದ
ಕಥೆ। ದುರ್ವಾಸನು ಮಹಾಕೋಪಿಯೂ ನಿನೆವರ್ಗನು ಶಾ
ಪಿಸುತ್ತಿಯಿದ್ದಾ। ಜರತ್ಕಾರುತನು ಬಹುಕ್ಷಮೆಯುಳ್ಳವ
ನಾಗಿಯಿದ್ದಾ। ಇಂಥ ಬಹುಮಂದಿ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾ
ನಾವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿಯಿದ್ದರು। ಹೀಗೆ ಅವರವ
ರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರಣ। ಅವರವರು
ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಬಹುಬಗೆಯಾದರು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ।
ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯು। ಭೇದವಿಲ್ಲಾ। ಅದರಿಂದಾ ಜ್ಞಾನಿಗೆ। ಅಪ
ರಿಹಾರವಾದ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ವಿರುವದೇ। ಹೊರತಾನಿಂದ
ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಾ। ನಿಯಮವಿಲ್ಲಾ। ಮಾಡಿದರು ಅದರಿಂದ
ಬ್ಯಾಧಿಯಿಂನಾಂದು। ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಫಲ
ವಿಲ್ಲಾ ಅವಿವೇಕಿ ಮಾಡುವ ಶ್ರವಣಾದಿಕ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅ

ಜ್ಞಾನಪ್ರವೇಶಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಬರುವದರಿಂ ಬಾಹ್ಯಲವಿದ
ಕಾರಣಾ ಅಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳಿಂ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಹೀಗಾದರೆ ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಸಂಸಾರಿಗಳೂ। ಯಿಯುಕ್ತ
ಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿನಾ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂ ಬಾ। ಶ್ರಮೆಯಿಂದಾ ಅ
ನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಮಗಳನೂ। ಶ್ರವಣಾದಿಗಳನೂ।
ಮಾಡದೆಯಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ। ಯೆ
ಂದು ಸಂಶಯಿಸಲಾಗಿ ವರಿಷ್ಠರಿಗೆ ಲು ವೈದಭಕ್ತಿ ಸತಂನ್ನ ವಾ
ದಿಯ ಮರಣಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದಾ। ಅತಾಶು
ಧಿಪತ್ಯಗಳ ಬಿಟ್ಟು ರಿಪ್ರಾಗಿ ವ್ಯಾಧಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚ
ಕ್ಕೆ ಶುವನೋವ್ಯಾಗಿ ಸಂಸಾರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿ
ದ್ದ ಅಜ್ಞಾನಿಯು। ಕರ್ಮಗಳನು ಶ್ರವಣಾದಿಗಳನು ಬಿ
ಟ್ಟು ಪರರಾದಿಂದಾ। ಅಜ್ಞಾನದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚ ನರಕದಲ್ಲಿ
ಬಿಳುವಾ। ನಾನಾ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುತಲಿರುವನೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕೂ। ಶ್ಲೋಕಾ॥ ಸಂಸಾರಿಕಸಿ ಖಿಕನೆಕ್ರಂ ಪ್ರಕ್ಷ್ಯಾ
ವಾನ್ನಿತಿವಾದಿನಂ। ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟಿ ಭಯ ಭ್ರಷ್ಟಂ ತಂ ತ್ಯಜ

ದಂತಹುದುಂ ಯಥಾ॥ ಪಿ॥ ಸ್ವಂ ಸ್ವೇರ ವಿಷಯಗಳನನುಭವಿ

ಸುತ್ತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಾ ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದು ಕಾಳುತ್ತ ಕರ್ಮಗಳನು

ಶ್ರವಣವನು ಬಿಟ್ಟವನು॥ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯರಡಕ್ಕೆ

ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಹೋಗುವಯಂಬಾರ್ಥವನು ದಿವಾಯಿಮರಾಗಾ

ವಚವೆಯಿ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು॥ ಅ

ದರಿಂದಾ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಕರ್ಮಗಳನು ಶ್ರವಣಗಳ

ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧ॥ ೦ ಇತಿ ಶ್ರೀಭಾಷಾಕುಸುಮಮಂ

ಜರಿಯಲ್ಲಿ ಆರನಿಯ ವಿಕಾಸಾನೆಂ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಮಂಗ

ಳಮಸ್ತು:

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಮೊದಲು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮಾಯಯು

ಪ್ರಪಂಚವು ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು॥ ಅಜ್ಞಾ

ನಪ್ರಪಂಚಗಳು ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಪ್ರಕಾರವ್ಯಾಂಗೆಂದ

ಕನಿರೂಪಿಸಿಲು॥ ಯಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ನಿತ್ಯಜ್ಞಾನ॥ ಆ

ನಂತ ಆನಂದ ಅದ್ವೈತ॥ ಶುದ್ಧ ಮುಕ್ತ ವಿಭುವಾದವರ

ಬ್ರಹ್ಮವೆಯಿರುವನು ಯಿ ನಿತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನಿ

ಹುವಿನಿಲು। ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಗಳೆಂಬಾ। ಮು
ರುಕಾಲದಲ್ಲಿಯುಕೆಡದೆಯಿರುವದಿನಿತ್ಯ। ಸತ್ಯಂದು
ತ್ರಿಕಾಲವಷ್ಟಿನದಿ ತಾನಿಪ್ರಕಾಶಿಸುವದಿ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಆ
ಕಾಶದಾ।ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ।ದೇ।ಶವನುಕಾಲವನುವಸ್ತುವನು
ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯಿರುವದೇ। ಅನಂತ ದುಃಖದಿಲ್ಲದೆ।ಸುಖ
ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಯಿರುವದು ಆನಂದಾ। ಯರಡನೆಯವಸ್ತು
ವಿಲ್ಲದೇ। ತಾನಾಂದಾಗಿರುವದು ಅದ್ವೈತ ಅವಿದ್ಯಾಕಾಮ
ಕರ್ಮ।ಗಳಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಯಿರುವದು ಶುದ್ಧಾ। ಯೆಂದೆಂ
ದು ಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ। ಯಿರುವದೇ। ಮುಕ್ತ। ಆಕಾಶದಾ।ಪಾದಿ
ಯಲ್ಲಾನಿವ(ತ್ರ)ತುಂಬಿರುವದೇ। ವಿಭುವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು।
ಯಿಂಥಾ ನಿತ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚವಿಲ್ಲದ ಪರಮಾ
ತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ಕಪ್ಪಿಯಾ ಕಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತ ಉಪಾ
ಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶುಕ್ತಿಯು ನಿರ್ಮಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಪ್ಪಿಗೆ
ಮಗುಚಿ ಹಾಕಿದಾ।ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಅದೆಯೆಂಬದು
ಅಪ್ಪಿಗೆ ಅದೆಯೆಂಬದು ಹಾಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸುತ್ರದಿಯೊ

ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಪಂಚ
ವ್ಯಾಳ್ಳಿ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಕಲ್ಪಿಸಪಡುವದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದಾ
ಷ್ಟೈಪಣಿಲು ಕಪ್ಪಿಯ ಬೆಪ್ಪಿನ ರತಮತಿ ರಜೆಲು । ವಷ್ಟುಗಾಗಲು
ಸಿಪಗ್ಗವನಾವರಿತಮ್ಯಾತಿ । ಸೆವಸ್ತ್ರನಷ್ಟುಗಾಸಿ ಹೊಗಲಾಸಿ । ಅ
ರಜತವು । ಶುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯು ಆಸಿಪ್ತ । ವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯು
ಹೆಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೊ । ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ ಬ್ರ
ಹ್ಮವನಾವರಿತಮ್ಯಾತಿ । ಆ ಆಧಾರವಾದ ರಜ್ಜುವೊದಲಾದ
ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನಾಶವಿಲ್ಲವೊ । ಹಾಗೆ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅ
ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ ನಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅದ ಕಾರ್ಯಗಾದರವಾದ ಜ್ಞಾ
ನದಿಂದಾ । ನಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು । ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನಾನಿವರ್ತನಿಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬದೂ । ಅ
ದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ । ಲು । ಈ ಅಜ್ಞಾನವು ಸತ್ಯವಾ ಅಸತ್ಯವಾ
ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಾ ಬ್ಯಾರೆಯಿರುವದಾ । ಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ವರೂಪಾತ್ಮಕ
ವಾಗಿರುವದಾ । ಹೇಳಿಲು । ಅಜ್ಞಾನವು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಪ
ಕ್ಷದಾ । ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ ನಾಶವಿಲ್ಲದರಿಂದಾ ।
ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವು ಉಳಿಯಬೇಕು । ಹಾಗಾದರೆ ಅ

ದುಮೋಕ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿತ್ವ
ವಲ್ಲಾ। ಅನಿತ್ಯಾದಿಶಬ್ದದಿಯೂ ಕಾಂಚನಾಪಾದಿಯ
ಲ್ಲಿ। ತ್ರಾಣಿಯಿಲ್ಲದಕಾರಣ। ಜ್ಞಾನಾನುಜ್ಞಾನಿಯಂಬಾವೆವ
ಪ್ಪಾರವು ಅಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯವಾದಪ್ರಪಂಚವು। ಯಾರಲುಯಿ
ಲ್ಲದಿಪ್ಪೊಸುವದು। ಅದು ತಾರೆ ರತಿದ್ದಕಾರಣ। ಅಜ್ಞಾನ
ವೃತ್ತಿತ್ವವಲ್ಲಾ। ಪ್ರಶ್ನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಲ್ಪಪ್ಪನೆಪ್ಪ ಅಂಪ್ತ
ಪ್ಯರತಾನಿಪ್ರಾಗಿತಾಲುತದಾ। ಪ್ರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟ ಅಜ್ಞಾನವೃತನಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರತಾದತಾ।
ರಲುರದಕಾರಣ। ಅಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಹ್ಮೈವಿಂದಯಿವ್ಯಾ
ಶಿಯುಯಿಲ್ಲಾ। ಘಳಿಚಿಂಶಿಗಳ ಅತ್ಯಾಶಲದಾಪಾದಿಯ
ಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗು। ಅಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ
ಅಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾಶಲದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಿರಲಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನವು
ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಕಾರಿ। ಅತ್ಯಾಶಲವಾಗಿಯಿರುವದು। ಯಂಬ
ದಕ್ಕೆ ಆಗದುಷ್ಟೇಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಯಿಯಿಂಥಾದು

ಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತದೆ ಕಾರಣಾ। ಅಜ್ಞಾನವನಿರ್ವಚನಿಯಯೆ
ಂಬದು ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಯಿದು ಮಿಥ್ಯಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯಿದು
ಅನಿರ್ವಚನಿಯ ಮಿಥ್ಯಪೆಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ನಿರ್ಣಯಾ। ಶ್ರುತ್ಯವ
ಲ್ಲಿ ಯಿಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನ ಯಿರುವ ಪ್ರಕಾರವ ನಿರುಪಿಸ್ಸೇಷ್ಟ। ಮ
ಧ್ಯಾನ್ನದ ಬಿಸಿಲನಿಂದಾ ವ್ಯಾಧಿಸೆ ಪುಷ್ಪನಿವ್ಯಗನಿಂತ್ರಸ್ತಂಭ
ದಷಾ ಯನ್ತ್ರಂಭದಾಳಗೆ ಪೈರಿಗೆ ಅರಸಿ ಯಿರುವದಾ। ಶ
ರತ್ಕಾಲದ ಮೇಘವು। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪೈರಿಗೆ ಅರಸಿಕಾಣಿಸ
ದೆಯಿರುವದಾ ಹಾಗೆ ಶ್ರುಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಅಜ್ಞಾನವು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾನಿ ಕಾಣಿಸದೆ। ಅರಸಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮ
ನಲ್ಲಿ ಯಿಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನ ಲೀನವಾಗಿ। ಯಿರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾ
ಣವೇನೆಂದರೆ ನಿರುಪಿಸ್ಸೇಲು ಸುಷುಪ್ತಿಯಿದ್ದಾ ಮುಖನಾಸಿ
ಯಿಷ್ಟೊತ್ತು ಯೆನನೂ ಯರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೆ ಯೆಂಬನವೇ।
ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ। ಅಜ್ಞಾನವುಂಟು ಯೆಂಬದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಾ।
ನೀನವ್ಯಾಲ್ಲಾ ತಾ ಸಂತುಕ್ಷೇಳ ಅನುಭವಿಸಿದ ವಸ್ತುವಿ
ನಲ್ಲಿ ಯೆಬರುವದು ಸಂತುಸಿಳ ದವಸ್ತುವನಿನೆನಸಿವದಿ
ಲ್ಲಾ ಯೆಂಬದು ಲೋಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಪ್ರಿಗಾದರೆ ಸುಷು

ಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವನು ಅನುಭವಿಸುವವನು ತುರ್ಯದಿಯನ್ನಬೇ
ಕಾದಕಾರಣ ಸುಷುಪ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯರೂ
ಪನ್ನರಿಲ್ಲದವರ ಹೊತ್ತನಿಗೂ ಯರತಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಅ
ಭೇದವುಪ್ಪಳ್ಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂಬು। ತಿಳಿಯಬೇಕು ಸುಷುಪ್ತಿ
ಲಕ್ಷಣವನಿರೂಪಿಸುವೆವು। ಪಂಡಿತರಾಗಲಾರದವರದೇ ಸುಷು
ಪ್ತಿಯನ್ನಿನಿಕೊಂಬುದು ಹಾಗಾದರೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ
ರಣಗಳು ಪ್ರಾಣಗಳು ಮೊದಲಾದವು ಲಯವಾಗಿ ತಾರು
ತ್ರಿಪಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣವು ಸಹಾಗಿನಾಶವವಾಗಿ ಶರೀ
ರಪ್ರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವು ಕಾಣಿಸುವದ
ಲ್ಲದೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ ಆತನು
ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳು ತಾವಿದರೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯು ಪ್ರಾಣಧ
ರ್ಮಗಳಾದ ದಾಹಕ್ಷುಧೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ದೇಹದ ಧರ್ಮವಾದ ವ್ಯಾ
ಧಿ ಮುಂತಾದವು ಮನೋಧರ್ಮಗಳಾದ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗ
ಳು ಕರುರರ ಪರರಿಂಬದು ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಧರ್ಮ
ಗಳು ಸಂಸಾರವ್ಯಾಪಾರಗಳು ತೋರಬೇಕು ಯಿಲ್ಲ ತಾ
ಇದಕಾರಣ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವು ತೋರುವದಿಲ್ಲ

ಯೆಂಬದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಸುಮಗ್ರಾಷಾಮಂಜರಿಯಲ್ಲಿಯು
ಳವೆಯ ವಿಕಾಸನೆಂಬ ಮಾರ್ಗಾಮಂಗಳುವ. [illegible]
[illegible] ಮಃ ತಂ ನಿಂದಮುಂಡಿ ಷಟ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಲಸಿ
ಕ್ಷ್ಯಶರೀರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದದರಿಂದ ಯಿ ಅಜ್ಞಾನವೆ ಕಾ
ರಣ ಶರೀರವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು ಆ ಕಾರಣಶರೀರವೆ ನಾನೆಂ
ಬ ಅಭಿಮಾನವ ಮಾಡುವ ಜೀವನು ಪ್ರಾಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು
ಯಿ ಪ್ರಾಜ್ಞನಿಂ ಯಿಷ್ಟ್ನ ಅದರಿಂದಾಗ್ನೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಜೀವೇಶ್ವರರಿಗೆ ಆಕಾಶವು ಉಂಟೊ ಯೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಕಾ
ಆ ಆಕಾಶವು ಪ್ರತಿಗೆಂದರೆ ನಿರುಪಿಸಲು ಬಗೆಬಗೆಯ
ರನಬಂಗಾರಗಳುಳ್ಳ ಉದಕತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರವೆಗಳು ಸಿಕನಿ
ರಿಸೋಗಗಳಲಕದಪಾಗಿ ಮುಳುಕುನಿಯಿರಲಾಗಿ ಆಘ
ಪೋದಕಗಳಲ್ಲಿ ದನೂಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಿಲ್ಲ ಆತ
ಪೋಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗೆ ಆಕಾಶವಾಗಿರುವದೋ
ಹಾಗೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವಾನನಾಯುಕ್ತ
ಶುದ್ಧವಾದ ಅಂತಃಕರಣವಾದವು ಯಿವುಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂ
ಬಿಸಿದ ಯಿಶ್ವರನ ಕೂಡೆ ಆಕಾಶವಾಗಿರುವದು. ಅದರಿಂದ

ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಘನವಾದ ಯಿಶ್ವರಾನಂದವನನುಭ

ವಿಸಲೂಸಿ ಆನಂದದ ಅಧಿಕಾನಿತಾರತಮ್ಯದ ಕಾರಣ ಆಮಾಯ

ಯಿ ಆನಂದಮಯನೆಂದು ಶ್ರವಿಸಿಕೊಂಬದು। ಆಕಾರ

ಶದಲ್ಲಿ ನಾನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನವ ಮಾಡಲೂಸಿ ಜೀವನಾನಂದ

ಮಯನೆನಸಿಕೊಂಬಾ। ಆ ಜೀವನಿಗೆ ಆನಂದಾನುಭವ.

ಉಂಟೆಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವ ತಾರಶಲೂ। ನಾನಿಷ್ಟು ಸುಖವಾ

ಗಿದ್ದೆನೆಂಬಾ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ ಯದ್ದವರ ಸ್ಮರಣವೆ। ಯಿ ಅರ್ಥ

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವನನವೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿದ ದ್ವಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವಿನಲ್ಲಿ

ಬರುವದಿಲ್ಲಾ ಯಿಂದು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣ ಸುಷುಪ್ತಿ

ಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಾನುಭವಉಂಟೆಂಬದು ಸಿದ್ಧ। ಅಜ್ಞಾನ

ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಕಲಂತಃಕರಣಾಗಳೂ। ಲೀನವಾದ ಕಾ ಸುಷುಪ್ತಿ

ಯಿಂದ ಯಿದು ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಲೂ। ಮಿಥ್ಯಾರ ಗಳೂ

ಬೆರಸಿಯೂಸಿ ಪ್ರಗಟೀಸು। ಯಿಂದು ಶಂಕಿಸಿದರೆ ಪರಿಪೂರ

ಷ್ಠೀಲೂ। ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಮಾರ್ಗಷುಟಗಳೂ। ಸದಲಿದ ಪ್ರ

ತಿ ಷ್ಠೂರಿಯ ಕೆಡೆಸಿ ಯಲೂಸಿ ಅದರಾರಿ ಸಿದ್ಧನಾನಾ ಕಸೆ

ಗಳೂ। ಕೈಬಗೆ ಬರವದಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಪ್ಪಾಗಿ ಸುಷುಪ್ತಿಯಿಂದಾಯ

ದ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಅಂತಃಕರಣಾಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದ ಪ್ರಪಂಚವಾಸನೆನಿಗ

ಬಿಕರವದಿಲ್ಲ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು । ಯಿ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸುಷು
ಪ್ತಿಯಿದ್ದಾಯಿದ್ದ ಮೃತವ ಬಾಹ್ಯ ಭರವೆವ ಪ್ರಾಕರಗಳು । ಬಿಕರಿಯ
ದಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಮಾಡುವದು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕು ಶಂಕೆ ಬಳಿಕ ಶಪ್ಪನಾದಾರಗಳಿಂದ ಸ್ವಮಾ
ನಿ ಪ್ರೊಸನದ ಮುಪ್ಪು ರಿಪ್ಪಗದೇಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ
ನೆಚ್ಚರಕ್ಷಃ ಸ್ತ್ರಮೋಗುಣಗಳು । ಪ್ರಕೃತಕರಮ ಯಿಲ್ಲದಿ
ನೆಮಾನ ಯಿರಲಾಗಿ । ಯಿ ಅಜ್ಞಾನವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸಿ
ಕೊಂಬದು ಧಾರಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ರಿಯರವೆಗಳಿರುವ
ಪ್ರಾಗೆ ಅ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಲ ಸಂಸಾರವಾಸನಾಯು
ಕ್ತರಾದ ಬದ್ಧಜೀವರಿಲ್ಲ । ಅದನಿಯಿರುವರೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕು । ವಾತಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳು । ನೆಮಾದಾ
ಗವ್ಯಾಧಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಗೆ ಗುಣತ್ರಗಳು । ನೆಮಾದ
ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಸುಷುಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯ
ಬೇಕು । ಅದರೊಳಗೆ ನೆಚ್ಚ ಗುಣಗಳ ನಿಖಿಲ ನಾ
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ । ಬಹುಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುವದು ರಜಾ
ಗುಣಾವೃತ್ತಿಯ ಕಾಲದ ಕತ್ರಿತೆ ಮೊಹಾದಿಯ
ಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುವದು ತಮೋಗುಣಾವೃ

ತ್ರಿಯಶತ್ರುತಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಪ್ರಕಾಶವಾನಿ
ರುವದು॥ ಇದು ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ ನಿರ್ಣಯಾಮಿ
ಷುದಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಾ॥ ಪಾದಿಯ
ಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಸ್ವರುಪವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ
ದವರ ಮೂರ್ತ್ಯನೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯನಿಸಿಕೊಂಬನು
ಪ್ರಿಸೆಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಜ್ಞಾನವು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ
ಮದಿಂದ ಅರಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಿರುಪಿಸಿವು ಚಿತ್ರದ
ಚಿತ್ರವಾದ ಲಿಪ್ಪುಲಿಪ್ಪಿಯರತು ಯಣೆಭಾನಿವತ
ವದರಾ॥ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ॥ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಷ್ಯರಗೆ ಇ
ಂದಾ ಅಜ್ಞಾನವು ಬಪ್ಪುವಿಶಾಲವಾನಿ ಅರಳಿ ಮಾಯ
ಯುಂಬಾ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಯಂಬಾ॥ ಕ್ಷೇರದಿಂದಾ
ಯರತು ಕವಲಾನಿ ವರ್ತಯಿತ್ರೋ ಇ ಅರಳುವ ಅವ
ಕ್ಷೆಯ ಮಹಾವತ್ತ್ವವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು ಅದರಿಂದ ಅ
ಜ್ಞಾನವು ಶತ್ರದ್ವೈಯಷ್ಟೆರುವವೆಂದು ತ್ರಿಳಿಯಬೇ
ಕು ಇದು ಮೂಲಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಿರ್ಣಯಾತ್ಮ

ಸ್ವರೂಪವ ಮರೆಸಲಾಗಿ ಆವಿದ್ಯೆಯ ಆವರಣಾಶಕ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂ

ಬದು । ಆದರ ಸ್ವರೂಪವನು ಮರೆಸಲು । ಅತಿವಿಕ್ಷೇಪ ಆಶಿವಿಕ್ಷೇಪ

ದಿಮೆಯಾದ ಪ್ರದಿನಾರು ಪ್ರದಿನಾರು ಪಾಲು ರಾಜಸ ತಾಮಸ

ಗುಣಂಗಳು । ವಿಕ್ಷೇಪಾಲು ಸತ್ವಗುಣ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅ

ಜ್ಞಾನವೆ ಆವರಣಾಶಕ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದು । ಬಪ್ಪ ಬದ

ದು ನೀಲನಾಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸತ್ವವಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯು ಪರ

ಮಾತ್ಮನನು । ಜೀವಪರಮಾತ್ಮೈಕ್ಯವನು । ಈಶ್ವರ ಪರಮಾ

ತ್ಮೈಕ್ಯವನು । ಪರಸ್ಪರ ಜೀವರುಗಳೈಕ್ಯವನು ಮರೆಸಿ ಜೀವರು

ಮರೆಸಲಾದ ಜೀವರು । ಈಶ್ವರ ಬ್ರಹ್ಮರು । ಪರಸ್ಪರರು

ಭಿನ್ನರೆಂಬಾ ವ್ಯವಹಾರವನು । ಆತ್ಮರಲ್ಲಿ ದಿಂಯದರಿತೋ

ರನೆಂಬಾ ವ್ಯವಹಾರವನು ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲವೆಂಬಾ ಆಸಂ

ಭಾವನೆಯನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳುತ್ತ ಜೀವದೇಹಗಳ ಭೇದವ

ನು ಪ್ರಪಂಚ ಪರಮಾತ್ಮ ಭೇದವನು ಮರೆಸಿ ದೇಹವೆನು ಜಗತ್ಯ

ಸತ್ಯವೆಂಬಾ । ವಿಪರೀತ ಭಾವನೆಯನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳುತ್ತ ।

ಅಂತಃಕರಣೋಪಾಧಿಕವಾದ ಜೀವಸ್ವರೂಪವನು ಮರೆಸಿಕೊ

ರಣೌ । ತಂನ್ನ ವಶವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಜೀವರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲಷ್ಟ ಹಿಕದ

ಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಕೊಳದ ಪ್ರವಿನಾಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಂನ್ನ ಧರ್ಮಗಳು ನಿ

ಶಾಪಿಸಿನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿನಾನು ಸಿಂಸ್ತಾರಿಶತ್ರನು ಭಿತ್ರನು
ನಿಹಿದು: ಬಿಸಾಲುಥಿಗನಿಯಂ ಬದುಮೊದಲಾದ ವಿವಿ
ತ ಧರ್ಮಗಳು ನುಪ್ಪುಲಿಷ್ಟಿನ್ನುತ್ರಿಪ್ಪುದು। ಆ ಅವಿದಭಯ।
ಗುರುದೇವತಾನುಗ್ರಹದಿಂದಾ ನಷ್ಟವಾಗದು। ಇಲ್ಲ
ವರಗಾತ್ರಕ್ಕನಷ್ಟವಾದವನೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು।
ಶತ್ರತಿಯಿಂದಾಮರನಿಲ್ಲಪ್ಪವರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ। ವಿಶ್ವೇವರ
ಕ್ಕು ಪ್ರಪಂಚವರಲ್ಪಿಸುವದು। ರಲ್ಪಿಸುವಪ್ರಕಾರವದೆಂ
ದರೆ ನಿರಾಪಿಸಿಲು। ಮೊದಲು ಪ್ಪೆಳದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮೇಘ
ಲು। ಇದ್ದರಾಗ್ಲೆನೆಯಿಂದಾ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದಾದು
ದಾಗಿ ಆಕಾಶವನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ। ಅನೇಕವಾದ ಗುರುಗುಮಿಂ
ಚು ಸಿ ದಿಳಿಮಳೆ ಆಗೇರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದ ವನುಪ್ಪಾರಿಸ್ತ
ಷ್ಟಿಸುವನೊ। ಮೊದಲು ಮುದದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಚಿತ್ರವನೆಬರ
ನು ಮನುಷ್ಯರು ಇಷೆಯಿಂದಾ ಪುರಷಲಾಸಿತಂನಾಳನಿದು
ಬರಿಬರಿಯ ಬಂಗಾರಗಳು ವ್ಯಾಗತಾರಿಸುವದು। ದಿನಾ
ಗಯಿಸಿಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದಂತಂನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಲು।

ತಂನಾಳಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದ ಸಕಲ ಜೀವರ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಪಂಚವ
ನು। ತಿರಿಗಿ ಜೀವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದೂ।
ಚಿತ್ರದ ಆಕಾರದ ಬೀಜ। ತಂನಾಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದ ವೃಕ್ಷ
ವನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತಿರಿಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದಾ। ಹಾಗೆ
ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಜ್ಞಾನವು। ತಂನಾಳಗೆ ಲೀನ
ವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವನು। ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದಾ ಸೃ
ಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ತೋರಿಸುವದು। ಇದು ಜಗತ್ತಿನ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದು ಹಿರಿದ್ರಷ್ಟಾಂತಗಳ ಹೇಳಿದ
ರಿಂದರಿಂದಾ ಪ್ರಪಂಚಸೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಳಯವು। ಬೀಜ
ವೃಕ್ಷನ್ಯಾಯದಿಂದಾ। ಸದಾ ನಡವತ್ತಿರವದು। ಇಂದು
ಚೇಕಾದುದ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದರಿಂದಾ ಅಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕ
ಆದಿಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣಾ। ಇಯರರು ಅನಾದಿಗ
ಳೆನಿಸಿಕೊಂಬವು। ಆ ಪ್ರಳಯಸ್ಥೆರುವಲ್ಕು। ವನಿಕಾಪಿ
ಕೇಕ್ಯ। ನಿಸಲ ಪ್ರಪಂಚಉಕಾರಣದೆ ಇರುವದೆ ಪ್ರಳ
ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬದೂ। ಅದು ನಿತ್ಯಪ್ರಳಯಾ। ನೈಮಿ
ತ್ತಿಕಪ್ರಳಯಾ। ಅತ್ಯಂತಿಕಪ್ರಳಯಾ। ಪ್ರಾಕೃತಪ್ರಳ

ಯೆವೆಂಬಾ ರಿತೇದದಿಂದಾ ಪ್ರಳಯಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ
ಆದರಾಳಗೆ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಯನಿತ್ಯಪ್ರಳಯಾ ತತ್ವಜ್ಞಾ
ನದಿಂದಾ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲದಿಪ್ಪಗುವದೆ
ಆತ್ಯಂತಿಕಪ್ರಳಯಾ ನೈಮಿತ್ಯಕಪ್ರಳಯ ಯಷ್ಟೆರವವ
ನಿರುಪಿಣೆ ಪ್ರಕೃತ ತ್ರೇತಾ ದ್ವಾಪರ ಕಲಿಗಳೆಂಬಾ ನಾಲ್ಕು
ಯುಗಗಳು ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಗ್ರಾವಿತಂದಾಂದು ಯುಗತಿ
ರಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ವಂದು ಪಗಲು ವಂದು ಪಗಲಾಗಿ ಪಾರ
ದು ನಾಲ್ಕು ಮನುಗಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಯಿಂದ್ರರು ನಿಂದು ಪ್ತೆ
ಗುವರು ರಾತ್ರೆ ಬರುವಾಗ ನುರುವರುಷ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಿ
ಂದಾ ಸಿರ್ವಲೂ ನಷ್ಟವಾದ ಮ್ಯಾತಿ ನುರುವರುಷ ಪ್ರಚಂತ
ರಾಯುವಿನಿಂದಾ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕನಾಗುವದು ಮ್ಯಾ
ತೆ ನುರುವರುಷಾ ಮಧ್ಯಾನ್ನದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ
ರಶ್ಮಿಸಲಿನಿಂದಲ್ಲು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದ ಮಹಾಶೇಷನ ಸಾ
ವಿರಮುಖಗಳಿಂದ ಬಂದ ವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂದಲ್ಲು ಸಾವಲ್ಲೊ
ಕವೊದಲಾದ ಕೆಳಗಣಾ ಪತ್ತಲಾಕಗಳೂ ದಗ್ಧವಾದ ಮ್ಯಾ

ತಿನೂರುವರುಷಾ ಆನೇಕಂದಿಲದಪ್ಪಾದವಷಧಾರಿ
ಯಿಗಳಿಂದ ನೆವ್ವರ ಕ್ಷಿಮಂತಲವೆರಿಯಂತಲೂದುಕತುಂ
ಬುವದೂ। ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೇಲಿಯಾಡುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿನಮ್ಯಾ
ತಿನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಶಯನವ ಮಾಡುವ ಆವತನಾ
ಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರುಗಳು ಶಯನವ ಮಾಡುವರು। ಆಗ
ಸೆವ್ವವರಣಾಯುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಅದರೊಳಗಗ
ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ:ಸ್ತ್ರವ:ಸೆತಭಗಳಿಂ ಬಾ●ಯಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗ
ಳು ಅಲ್ಲದ ಮುಕ್ತರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿವರು ಮಿಕ್ಕಾದ ಲೋಕಗ
ಜೀವಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಠಿಣವಾತಾಳ ಪಿಡುವದು ಆಗ ಸಂಸಾರಿ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ರಾದಯಿದ್ದ ಜೀವರೆಲ್ಲಾ ಆನಿರನಾತ್ರ್ಯ ನಿಕಾಂ
ಡು ಯಿರುವದು ಯಿದು ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಪ್ರಳಯಾ ಯಿದಿನಿ
ದ್ರಿನಂದಿನ ಪ್ರಳಯಾ। ವೆನಿಸಿಕೊಂಬದೂ ಪಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೆ
ವರಿಗೆ ನೂರು ವರುಷ ತುಂಬಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ದ್ವಿನಂದಿನಿ ಪ್ರಳಯ
ದಾ। ಪಾದಿಯದಾ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ। ಯಿಸ್ಪಾಗ್ನಿ ಯಿಂದಾ
ನೂರುನೂರು ವರುಷ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಘಳಿಬಸ್ಸಿ ಯಿಮಳೆಗಳಾ
ಗಲಾಸಿ ಭೂಮಿಯು ತಿನಗಕಾರಣಾವಪ್ಪಲದೊಳ

ಗಳೀನವಾಗುವದು ಹೇಗೆ ಆ ಜಲವು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ
ಅಗ್ನಿಯು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ.
ಆಕಾಶವು ಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರೆಯು ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಮಾ
ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವು ಮಹತ್ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹ
ತ್ತತ್ವವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಕಲ
ತತ್ವಗಳು ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಕಾರ ತಂತಮ್ಮ ಕಾರ
ಣಗಳಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗುವಾಗ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಉ
ಳಿವದು ಬೀಜದಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷದಹಾಗೆ ಆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ
ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಲೀನವಾಗಿರುವದು ಅದು ಆ
ಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಘದಹಾಂಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕಾರಣದೆ
ಲೀನವಾಗಿರುವದು. ಆ ಪ್ರಪಂಚವೇನು ಇಲ್ಲಾ ಈ
ದು ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಳಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು. ಪ್ರಳಯಗಳಷ್ಟು
ವೇದನಿರ್ಣಯ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಭಾಷಾಕಸ್ತುಪ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ
ಯಂ ಪಂಚನವಿವೇಕಾರ್ಥನ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಹಿಂಗೆ ಪ್ರಣಂಗಾತ್ಸ್ವಾನಂಗದಿಂದಾವೆ

ಳಯುತ್ತಿರುವವನಿಶುಪಿಸಿತಿರಿಸಿಮಾಯುಯುಂದಾಸ್ರೋಷ್ಟೆ
ಯುಂದಾಸ್ರೋಷ್ಟ್ಯೆಯಾದಪ್ರಕಾರವನಿಶುಪಿಶೆಲು। ವೀನೆ
ಪಾಯಿರಾಜ್ಞೆ। ಪ್ರಾಮನೆ। ಗುಣಗಳುವೀನೆಪಾಯಿ। ಪ
ದಿನಾಶುಪಾಯಿ। ನೇತ್ರಿಶಗುಣಗಳುಹೊದಿದಲಅಜ್ಞಾನವಿಮಾ
ಯುಯಾಯಿತು। ಯಿದಿವಿಷ್ಟೆವಶಕ್ತ್ರಿಯನಿಶೆಕಾಂಬ
ದು। ಯಿದಿಅಹಂಕಾರತತ್ತ್ವವಿನಿಶೆಕಾಂಬದು। ಯಿ
ಮಾಯಿಗೆಲಕ್ಷಣಾವಿನೆಂದರನಿರುಪಿಶೆಲು। ಯಿಂದ್ರ
ಜ್ಞಾಲಗಾರನಮಾಯಯೆಪಾದಿಯಲ್ಲಿಷ್ಟೆಷ್ಟೆವಾನಿಶಾ
ಣಿಸುತ್ತಿತಿಅದುಪುರುಷ್ಟೆವಪ್ರಕಾರವಸ್ಪೆಬಗೆಯುಂದು
ತಿಳಿಯಶುತದಿಯುರುವದೀ। ಮಾಯಿಗೆಲಕ್ಷಣಾ। ಯಿ
ಅರ್ಥವಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿತಾ। ರಿವ್ರೆಲು। ಕಾಯಿಪ್ರಂಣಾ
ಗಂಧರನೆಮೊದಲಾದಲು। ಪ್ರಂಷ್ಟೆವದನುಮೆಘುಗಳ
ದಾಗುರತಗುಮಿಂಚುವಳಿಮಳೆಗಳುಆಗುವದತಿಳಿ
ಯದಕಾರಣಾಹುಸ್ಲಶಸ್ತ್ರಗಳನುದಿದ್ಧುಬ್ಬಿವನತುಯನ್ನ
ರಿ। ರಗಳಾಸಿಚೆಳವಲುತಿಳಿಯದಕಾರಣಾಲು। ಬಿಜ್ಞಗಳಿಂ
ದಾದಿನದಿನಕ್ಕೆಚೆಳವಪ್ರಕ್ಷದಿಷ್ಟೆರುವಲು। ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿಷ್ಠವಿಶೇಷಗಳು ಪ್ರತಿಲು। ಶ್ರಾಯಿಪ್ಪಂಗಾರಜಂದರನವೋ

ದಲಾದಲು। ಪ್ರತಿಷ್ಠವದನು। ಮಿಷುಗಳಿಂದಾ। ಗುರಗಾ

ಮಿಂಚುಗಳಿ ಮಳೆಗಳು। ಅಂಗುವದರಿಂದ ಯಿದಕಾರಣಾ

ಲು। ಯಿಪ್ರಕಾರನೆಕಲನೆಕಲವಸ್ತುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರ್ತಾ।

ರಿದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಮಾರ್ತಲಾಗಿ ಯಿಲು। ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠವ

ವಿಷ್ಣೇಗೆ ಯಿರುತವೆ ಪ್ರೇಗಿನಷ್ಟು ವಾಗುತತೆ ಯಿಂದು। ನಿ

ಸೈರ್ಗಿಕಶಾಸ್ತ್ರದಲಿಂದಾ। ಯಿಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ। ಮಾ

ಯಯು ಆ ನಿರ್ಭಿತನ ಯಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದು ತಿಳಿ

ಯುಚೇತು ಆ ಮಾಯೆ ಯೊಳಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಪರ

ಮಾತ್ಮನು ಯಿಶ್ವರನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಕರ್ತೃತ್ವಯೋಗನ

ಮಲಿನಿದಾ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯೆಯು ನಿರ್ಮಲೋಪಾದಿ

ಯಿಂದಾ। ಬಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಸ್ಥಿರುವಾದ ಯಿಶ್ವರನ ಮರಣೆ

ಲೊಕದಿ ಕಾರಣಾ ಆ ಮಾಯೆ ತಂತ್ರಾಧೀನವಾದಕಾರಣದಿಂ

ದಲು ಯಿಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನು ಸತ್ಯಕಾಮನು ಸತ್ಯಸಂಕ

ಲ್ಪನೆ ಸರ್ವರಕ್ಷನು ಯುಂಬುದು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕಲ್ಯಾಣಗು

ಣಾಗಳಿಳ್ಳವನಾದನು। ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಋತುಧ
ರ್ಮಗಳನರಿವದು। ಶುಕ್ಲ ರಕ್ತಗಳು ಪಿಂಡಗಳಾಗುವದೂ।
ಪ್ರೆರುಪ್ರವೃಷ್ಟಿಗಳಾನಿಬಿಳುದೂ। ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಯೊ
ಧರ್ಮನರಲುದೂ। ಮಿತಿತಪ್ಪದೆ ಸೋಯಿದಯ್ಯನ್ನಸು
ಯಗಳಾಗುವದು। ಊರ್ಧ್ವರನುಂ ಪಾಯುಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣೆ
ಷುವದಾ। ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತನಾದಕಾರಣಾ ಕೆವಲಮಾ
ಯುಶಕ್ತಿಯು। ಪ್ರಪಂಚವಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರದು। ಅದರಿಂ
ದಾತಂದಿತಾಯಿಗಳು। ಮೃತ್ಯುಗುಣಿಮಾನಕಾರಣಾ
ದಪ್ಪಾಗಿಯು ಮಾಯಾಪರಮಾತ್ಮರು ಯುಬ್ಬರು ಜಾತಿ
ಗಿಣಿಮಾನಕಾರಣಗಳಾನಿಲವರು ಅದುಕಾರಣಂಯಿವ
ಶಿಜಾಗತ್ರಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂದು ಉಪಾಸನವಮಾಡಿದ
ವರಿಸ್ಪಷ್ಟಮಲುಂಪ್ಪೆ ಯುಂದುತಿಳಿಯುಬೇಕು ಸೃಷ್ಟಿ
ಯಾದಾಪ್ರಕಾರವನಿಶಾ। ಪಿಸೇಲು। ಕದಗವಕಾಪ
ಕುಂಡಲಕಂಕಣಾದಿಸ್ಲೆರುವಿಗಾನಿವಿರಿಣಾಶಿಬಸೊ
ಸ್ವರ್ಣಲು। ಮತಕೆಮುಬ್ಬ್ರ ಷಾಪಾದಿಸ್ಲೆರುವಗಾಗಿವ
ರಿಗಾಮಿಸಿದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯು ಕುಂಡಲಾದಿಗಳಿಗು ಘ
ಪಾದಿಗಳಿಗು ವುಪಾದಾನಕಾರಣಾಲುಪ್ಪಾನಿಲ್ಲಿ ಜಾತಬೇ

ತನಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕು ಚಿದಾ

ತ್ಮನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಉಪಾದಾನಕಾರಣವೆನಿಸಿಕೊಂಬ

ನು ಪ್ರಪಂಚಕಾರಣವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ

ಆಧಾರವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿವರ್ತೋಪಾದಾನವೆನಿಸಿ

ಕೊಂಬನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪೇಳುತವೆ ಜಡಚೇತನ

ಸ್ವರೂಪವ ನಿರಾಪೇಕ್ಷೆಯು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಳತ್ರ ರಸೆಗಳನ

ರಿಲುತ್ತ ಪಟುಸಿನಿಂದ ಆಜ್ಞೆಗೋಸ್ಕರ ನರಲುತ್ತ ಪ

ದಿಲುತ್ತ ಲೂಠುಲುತ್ತ ಲಂಗೋಟ್ರ ಇರುವದೇ ಚೇತನ

ವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದುದೊಳ್ಳೆ ಜಡ

ವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು॥ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಭಾಷಾಕ್ಯಸುಧಾಭೂಷಿ

ಯೊಳಗಣ ಚತುರ್ಥ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಂಪೂರ್ಣಮಸ್ತು ಮಂಗಳಮ

ಹಾಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಈಶ್ವರ

ನಸ್ವರೂಪಗಳನಿರೂಪಣೆ ಸೃಷ್ಟಿಯನಿರೂಪಣೆ ಪ್ರಕಾ

ರಶಬ್ದನನಾನಾರೂಪಾಗುವದಾ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ

ಶುದ್ಧದಮಾಯೆಯ ಶಬ್ದತಂನ್ಮಾತ್ರೆಯು ಸಿಪರಿಣಾಮಿಸಿ
ತ್ರ ಶಬ್ದತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ಶುದ್ಧದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಾ ಸ್ಪರ್ಶತಂನ್ಮಾ
ತ್ರೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶತಂನ್ಮಾತ್ರೆಯುಕ್ತಪಾರಪಾರಪರ
ಮಾತ್ಮನಿಂದಾ ರೂಪತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ರೂಪತಂನ್ಮಾ
ತ್ರೆ ಮಿಶ್ರವಾದಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಾ ರಸತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ಪುಟ್ಟಿ
ತು। ಉರಸತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ಪುಟ್ಟಿಯುಕ್ತವಾದಪರಮಾ
ತ್ಮನಿಂದಾ ಗಂಧತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ಪುಟ್ಟಿತು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಂ
ದಿಪೆಳ್ಳುದುವನಕಲತ್ತು ಹ್ಯೆಯು ಉರ್ವರಾಗ್ನಿಯಂದಾ
ಪುಟ್ಟಿತು ಯೆಂಬಮಾತು ಅರಾವತತ್ವಗಳಸುದಿದಾ।
ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಾ। ಅರಾವತತ್ವಗಳತ್ತು ಹ್ಯೆಯು
ಉತುಯೆಂಬಗುಣಗಳಿಂದ ತ್ರೈದುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗ
ಳು ಪುಟ್ಟಿದವು। ಜ್ಞಾನಗಳ ಪುಟ್ಟಿಸೆಲಾ ನಿಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ
ಗಳ ನಿಶ್ಚಯಂಬಲು। ಅವು ಪುಟ್ಟಿದಪ್ರಕಾರ ಪೆಳಗಿಯ
ಂದರನಿರುಪಿಸೇ। ಶ್ರೀಶಬ್ದತಂನ್ಮಾತ್ರದ ಸತ್ವಗುಣಾ
ದಿಂದ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಪುಟ್ಟಿತು ಸ್ಪರ್ಶತಂನ್ಮಾತ್ರ
ದ ಸತ್ವಗುಣಾದಿಂದಾ। ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯ ಪುಟ್ಟಿತಿ ರೂಪ

40

ತೇಂನ್ಮಾತ್ರದ ಸತ್ವಗುಣಾದಿಂದಾ। ಚಕ್ಷು ಯಿಂದ್ರಿಯ
ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ರಸತೇಂನ್ಮಾತ್ರ ಸತ್ವಗುಣಾದಿಂದಾ। ಜಿಂ
ಹ್ವಾದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತು ಗಂಧತೇಂನ್ಮಾತ್ರ ಸತ್ವಗು
ಣಾದಿಂದಾ। ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಯಿಂತೈದು
ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳು ಯೀಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತಂದವು
ಯಿ ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ವಿಷಯ ಅಧಿದೇವತೆ
ಗಳೂ ಹೇಳುವೆವು ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಕೆ ಕರ್ಣವಿ
ಯೊಳಗಣಾ ಆಕಾಶವೇ ಸ್ಥಾನಾ ಸಕಲ ಶಬ್ದಗಳು
ವಿಷಯ ದಿಕ್ಕುಗಳೆ ಅಧಿದೇವತೆ ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯಕೆ ಸ
ಕ್ಕಚರ್ಮವೆ ಸ್ಥಾನಾ। ಶೀತೋಷ್ಣಾದಿ ಸ್ಪರ್ಶವೆ ವಿಷಯ ವಾ
ಯುವೆ ಅಧಿದೇವತೆ। ಚಕ್ಷು ಯಿಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕಂ
ನೈದತಿಯಲಯ ಮಧ್ಯವೆ ಸ್ಥಾನಾ। ಸೂರ್ಯನಧಿ
ದೇವತೆ ನಾನಾ ರೂಪಗಳೆ ವಿಷಯ। ಜಿಂಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ
ತುದಿನಾಲಗೆಯೆ ಸ್ಥಾನಾ। ವರುಣಾನಧಿದೇವತೆ। ರಸ
ಗಳೆ ವಿಷಯ। ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತುದಿಮೂಗೆ ಸ್ಥಾ

ನಾ।ನಾನಾವಿಧಗಂಧಗಳ ವಿಷಯೊ ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗ
ಳಧಿದೇವತೆ। ಇವೆಕವಿ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರಗವಳಗಣಾಶ
ಬ್ದವನೂ।ಶಂಗಾಲ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರಶತ್ರುತಿಯನು।ಶಾಂ
ತಿಯಲ್ಲಿ ರಸಸೃಗಂಧಗಳುಲು ಬಾಗಸ್ಪರ್ಶನವು।
ಗ್ರಹಿಸುವವು ಇನ್ನಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಮೂ
ನವಮಾರಲೂಶಿ ಜೀವನಿ।ನಾಶುರುತಾನಾಶವತಾನಾ
ಮುಗನೆಂಬದು ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮಗಳುಲುಂಪಾದ
ವೃತಂಸ್ಸಲ್ಲಿಮೋಪದಿಂದಾ। ಜೀವನು ಖಂಭಿನೆಲಾಸಿವಿ
ಷಯಗತ್ತೆನಿಶಿ ಶಾಂಬಲು।ಪಂಚತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ಆತ್ರದು
ನೆತ್ತಿಮಗಾಗಳು ವಷ್ತಾನಿಶುದಿ ಅಂತಃಕರಣಾವಷ್ಟಂಭಿ
ಸಿದಲು। ಇನ್ನ ಶರನೆಂಕಲ್ಪದಿಂದಾ ಅಂತಃಕರಣಾವಿಷ
ಯರ್ನಿತೇದದಿಂದಾ ಮನಸ್ಸ ಅಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಗಳಿಂ
ಬಾಗನಿದದಿಂದಾ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯೊ ಇತ್ತು। ಇವರಾ
ಳಗಿನೆ ಕಲವ್ಯಾಪಾರಗಳನಾನು ಯಂಬಾ ಅಂತಃ
ಕರಣಾವೃತ್ತಿಯು। ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಶಿ ಶಾಂಬದು ಬುಧಿ
ಗೆ ಮುಖವೆ ಜ್ಞಾನಾ।ನಿಶ್ಚಯವೆ ವಿಷಯು।ಚತುರ್ಮು
ಖನಧಿದೇವತೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಆತ್ರದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಷಾದಿವಿಜ್ಞಾನಮಯಕಾರ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು।ಯಿ
ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿನಾನೆಂಬಅಭಿಮಾನದಿಂದಾ।ಜೀವನು
ವಿಜ್ಞಾನಮಯನುನಾನುಕರ್ಮಕರ್ತೃನುನಿಶ್ಚಯು
ಳ್ಳವನೆಂಬಧರ್ಮಗಳನ್ನೈದಿದನು।ಯಿವಿಜ್ಞಾನಮ
ಯಕೇ।ಬಂಧಮೋಕ್ಷಾದಿಕಾರಿಗಳಾದಜೀವರೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬರು।ಯಿವರುಪುಣ್ಯಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದಾ।ನಾನಾ
ಲೋಕಂಗಳನ್ನುನಾನಾಜನ್ಮಗಳನ್ನೈದುತ್ತಾ।ದೈವಯೋ
ಗದಿಂದಾ।ಸದ್ಗುರುವಿನಕಟಾಕ್ಷವಸಂಪಾದಿಸಿಮುಕ್ತಿಯ
ಪಡೆವರು।ಯಿದುಜ್ಞಾನಮಯಕಾರ್ಯದನಿರ್ಣಯ।ಯಿ
ಜೀವನಷ್ಟೆರುವವನಿರಾವಿಶ್ವೇಲು।ಬುಧಿರುವಸಾಕ್ಷಿದಅಂ
ತಃಕರಣಗಳುದರ್ಪಣಾದಿಯಲ್ಲಿನಷ್ಟೆಯಿವಾದ
ಕಾರಣಾಅದರದಲ್ಲಿಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಪರಮಾತ್ಮನೆಜೀವ
ನೆನಿಸಿಕೊಂಬನುಅದರಿಂದಾಸೂರ್ಯನಬೆಳಕಿನೊಪಾ
ದಿಯಲ್ಲಿಪರಮಾತ್ಮನುಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂಅಂ
ತಃಕರಣದಲ್ಲಿಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಆತ್ಮನಿಗೆಜೀವನೆಂಬಾ
ವೆವಹಾರವಿರುವದು।ಅಲ್ಲಿಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಬಿಂಬದಾ।ಪಾ

ದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಾಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವವು ಮಿಶ್ರದ ಆ-
ತ್ಮನ ಕಳೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀ-
ಪ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಚ್ಛ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಸೂರ್ಯ
ಪ್ರಕಾಶವು ಮಂಡಲಾಕಾರಗಳಾಗಿ ಗೋಡೆಗಳ ಮ್ಯಾಲ್ಯಾಗಿ
ಪೈಗಿಲು ಆಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ತೋ-
ರುವದೋ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಆತ್ಮ
ಪ್ರಕಾಶವು। ಯಿಂದ್ರಿಯಮಾರ್ಗಗಳಿಂದಲು। ಹೊರಗಣ
ವಿಷಯಗಳು ತೋರಿ ಆ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ತೋರುವದು ಯಿದು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದಲ್ಲೀ
ವನು ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಹಾ-
ಗಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಘೇ ಲಕ್ಷಿಸಿರಲು।
ಅಂತಃಕರಣಾಲು। ಅಂನ್ನದಿಂದಾ ಪುಷ್ಟಿ ಬೆಳಿವದು।
ನಿ ಮಾನವಾದಲ್ಲಿ ಯಾತರಿಂದಾ ಅಂತಃಕರಣಾಲು। ಸ್ವ-
ಚ್ಛವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಲುಗಳವಾಗಿತ್ತು ಯಾತರಿಂ-
ದ ಕಾರಲು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಿಲ್ಲದಾಯಿತು।

ಯೆಂದು ನಿಂತನಲೂ ನಿವಿಷ್ಟರಿನೆಲು। ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಂ
ಗಾಷುಚಿಶ್ಯಗಾಶಿತ್ರಷುಚಿಶ್ಯಕಾರಗಾವಾಗವಂಗಾಲ
ಯರಕಶ್ಯನಿಮಾನವಾದರುವಂದುಸ್ತೈಸ್ತೆವಂದುಅಸ್ತೈಸ್ತೆ
ಲು। ಪೃಭಗಾಉತ್ಪ್ರಾಗಿವಂಶಪ್ರಮುತಿಸತತ್ತ್ವಲು। ಸಮಾ
ನವಾದರುಸಂಗಾಲಶರೀರಗಳುವಳಗಿವಂದುಸ್ತೈಸ್ತೆಲು।
ವಂದುಅಸ್ತೈಘಲು। ಅಂಉತುಪ್ರಾಗಿಅಂತಃಕರುಣಾಗ
ಳಿಗೊಳಗಿವಂದುಸ್ತೈಘವಾಉತ್ಪ್ರ। ವಂದುಅಸ್ತೈಘವಾ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯುಕ್ತವಾಲ್ಲಿಯಂದಾಕ್ಷಪ್ರಕಂದಲ್ಲಿಅಂ
ತಃಕರಣಸ್ಥೈಘವಾದಕಾರಣಅಲ್ಲವರಮಾತ್ರಸಪ್ರ
ತಿಬಿಂಬಲಾಂಪಯಂದುತಿಳಿಯಬೇಕು ಉದುಜೀವಸ್ತೈ
ರೂಪನಿರ್ಣಯ॥ ಉಕ್ತ ಶ್ರೀರಾಷ್ಟ್ರರುಸಮಮುಖರಿಯೊ
ಳಗವೃತ್ತನಿವಿಕಾಶನಿಂಮೆರಗಿವಂಗಳುಮಷ್ಟಾಶ್ರವಿರುವಾ
ಕ್ಷೆಲಂಗಾಯನಃ
(circled mark) ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ನಿಕಲಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ಉದುಉದುಯೆಂಬಾ ಅಂತಃಕರುಣಾವೃತ್ತಿಯು। ವ

ನಸ್ಸೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಜೀವನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಾವಧಾನವಾ
ಗಿ ಯಿರುವದು ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಮೋಹಮದಕ್ರೋಶ ಶ್ರದ್ಧೆ
ಧೈರ್ಯ ಅಧೈರ್ಯ ಅಶ್ಲೀಲ ಭಯ ದಂಭ ದರ್ಪ ಮುಂತಾ
ದವೆಲ್ಲವು। ಮನಸಿನ ವಿಕಾರಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು।
ಯಿದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಗಳೆ ವಿಷಯವು। ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರ
ದಯೋದಿಕಂತವಿಯಂತರಲು ಸ್ನಾನ। ಚಂದ್ರನಧಿದೇವ
ತೆ ಯಿ ಮನಸ್ಸೆ ಅಂತರಿಂದ್ರಿಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯಿ
ಮನಸ್ಸೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೂಡಿ ಮ
ನೋಮಯಕೋಶವೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯಿದರಲ್ಲಿ ನಾನು
ಯೆಂಬವರೀ ಮಾನವ ಮಾತಲಾಗಿ ಜೀವನು ಮನೋಮ
ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಯಿದರಿಂದ ತಿನಾನು ಸಂಶಯಿಲು
ಳುವನು ಯೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವು ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಗಳು।
ಉಳ್ಳವಾದಲು ಯಿರುಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಗಳಿ ವಿಶಾಲ
ವಾಗಿದು ಸುಷುಪ್ತಿಮುಖಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದು
ಕಾರಣ ಸಾವರ್ಗಾದಿ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂಕ್ಷ್ಯ ವಿಕಾ
ರರೂಪವಾಗಿರುವದು। ಯಿ ಮನಸ್ಸೆ ಆನಂದದಿಂದಲೆ

ಬೆಳೆವದು ಅದು ಪ್ರಾಣಿಗೆಯೆಂದರೆ ವಿಶುವಿಶ್ವೇಲ್ಲಾ
ಲೂಂತಲಂಶ್ಯಲೂ ಜಾಗರಾತ್ರಿಯೆಂದು। ಪ್ರಾಣಾಯು
ವನಿಂದ ಪೆಚನವಾನಿ ಮಾರುಬಗೆಯಾಗುವದು ಅದ
ರಾಳಗೆ ಸ್ಥೂಲವಲ್ಲಾ ಮಲವಾಗುವದು ಮೇಧ ಭಾಗ
ವೆಲ್ಲಾ। ಮನಸ್ಸನಿ ಬೆಳೆವದು ಅದು ಕಾರಣೋಲು ಪೆವಾಮಾ
ತ್ರಿದಾನ ಮನಸ್ಸೆಸ್ವಸೈ ವಾಸನೆಕಲಲೂ ತಾರುವದು।
ಅಶ್ವಾನ್ನಿದು ಯಿರುವಾಗ ಯೇನು ತಾರದು। ಅದು
ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸಲ ಅನ್ನದಿಂದಾ ಬೆಳೆಲೂತ್ರಚಿಯೆಂಬದು
ನಿದ್ರಾ। ಅದರಿಂದಾ ದುರಾನ್ನವನುಂತವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸೆ
ಮಿದವಾನಿ ನಿದಾಪಾಪೆ ಬುಧಿಗಳನ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿ ಕಾರ್ಯತ್ರ
ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನಾ ಬಂಧನ ಮಾಡುವದು ಸಾತ್ವಿಕಂ
ನ್ನಗಳ ಉಂಡವನ ಮನಸ್ಸೆ ಸದಾಮಂಗಳ ಬುಧಿಗಳನೆ।
ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿ ಕಾರ್ಯತ್ರ ಕ್ರಮವಾನಿ ಜೀವಂಸ್ವತ್ರನ ಮಾಡುವದು।
ಅದರಿಂದಲೆ ಮನಸ್ಸೆ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಾವೆಂದು
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ ಯಿದಕ್ಕಾನ್ಯರವೆ ಬಹಳ ಅನ್ನನೇ।

ಮೆಗಳ ಮಾಡುಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪೇಳುತವೆ ಯಿದರ
ಮನಾಮಯಕಾಶದ ವಿಚಾರ । ಶ್ರಾದ್ಧದಿಂದಾ । ನಾನು ಯಂ
ಬಲ ಅಂತಃಕರಣಾ ವೃತ್ತಿಯು ಅಹಂಕಾರವೆನಿಶಿಕಾಂಬದು
ಅದಕ್ಕೆ ಹೃದಯವೆ ಸ್ಥಾನಾ । ರುದ್ರನಧಿದೇವತೆ । ಶಾವ
ವೇ । ವಿಷಯಾ । ದಯಾರೂಪವಾದ ಅಂತಃಕರಣಾ ವೃತ್ತಿ
ಯಾ ಚಿತ್ತ । ಅದಕ್ಕೆ ನಾಭಿಯ ಸ್ಥಾನಾ । ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನಧಿ
ದೇವತೆ । ಅನುಗ್ರಹವೆ ವಿಷಯಾ । ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಬುಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಭಾವಾ । ಚಿತ್ತ ಉ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ
ಅಂತರ್ಭೂತವಾಗಿರುವದು ಅಂತು ಮನಸ್ಸು ಬುಧಿಯು
ಶಬ್ದಾದಿಯ ಕಿತತ್ವಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು । ಬುಧಿ
ಗು ಮನಸ್ಸಿಗು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗು ಪ್ರಕಾಶ
ವಧಿಕವಾದ ಕಾರಣಾ ಯಿಯ ಉತತ್ವಗಳು ಪಂಚ
ತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸತತ್ವಗುಣಾದಿಂದಾ ಹುಟ್ಟಿದವೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕು । ಯಿದು ಪಂಚತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸತ್ವಾ
ಶಂಸ್ರುಷ್ಟಿಯ ನಿರ್ಣಯಾ । ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪಂಚ
ತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ರಜಾಂಶಗಳಿಂದಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಾಕುಪಾ

ದಾಪಾಣಿಪಾಯುಉಪಸ್ಥಗಳು ಯೆಂಬಾತ್ವೆ
ದುಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು। ಅವರಲ್ಲಿ ವಾ
ನಿಕುವಿಶ್ವೇ ಶಬ್ದತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸಂದಿದರಜೋಂಶ
ಗಾದಿಂದಾ ವಾಗಿಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಸ್ಥಾ
ನ। ಅಗ್ನಿ ಅಧಿದೇವತೆ ಮಾತನಾಡುವದೇ ವಿಷಯ।
ಸ್ಪರ್ಶತಂನ್ಮಾತ್ರದ ರಜೋಂಶಗಳಿಂದ ಪಾದೇಂದ್ರಿಯ
ಹುಟ್ಟಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲುಗಳೆ ಸ್ಥಾನ। ಉಪೇಂದ್ರನಧಿದೇ
ವತೆ। ನಡೆವದೆ ವಿಷಯ। ರಸಗಂಧತಂನ್ಮಾತ್ರೆ ರಜೋಂಶ
ಗಾದಿಂದ ಪಾಯು ಯೆಂಬಾಯಿಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತು। ಅ
ದಕ್ಕೆ ಗುದವೆ ಸ್ಥಾನ। ಮೃತ್ಯು ಅಧಿದೇವತೆ ಮಲಮೂತ್ರ
ತ್ಯಾಗಮುತ್ತುಮುಂತಾದವ ಬಿಡುವದೆ ವಿಷಯ।
ರಸಗಂಧತಂನ್ಮಾತ್ರದ ರಜೋಂಶಗಳಿಂದಾ ಉ
ಪಸ್ಥೇಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರದ್ವಾರವೆ ಸ್ಥಾನ।
ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಅಧಿದೇವತೆ। ಆನಂದವೆ ವಿಷಯ। ಯಿ
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವ ಮಾಡುವಾತನೆ
ನಮಗೆ। ಮೋಹಪಾಶಪಾನವಂನೆಕನ್ನಬಿಡುವಾದ

ಳಾದಶಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಧರ್ಮಂಗಳನ್ನೈದು ಪೇನೂ॥ ೦॥
ವೈದರಾಳಗೆವಾಗೆಂದ್ರಿಯುಲಾ। ತೇಜದಿಂದಾ ಬೆಳವದೂ।
ಅದನೆನಿರ್ಶಾ ಪೆಶೇ। ಉ। ಉಂತ ಅೂಬ್ಬುಮೊದಲಾದವೇ
ಜ್ಞಾದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಿರ್ಣವಾದ ಮೂತ್ರತೆಸ್ಥಲ ಮಧ್ಯಮ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಿಂ ಬಾಕ್ಷಿತೇದಗಳಿಂದ ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿ।
ಸ್ಥೂಲಾಂಶವೆಲ್ಲಾ ಶ್ವಲಗಳಾಗಿ ಬೆಳವದೂ। ಮಧ್ಯ ಭಾ
ಗವೆಲ್ಲಾ ಮಜ್ಜೆವಾಗಿ ಬ್ಯಾವದು। ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ವಾ
ಗೇಂದ್ರಿಯಾಗುವದು ಅದರಿಂದ ಘೃತಾದಿಗಳ ಸುತದ
ವನಿಗೆ ಸಂತಸ್ವರ ಸಂಧವಾಗುವದಿಂದು। ಲೋಕಪ್ರಸಿ
ದ್ಧ। ೦॥ ಜೃದು ಜ್ಞಾನಗಳಗಳು ವಷ್ಟಾನಿ ಮೆಷಾ
ಪ್ರಾಣವನ್ನಾಸ್ತ್ರ ಕ್ಷ್ಷೆನದಲು। ಅಪ್ರಾಣ ಫೃದಕ ದಿಂದಾ
ಬೆಳವದು ಅೂಬೆಳವಪ್ರಕಾರವನಿರು ಪಿಸ್ಯೇ। ಉ। ಶೌದಿವ
ನಿರುಜಿರ್ಣವಾಗಿ ಮೊದಲು ಪೈಳದ ಅೂಬ್ಬದಾ ವಾ
ದಿಯಲ್ಲಿ ಮುರುವಿಧವಾಗಿ ಅದರೊಳಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಭಾ
ಗವೆಲ್ಲಾ ಮುತ್ರವಾಗುದು ಮಧ್ಯಮ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತ
ವಾಗಿ ಬೆಳವದು। ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣವು ಕ್ಷ್ಷೆ

ಯಮಾಡುವದು । ಬಹ್ವಲ್ಪಕ್ರಮದಿಂದಾ ಬಳಿಅದರ
ನಿಗಿನೀಲಿನಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಗಳು ಸ್ಥಿತವಾಗು
ವದಿಯು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಉಮವ್ಯಾಪ್ರಾಣ ತ್ರೈ
ದುಬನಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಅಪಾನ ವ್ಯಾನ ।
ಪ್ರದಾನಸಮಾನಗಳೆಂಬಾ । ಭೇದದಿಂದಾ ತ್ರೈದುಬ
ನಿಯೂಯುತ ಆ ತ್ರೈದುಬನಿಯೂ ಅದರಷ್ಟರೂಪಪ್ರಾ
ಣವನಿರೂಪಿಸೇಲು । ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರದಯವಿಸ್ಥಾನ । ವಿಷ್ಣು
ಷ್ಣುನಧಿದೇವತೆ । ಮೂಗಿನಿಂದಾ ಹೊರಿಯಂಗಿಲಸ
ರುಬಿಡುವದೆ ವ್ಯಾಪಾರ । ಅಪಾನಕ್ಕೆ ಮಲದಬಲವಿಸ್ಥಾ
ನ । ವಿಷ್ಣುನ್ಯಮನಧಿದೇವತೆ ಗುದರಮುಖ್ಯವಬಿಡುದಿ
ಅದರಕಾಯೂ ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ಅಪಾನಸ್ಯನಾಭಿಯಲ್ಲಿ
ಯುಕ್ತರನಿಂದಾ । ಗುಂಪಮಾಡಲುವಷ್ಟಾರಗಳಸದಾ
ಪ್ರದ್ವಾರ ಮುಖವಾಗಿ ಹೊದೇನುಯಂಬಾ ಪ್ರಾಣವೃಸದಾ.
ಅಧಾ । ಮುಖವಾಗಿ ಹೊದೇನುಯಂಬ ಅಪಾನ ವೃಯು
ಪ್ರಯರರುಸದಾ ಮಲಸ್ಯಕೇಳಿಯಂಸ್ಯಯಳಿಯ

ಹೂಣಿ ಅದರಿಂದಾ। ವಿಸ್ತಾನವಿಸ್ತಾನಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು।
ವ್ಯಾನಸ್ಯೆನೆಕಲನರಗಳಿಸ್ತಾನಾ। ವಿಸ್ತಯೋನಿ ಯೆಂಬುವ
ನಧಿದೇವತೆಗಳು ಉಲಷ್ಮಗಳತಿಳಿಯುದಿ ಅದರಕಾರ್ಯ
ಉದಾನಶ್ವಕಂಠವಿಸ್ತಾನಾ। ಅದನಧಿದೇವತೆ ಬದುಕಿ
ದಾಗದಿನಾಗಳು ಸ್ನೇಹ ಷುಪ್ತಿಯು ಮುಖ್ಯಾವಸ್ಥಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ನೆಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನರಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ
ವಳ ಯೆಂಕೆತೆಗದು ಷ್ಟ್ರಾಂತತ್ರಿಯ ಯೆಂಬಾ ಮಾರ್ಗ
ದಾಳಗ ಯಿರಿಸಿ ಪ್ರಾರುದವಸ್ಥೆವರಿ ದಾಗತಿರಿಸಿ ಅದಾ
ಯೆಂದ್ರಿಯಗಳನು ಅನರಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದತಿ
ಯೆಂದ್ರಿಯ
ಪ್ಪೆರ ಯೆಂಕೆತೆಗದು ಅದು ಅಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸುವ
ದು। ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ಪ್ರಾಣ
ಗಳತೆಗದು ಕ್ಕಾಂಡು ತಾ ಮುಂದೆ ಪ್ಪರಮ ಪ್ಪೆಗುವದು
ಯಿಮು ಉದಾನಕಾರ್ಯಗಳು। ನೆಮಾನಸ್ಯನಾ ರಿ
ಯಸ್ತಾನಾ। ಇದರ ಅಧಿದೇವತೆ ಷಡ್ರಾನಿ ಯಿಕ್ರಾದಲೆ
ಷ್ಪಟ। ಬಾಷ್ಪ ಪಾನೀಯೋ। ದೃಷ್ಟಿಗಳೆಂಬುವ ಲಿಂಗಾಳು
ಷ್ಟಿನಾಳುಬನಿ ಅ. ವಿಸಾರಗಳಿಂದ ಶರೀರದ ನಷ್ಟ ಧಾತು

ಗಳನು ಪ್ರತಿದಿನಉ ಚಲಿಸುವದೇ ಕಾರ್ಯ ಉಸ್ವಾ ಐ
ದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಐದು ಪ್ರಾಣಗಳು ಕೂಡಿ ಪ್ರಾ
ಣಮಯ ಕೋಶಯೆನಿಸಿಕೊಂಬದು। ಯಿ ಕೋಶದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಯೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಜೀವನು ಪ್ರಾಣಮ
ಯನಾದನು ಯಿದರ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಾತಿಚಷಾದೀ
ವೆಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಧರ್ಮಗಳನ್ನು ದಿವನು ಪಂ
ಚ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶ
ಸ್ಯಪ್ಪವಾದ ಕಾರಣದಿಂದಲು ಯಿವು ಕರ್ಮಪ್ರಧಾನವಾ
ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಿ ಪಂಚತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳ ರಜೋಗುಣ
ದಿಂದಾ ಉತ್ಪತ್ತಿಸಿದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಯಿಗ ಹೇಳಿದ
ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು। ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು
ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳು ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳು ಯೆಂಬ ಯಿಪ್ಪ
ದಿನೇಳು ತತ್ವಗಳು ಯಿನ್ನೆಡಾಸ್ಲಿಯಿಂದಾ। ವಸ್ತ್ವಾನಿಕೂಡಿ
ಲಿಂಗಶರೀರವಾಯಿತು ಯಿದೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬದು ಜೀವನ ಸುಖದುಃಖ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆನಿಸಿಕೊಂ

ಭ್ರಮೆಯು ಲಿಂಗಶರೀರಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವದು।
ಜಾಗ್ರದವು ಭವಸಂಸಾರದಿಂದಾ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೋರು
ವದು। ಪ್ರಪಂಚವಿ ಸ್ವಪ್ನಯ ನಿಶಿಕಾಂಬರು। ಸ್ವಪ್ನಪ್ರ
ಪಂಚವಿಲ್ಲ ಶಂಕರಭ್ರದಾಳಗಿ ಕಾಣಿಸಿರುವಾಯ
ಯುಂದಾ ಪರನಿಯುದ್ಭವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು ಪೀಗಲ್ಲಿ
ದೇಹೀರವು ಪರಿಯಂಕ್ಷೆ ಬಂಧು ಸ್ವಪ್ನ ಶಂಕರವಾಗಿ ಊ
ದಕಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮರಣಾ ಬರುವದು ಅದು ಕಾರಣಾ ವಾ
ಗಿ ಪೇಳಬಾರದು। ಯಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಯು ಲಿಂಗ
ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಹೊರತಾ ನಿನಾಶವಿಲ್ಲ ಮೊ
ದಲು ಪೇಳಿದ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಉತಂಪ್ಯ ಉಪಾಧಿಯಾದ ಕಾರ
ಣಾ ಶರೀರವೆ ಲಿಂಗಾ ಶರೀರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದವು
ತೆ ಊ ಲಿಂಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯು ನಾನಾ ಸಂ
ಬಂಧು ಮಾನವ ಮಾತನಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ನಿಶಿಕಾಂಬರು
ಮೊದಲು ಪೇಳಿದ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ರೀಗೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ
ಯುಸ್ವರನೆ ತಂಪ್ಯ ಉಪಾಧಿಯಾದ ಮಾಯೆಯ ಲಿಂಗ

ಶರೀರಗಳಾನಿಪರಿಣಾಮಿಸಿದಮ್ಯಾಲೆ ಆಲಿಂಗಶ-
ರೀರಗಳನಿಮುಪ್ತಶ್ಯ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಪಿರಂಗಾತ್ರಗರ್ಭ
ನಾದನ ಆತನ ಸ್ತ್ರಾತ್ಮಕನ ನಿಶಾಂಬನ ಯಿ
ದು ಅಂಗಸ್ಥಶರೀರದನಿರ್ಣಯಾ||. ಯಿತಿರಾಷಾಶ
ಸಿಮಮಜ್ಞರಿಯೊಳ್ ಸ್ಥಂನಾಂದನವಿಕಾಸ್ಥನಂ ಮಂಗ
ಮಂಗಳಮಹಾ: (ಶ್ರೀವಿರುಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಾಯನಮಃ (ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ
(ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ) ಯಿಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಂಚತಂನ್ಮಾತ್ರೆ
ಗಳನೆತ್ತ ಗುಣದಿಂದಕ್ಷಾಗುಣ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನಿರುಪಿ
ಸೀಲ್ ಪ್ರಳಿದ ತಮೋಗುಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿರುಪಿಸೀಲ್
ಮೊದಯಿಪ್ಪಳದಗಂಧರನೆರುಪ(ಸ್ಪರ್ಶ ಶಬ್ದಗಳೆಂಬತ್ರ
ಮದಿಂದಾಪಂಚತಂನ್ಮಾತ್ರೆಗಳುತ್ಪತಮೋಗುಣ
ಗಳಂದಲ್ಲು ಯಿಶ್ವರನಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಪ್ರಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇ
ಜ ವಾಯು ಆಕಾಶವೆಂಬಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳುತ್ಪತ್ತ
ಪ್ಪಿದಲ ಆ ಭೂತಗಳಿಂದಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲ ಸ್ಥೂಲಶರೀರ
ಉತ್ಪತ್ತಿದಕಾರಣ ಆ ಭೂತವೆಲ ಪಳಿಗೆಂದಶನಿರುಪಿ

ನಿಲು। ಉಾಪಂಚಕ್ರಿಯುತಗಳು ನಾನಿ ಮಾನಿವಂದಾಂದು
ಕ್ರಿಯುತವನು ಯುಕ್ತಿಕ್ರಿಯಾಗವಮಾತ್ರವ್ಯಾಂದಾಂದು
ಕ್ರಿಯುತದವಾಂದಾಂದುವ ಅರ್ಥವನು ನಿಮಾನಿನಾಲ್ಕು
ನಾಲ್ಕುಪಾಲಕ್ರಿಯಾಗವಮಾಡಿ ಉಾನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕುಪಾಲ
ಗಳನು ತಂನ್ನತಂನ್ನ ಅರ್ಥಗಳನಂಬಿಷ್ಟ ಯುತರ
ಕ್ರಿಯುತಗಳ ಅರ್ಧಾರ್ಧ ಕ್ರಿಯಾಗಗಳೊಳಗೆ ಕೂಡಿನಿಲಾ
ನಿ ಕ್ರೈದು ಕ್ರಿಯುತಗಳು ತಂನತಂನದುವಂದರ್ಥಲು
ಯುತರ ಕ್ರಿಯುತಗಳು ನಾಲ್ಕು ಅಂಶವು ಕೂಡಿವಂದರ್ಥ
ಲು ಯುಪ್ರಕಾರಾ ಯುಕ್ತಿಕರ್ಥಗಳು ಕೂಡಿ।ವಂ
ದಾಂದು ಕ್ರಿಯುತವಾಯಿತು। ಯುಪ್ರಕಾರ ಕ್ರೈದು ಕ್ರಿಯು
ತಗಳು ಪಂಚಕರುಣಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲು। ಉಾಕಾ
ಶಕ್ಕೆ ನಿದ್ಯಾಜ್ಞಾತನಧಿದೇವತೆ ನಿವರ್ಣಂ ಬಾಕ್ಷ್ಯ ಅ
ಕಾಕಾಶಕಾಠವದು। ನಕಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂದ್ರಗಳಾಗುಪ್ತ
ಜ ಮೂಠವದು ಉಾಕಾಶ್ಯಪ್ರಯೋಜನ। ಾಯಿ

ವಿಗೆ ಸಾಮೆ ಚೇತನಧಿದೇವತೆ| ನೆ ವಗಳೊಳಗ ಪ್ರಾ
ಪಾನಿದ್ದು| ಬಲವತ್ತಾಗುವದು ಬಾಂಧವದಲ್ಲಿ ಮಹಾ
ಪಾಯುವಾನಿದ್ದು| ನೆಕಲವನು ವಗಾನಿಸುವದೂ| ಶಾ
ಯುವಿನಪ್ರಯೋಜನತೆಜ:ಸೋರಿ ಆಷ್ಹೋರನಧಿ
ದೇವತೆ ಸ್ವರ್ಗಳೊಳಗ ಜ್ಞಾತರಾಗ್ನಿಯೂನಿಯು ಷೋರಗ
ಮಹಾಗ್ನಿಯೂನಿಯು ಯುದ್ದಾನೆಕಲವನ್ನ್ರಗಳ ವಿಚನವ
ನುದಾಪವನು ಮಾಡುವದೇ| ಅಗ್ನಿಗೆಸಾಯೋಜರ್ಕ
ಲಕ್ಶ್ಯ ತತ್ಪುರುಷನಧಿದೇವತೆ ಸ್ವರಗಳೊಳಗ ತೆಜ
ಸ್ಸಿ ಮೋಂನೆಮಲಾದಿರುವರಾನಿ ಶತ್ರುಸ್ಥೆ ದರುವರಾನಿ
ಯುಷೋರಗನೆ ಮಹಾರುದ್ರಾದಿರುವರಾನಿಯು| ಯುದ್ಧಾನೆ
ಕಲವಸ್ತ್ರವನುವದಿಯುದರರಾಗ ಮಾಡುವದೆ| ಉದಕ
ದಕಾಯೋ ಪ್ರವೃದ್ಧಿಯು ವಳಗ| ಅಗ್ನಿ ನರಾ| ಶಾಮ|
ಮೋಂನೆ ಪಾನಿಯು| ಶ್ರೀಗರ ಮಹಾವೃದ್ಧಿ ನೆ ರುವರಾನಿ
ದುರ್ನಿಕಲಕ್ಷ್ಯ ಆಧಾರಾನಿಸುವದಿಭೂಮಿಯಕಾ
ಯೋ ಅಕಾಶಾರ್ನನೆ ಸಬ್ದ ವಂದಿಗುಣಾ| ಆಕಬ್ದಲ

ಕಲ್ಯಾಣಮಹದೇವಿಗೆ। ಪ್ರಪದನಾ॥ ಶರಣಾಶಿಲ್ಲರುತ್ತೆ। ಗುಪದು ನಕ್ಕೆ
ರಿ ಶಿಮುಂದಣಾನ [illegible] ಯುತರಗರವನನು ನಲಿ ಗಿಧರ್ಮನ ಬಾಧಿ
ಸಿ ದಬ್ಯಗಾ। ಗುರು ಗೊ ಪೆಶ್ವರ ನೊ ಅದುಭುತ ಕ್ತ ೧। ಗೊ ದರಿವ
ಪದದಾದಿಗತಿಯನು। ಪರಮನೊ ಪರಪೆನಿಸು ವಿಪ್ರಗುಡ ಲಿಂಗ
ಅವೆಯಲಿ॥ ೧॥ ಬಸವರಾಜನ ಬಾರುಬರಿತೆಯು। ಚೆನ್ನನಲ ಕಿರ್ಯ
ರಮನ ದಸ್ಸಿಶ್ರೀಯು। ವಿಷ್ಣುರು ಮಾಂಸಗಳು ವಿಶಗಿತವನೆಯು ದಿರ
ಯುತಾನರಿದಾ। ವನುಮತಿಗೆಶಲಿ ಕಾಲದೊಗ್ನ ನಿದು। ಪಾನತಲಾ
ಯಿಂದೆನು ತನಂತೊಷ್ಣು ತಲಿದ್ದ ನುಗುರು ಗೊಪೆಶ್ವರ ಲಿಂಗ
ಅವೆಯಲಿ॥ ೨॥ ಕಾರಲ್ಯಕಿಂನೆಂಸ್ನ ಭಕ್ತರು ಬರಿ ದಿವ್ಯ ಧರ್ಮಗಳು
ಕೈಗೂಡಿನು ಕೆನೆಂಬೆನುತ ಕರುಣಾರನಾದ್ದ ಚಿತ್ರದಲಿ॥ ಮಾಡುವಾರು
ತಪ್ಪಿ ಧರ್ಮನ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತಲಿ॥ ನಿಧರ್ಮನ ಸೊಲಲಿಕೆ ಅಲ್ಲಮನ
ನೆಂಸ್ನ ಪ್ರಭುರಾವ ಪೊರಹೊಂಯ॥ ೩॥ ಕೆಕೆ ನರಾವರ ಭಾವೆನಾ ಬುದಿ
ಯೊರತೆ ಪಾನಿರು ಕೊ ಮಕಿಕ್ಕಿಲು ನಿರತೆ ಮೂದಲ ಮಾಯ ನಿರ್ಲ
ಹಲನು ನಾರಂಗಾ॥ ಅರವಷ್ಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ವಧ ದಲಿಹೂರು ನಿದು
ಬನವೆಂತ್ರವಾ ರಿನಿನಿ। ಪೆಮ್ಮರ ದವಾನಾನಸದ ಪತಿ ಕಾರ್ಧ ಗೆಂಬು
ನಾರಿನಂತಾಗಳು॥ ೪॥ ನಿನಲು ವಿಕ್ರಮಿಸುವ ಭಿಗೆವಾ ನಗೆರಾಗ
ಕಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾನಸಗಳು ಹಲವಂದುವ ಚಾರದವೆ ದಾಥನ್ನಗಳ
ಪ್ರಾಸೂತತೆಯು ನಿಲಿದ್ದ ವಾಬನ ವೆಸ ಮಾಡಿದಲರವಿಂಯ ಲನಂ
ತೊಷ ಪನೆಶಬಿ। ರು ಬಿದ್ದ ಬಾನಶಲವ ಥಿಶನೆ॥ ೫॥ ಕೊಡಿ
ವಿಪ್ಪಿ ದಬಷ್ಟೆನು ಭವನೆ ತಿ। ರುಚಿರಲಾ ನಿಧರ್ಮನಸ್ನು

ಕೆಡೆ।।ಸುವಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀ।ಬಿಯಲು।।ಸೊರಿದನುಕ್ಷಣಾದ್ದ
ಬ್ರಿವಿಂಗೆ ಕೊಂಡಾರಿದನುಬಾಯಿದುಂಬಿ ಹರುಷವ ಮಾರಿದನುಪ
ವಚುಂಬಿಬನೆವನಧರ್ಮದುಂನ್ನತಿಯೂ।।೬।।ಬರುತಬರುತಲ
ತ್ತಂನ್ನ ಪ್ರೆಂದಾಸ್ತ್ರುರುಶನಕ್ಕೆಶಯಿವಾದಾನಭವರಾಭವರನೆಲ್ಲ
ಕವಾವನವ ಮಾತುತ್ರುವುಹತ್ತೆಯು।।೭।।ಹರುಷದಿಂದಲಿಬಂದು
ಕಂಠನು ವರವುಖಂಗವಲಿಂಗವಾನಿ ಯಿಗುರುಗೊಡೆ।ಸ್ವನೆಲದು
ಕಲ್ಯಾಣವನುಕರುಣಾದಲಿ।।೭।।ಯುತ್ತಸೊರಿದ ತತ್ರನಗರದ
ಕ್ಷೇತ್ರಹೊರವಳಿಯುದಲಕಾಣಿನೆ ಕತ್ತಲೆ ನಾವನ ಮತ್ರ್ಯಾಗಾರು
ಹಾದಶರುಲತೆಯೂ।।ಮುತ್ರಮೊಹಿನೆಮಿಗೆವಿಭ್ರಾಂತತೆವೆತ್ತ
ತುಕವಿಕಕ್ಕೆ ಕೊರದ ಮಾತ್ರಗಳ ನತೆನುರಿಯುಲುಬ್ಧಾನೆ
ವನವ್ರಭುಕಂತಾ।।೮।।ಮರದೊಳಗೆ ಭವಿನಾವನಂಬ್ಯಾತರು
ಗಳಗಣಿಶಭ್ಯಕ್ತರನವಾಮರದೊಳಗೆಲಗ ದುಕ್ಕೈ ವಿನಸಿಂ
ಬಿಕಿದುಬಿಡಲುವಾನಿ।।ಮರದಹೊರವಳಿಯುದಲಿ ಬಳ್ಳಿತೊ।
ಹಿಡಿದುನಂಭ್ರಮದಿಂತೆಯನಲಕಾಪರಿಯು ಕಲ್ಯಾಣದಲಿಕಂಣ
ದಿರಾಯಿತಲಮಾಡೆ।।೯।।ನಲುವಿನಲಿಶಿವಶರಣನ ಕಿನಿಃ ಷ್ಟ
ಲದತ್ತಿವಭಕ್ತರಭವಿವಂಗಳನುತ್ತಿನೊರುಕೆನೆಂದುಮಂ
ಡಲಿನೆ।।ನೆಲನೆ ದಯಾಳು।ಳನಲು ಕೊಪಿಯವಳಿಯವ
೧೦।।ನೆಮೊರದುತೊರುವ ತೊಳ ಕೊಳ ವಕಂಣ್ಣೆ ದಿರಾಯಿ
ತಲ್ಲವುಗೆ।।೧೧।।ಬನೆವಗಾದೇ।ವಕ್ಕೆಗಲ್ಲಮಾವೆನರಘನ

ನಿಜಕರುಣಾವರುಣಾಲಯದಮನರಿದಪುದಲ್ಲ । ಯೋಗ್ಯದಸಂಚಿತಾ
ವಿನುತಾ ॥ ಮನಸರಿದಮರರವರವಿಹಗಸದಪ್ರಣಯಗಳಿಂದೆ । ಬೆಸ
ಲು ಅರನೆಯಿಂಕನದವಪ್ಪೆಯೆಯೋಗ್ಯ । ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಬಸವನಾಥ ॥೧೧॥
ಸಲಿಮಬಸಗಳವಂಶದ್ವಾರದಹಲಉನೆಲೆಉಪ್ಪುರಗಿಗಳಿಂ
ನಿಲುಗಳಂಗಳಬಿ । ದಿಗಳನಂಪದದದಶವಪದದಾ ॥ ಕಳ್ಳರಕ್ಕ
ದಕಲ್ಯಾಣ ಪರ್ವತ ದೊಳಗೆನೋಡಲುಬಸವರಾಜನಾನಿಳೆಯು
ಕಲ್ಲವನಿಧರಾಮರುಬಂದರಾಲವಿನಲಿ ॥೧೨॥ ಬಂದುಮೆ
ಲ್ಲನೆಬಸವರಾಜನಮಂದಿರಕೆಬಳುವಾದಬಾನಿಲಮಂದಿನಿಂ
ದಿರಲಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಅಧರಾಮರಸನೂ ॥ ಅಂದು ಪ್ರಾವಿಣ್ಣೆನೋ ।
ಲಿಯುವರೆ । ಯಂದುಮತೋಳಯನೆಗುಣನಿಗಣಾದಂತವಿದರೊ
ತಿಪತ್ರಿವಾಯನುತಿದಬಿಳಜನಾ ॥೧೩॥ ಹರಕಪದಪ್ಪಂಗ
ಗಳುಕಾಣುತರತದಿರೆದಿಹರಿತಂದುಪಹಾನಗದೊತನ್ನೈ
ಪಲಂಗಾಬೆನೆಯಮರಬಿನುಳಿಕಾಲದಲಿ । ಪುರತನೆದುತ್ರ
ದಕೂಮುಗಳೊತೆಯರಿಬ್ಬರುಬಂದರೆನು ತಲೆನರಗಿನ್ನಿಬಿಂ
ನ್ನೈಸುತಿರ್ದರು ಬಸವರಾಜಂಗೆ ॥೧೪॥ ಕರತಳದೊಳಿತ್ತಗೊಂ
ಡು ಮೂಜಾಪುರತೆಯಿಂದಿರುವನೋಲಿದು ಪಾದೆ । ಕರಪನಂನಿ ಕರ
ಣಿಬಂದಕೆಲೆ । ಸುಲಿ । ನೆಸುರಾ ॥ ಕರಿಯ ಕೈಯಿಂದಿಸಿಳಕ್ಕೆಯ
ಕೆಂನೊಕೆಯರಸುರತ್ನ ವ್ಯಾಕರಸುರಬಸವರಸಹರಿಸು ದಂದ
ಲಿಹರಪದಪಂಗಾನ್ಗತೆ । ಮಿನಿದಾ ॥೧೫॥ ಬಸವರಾಜನು

ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿಂಚಿನನಿದರ್ಶಿಯುಪ್ಪಂಗಾನತಿಭಾರವನದಲಿಯುತಂದ
ಲ್ಲಮಪ್ರಭುನಿಧರಾಮರಸಾಗವನದುಮಿಗೆಶರಣಾರ್ಥಿಯನು
ತಲಗನಿಪಿನಿಸ್ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿಶರಣುಗವಿನರುಹಣಗಳಮನಿದು
ಬಂಸ್ಸಹಮೂರಲನುರಿಯುದಾ॥೧೬॥ ದೇವಶರಣಾರ್ಶರಬಿ
ಶ್ರೀಯುಂಗಿಯುಬದೊಳ್ಕರಿಯುಂದಕಮಗೊಳ್ಗಾವತತ್ರರೆ
ಯುವತಿಅಬನಮುಗ್ಧಶರಣಮನೆಗಳೊ॥ ಭಾವಿನಯನಂಬಾರ
ವೆಸುತಲಿದೇವನಲ್ಲಮನುಕಿಯುಲದತಂದಾವರಿನಿನಪ್ಪಂಗ
ವಶುಹಿದಬನವರಾಜಂಗೆ॥೧೭॥ ಹರಹರಾನಾನಶ್ಶುಗರ್ವ
ದನಿರಿಯುನರರಿದೆಸೊಮೆಣ್ದುಶುಳ್ಳತನದಲಿಯುಂಸ್ಥನ
ಕಿನು ಕಿಪ್ಪಿ(ತಪ್ಪಿ)ದಮಾ॥ ಗುರುವೆಶರಣರನಿಬಂದುಬಾರದೆಲೆ
ಶಹಗಿನೆಲ್ಲಕೆಸುತಭಿಂತ್ರಾ। ನರನದಿಯುಲಿದ್ವಿದನುಕೇಗ್ರುಪ
ಬನವಮನದೊಳ್ಗೆ॥೧೮॥ ತನಗೆತಾನೆಭಕ್ತಶಿಲ್ಲರಮನ
ವನೊರುಕಿನೆಂದುಶರಣರನಿಮನೆಯಬಾನಿಲಹಾಮಹಾಪ್ಪ
ನಮಹಮನ್ನಿಕರಲೂ॥ ಅಸುವಸಿಯುದೆರಾಜನದಹಂ
ಮಾನಲಿಬಳ್ಳಿಯುಪ್ಸವದುಬನೆವಾವಿನನಿದುಬಿತವೆಯುಂದ
ನಾಮಧಿವಾಳ್ಮಾಭಿಯುಗ್ಗಾ॥೧೯॥ ಶರಲನೀಪ್ರಾಡುವಗೆತಾ
ಸುನವರರಿದಂತ್ರಯುಲಕಮಶಮನುಧಿವಾಳಿಯ್ಯನವೂ
ತಪಾದುವಃಬ್ಯಂಸ್ಥದೆಂದಿನುತಾ॥ ನರದುತ್ರಿವಗಣಾನ

ಸಿತಲಲ್ಲಮನೆಡೆಯೊಳ್ ತಿಭಯುಭಕ್ತಿಯಲು ತಂಸೊರಲನೀ
ರ ರದನುಭರದಲಿ ಬನವದಂತೇ ||೨೦|| ನಾನು ಮರವೆ
ಯ ಮರುಳು ಕಂತರನೀ ಸಲಿಸುವಿನತಿರಳು ತಿಳಿವತಿ ನಾನೆರಂಪಿರ
ಲಿ ಖಳಲರಿಯಲು ನೀನಿರಂಪಿರಸೂ || ನಾನು ಭಾವಿ ತ್ರೆವನು ವಿಭಾ
ರಿ ನೆ | ನೀನು ವನುವತಿಯಂತ್ವ ತಪ್ಪನು ಕಾ ವದಿನ ತಲಿ ಮೃಯ್ಯ
ನಿಕ್ಕಿದ ಬನವದಂತೇ ||೨೧|| ಭ್ರಮಿ ಸಿದನು ನಾನಲ್ಲಮನ
ದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಿನುವದು ನೀ ನಿಂವಗುಣದಲಿ ರಮಣರಾದವರೆಂಸ್ನ
ಕಾರ ತಿಯು ನೊಂದಬ್ಯರೆನು ತರಾ || ವಿಮಳವುತಿಭಯುಭಕ್ತಿನ
ರಿ ತಲ್ಲಮನವ ದನಯೊಳ ದಲ ಸೆಶಿವ ಮನು ತಿ ದ್ರನು ಬನ
ವದಂತಾ ಧರನರಿಗರಿಗೆ ||೨೨|| ಶ್ರೀನುಗಳ ಗುಣದೊಷ
ವನು ಭಾವಿನುವರೆ ಕರುಣದಲಿ ಮಾಗಿರಕ್ಷೆ ನುವ ಮೊಹದ
ತಂದೆ ತರಯಿಗಳಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ || ಬನವರಾಜ ಗೆಮಾತೆ ವಿತನ
ನೊಣ್ಣದು ಕರುಣ ನಬ್ಬೆ ಶಿವಾ ತವಂ ದಿನು ತಲ ದ್ರನು ಬೆಂಸ್ನ
ಬನವನು ಅಲ್ಲಮಾ ಪ್ರಭುವರು ||೨೩|| ಅರಿಗಳ ದಿರಲ ತಪ್ಪಿದ
ಕಿನಂಗರ ದೊಳು ಕಾಣ್ಬಿಯು ಮ್ಮದಲ್ಲ ಬಿಗರುರೆಯಲಿ ಕೈವಿಮರದ
ರಾಉದು ಕಾರತಿಯು ದರಿ ದಾ || ಗುರುವೆ ಬಾಲ ಭಾವನ ಭಕ್ತಿ
ಯು ವರಿಶರಿಂಯ ದೂರೆಯವನೆರರದಿ ಕರುಣಿಸಿನ ವಲ್ಲಮ
ಗೆಮೈಯಿ ಕ್ಕಿದನು ವಹಿಭವ ಮ್ಯು ||೨೪|| ವಂಸ್ನ ಕಾಯುವೆಲಂಗ
ನೆ ಒಪ್ಪಿನೆ ತಂಸ್ನ ಬೀಳಿ ವವೆ ಬಾರು ಲಿಂಗಮು ತಂಸ್ನ ತಾನಿಂತಿ ಳಿದಬ

ನವಂಗಳಂಗೆ ನಿಂದು ತಿಗೆ॥ ಭುಂಜ್ಯಭ್ರಾಜಿತ ಮೂಲ ದೈತ್ಯ ತೋಕಂಸ್ತುತ್ಯ
ಷಿ ಮಾಂತಿನ ಪಲಾಗಲು ಕಂಸ್ತಾರಿ ಯುಬಾಂಪ್ಯಂಗಾ ಪತ್ಯಯಿತ್ರ್ಯ ದನುಭ
ಕ್ರಿಯಲ॥ ೨ ಸ್ಪೃಷ್ಟ ಪತಿಗೆ ನಿಲುಕ ದನಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ನ್ಯತಿಗೆ ನಿಕ್ಕದದ
ವಿಜಯ ನಿಗಳ್ಪ ಪಾತಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ದೋರದಮ ಹಾಘಸಹಿಮನೀಸೊ
ಅದೂ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬನವನಿಮಿತ್ಯ ಬಂದಿಂವ ತಿಗಳಿಯ ಬ್ರಾಂತಿಂ
ಮುದೇವಕಿ ಸುತ ನಿವೃತ್ಯಯಿತ್ರ್ಯ ದರುತ್ರೀವ ಗಣಾವೆಯ ದಿತಮತ
ವುಗೆ॥ ೭ ॥ಸೊತಿ ದೇವಾಮಧ್ಯ ಭಕ್ತರು। ಮಾಡುವದು ತಾನೊಂ
ದುಮಿಗೆ ಮಾಡಾರುವದು ಬ್ಯುರಾದುಷ್ಟಂಗಮದಲಿದುವ
ಕಿತರಲು॥ ಪಾರನೇವ ಪುರವಿ ನಿಸುರಿವ ನಗಾ ಧಿ ಕಿಯಸೊತ್ಯ
ನಿ ತಂಮ ಯಜ್ಞಾರ್ಕಿಯ ನುತಾವರಾಯ ಕಂದನುನಗುತಪ್ರಭು
ಕಾಯೂ॥ ೭ ೭॥ ನಲಿಹಕಿ ಕಂದ ನಿಳ್ಪ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು ನೀನೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಕುಲಭವಾನಿಯಿನೂಳ್ದ ದಬಳ್ಪ ಕಂವವರ ಗತಿ
ಮತಿಯೂ॥ ಪ್ಯಾವನೆಗಳಿ ನೂವದೇನು ಕಾರ ಗಾಳಿಲಿ ಮತವಿ
ನೆ ಕರುಣಾರಿ ಕ್ರಮ ತಲೆ ನಲುಗೆಯ ಲಿಬಿಂಸೈನ ಬಿದ್ದನು ನಿ
ಧ ಶಾಮಯೂ॥ ೭೮॥ ದೇವದೇವ ರಾತ್ರಿ ಧರಾಮಾದೇವ ವಿಭಿಂ
ಸೊಪಾ ದಿಯಲಿ ಮುಂವಾವ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂದು ಬಳೆಯುಂಗೆಯದು
ನಮಗೊಲಿದೂ॥ ಪಾವನ ಮಾರಲಿ ಕೆಬ- ದಿಂವಾವ ವಾಗಳ್ನೆ
ಗಳಿನ ದೆ- ವಸ್ತ್ರನು ಕಾಉದಿನು ತಲೆ ಮತ್ತೆ ಮಣಿದ ನುರಾವನೆ
ಪ್ಲ್ಯ ಪುಗೆ॥ ೭೯॥ ಮುಂಪ್ರನಿರು ವಾರ ಧಿಯಲ ಕರುಣಾನಿಧಿ ನಿ ಸ್ಲ

ಲಿ।ಕೆಯುಲಾಲದುನಿ।ಬಂದಿಂಸ್ತುಪಾಧಿಯುನರನುರದುಮ
ಯೂದಿಂತು ಕ್ಲಿಸುತಾ।ಬಂಜಬನವನು।ತಿರಿಯುಬನವನುಮ.
ಸ್ಥಗೆಯುತ್ರಿವಭುಕ್ತುಕಿಲ್ಲರು।ಬಂಸ್ತಭವವು ರಿದರುಮತಿಮರು
ವುತ್ರಿ ತಮತಮಾ।।೩೧।।ವೂತನೇ।ಪಕ್ತರನಿದರ್ಗ್ಗದಿ।ಭ್ರಾತಿ
ಭುಕ್ತಿಯುಹೊಲಬನಾರಿ।ತಿಯನು ತಾವರಿವಿಂಸ್ತುಭಿತಭುಕ್ತಿಯು
ನೂ।।ಯುಕ್ತಗಳಗರುತಿನಲುಬೆ।ಕಿನುತೊತುಬಳಕೆಂವಲ್ಲ
ವೂಪ್ರಭುವಾಕಗಳನಿಂತೆಂದುನುರಿದನುವುತ್ರಿಕರುಣಾದಲಿ।।
।।೩೨।।ನರವಳಗಳ।ನಾದರಾಗಲನುರಿವಳಯುಬತಿಷಾಣ
ರಾ ದಿಶಾಪಾರವಿಯುಲನೀ।ವಹುದುವರುಭುಭಾವಿವರವನಾವ
ನುವಾ।।ನರಯುಕಿ।ಪ್ರಾವಲಂಗಭುಕ್ತಿಯುಬಿರಗನೀ।ಕಾಂಲದಲನವು
ಸೊಂರಂಬರಿನಿಹೇ।ಳುವೆನಿನುವಬಂದನುಬಳಕಪ್ರಭುರಾಯಾ।।೩೩।।
ಅಂತ್ರಗಳಿ।ಗಳಕ್ತೈವದನೂ।।ಕಳಕ್ತೈಮಂಗಳಮಹಾತ್ರಿತ್ರಿತ್ರಿ
ತ್ರ ತ್ರಾ ತ್ರಿ ತ್ರೀ ತ್ರು ತ್ರೂ ತ್ರೃ ತ್ರೆ ತ್ರೇ ತ್ರೈ ತ್ರೊ ತ್ರೋ ತ್ರೌ ತ್ರಂ ತ್ರಃ
ತ್ರಿಗುಣವೆಗತಿ।ಪ್ರಭಿನಾ।।ಬಿದಿಯುಲದವಗಾಣಕವಹಳದನ
ಥಾನವನ।ದಾರಿಗೆಯುಕಾಣಬಾರದುನೊರಾ।ಮರಣಬಳವ
ರಗಿಮರುಜವಣಗಿನಿತ್ತುವದಿಪಾದಿಯುಕಂಣಗಿಪಹಾಕ್ಷ್ಲಾನಿ
ವಂತೆಅರನಿವ್ವುಕ್ಯಯೂಶಿವಶರಣರೂಗೊಹೆ।ಸ್ವರಸ್ತರಣವು
ಕಳುಕಂಕರದೇ।ವರವಿಲವನೊರಾನಂಗನಬನವಂಗಾ।।೩೪।।
ಮನಕಂಗಾವುಳಕಳದುಭೂಮಿಂಯುಕೆಲದನಿ।ಮಯುಕ್ಕೆರಿಲ್ಲ।
ಶಿವವನುಶುತಿದತ್ತನತ್ರಿಕರದುನಿತೀ।ವನಾದವುತಿಮನ

ನಿಲವನರಿಯಬಲ್ಲುದೆ। ಅಂತಲಿಂಗ ಉಪಮೆಗೆ ಕರೆಯ ಮುಟ್ಟದರ್ಗೆ
ಹೇಳ್ವರನಾರರಿ ಕರುಣಾಪ್ರಸಾದಿ ಪುರುಷರೂಪ ಕರದೇವನೆಂತ್ರವವ
ಸೆಂಬುದನೊರ್ಬ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ॥೪॥ ಆದಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲ। ಅ
ನಾದಿಯಲಿ ಬೆಳೆದಿತಲ್ಲ। ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದುದಲ್ಲ। ಅಮೂರ್ತಿ
ಭಾವಿಯಲ್ಲ। ಅರುವಿನಲ್ಲಿ ಅರಿದುದಲ್ಲ। ಮರೆವಿನಲ್ಲಿ ಮರೆದುದಲ್ಲ।
ಯಂತ್ರದಂತೆ ತ್ರಿಸ್ಥಳದೊಳು। ತನು ಮನ ಸಲೆ ಯ್ಯಾನಿಷ್ಠವದಲ್ಲಿ
ರ್ಪಾದಕ್ಕೆ ಮನ ನಿತ್ಯಯವೇ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಲಿಂಗ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಜೇ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ಯೆಸವಿಯ
ದೆನಿಪರೆಯಲು ಪರಿನಿಜ ವೆಂಬ ತ್ರಿದೃಢ ಶಿವಶರಣ ಮನ ಬೆಸ್ಸೈಯ
॥೫॥ ವಚನ॥ ಪುರುಷೋತ್ತಮರ ದೇವರಿಗೆ ನಿಜಪರಮಪಾದವಿಯನಿ
ತ್ರುಮೆರದನು। ಧರ್ಮಗಳಿಯ ರಿಯಲು ಗುರುಗಳ ಹೇಳ್ವರಲಿಂಗಲಿಂಲಿ
ಯಲಾ। ಪದಾ। ಶರಣಾ ವೆಲ್ಲರು ಶರಣಿಯಂತಃಕರಣಾಸುಧಿಯಪರ
ಪುನರಿತೆ ಶಂಕರನನೊದರರಾಷ್ಟ್ರ ಮಿಕ್ಕುದನು ಬೆಮಹಿಮಗೆ।
ಗುರುವೆಪ್ರ ತೆಲ್ಲಿ ಪ್ರೆದಲಕ್ಕರುಣಿ ಬಿನಿಪರಮಪದವಿಯನಿತ್ತಳ
ದವರ ಶರಣ ರಿಲ್ಲರ ತಿಳಿಲು ದೇವ ಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲಿ ಲಿಯಲಾ।೧॥
ನಿಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಲಕೆನೆ ಮನೆ ಹೊಂದಿಹೊಂದದೆ ಕೂಮುಕೆ ಬಿ
ಕೊಬಂದು ಬಾರದ ನೆಚ್ಚಿತಾನಂ ದೃಶರಣನೆ ಮಮುನಾ॥ ವಂದಿ
ಸುತನಾರ ಪಾದಿ ಹಾರಗಳಿಂದ ಬಿಳಿಗೆ ಕರೆಯೂ ನಿತಂನಯವಂ
ಬಿಕ್ಕೆನಕೆ ಗೊಳಿ ನಿದನು ಬನೆವಂಗ ಪ್ರಸನ್ನ ಯಲ॥೨॥ ಬ
ಸುತಕಂ ತನುಪರಮ ಪಾವನಕರದ ಪಾವೆಕ್ಷ ಯದಭಯ

ಭೀಶ್ವರನ ನಿಜವಸು ಹಾಪ್ರಸಾದದ ಕುಂದಣಿಸಿದ ಲಾಂಛನರು
ಕಸಗೆರವರದಿಕಿವಿವವರು ಸೂತ್ರಂಶರ ದೇವರನು ನಿಜಕ್ಕೆರು ಗ್ರಾ
ದಲಿ ಬನವಂಗಾನರಮನೆಯಾ ನಗೆಪ್ರಭುಶಂಕರಾ॥೭॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರ
ಭು ಬಸವ ಲುಕಂಗಾಂತರ ಮೆಲ್ಲಮಲ್ಲನೆ ಬಂದು ವಸುಮನಕ್ಕೆ ವಿದಿತ್ತ್ವಾ
ಸೌಪ್ಠಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ತನಾಶಿಗಾವಿಲ್ಲ ವಿವಿಧ ವಿಭು ನದವನರಗೆಯ
ಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪತ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದ ಭುಲ್ಲವಗೆಯ ಲವ ಸೂತ್ರಂಶರ ದೇವನಿ
ಂತ್ರೆಂದರಾ॥೮॥ ಗುರುವಕ್ಕಂಡಿದು ಯಂನಪ್ರಾಗಶ್ಯದಾತರು ವಕ್ಕಂಡಿ
ನು ಯಂನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯು ಶ್ರಿ ಶಿವ ಶಂಕರನು ಬೆಸಗು ಪುರ್ಷ ಭಾವಿನ
ತಲೆತಿಗತಿಗೆ॥ ಕರಣಗಳು ವರಿಣಾಮ ಶಿವಹರು ಪೂರ್ಣಾಕ್ಷರುಪದಲಿ
ಹಾಂಶಿ ನಿಶ್ಚಿಕ್ಕೆ ಶರು ಸೂತ್ರಂಶರ ದೇವ ನೃತಿ ನಿದಲಲ್ಲಮಪ್ರಭು
ವಾ॥೯॥ ಶ್ರಿ ತಿಯಮಳಿಯಲ ಹೊಂನ್ನ ನೆಸ್ನನೆ ತಿಲದಹರಿಯ
ಲಿ ತೈಲ ಪ್ರವಿನಿನೆಲನ ಹರಿಯುನಿಧಾನ ಚಾಲುವರು ಲಿಂಗವೆಂಪ್ರ
ದಲಿ॥ ಬ್ಯನಿಯುಲಿರಿನಾಶರತಿಂಶರ ನೆಲ ಶಿತಂನಂಗ್ಯ ದಲಾ
ತನ ಹೊಲ ಬನರಿಯನು ಬನವನನು ಅಲ್ಲಮನು ಬಿಸಗಾದಾ॥೧೦॥
ಪ್ರೇಮ ದಿಂದಲವರು ಸೂತ್ರಂಶರನಾಮದಲಿ ಶಂಕರನು ಬಂದಿರೆ
ಭೂಮಿಜನ ತಾವರಿಯರಾ ತಂಬರದ ಭಕ್ತಿಯನು॥೧೧॥ ತಾವು
ನವತತ್ವಗ ನಾಪ್ತಿರನೇಮಿಯನು ತಾವರಿಯಲರಿಯರು ರಾವ
ಸೊಕನು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನೆಂತ್ರೆಂದಾ॥೧೨॥ ಭಾವಿನಲು ಶಿವ
ಲಿಂಗ ಸುಕ್ತಿಯನಾವರಿಯಲಿಹರಬಿಕ್ಕೆಂಬಾವಿಧಾನದಲ

ರಿಯ ದುಷ್ಟಿ(ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದರೆ। ಹಾವತೆಯಲರಿಯಾದುವನಂತೆ
ಯ ದಾವ ಪಾರವನೆಯಿದ ಬಲ್ಲದಿ ದೇವನೇ(ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವನೆರಾಮ
ಯ್ಯಕೇ(ಳಿಂದಾ।।೮।।ಅರಿಯ ಬಿ(ಶಾವಾವೇಷ ದಾವರಿಯ ಲಹಾ
ಮಗು ಲಿಂಗದ ಚರಣವಲಿಕಂತವರ ಕಂಗಳಿಗೆ ಮರುಳಗಾನೆಹೋರ್ಪ।।
ಮಠದ ಭಕ್ತರ ಮನವ ನೋಡಲು। ಮನಿಯಾಗಾ ಧಿಂತವಿವ ಮತ್ತೇ(ಯ
ಚಿಬರಿ ದಿಬಹುದೇ(ಭಕ್ತ ಸಾಮ್ರಾರಾಮಯ್ಯಕೇಳಿಂದಾ।।೯।।ಸುರುವೆ
ಬಿಂನತನಂ ಮಾನಲ ನಾವ ವರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಾಮಾಡಿ ಮಬಿಕ್ಕೆನಿ। ರವ
ಪರೆಯಲು ದಾರು ಬಲ್ಲರು ಭಾವನಲುನಿವನೇ(ತ್ರರಗುಪರರೆಂದೆಂ
ಬತಜಾತ್ರರಗೆಯಂದಲಿತ್ತು ಧರಲ್ಲದೆ। ಹಿರಿದು ಮಾತ್ಯಕನ ತಲದ
ನು ಶಿಧರಾವುಯಾ।।೧೦।।ಸಂನ್ಯಸ್ತವಿಯ್ಯಕ್ಕವನೆ ಭಕ್ತನು।ಸಂನ್ಯಸ್ತ
ಪಿಯ್ಯಕ್ಕವನೆ ಮುಕ್ತನು ಧಿಂತವಿಚಾರವರೆ।।ಸಂನ್ಯಸ್ತವಿಯಾಂದಿಲ್ಲ
ದಿರೆ ಮಿಕ್ಕಂತ ಭಕ್ತಿಯ ತೇ(ನುಫಲವೈ ಸಂನ್ಯಸ್ತರು ಗಾವೆರಾರಗಾವಲಾ
ಗುರುವೆ ಕೇಳಿಂದಾ।।೧೧।।ಬೇ(ಸ ಭಕ್ತಿಯ ಬಂದುವನ ಡಭಲಾಶಿ
ಯಂತ್ರರಚೆ(ಮಮತೆರಿಹಾಂಶಿನಂತರನತವ್ಯ ಯ ನೇ(ನೊಪ್ಪದಿ
ಷ್ಟೆಯಲಾ।।ಅಯಿನೆ ಮತ್ತೇ(ನಹುದು ಧಿಂತನೇ ನೇ(ನುವಲಾರಾ
ರನೆಂಬುದನೇ(ನು ದಿನನಾವರಿಯವೈರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳಿಂದಾ।।೧೨।।ವ
ಸೊಮತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತತ್ರ ಶಿನಗುವ ಕಾಪಲದೊಯ್ಯರವ ಸಂಮ್ಮ
ಮಸುಳ್ಳಿ ಬಮತಿಗರಿಯ ಬಾರದು ತಾರಕದಂತರಲಿ।।ಅನೆಮತ
ಕ್ಕರನೆಂಬ ಮಹಿಮನ ಹಾನವರಿಯು ವಿ(ಚೆಯನು ನಮಗರುಹಿನೆ

ಬಿಚಿತ್ರ ಕೆನೆ ತಲ್ಲವನಕ್ಕೆ ಬನು ರಾಮಯ್ಯಾ ||೧೩|| ಮರುಕ್ಷ ತ್ಶಂಕರನೆಂಬ
ನಕುಪಿವಕ್ತಿ ಕಲಿಂಗಾಗಮುದಹೊಳ್ಳ ಶಿವಹುಕುಳುನಿಷ್ಠೆ ಧವನ
ಮಗದಹಿತರುಹಿತಾರಿತ್ರಾ || ನಿಕುತಸ್ಸಾಂತಿಯುಚಿತ್ರಮಿತ್ರಿಯಾ ಪಾವ
ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೊ ತನವರಿಗಳುನಮತರೆಗಾರಾಮಯ್ಯನೆಕ್ಕೆ ಳಿಂ
ದಾ ||೧೪|| ಕಾಮದಲಿ ಕಂಗೆರದ ಕ್ರೋಧ ಶೋಕದಲಿಮುಂಗೆಡದೆ
ಮಚ್ಛರದಿ ಮೆಯ್ಯ ಮಿಳುಕದೆ ಮಿಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ಬಗೆಗೆಡದೆ ||
ಅಮದ ದೋಷದ ಮಚ್ಛರಂಗಳ ನೇಮಿನಿಚಲಿಂಗಾಪ್ತನೆಂದ ದಪ್ಪೇಮಿ
ಯಾಂ ದವಹತ್ತನೇ ತನು ರಾಮಯ್ಯನೆಕ್ಕೆ ಳಿಂದಾ ||೧೫|| ಜೀವಿತಂ ನೊಂದು
ದಶಕೋನ ಗರಾವ ತತ್ತ್ವವಮೂರು ತಿದಗೆರಬಿ ರಾಜ್ಯಾಳ್ಳ ಕೆನೆಯತ
ಪ್ಪದೆನ ತತ್ತ್ವ ಕಶೆಂಣದಲಿ || ಭಾವಿನುತರ್ವಲಂಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ತರು ನೆವನಿ
ದಕ್ಷಿಷ್ಟನೆಂದವನಾರಿನೆದವುಹತ್ತನೇ ತನು ರಾಮಯ್ಯನೆಕ್ಕೆ ಳಿಂದಾ ||೧೬||
ಕೆಳ್ಳವಾಳ್ವಬಿನು ವಕುಳಿನುವಲ ಳಿಯಂತ ಪುರಿವನೋಕ್ಷ ವರಾಳು
ವಿಘಯ್ಯಂ ದ್ರಿಯದತಪ್ಪವತಗದುತಕೆಹರಿನಿ || ಬಾಳ್ಳಕಗೆನಿವಿರ್ಶ
ಧರದನಂವೃಳ್ಳಿ ದಿಶ ಪ್ರನೆಂದವನಾರಿನೆದವುಹತ್ತನೇ ತನು ರಾ
ಮಯ್ಯನೆಕ್ಕೆ ಳಿಂದಾ ||೧೭|| ತರುಣಿಯುದಯನೆರೆ ತುರಾಂತೀ ಪ್ಪುರ
ಗೆಂಕ್ಲಿದಿರಾನಿತೆರಿವವರಿಯಲಾಯಾಮಕಳುಶಂಕರನೆಂ
ಬಮಹಿಮನೂ || ನುಕುವೆನಿನೆಯುತಕಲುಕಂಕೆನ ವಾವವಾರ
ವನಾವಲಹಾರ ಹಕಯನ ತೆವರಿಗಾ ಮಿನತಿದನೆ ಬನೆ
ವೆದಂರಿರಾ ||೧೮|| ಬನವನಂ ಸ್ನಯಭ ಕ್ತಿಮಿಶ್ರದವನರ

ಗೆಯನಾತ್ರಯನರಿತ್ತೆಂದೊಡದುಬಂದು ಮಹಾತರ್ಕಗಳಿತ್ತವೆ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳ ಬೆಸನು ಪುತ್ತಿಂಯು ಲಿಂಗೋಗೆ ನಿಂತಪ್ಪಣಮ ಕೆಲ್ಲಹನಿಂ
ಸ್ನಾನ ಶೀಲ ಪ್ರಮನುರಿಕೊಂ ತಿಹರಾನಿ ನಿಜ ಸ್ವತಂತ್ರ ನೆಹದೆಂದಾ॥
॥೧೯॥ ಬೆಸನೊಲದ ವಸ್ತು ತಾರ್ಥನು ಸಾಧಿನಲು ನಿಜಾರಿಸುವ
ಸೂತ್ರವಳಿಯ ಬಾಂಬೆ ಗಳು ನಮಗುಂಮೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗುಣ॥ ನಿವೆ
ಬಲ್ಲರಿನಿಂದ್ಯಮು ಹಿಮೆಯು ನಾರಿಬಲ್ಲರಿಯನು ತಲಲ್ಲಮ ದೇವರಿಗೆ
ಬಿಂನೈಸಂತ ಚರನು ಬಸವ ದಂಡೆ ಸಿಶು ೨೦॥ ಪಾನವ ನೋಡುವೆ
ನೆಂದು ನಿಂನನು। ಕನ ಲಿಡೆಲಾ ವಾಂನ ಬಿರನಿನ। ನಿ ನಿ ತುಮು ನಿನ
ನ ಮೊಳಕೆ ವೃದೋರ ನಿದಪರ ತ್ತಿ ನೂ॥ ಘನ ಮಹಿಮನಿ। ನಮ
ಸ್ತುನಮತೆಯು। ನಿನ ಪಾವಲ ಕಿತು ಬಾಗು ಬಾನೆಂದೆನು ತಬಸ
ವನ ಹೊಗಳುತ ತಲ್ಲಮಲಿಂಗ ನಿಂತೆಂದಾ॥೨೧॥ ಕಾರಣವ ಬಲ್ಲ
ವರಿಗರಿವಡೆ। ಧಾರುಣಿಯಲಿ। ಬಸವ ವಂಶಳ। ವಾರಣಾಸಿ
ಲಿ ವುರಿಕೆತ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೆಂದಧಿಕಾ॥ ಪ್ರಾಣವ ದೇವರು ಸ್ತುತ್ತಿ
ಕೈಯುನೌರಿ ನಡ್ಡತಿಯೊದರಿದನುನಿ। ದಾ ರಿನಬು ಸಾಮಾನವೆ
ರಾ ಮಂಯ್ಯಕೆ ಕೆಂದಾ॥೨೨॥ ದೆವ ನಿಂನಯು ಕರುಣಾವೆನಂ। ಪ್ರಾ
ಬಿನಿಂತ್ಥದ ಕಾರಣಾದಲಾವಿ। ಪ್ರಾವಳಿಯದಲಿ ಬಸವ ಮುಖಿ
ನಮಸ್ತು ಸೂತ್ರರನೂ॥ ತ್ರಿವಿಕಂದು ಸ್ವತಾರ್ಥಣಾದೆನಿ। ದಾವಮ
ಂಗ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ವಮಾವಾದವ ಯಿನು ತಲಿ ಹಿಕ್ಕು ತಿದ ಸ್ವಾಮಿ
ಂಗ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ವಮಾ ನಾದವ ಯಿನು ತಲಿ ಬಂಗಿ ಸುವ
ಧ್ವರಾವ್ವೈಯಕ್ಕೆ॥೨೩॥ ಬಸವರಾಜ ನಗರತ್ತ ಯಹನು ಬಂಗಿ ದ್ವೈ
ತನಮಹಿವೆ ಯಿನು॥ ಕ್ಷೆ ಸುವ ದಾರಿದಗಲಿ ತ್ನೆಗೆ ಕೆದ್ವೈ

ಷರಾಪ್ರಿಯೂ।ಪನರಿಸುವರಂತಿಂಲನಾದಿಂನನಮಸ್ತಂಕರಾಕೃತ್ಯೆ
ಪದವಿಯನೀನದುಕೇರಬಿಕೆಪುತಲಲ್ಲಮನಿಂಗನಿಂತೆಂದಾ ೧೪೫
ಬುಂಕ್ರಿಯವಾತೀ[illegible]ದನ್ನುಬಿನದಂಮಗಂಧಿಕ್ಕರಿಸುವನುಭವ
ಬಂಧನದಬಿರಿಂಗೆ[illegible]ದನಲುಯವರತಾ೧ ಅಂದುಬ್ಬ
ಕಾಮರುಳು[illegible]ತಂಬಿಯನು ತಾನೆಲದುಪರಮಾನಂದದ
ಲನೊಂ[illegible]ದನುಸಂಪ್ರ[illegible]ಯಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನಾ ೧೨೫ ಹಲಲು
ಯುಗಯುಗಳಲ್ಲಲ್ಲಾಂಗಳಲನಾ ಧಿನ್ನ[illegible] ಧಿಮವನಿಮ್ಮ
ನರಾಕುಲ ನಿಧಿರಿತತ್ವಾನುಭಾವನೆಯೂ।ಫಲವನೆಂದನಿಮು
[illegible]ಲನೆಕೆನಿಲನೆನಿ ಖಪದವಿಯನುಕೇಷ್ಕನುಫಲಭದ[illegible]
ಕಾಗೆವಂಪ್ರಯಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನಾ೧೨ ೬೦।ಆ ದಿಕೆಲಕೆಲ
ಲಿಕೆಕರುಣಾದಲಮಾತಾ ದಿಕೆಲಲಿಗೆನು ದಿನೆಕೆಲಲಿಗೆನೊರಿಕೆಲ
ಲಿಗೆಖರದುಕೆಲಲಿಗೆಖರಿದು ಕೆಲಬಲಿಗೆ।ಆ ದಿಕೆಲಲಿಗೆಹರನೆ
ಕೆಲರಿಗೆ।ಮಾಡುಬಲ್ಲಮನಿ[illegible]ಖಪಮರೂ ಧಿಯೂ।ಮಹಾ
ಕಿಮನೆಂಪ್ರಯಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನಾ ೧೨ ೬೧।ಅಂತ್ಯಾಗ[illegible]
ಪದನೂ।। ೬೦ಂ[illegible]ಮಂಗಳಮಹಾ[illegible]
ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ।ಪಟನಾಗಮಾಗಕಂ[illegible]ನೆಂತ್ರಾಯ
ಲೆಂನಾರಿವಾಚರಾ।ಹೇಳಬಾರದುಕೇಳಬಾರದುದಾರಿಗೆಯು
[illegible]ಪ್ಪಕಸ್ತತನವಮಾಣಿಕ್ಯಯ್ಯ।ಮಾತಲನಂಗಮದೇವಪ್ರಭು

ವೃ||೧||ಯೆಲ್ಲರಸಾರಿಯು ಬಗುದುಸೊರಸಾರಿಯು ಬಾರಮುತ್ತಿಪ್ಪ
ರಮಣಾಮಸುಪುತ್ರಿಗೆಯುನ್ನಲು||ದೇವದಾಂಸರಮಂ. ಸ್ವರ್ಗಶಾ
ಲಕಾಮಾಕ್ಷ ದಿಗ್ಗಜಗೆಯುನೊಯಾಯಾನೊರಸರಿದುಲಾಕಾಪ್ರಪಂ
ಚತುವಸರಿದು ಲಂಗದಲನೆನ ಹಸಲಿಗಿಂ ರಕಲಾಮಹಾಮಹಿಮಂ
ಗಮರಹಾವಿಲ್ಲಾನೊರಸರಿಯ ಜಲಾಕಾಪ್ರಪಂ ಚತುವಸರಿಯದಲ್ಲ
ಹ ಮರಹಗಳ ಅರಿಯಂ ಬುದುಮಾನಹಾನಿಕಗೊಗೆಹೆದ್ದುರ||
ವೃ||ವಲ್ಲವಾ||ಬನರಮೊದಲ್ಪುಳ ಭೃತ್ತರಿಗಿನದುಲಂಗದ
ಮಾರ್ಗರಮಬಾಧಿನಿದನೆಂ ವ್ಯಯಗುರುಗೊಹೆದ್ದುರಲಲಿಯ
ಲ||ವದನಹ||ನಿಷ್ಟೆನೆಲನಿಕರ ಮಪ್ಪಮಾದಲನಯಪ್ಪಲಂಗದಭ
ಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ನಿಷ್ಟತಿಯನಿಲವನು ನಕಲಾಗಮದನೊರವನು||
ಕಪ್ಪರಮರ್ದದ್ಭುಮೆಕ್ಕೆಕೆ ತನುದ್ಯಪ್ಪುಜಲ್ಲದಲಜ್ಜುಕಾಬಕೆ
ನಿಪ್ಪಭೃತ್ತರುತ್ತಿಳ ದಿಪ್ರಭುಲಂಗಲಲಿಯಲ||೧||ವ
ಸ್ತುಂ ಕರಕ್ಕೆ ಕಾವದವಿಯವರುತವಿನಿ ಕೊಷ್ಟೊನಿಂದಲವ
ಕಪ್ಪುರಾಲಯಕೆಯ ದಿವರವಾನಂದವಹಿಮೆಯಲ||ಹ
ಗಮಿಜಿನಕೆ ತಂದುಬನವೆದ್ದುರನುವಾರುವಭೃತ್ತಿಯುಕ್ತಾದರ
ಗೆಯನುಕೈಕೊಳ್ಳುತಲದನುಗುರುಗೊಹೆದ್ದುರನು||೭||
ಮಗಿಬಿಬಿತಮಂಗಳದವರುಷದಬಿಗಿಯೆ|ಪೇರದಲಿ
ಲಿನೆಕೆನಿರ್ಗನೊಶುಳನಿಮಗಲದನಿವಾರ್ಗಗುರುವಿ

ಶ್ಲೋ।। ಯುಗಾನಿ ನಬಾಕ್ಷ್ಮಿ ಸತ್ಪ್ರ ಕ್ರಿಯುಗನಿನೆಯಲಿಕ್ಷೈವು
ಣಿ ದುವಾಂಶ್ರಯು ವುಣಿಂದುವುಹಿವುನೆಬನವಬಂನ್ನತ್ರವಾರಲ
ನುಗ್ರಿ ದಾ।।೩।। ಸಾರುತಶಂಸ್ನ ತ್ರಿ ವಿ ತ್ರಿ ದವಾಜದವರಿಯ
ಲಿ ದೆತ್ರಿವಭ ಕ್ರಿಯಂಬು ದುವುರುಳು ಕಂ ರಾರ ಕವಾನಸು ತ್ರಿಶಿವು
ತೀಗರಿ ದಾಂಬುತಾ।। ಗುರುಶಿ ತಾ ನಿದನ ಶಿವಬಾಲ ವಿತ್ತ ವಿಶಿವಿಶ್ರಂ
ದನು ತಲವರ ಘುರು ಸುತಾ। ಪ್ರಗಬಿಂನ್ನ ವಿ ನಿ ದನು ಬನ ವದಂತ್ರೀ
ತಾಂ।।೪।। ಭಿತಾಗುಭಲಶಿನ। ಸಾಕ್ಷುದು ನಿಗವಾಗವಂಗಳ ತತ್ವನಿಂಶವ
ನಾಗುವಾ ತಲಿ ಬಂದ ಕಾರಣಾವುಕು ಷನಿ। ಸೆನು ತಾ।। ತಾಗಾತ್ರ
ಸ್ತ್ರಿನುಸೊವುದಾ ನಿವುಭಕ್ತತಲಲ್ಲವುತ್ರಭು ವಾಗುಣಾಸಾಬ
ನವದಂಶಾದಿ। ಶನಿಂತೆಂದಾ।।೫।। ಭಾವಿನ ಉಭಾಕ್ತಾನಬವೈಶದಿ। ವಿ
ಗಿಯುಶಂಗ್ಯಶೆತ್ರಿವ ತ್ರಿವಾವಶನವ ನುವಂಗೆ ನಬತನಾಶಂಭುವಿಧಿ
ಯುಶಿ।। ಶಾವಿಭಾತ ತೆಂಯಂತೆನಿವುನಿಂನ್ನಾವಬಾಧಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣಾದ್ವಿ
ವನುರುಷನುನಿ। ನಾಕ್ರೈಬಶವಣಾಶ್ರೀಂದಾ।।೬।। ಗಶಶಕಾನಾಸಾ
ಕುನಿಂ ಸ್ವಯುಭಕಣಾಶಣ ಶಭಕಣ ದಾಳಕಿಂ ಕಶಂ ಕ್ಷೀಂ ಕಶನಾನ
ಲ್ರೈನವನಿಲ್ಲ ನಶಿಯಂ ತ್ರಾ।। ಗುರುವಿಭು ಶಭಾವ ವಿನುಗೆಶನಲಿ
ಕಶಣ ವಿಲ್ಲಾನಿ ನಗಿಯನುತಲ ನಿ ಕುತನಿ ರಶಂ ಕಾ ಶವಿ ಧಿಬಣವಂ
ಣಾನಿಂ ತೆಂದಾ।।೭।। ಚಿತ್ರಚಿಶಿಯಾಚಿ ವುಂನ್ನವಾ।ಶಿಯಶ್ಚತ್ರ
ನೊರುವಶಿ ತ್ರಧನಾಶಿತ್ರಲಿ। ನು ತ್ರಿ ಯ ತ್ರಿ ವತ್ರಿವಾನಿ। ಬಳ್ಳಿ।।
ಕ್ಷೆತ್ರ ವಿನುವುಂನ್ನ ದವು ಧುವಕ ಕತ್ರ ತಿಯ ಕಳ ದಶಿವಿ ಕನನ

ತೆತ್ತಿಸೆಂಸೆಳ್ಗೆನುತಲದನುಬನವಡಂಕೇರಾ॥೮॥ನಾಧಿಯವಿ
ಶುಪಮಶುಖೆಗೆಬ್ಬುಶೆಂದಿಶುಗಳಿನುವಶುಂಮೆನವಿಯನುಗಾದನ
ಲಿ।ಕೆಳ್ಗದಕೆಸಾವದನೊಲ್ಲೆವೆನಲ್ವಕೆ॥ವಿಧಿತನಿರಹಂಕಾರನಿನ
ಸಲ್ಲದೆಬಳ್ಕೆಕ್ಕಿ-ನಾರಿಸ್ವೈಲಿಂಗದವುಹಾತ್ರೆವಾನುಭವನುಖಬನ
ವಕೆ।೪ಂದಾ॥೧೧॥ಅಳ್ವರತೀ।ನೂಯಿಕದಬಂನಲ್ರಿನ್ಯಳಿರತೀ।ನ
ಳ್ವ್ರಯೊಳಬನಕುಳ್ಗಳಾನಿಹವಲ್ಲಮಾನವದೇಗಾವಚರಾಳ್ಗೆ॥
ನಲಿವಕವಮಾನಳ್ಗೆಕದನುವ್ಯಳ್ಳಿಕೆಂತಲುಮಂಬ್ರವಿರವಂ
ಗಳ್ಪಮುಂದಕೆಬನವಡಂಕಾದಿ।ಶಕೆ।೪ಂದಾ॥೧೧೦॥ಗಾ
ಬುಹಯನುಳ್ಳಲ್ಲಿಹಬ್ಬವಹೆ।೪ದಕೆ।೪ದಲಿನವೀ।ವದುಪ್ಪಾಳ್
ಬೀ।ನಿದದಿನದಲಿ।ಹೂಶುವದುಹೊಮ್ಮಗಳ್ಗಾ॥ಕಾಲುಕ್ಕೃಶಂ
ಣಂಗಳುತನುವಹಕಾಲದಲಕಾಲನನಿಪಾರಿತ್ತಿಮ್ಯೆಯುಗಟ
ಯುಕನುವನೆಕ್ಲಾಣನುಬನವಕೆ।೪ಂದಾ॥೧೧೧॥ಮನವುದೆ
ಹಗಳ್ಗಾದಕೆಯುತನುಮನಗಳ್ಬಿವಮುವಾನಿಯೂವಾಗಿ
ನಿಯುಬುಧಿಕನಿಲುಕದೀ।ಗದರದಾಶಿ।ಶದಲಾ॥೧೧॥ನಿರಾ
ಳ್ಗೆಗೆಬ್ಬತ್ರಿಬನದಬಳಿಮನನಿಗಾನಿಂನಾರ್ಕೆನಂಬುವನುಬನೆ।ಶು
ತತ್ರಿತವನಿಹನ್ನೈಬನವಕೆ।೪ಂದಾ॥೧೧೨॥ಅದುನಿಮಿತ್ತ
ದಲಾಗಮಂಗಳ್ಪ್ರುದಯದಲಿಹುಕಳ್ಗಿದುತಂನ್ನಾಗದ
ಲಬುಧಿಯನಿಕ್ಕೆಗುಶುಕಾಶುಂಣ್ಣುವನುವಕದೂ॥ಮಾ
ದಲುತನುವನಧನದವ್ಯುಲಣಮದವಿಮೊಹಾದಿಗಳ್ಗಿ

ಖದಿಂದಿಪ್ಪುದು ಬ್ಬಿ ಕಲಬಿ ಯಣಿಭಾತದೆ ಬಪ್ಪೆ
ಯದು ಕಾಮಗದಲಾತ್ಪ್ರ ಬ್ಲುಮನನುಬಂದಂತೇ||
ಖಪ್ಪಾನ್ನಾಬ್ರಿತೊಗರ ಕ್ಕೊಲಂಯನುತಾಕ್ರಪರನೀದಾ
ದಿದ್ದಾಸು ನೀತನಬ್ರಿತರಳ ಯನುತರರನುಬಾಚ
ಕಣ್ಣದ್ದು ಸ್ತ್ರದದಾಗೆ||೬೨|| ಆರಾನಕಘುದತೆರ
ನನಿದನಾಚಕನುರದು ನೀಕೆನುತ್ರಾವಿನೆಪಪ್ಪಕನಿಂಬ್ರಿಂ
ದಾಖಲ್ಲಗಗಪಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಯುಪತಲಕನಿಂಮಿಫೆಬಂದಾ
ವಕಿಂಸ್ಫುಲಿನುತಲ ಕಾಣ್ಣೆ ತಾತಂ ನರಪನೆಗೆ ಮೊದ್ದಾನುನುಪ್ಪಿ
ಯನೊಲದುಸಂನ್ನೆನುತಾ||೬೩||ನೊದಿಕಾಲಾಗದಮಸ್ಸಾತೆ
ಮಕಾದಿಯಾಸ್ಟೆ ವಸೊನಿದೊದ್ಧಿನೆಸಾದಿವ್ಯೆದಬ್ಬದರಂ
ಬ್ಲಿಕೆ ಯೊನುನಪನಿದಪ್ಪೆ||೬೪|| ದಚೀಕೆಂದೆ ನಗೆಯುದರಾಣೀ
ತ್ತೈಮನಾದ್ಬುರಕಿವರನಪಿ ಯೆಯುದನೆಂದಾದಿಮೊದ್ದಾನುಗಾ
ಗಿಮಂದ್ದಾನನಸ್ಟೆ ಗಾಸಾಯೊ||೬೫||ತಮಗೆತ್ತೆಗ್ರಾನಿನಗೆವರ
ಮೆತ್ತುರನಾವತಿ ಮಪನೆಂದುಸ್ರಾವ ಕಾಲ ಸುರುತಿನಿವಪಂಗಾ
ರನಾಪಪಕಾಕ್ರುಪಾವತಿಗೆ||ನಿರುತರಸ್ತನರನುದಿದುನೀಗೆ
ವಕಿಯಕಪ್ಪಿ ಕಂಗೆಕಾತಾದೆ ಪಸ್ಸಾನುಗಾಟ್ಟದೆ ಪಾಪ್ಪುಕಿನೆ
ನೆಂದ್ದಾನಸ್ಟೆ||೬೬||ನಕಕೈಶಾನಾಯಸಾದಿದದಾರನಂಸ್ಸ
ಯನಗೆತ್ತೆದಕಾಗಗದಲದುಬ್ಲಾಕತಲ್ಲದೆರಾಯಕೆನ್ನದಾಳಿ||
ಗಾರಪೆಯನಾವಿಂ ನನಿತಿ ಯಮಿರದಿಕಬೀಕೆಂತುರಾ
ಕಾಗಾಬ್ಯಕಬಿ ದಿನಲರಲ ಯಾಲ್ಲಪ ನೆಂದ್ದಾನಸ್ಟೆ||೬೭||

ತ್ಯೆದಿಯ ಮತ ನೆತ್ತ ನೆಖು ಧಿಯನೆ ತನು ತಿರಲಾ ಸಾಯಿ
ಚಿ, ತಾಕ್ಷನತೆಯುಂದಲು। ಚಿರಸು ಹೊದ ದಿರಲಾಗನ್ತೆ
ಯ ತಂದಾ॥ ಲಲನೆ ಕ್ರೌತನ್ತೆ ದುಸು ದಗಾಸಂ ಸ್ಯನತೆಯ
ನುಸಾದಿ ದರು ವೈನೆ ಸುತೊಲ ದು ಕ್ಯೆದನಂದು ನಕ್ಕೆ
ಮನಲ್ಲಸ ನುಬ್ಬಿನಾ॥೬೪॥ ಅಂಗಕ್ಕೆಸ ದುಕದಲಸು
ಗುನಿದ ನುಂಗ ಕಲ್ಲುಂ ತಾನಿಸು ದಿ ದ್ಯಾಸು ಬಂ ನಬು
ಗುಸಾಯಿಕಾ ಗಾತ ನೆಂ ನಭ್ರಾ ಚದಲು॥ ಕಂಗಾ ನಾಗದೆ
ಕಾಸನೆರನ ಹುಂಗಿ ನೃತನೊಗ್ರಾದಕಿ ಮಾನ್ಯತಿ ನೆಂ
ಗಿ ನಾಬ್ಬಿತು ಮರದ್ಯೊನೆಂ ದ್ಯಾಸು ನಕ್ಕನೆ ಯಲ್ಲಸಗೆ॥
॥೬೫॥ ಗದತಿ ಸುಂ ತಾದರಾಸನೆಯಲ ವ ಸದ ದಿಯರು
ತಾಗ ರದ ಕಿಬ್ಬನೆ ಕ್ರೊದವಿ ತಾಲಕನಾರಿಮ ನಲ್ಲದೆ ನಂಸಾ
ಗ್ರದಲು॥ ತೊದರಿತಿ ವರಿರಬ್ಬಿ ನಾಕಿಂ ನೆ ದೆಯಸು
ದ್ರೈನಿನನೆಬಡಿನ ಕಾ ದಿಯಾ ಹೊರ ಗೊಂಡೆ ದೆಯ
ನೆಂ ದ್ಯಾಸು ನಕ್ಕನೆ ಯಲ್ಲಸನ್ತೈ॥೬೬॥ ಸಾಯಿ ಯನಲದ
ಬ್ಬಿರಬ್ಲಾವಿನಿ ಕಾಯುಬಂ ವಿ ಪ್ರಗಾನ ನಿಹ ಗಾಯು ನದ
ಬದೆ ಕಾಲ ರಯಿ ಕಂಗಾ ಗ್ಯಾರ ವಿ.ದು ಕರಾತೆ॥ ಬಾಯ
ನ ದಿ ಬಿರನಾರ ಬಿನನಗ್ಯಾ ಯತ ಬಬ್ಬಿ ಕುಂ ವಿನ್ಯಾ
ನಾಯಂದಂ ವಿಕಿ ನಾತ್ರೈನಾ ನಕ್ಕವಿಂದ ನಲ್ಲಸನಾ॥೬೭॥
ಯಂದ ಸಾತಿನ ಸಕಿಯ ಬಿದ ನಿನ ನಂದಿ ಯಲ ಗ್ರಿಗಕಾಸ
ತನ್ನುದ ದ್ವಂದ ವಿಸ್ತುದ ನರಿಲರಿ ಯದೆ ಯಾಗನ್ತೆ ನಾಯತು॥

ಸಂದೆಸಾಯಮನಂ ನೆರೆಗನಂ ಸಂತ್ರಯಸ್ತದೆ ತಾನೆಸಾದಿಷ್ಟದಂ
ದುಂತಿಲ್ಲನೆ ಸ್ವಾರ್ಥದಿ ದ್ರುಸನಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಸಗೇ ||೭೦|| ಅನತಿಸ
ತಲಭ್ಯರ ಪಾತ್ರ ದ್ರುತಿನದರ ಕ್ಷೌಸ ಸಧುರ ನಾಥನೆಪ
ನಿಸ್ಯಯಾಂ ನನೆಯ ಲಾನ್ಯನ ದಕ್ಕೆ ಯೊಪ್ಪಿಗ ನಗಾ || ಭೂತನವಿ
ಸುತಿ ಸತಿ ದಗ್ಧಾತ್ರಿಯ ಭಾಗೆಯಲ ತಾನೊಳ ದಕಾರಗಾ
ನಾಗರಸ ನಂ ಸ್ಥಲ್ಲ ಸಾಕ್ರುಸ ಲಿಂಗಲಿಂತಿ ಯಲ್ಲ ||೭೪|| ಅಂ
ಹನತಿ || ಕೃಷ್ಣಂ ಸಂ ಗ್ಯ ಸಾಹಾ || ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ನಾರಾಯಣ ನಮಃ || ಗುರು ನಾ || ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ನಾಗ
ಹ್ರೊಳಗಾಯನೆಂಬ ನಗೆಸ್ತ್ರ ನಾನಿದೆ ಪ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿ ನಾಗರಾಗಂ ನ್ರಿಸಾಯನೆಂಬ ನಗೆಸ್ತ್ರ ನಾನಿದೆ ದ್ವ
ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ನಾಗ ಅನುಮಿತನೆಂಬ ನಗೆಸ್ತ್ರ
ನಾನಿದೆ ನ್ರೈಸ್ತ್ರಾಲಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ನಾಗ ಪ್ರಭು
ತಿಂಬನ ನೆಸ್ತ್ರ ನಾನಿ ದೆರ ನಾಸೊಪ್ತ ಗಾ || ೧ || ಅದಿಅ
ಧಾರವಿಲ್ಲದಂದು ನಾಗ ನಿಗ ವಿಲ್ಲದಂದು ಹಾಂನ್ರಿ ನಿಷ್ಠಾ
ನ್ರಿ ವಿಲ್ಲದಂದು ನಬತನಾ ಚರ ತಿಲ್ಲ ರಚ ನನೆ ಬಾರದೆಂದು
ಹೊಸೆಸ್ತ್ರ ರನ ಕ್ರರಗ ಸಂಭಯು ನಿದನಂದಾ || ೨ || ಅದಿಮ
ನಂಗದಿಂದಾದರ ನಜ್ಞನಂ ನಾಲು ದೊಗ್ಗ ನಿದರ ನಜ್ಞ | ಯುಬ್ಬ
ರನಂಗದಿಂದಾದರ ನಜ್ಞರ ವಿಕ್ಕಿ ಮಂಬಿಗ ನಿನಲ ಬಿಗ ದರ
ನಲ್ಲಿ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿದವು ಂನ್ರ ಅಲ್ಲಿಂದ ತತ್ತ್ವ

ನೇಸ್ತ್ರಗ॥೩॥ಪಲ್ಲ॥ಬಡಿಯ ನೆಪದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾವಿಪ
ನೆಸ್ಸೆಲು ತಿನ್ನ ರಿಕ್ಷೆ ಮೆಲ್ಲ ಸನಚರಿಮನ ಸ್ಸೆ ಸುತಿದ
ಸುಸೂ ಚಿಪನರಳಿದಾ॥ಪದ॥ನಪಸಂಗ್ನು ನಿಗ್ಗ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಚದ ದಲ ಸ್ತ್ರಾ ವಿಸ್ತಸೈ ಸು ದಿಪಕ್ಕೆ ಗೆ ಸ್ತ್ರಿ
ತಿ ನಿ ನಿ ಮಿರರ ಕ್ಷ ಧಾರು ತು ಪಲಗ॥ಸಧುನಾಧನಗ
ಧ್ವಕಲಾಪದಲಿ ಮಿರರಲ್ಲಸನಪಹಿಮೆ ಯ ಪದನ
ನಾದರ ದಿಂದಲಿ ಪ್ರೀಲಿಂಗಳಿ ತಿಯಲಿ॥೧೪॥ದಾರ
ನಿತ್ಯದಲಿ ನಿ ಭಕ್ತ ಬಸಧುಕೈ ಸರಸಂ ದಿನ ತನ್ನಾಸ
ಸ ರದಲ್ಲಸ ಗೊ ಪ ಸಾಯಾದೆ ವಿ ಬಸು ತೆರೆಯು॥
ಹಿರಿದು ದಿನ ನ್ಯಾಸ ಪೊದ ತಿ ಸುತಲ ನಿರಿಲ್ಲೆ ಸಾಂತ
ಯ ಪದನ ನಾಲಿನ ಕರದುತರ ಲಿಕೆ ಸ್ನಾ ಪಿರ್ಯಾಬಿ
ನ ನಿತ್ತ ವಿ ಸ್ಯಾ ಯ ಸಾ॥೬॥ತೈಪ ಕಂಗ್ಯ ಕಾಂಬಿ
ಮಿಂಬಿನ ಬ್ಯಗಗ ನಾ ಬಿನಲಾಗ ತಿ ಕೆ ಪೊಸ್ಯ ನಿಯ
ತನಂ ವಿನ ನೌರನ ಬಸ್ಥ ವಿದಿ ಯದೆ ಶೈ ಗ್ಯನಾ॥
ಶ್ಯನದಾವಿ ಸಾಂ ನ್ಯ ತಸು ಬಂಗ್ಯ ಬೆಲು ವಿಕೆ ಯ ದಿ ನ್ರಾಗ 1.
ತೇಲ್ಲದ ಬ್ಯಕೆ ಯಿಂದಲಿ ಬಂದ್ಯಾಗ ನಿಗೆ ವಿಸ್ಯ ವಿನಯ
ದಲಿ॥೭॥ಬಂದ್ಯಾ ರಾಜ ದಿಂದ ಕಂನ್ಯ ಯ ಸಾಂದಿರ
ಗ ನ್ಯಾ ಪ್ರಾಸ್ತ್ರ ಬೊಂಕನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರೆ ನಾಗಾ ತಕೆನ
ಕ್ಷೆ ವಿ ನಿ ಸ್ತೃ ವಿನ್ನೆ॥ಬಂದು ಯುವ ನಿನ್ನ ನಿಂದ ರಬಂ

ದೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ನಿಂನ ಪಾವಕ್ಕೀ ನೆಂದು ಸಾಮಾದೆ ವಿಶ್ವೆ
ದ್ಯೋಲಿಸು ವಿಸ್ತಿಯ ನಾ||೩||ಕ್ಷೆ ದಿನಂನ ಸುಸಾ
ದಲಂಬಿಕೆಗ್ಳನು ಮಿದಕೆರ್ಲು ತಾದ್ರಿ ಯಿಂದಾನಿ
ಗ್ನಿ ದುಬಂದೆ ನು ವಿಸ್ತಿ ಯಂಬಗ್ರಾನು ನಿನಗಾನೀ||
ಖ್ಯಿ ಯ್ಯಾಸು ದಯಿ ನೆ ಸುರದೆ ಯಾದಕೆ ಚ್ಚಿಸುವ
ತೆ ನು ನಾ ನಿನಗ ದೆಲ್ಲ ನೊಂದು ನಾರಗಾಕ ಧನ
ರ ನುತ್ತೆ ನೆಂದ್ಯಾ ವಿಸ್ತೀ||೪||ಯೆ ನು ನಾರಗಾನಾ
ನುವು ಕ್ಕಿದೆ ಯೆನು ನಾರಗಾನೀ ನುಬಂದಿಯ
ಠಿ ನು ನಾಸುಗಾನಿ ಕಿಲ್ಲಿ ಸಾಡಿ ದ್ಯಾತೆ ನ ಕ್ಕೆ ಕಸುಗ
ರ ನಾ||೫||ನು ದೆರತ್ತೆ ಯಾ ನುಸಾ ನಿನೆ ಯೆನು
ನಂಗ್ರಾರನೆ ಯು ನಾರಗಸಾ ನಿನಿ ಯಾಪ್ಯೆ ನು
ತಲಿದಗ್ಗು ವಿಸ್ತಿ ಗಾ ಸಾಯೆ||೬||ಪರವನಿ
ತ್ತೈ ಸಂದ ನಲ್ಲಸು ನಿರತಿ ನಿಂದಲಿ ತಾನು ಚ್ಚಿಗಾ ತುರ
ತೆ ತಂನ ಸುಗನ್ನು ಸಾದ ತೆ ಯ ಸಾಯೆ ನಿಂನು ರನೊ||ಧ
ಕಿಗೆಕ್ಕಸು ಪಲು ನೀ ನು ವದು ದಿಸು ತಿರಲು ನಿಂನನು
ಚ್ಚಿದು ತರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಕಿಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕಿಂ ತೆಂನಕ್ಕಸು ವಿದ
ಗ್ನೆಂದ್ಯಾ ವಿಸ್ತೀ||೭||ಬ್ಯಾಕಸಾ ಯಾಂಗನೆ ಯುಸು
ವಕ್ಕಿ ನೆ ಚ್ಚಿಸು ವಿಚಿಂಗಾನೆ ಚಿ ಚ್ಚಿ ವಿ ಮ್ಯುದು ಪ್ಯೊಗ
ಪುಪ್ಪೊಂಬಿ ನು ತಂನ ದು ಕ್ಕದ ಕ ಧನ ನಾರಗನಾ||

ಚಿಸ್ತೆವಿಸಗೆ ಚಿಸ್ತೆ ಯಾಯಿತು ನೆನಪಿನ ನೈಸಲು ಮಿಂ
ಚಿತು ಗ್ಯಸಗ್ಯಸಗೆ ವಿಶ್ಯನೆಯ ನಂಗತೆ ಶ್ಯನೆಯ
ದಿಪಾದೆವ ನದತ್ರೈಲಗೆಯಾ॥೮॥ ಪರಿಪಾರಭ್ರಂ
ಪ್ರಾದಿದೆವಾ ನುರಹುಳ್ಳನನಕೆ ಬರಲು ಬ್ರಾತಿ
ಸ್ಕಾರಗೆಯುಲ್ಲೆನಲಾ ರನ್ನತಿ ಯಹನಂಸ್ಕೃತಾ
ದೇನಾ॥ ಪರಿದು ಪಾರ್ತ್ತಾನ್ತಿತಿ ಯಬ್ರಾವಿನಲ
ರಿದು ನಿನದರಿಂದಲ್ಲವ ನಿರರ ನೆಲ್ಲರವಿ
ರಚಿನಿಂದ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿ ಕಾಸಾಯೆ॥೯॥ ಅದ
ದಾಲನಿರಂದುಬು ಧ್ಯಯಲಾದರನೆಶ್ಯೆ ಗ್ರಾರ
ತಂನವಿನೊದದಿಂದಲ॥ ನಿರ್ಲಿತೆಗಹುಯಿದರ
ಧನಕಲು ತುಕಗಾ॥ ಅದಿಯ ಲನಾಜ್ಞಾತಸ
ನಿಯುಮದಿನಿಯಲ ಹುತಿದಾರಾಸುಲ ಸುಗಾ
ಧಿಕದ ನುಗ್ಗಾನಿ ನಿರಪಾಂಕಾರಕಿಂ ಬರಕಾ॥೧೦॥
ಗ್ಯಸ್ತಾನಿಯುಭವಲುರಬನಕ್ಕೆ ಬ್ಯಸ್ಕಿ ಕಾವಿಯಭ
ಕ್ತಿ ಗ್ರಾರಕ್ಕೆ ಕಿಲ್ಲ ಹ್ಯಾಸಗ್ರರಂದ್ಯ ನಾನಿವಸ್ತ್ರ
ಗ್ರಾಸ್ರೈದಲ॥ ಬಲ್ಲದ ನುತಾನೆ ನಿನಿತವನಕಿಂ
ದಿಲ್ಲತೆ ನುತಲ ಪುತ್ರಾಸ್ಯದ ಪಲ್ಲರಗೆಯ
ಲ ಬ್ಯರ ನಿರಪಾಂಕಾರನಂತೆಂದಾ॥೧೧॥ ಧ್ರಾ
ನವಿಲ್ಲದೆ ಧನವು ಯಾಕ್ಷರ ಧ್ಯನವಿಲ್ಲದೆತ

ವಿಯಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದ ಮಾನದೈನ್ಯ
ಸಾ॥ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದರಿಂ ಕ್ರಿಯಾಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದೆ ಭಾಷ್ಯೆ ಮಾಲ
ನುಭವಿತೇ ಸದೊರತ್ತು ದೇವತಾ ನಿರಂಜನ ಸಾರಭಿ
ನಿದಾ॥೧೨॥ ಲಿಂಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಿ ಜನರ
ಲೋಕದ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುರುತ್ರನ ನಡೆ ಮಾಸಾಯಿತ್ತು
ವಂಶಿ ನಭ್ಯ ಕಿಶ್ರುಸ ನಡೆ॥ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಾ
ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಂತರ ಸ್ವಾದ ಸುಸಾರ ಸಾಗರಭಿ
ಸುನಸು ಗೆಂದೆ ಸುತ ನಿರಂಜನಂಗೆ ನಿಂತೆಂದಾ॥೧೩॥
ಬಾವಿ ಮನ ಲಿಂಗ ನಂಗ ಕಲದ ಲಿಂಗ ಪದ ಪಿಂಡ ಶಿಕ್ಷೆ
ಯೆಲವೆ ೧೨ ವಿದ ತಾವುನ ಭಾವದಲ ಮಾಯಾ ಪ್ರವಂಚಿ
ನಲಿ॥ ವಿಫಲ ವಿಸ್ತಾ ನಾಶ್ರುತಿ ಯು ನೀಚ ಪನಾದಾಸುವು
ನಿಶ್ಚಿತ ವಾರಮಿ ತದಿ ೧೩ ನಿರಂಜನಂ ಶಾರಭಿಂತ್ರ ನಿದಾ॥
೧೪॥ ಅಂದರೆ ತಃ ಕರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ತಾದಿ ಯನು ವಲ್ಲಿ
ನಿ ಮಲ್ಲಿನ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಲ್ಪ ಬಂಧ ದಯ ತಿಗ ಸುನಲಿ॥
ಅಂಧರನಿ ಯುವ ಗಭ ಲ ಪದ ವಸು ವೇದಿ ನು ವರ ತ್ಪುತ್ರ ಸೊ
ಬ್ಬನಿ ನಾಧಿನು ವಿ ನಿಂದಿನು ತ ನಿರಂಜನ ಶಾರವನು ಗೆಯಾದು॥೧೫॥
ನ ತೆನ ಹಿತ ನಿಂ ಕಲ್ಪನೆ ಧನ ನಿಗತಿ ಯು ಮೊಳಾಲ ಪದಲ ನಿಶ
ನಿಶ್ಚಿತ್ರ ವಮಾ ಠಿ ಮನನ್ನ ನಿಶೊ ಭಾವ ನಿಷ್ಟೆ ಯಲಿ॥ ಪ್ರತಿಯ
ಶುವಿ ಸಂಚೆಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವತಿಗಳವ ನಂ ದನನ ಬಯು ಕೆಯ
ಮತಿಗಳು ಅನು ಜ್ಞಾನಿ ನಿರಂಜನ ಶಾರಶಿ ಪ್ಪುದ ಕಾ॥೧೬॥

ಸಂತ್ರ ಯೆಂಬ ಸಂಜೆನವ ಧಿಯ । ಸಂತತ್ರ ನಂದದ ಸುಖ
ದಯ । ವಿಂತದಿರಶು ದೆನುಪ್ರಾಸುಂದಿಯ ಕಳ ಕಳ ಪಕ್ಕಲ
ನಿ । ಸಂತ್ರ ತಿಯ ನಂಶಲ್ಲು ದಿಂದೇ ಕ್ರಾಂತ ವಾಂನವ ಹೊತ್ತು
ಮಿಗೆವಿ ಸ್ತ್ರಂತಿ ಯಲಿ ಸಸ್ನಾನಿ ನೆರಗಿಂ ಕಾ [illegible] ಪ್ಪಿದರು ॥
೧೧೫ ಅರಸಂ ನೋಳ್ ನೆಲಳ್ ರಮ್ಯವ ದ್ವಾರನವ ದರ [illegible]
ಲಂಗದ ನೆನವ ನೆಕ್ಕೆ ಶಗವೈದಂ [illegible] ದನ ವೈದಿವೈಸಳ ॥
ಮನದ ವೃಳ ನಳೊಳನೆ ನಿಕ್ಕದ ಘನ ವರದ ಪ್ರಾಣಾ ನಲನ
ಸಾಧನನ ಮಾಧಿ ವಿಲಾಸದಲಿ । ದಂಪತಿ ಸಳೊ ಪ್ಪಿದರು
೧೧೬ ಲಾ । ಹಾಳ ಕೊಯ ತು ಅಂನ್ನ ಪೊನದ ಮೆಲಗಿ ವಿಯ
ನ್ಯೆಕಪವಿಯಲಿ । ಹಾಳ ಬಿದ್ದ ಬಿ [illegible] ಗನ್ನ ಪ್ಪಸುಪ
ನ್ನಳ ಬಲು ಹಾ । ಕ್ರೋಳ ಪೆದ [illegible] ನಳ । ಕಾಲಾಳು
ಬಿಂಬ [illegible] ದಿಪ ಹಾನ್ನ ನಾಳ ದಲಿ ದಂಪತಿ ಸಳ ಕೆಯ
ನುಭವನ ಮಾಧಿಯಲಿ । [illegible] ನ ಮಾಧಿ ಯಲ ಭಾ
ವದಲಿ ನವ ಮಾನ ಮೊಹಿತ ಪಾಕ ನೆನಹಿ ವಾಸೇ ನವನ ಬಲು
ಬಿನ ಲು ಬಳ ಲಿದು ದಂತರ [illegible] ದಲಿ । ತೆನ್ನಿನಿ ನೆರಾಗಿವಿ
ದು ದೊಯ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣಸಾರ ಕ್ರಮಂತಿ ಯಂದು ವಿಲಾಸ
ನವ ಹಂಕಾರ ನನ್ನಾನಿ ನಳ ಮನ ದೊಳಗೆ । ೨೦ । ಕ್ಷೇಂದು
ನಿ । ಕ್ಷೋಪ್ರಾರಾ ದಲನಿ: ಖಂತಮ ಹಿಮನನ ಖಳ ಭವ

ಭಯಬಂಧನನನದ್ಯಾಂತ ಪುಣ್ಯಮನನಪ್ರಮೇಯುನನಾ। ಚೆಂದ
ಶರಕೊಟ್ಟುಪ್ರಕಾಶ್ಲೋದಂರವುಯನನು ಉನ್ನತೋಂಬುಜಮಂ
ತ್ರಿತನನಾದಂಪತಿಗಳೊಲದಂತ್ತರಂಗದಲಿ॥ ೬॥ ಶರಣಗಳು
ಕಾಲತಲುನೆತ್ರದಬಿರಿಮುಗಳುವುಭಕ್ತಿದಉನಾತಿಯಾ ಪೊಳ್ಳಿ
ಪುರಿಗೊಳ್ಳಿಸಿದಉಬತೆಪ್ಪಿನಿಬಾಹಿರಂಗದಲಿ॥ ಅರಳಿದುದುವ
ನದಕಿಕ್ರೈಂಕನಿ। ಪೊರಿಯುಲಿಮ್ಮಬಾಲಕನಕಂಠರುವರವ
ನಿರಹಂಕಾರನುಗ್ಲಾವಿಗಳುಪಯುಪದಲಿ॥ ೭॥ ಬಿನಲಬೆಳ್ವಿ
ಮ್ಮೆಳಿನ್ಯಳಿದುತ್ತೊಳ್ಬಿನುವನೊಯನೊ ಹಿವೊವನತಿನ್ಯಳಿದೆನ
ವಚೆಂದ್ರನೊನೆಒಟ್ನಾಳ್ತವಕ್ಷನುಗಾವ್ಯಳಿದು॥ ಮಿನಸುವಂ
ಕ್ಷಿಯೊಪ್ಪಿಳಿನಲುರಂಜಿನುವ ತಿಳ್ಬಾವುಯಬಾಲಕನೆನಬ
ನಾನುಗ್ಲಾನನಿರಹಂಕಾರಿದಿರಿನಲಿ॥ ೭೩॥ ಕೇಗಳಿಸೊರು
ವವೆದಶಾಸ್ತ್ರದಬಿನಿಗೆಬಾರದಬಾರಿವರಂಬ್ಯ್ರದಿಗಳಸಾಧಿನಿ
ಕಾಲರಿಯದವರವುಮುನಿನಿಕರಾ। ಸೊಗನೆಮೂರುವತವ
ಕೆನಿಲುಕರದನಗನಾನಿಗುಣಾಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆವಿನರಿನುವ
ನುಕಂಠರಾದಂಪತಿಗಳಿಧಿಯಲಿ॥ ೭೪॥ ನುರಕುಹಾಮಳಿಗರ
ದಕಾನಗಳಿ। ನಿರದುನುತಿದಉದೇವದುಂದುಭಿ। ಪಾರವುವುನಿಜನ
ದಂತರಂಗದಲೂದುದುತ್ನಾಹಾ॥ ಶೋರರುಗಳುಕೊನರಿದಉ
ಕರೆಯುದಬರರುಗಳುಪಯೂನಾದವೆಂಮ್ಮಯುನುರುನುಪ್ರ
ಕ್ಷರನ್ಯಳಿಗೆರೂಹಿನೆಮೆರದಕಥಬಿಂದಾ॥ ೭೫॥ ಪ್ರಾಮರಿನುರು
ಅನಮೂರ್ತಿಯೊಭಾವಜ್ಞಂಗಮಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೊಭಾವತ್ರಿ
ವಲಿಂಗಪ್ರಕಾಶದಉನಾವಮೂರುತಿಯೊ। ಭಾವರಿಯುಂಡನ
ವಲಾಬಿಪ್ಪೂವರಿತ್ರವನುಕಂಠಹಿಂದನಾವುರಾತನನೆನಿಪ
ನಿರಹಂಕಾರನಧಿಯಲಿ॥ ೭೬॥ ಹಾರಯಿನೆನಲಚಿತ್ರಕಿಂಚಿ

ತಭಾವಿಲ್ಲದಿಕ್ಕೈಗೆನಾಂಕದಿನಾರತೆಜನ್ನಾಂಜ ಶಿಶುವಿಶೆತಂನ್ನ
ಕ್ಕೈಯಾಳಗೆಾಮಾರವಿನ್ನಿಕೊಂಡರಲುಬಳಕಾ। ನಾರಿವಿನ್ಹಯವಾ
ನಿನಿರಹಂಕಾರಿಕೆಳದಳಿದೀನ್ನೆಸುತನಾತ್ಮಜನಷರಿಯೂ॥೭೫॥
ಯಾತನಾರಿಂಬರೆನ ದಾನಾಷ್ಟಾತ ಭಾವ್ಯವಾಂಜಲನಲಾನಿಲಶ್ರೀ
ತತತ್ವವಾದೂರವರಮಾನಂದರನ್ನಲರಿತಾ॥ಜಾತನಲ್ಲವಿ
ಬಾರಿಸಾವರೆಯಜ್ಞಾತನಲ್ಲಿಂದಿನುತಯವವಾತೀತನೀನಿ
ಶುವಿಂಜನಿರಹಂಕಾರಿನಿಜನೆತೆನಿ॥೭೬॥ಬಲ್ಲದೀನ್ನೆಸುಯೊ
ಶರಾಳನಿಗನಲ್ಲಾಹಾರಶೀಲನಲ್ಲಭಾವಿನಲಲ್ಲದಿರುತೀಶನ
ಲ್ಲವೆನುತಾತಂದಿತಾಯಿನಭಾ॥ಯಲ್ಲಜಾತ್ಯದಜಂಜದಂ
ನಳನಲ್ಲವೆವಿನಾವಬಾಲಕನೆ।ಬಳಕಲ್ಲಮಾಪ್ತಾಭಾವವಿದುಹಿ
ನರನುಕಾಂತರಧಿಯಲ॥೭೭॥ಘಳಗೆಶಂಬಿಗೆನುಶಿಯರ
ಲತನುಘಳಗೆಶಂಬಿಗೆನಶಿಯಶಲತನು।ಘಳಗೆಶಂಬಿಗೆ
ಬಳದನವರವನಾರಧಿದಸೂತೆ॥ಘಳಗೆಶಂಬಿಗೆಬಾಲಲ
ಲಿಯನಳವಶಿಸಿಕೊಂಡಾರುತಿಶುಲಿಹಾವಕ್ಕಳಗೆಮರಳ
ತಿದನೆಲ್ಲಮತಂನ್ನಲಲಿಯಲ॥೭೮॥ಜಂದಭಾವದಲಬಾಗದು
ನ್ಯಾವಿನಿ।ಬಂತವಿಧಿಯಲನುಬವಬಯನಾವ।ಜಂತಭಾವ
ನಿರದಿಂದ್ಯೂಮಾನ್ನಿರ್ವಸುತಾನಿ।ಕಂಠಉಂತರೆಯಾರು
ವನುವಾಬೆಂತೆಯವಿರಿಯನುತಲಾಹಾತೆಬೆಂತನಲ್ಲಮಯ
ರುತಿದನುಬಾಲಲಿತಿಯಲ॥೭೯॥ವಾಯನಾಲ್ತದಲಂ
ದುರವಿಬಿಶ್ವಾಯಘಂಗಳುತಿರುತಿದನಶೆಬೀಯವಹವ
ನಿಲಿನಲರಿಯದಿಶ್ಚವಾಗಳಾಯುಕ್ತ॥ಯಾಯವಣ್ಣಿಯತಿ

ಸುತನಿಶ್ಚೋಪಾಯದಿಂ ಧಿಕ್ಕೈಯ್ಯಲಾ ಗ್ರಿಭುವರಾಯಚಕ್ರವರ್ತಿಗ
ತಿ ದನನುಬಾಲಲಂ ಲೆಯಲಾ॥೩೨॥ ಅಂತನೊದದವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ನವೆ
ತವಾತನಾಲನೆಯವು ದಿಗಾತುಬಿನನ ಸುಬೀರು ತಿಪವಾ ತನ
ಪದಾಬ್ಜದಲಾ॥ ಯಾತನತ್ರೈಯ ನಿಶಂಗಯುಕ್ಯೆಯ್ಯುತನೆ ಪ್ರವ
ಪಾರುಚಿಪ್ಪ ಲುಬ್ಧ ತಳೆದಯ್ಯಲ್ಲವನಾಚಿಯ ಮಗೆ ಬಿಳಿತಾ ಕ್ಷೇಳಿಯಾ॥
॥೩೩॥ ಸುಧಿನಾಕ್ಷೆರಿಯದ ಬಾಲಕ್ರತಿ ಗಕ್ಕಜಗೊಂಡು ಶಂಡುವರಾ
ಪಿಶೊಳ್ಗುತಿಶಿಸ್ವಂ ಗಾಯನಿನಾಸುಪಾಚಿಂದುವೊಂದದಲಾ॥ ಸೋರಿತಾಯ
ವಿಶದಸ್ಕರಲಿಕೊಂಡಾ ರಿಸನ್ನೆಂ ತೋಪ್ರದಲಕೈಗೂಡಿಬಂಗಾನಿಜ
ಸನಿಜನನರುಕರದಶಲ್ಲಮನಾ॥೩೪॥ ವಿವೃಯಮುನಿಗ್ಯೊರನಮೂ
ಧಿಗಿನವುಯನಿಲ್ಲದದೇವಬಾಕ್ಯ ಪ್ರಿಸಗಾರವಿತೆ ನಿಕೊಪಿತೇಪ್ರ
ಮೂರ್ತಿಗಮುಂತುಬಾಕ್ಯಾ॥ ಕಮಲನಂಭೂವಿಷ್ಣುಶೋದಲಾದಮರ
ಶೂಮಿಗೆನಿಲುಕದಿಶನಿಸುಪಮನೆಬಾಕಿಸುತವಶುಬಂಲಿಗಿಸ
ದಶಲ್ಲಮನಾ॥೩೫॥ ಶಾಪದಿಂದಲಿಜನನಿಜನಕರು ಕಶಲುತಿ
ಕಲುಬಾಲಭಾವದವರಿಯುನಾಗ್ಯಬಿನುಬುನೆಂಸಿಂಸಿಸುತನಡಿ
ರದಾ॥ ವರಗುರುಪ್ರಮೂರ್ತಿಯೂನಿಯುನರಪತತ್ವನಿಶೂಪಗಿ
ಯ ಪಿಸ್ರಶಿನಲುಬ್ಬ್ಯನಿಷ್ಟದನಲ್ಲಮತಂಸ್ಥಲಂ ತಿಯಲಾ॥೩೬॥
ಕೆಯ್ಯಶಿನಿಂ ವ್ರಿಯನವಾಧಿಯಕೆಯ್ಯಗೀತಂಗಲಾನರೂಶಿನೆ ಬಾಲ
ಭಾವಾಪವಿಯತ್ರೋರದಿನಿಂ ಸ್ವನೆಸ್ಸಿಮಗೆ॥ ಲಂ ಲೆಯಂದಾತಿಂ
ಸ್ವನಿಜದಾನಿಶಾಯ್ಯನಿಕ್ಯಯನಿತ್ಯನುಖಿನಂ ನೈಯ್ಯದಲಿನಾನಾರು
ತಿಶೆನಿನತಿದರ್ಶನಲ್ಲಮನೂ॥೩೭॥ ಅಂತರಿದಿಂದಾದತಿಯ
ಮತ್ತಿನೆಗೊಂಡಿಂಪರಿಯಲಾಪಾದ್ಯವವೇಪ್ರತಿಪ್ಪೆವಾತಿ

ಯಿತೋರಿಯುಗಳದಕೆ।। ನಾ ಇನಂತು ಯೆನಧ್ಯತಿ ಯೆನಂಭಾವಿಸು
ವಿನೆಂದೆನುತಲಲ್ಲಮದೇವನೊಳದಾಜ್ಞನನಿಜ್ಞಾನಕರುಣದಿದಾತ್ರಿಸು
ತ್ತವಾ।।೬।। ಬಳಿಯೆನರಹಂಕಾರನಾಸ್ತಿನಿಗಳ ಚಿಳ್ಳನೊಳ್ಳದಾ
ಪ್ರಭುವಗಳತಾನರಿಬಲ್ಲನೇ ಇದೇ ಕಾದರಿಹದನಾ।। ನಿಗಮದಲಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಅಮೃತಾ ವಿಗಳನರಿಯಲಿ। ಕೇಳುವದು ನಾನಗತಿನಿಂ
ಮುಪನೆಂದನಲ್ಲಮಜ್ಞನನಿಜ್ಞಾನಕರಣೆ।।೭।। ಬಳಿಕತತ್ವವಿಚಾ
ರವಿಲ್ಲವನಳವರಿಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ಡಯಕೆಳ ಪ್ರಾರಾವಾಗಸ್ಥವ ಕಾಲಿನಿದ್ರ
ಷ್ಟದಲವರಿನಗಣ ಮಯನೆನಿತಿ।।೮।। ಯಿಳಿ ಯೊಳಗಣಸ್ಥಾನಿ
ದೇವಾಗಿ ಬಳಿಕನರಹಂಕಾರದೇವಗೆ ತಳುಹಿ ನಿತೈವನಿತ್ರವಲ್ಲಮಲಿಂ
ಗಲಿಲ್ಲೆತಿಯಲಿ।।೯।। ಆವ ತಾರಿಪ ವರಿದೇಹಮಸ್ತಳ ವರದುವರಿ
ಗಾಮಿಕಲವದುತಪದಲಿ ದೇವರಿವಿಜನಮಾಧಿಯು ನಿಜ್ಞಾನಿಳು
ಕುವರಮಾ।। ಹಿರಿದರಿ ದೇವರಿವಾಯುವಮನಗಳ ಹಿರಿದರಸುಖದಲಿ
ಗಳಿಬದೆನುತಲಿ ಪಾರವಿಯಲಿಹಂಕಾರಿನಸ್ತಿನಗಳ ಹೋ
ಗಳದರೂಪ।।೧೦।। ಆದುನಿಮಿತ್ತದಲಲ್ಲಮನಕರುಣದಲ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ತೆರಿಸಾವಿಕಲೂ।।ಬಲ್ಲರೆಂಮ ಯಾದಿರಾನಿರುತ್ತಿಹನೆಲ್ಲಯರೆಗಳೆಲ್ಲನಾವ
ನರದರೆಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಸಾರುತಿರ್ಪ ಸೂರ್ಲ ಗಅಂಗಯಲಿ।।೪೨।।ಅಂ
ತ್ರಗತಿ ಕಂಪದನೂ।।೩ಲ ಉತ್ತಮಗಳ ಮಹಾತ್ರ।।ತ್ರ೪ತ್ರ೪ತ್ರ೪ತ್ರ೪ತ್ರ
ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಪ್ಯಂನಮಃ।।ವಚನ।।ಕರಿ ಯಾದಿಬಂದುದಹೇಳ್ದದೆಗೆ
ದುದನಾರುಬಲ್ಲರು ಅಂದು ಬಗೆಬಂದವ್ರ ಲಿಗಳ ನಾಮ ಅರಿಯರ
ಲ್ಲಾ।ಅನಂದರಾಗಳಯಾದು ಹನಿನು ಪ್ಲು ಉರಗದು।ಬಂದಬಂದವರೆ
ಲ್ಲಾ ಮಿಂದು ಅರುಹಿದರು ಗುಹೇಶ್ವರನ ತ್ರಿಯಗ್ಯ ಬಾದಿಹೆರಾದುದ
ನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲಾ।।ಅ।।ಧ್ರುವ ಗೆಟ್ಟನು ಘ ವಗೆಟ್ಟನು ಪುಷ್ಪದಕ್ಕೆ
ಪರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟನು। ಉಪ್ಪುಭಂಡನಾತನಕ್ಕೆ ನುರನ ದಿರಾಮಾಯದೇವಿ
ಅರುವೆ ಯನಷ್ಟನು ನಿರವಾರು ಬಾದನು।ಹುಟ್ಟಮುರಿದನು ಮರಕ್ಕೆ
ಯನ್ನು ದನು ಅಂ ದಿಮಾರಾ ತನು ಅಪಲಲಂಗೈಶ್ವ ನಾಗುಹೇಶ್ವ
ರಲ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾನಿಲ್ಲಮಗಳ।।೨।।ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಮಾಯಾತ ತ್ರಾಗಳ
ದುಳ್ದದಂದುರು ದ್ರುತಗ।।ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ ಮಾರು ಬಾರಿಕರಾಸಂ
ದುನೊಂದಲು ನಂ ಗಾವಂಬಿನ ಮುಖದವರಿಗೆ ಮಾಯಿ ಅಧಾರಂದ
ಯಾದಂದು ದೇವದಾಂನರಮಾನವರೆರೆಗಾಯಿ ಅನಿದಕೆದು
ಳಿಂಬಂದು ಅಜ್ಞಾ ನಿತ್ಯಕೆ ಹಾತ್ರ ರುಸಿಗಳ ಮಾಯಿತವಾದು
ದದಲ್ಲಿ ಕೆತಗಾವದು ನಾನು ಮಾಯಿ ಕಿಂಗಳಾ ಅಗಳ ನಾಕಿದರ
ಕಾಗಾಗುಹೇಶ್ವರಾ।ನಲ್ಲ।।ವಿಮಲ ವಿನ ರನಿದರೆ ಕಾಯರ
ಶ್ರಮಾನಾ ಅನಿಮಾಂತಿ ತಾನಲ್ಲಮನಾರಿದ ಹನಿನಉ ಹೊದ
ನು ನಿಜಾವತೆರಿನ ದೇ।।ವ ದಾ।।ಮಾಯಿ ಯು ನಮಂಸ್ಥನದಿ

ಮೂಕಿ ನರಾಯನ ದಲಾನೆಂದ ಮಾಂತಿ ಶ್ರಮ್ಯನಯುಲಿ ನೀನಂತಿ
ಗಳ್ಳಿಲ್ಲಕೆಳ್ಳಿ ದಾ ಮಾಯ ಮಾಹಿ ಹಿಮು ಪ್ಟೈಬಂದ ವಿರಾಯ
ವಸುಮರಿ ದಲ್ಲ ಮಪ್ರಮರಾ ಯನಾರು ತಿದ ಪಾಂಯನಲಿಂ
ಗಲಿ ಲಯಲಿ ।।೧।। ಕರಿ ಜೈ ನಿ ತ್ರ್ಸ್ರಾ ನಿರಾದನ ಚನಾ ದರಿ ಹಿಬಂ
ದಾ ವಿಮ್ಯಗಿ ನಕಿ ವಿತ್ರಾರಿ ನಿತ್ಯಲು ಕೆಳ್ ಅಲ್ಲಿ ಮನಾದ ಲಿದೆ
ಮಗಾ ದಿರಾಕವಂ ಮಿ ಪ್ರಾಧ ನಸು ನತ್ತಾ ನಿನಲ ನಿಲು ಶುಲ
ಪ್ರದಲಿ ಗೊ ಭರವಿನ ನಕಾ ಗಿನುವನೆ ಹೆಳ್ ನೆದಗ್ರಾ ಮೂಡಿ
।।೨।। ಹರವ ಪ್ರಾಕ್ರಿಯಮೂ ತಿದಕ್ತಿ ಗೊ ಭರ ಹಿ ತೆರುವನಲ್ಲಿ
ಮೂಪ್ರ ಪ್ರಮ ಕಮಗ ದಿಂದಲಿ ನೀನು ಬಳ್ ಕಾ ತನಲಿ ಬಗೆಬಂ
ದಾ ।।ರಾಮನರಾಧನಿ ಧಿಯನು ಪ ತಿಸರ ಹಿ ವ ತವದು ಕೋ
ಳ್ನು ತಲಾ ದಾರಿ ಹಿಮಾಯಿಗೆ ಕೆಳ್ ತಿದಗ ರುಮ್ಗಾ ಯ್ಯು ವಿಮ್ಯಗಿ
ವಿನಿಯ ದಲಿ ।।೩।। ನಾದ ತಿನೀ ನರು ಹಿ ನ ದಿಮುಂನ್ನ ಕೆಮ
ದಾದಲಿ ಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ರಿಯಿಂ ದರಿಮ ಧುಕನರಾಧನ ಶಿ ಭಕ್ತ ಪ್ರಾ
ಪ್ತಿನವೆನು ವಿಧಾನ ದಲಿ ।। ತು ದಿಗೆನಾನಿಂ ನೀನ ಮೂ ರುವೆ
ಅದರ ತಿನವ ಕಾ ಗೆನು ತಲಯದ ಕೆನಾಂ ಚಿನ ತ್ರೆನಾ
ಕೆಳ್ ದಳ್ ಗ್ರಾಮಂಯಿ ।।೪।। ಪ್ರಪತ್ರವಾನಿಃ ಮಂ ಗ್ಯವಭಿನಾ
ತ್ರಾಣನ ಭೂ ವಿಹಿತ ಯಾದಕೆ ಪ್ರವನಭಕ್ತ ನಿರಾಧನೆ ದಾ
ಮೂ ಕಿತಿ ಳ್ರಾಂತೆ ।। ವಿಪರಿನ ವೆನಾ ಪ್ರವಪ ದಾ ಭಾರವ
ನುವಾಬಲ್ಲಿ ನನಿ ಕೆನ ತಲಯು ವತಿ ಮಾಯಿಗೆ ವಿ ಳ್ ಯದ್ಯ
ನಿಹಿದಳ್ ಗ್ರಾ ವಿಮ್ಯಗಿ ।।೫।। ಅಗಮ ನಳ್ ನೆಲ್ಲಿ ವನುಚಂನ್ನಿತೆ

ಸಾಧಿಸಿತ್ತಿರ್ದುದನರಿತ್ತವಾಗಮವೆಮಿನಿರಿಂದುಗ್ರಾವಿಸಿಭೂತ್ತಿರಧನಾ
ಸಿಾಶ್ರುರುವಿನುಪದೇಶವಿಲ್ಲದಿಹೊಣದೇಗಾಚಿಣಿಯುಮಾಡಿದರ್ತೆ
ಗುರ್ದುಬಳಿಮಾಬನಿಃಷ್ಫಲವೆಂದಭ್ಯಾವಿಮಣಿ॥೮॥ಶೋಭೃಶೊವು
ಲವಾದನಿಗಮದನಿಭೃರದನಿರುನಂಗಾಗಳುತಾಗಬನರಿಯದಿ
ಶಚ್ಚಿನಿಜ್ಞಿಗೆವೆಂಯವಮಶಳಂತೆಾಮುಜ್ಜುದೊರುವಮದದರೆಂ
ಬಿನಶ್ಛಿಗಿಯುಲುಹಾಗುರುನಿರೂಪದಾಲುಬ್ಬಿಮಾರುವಮಾಷ
ನಿಃಫಲವೆಂದಭ್ಯಾವಿಮಣಿ॥೯॥ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಾಳಾಗಾದಸುರುರನ್ನೊಳ್ಳಿಯು
ಶಂಸ್ಕೃತಿಯಹಿರಿದಂತೆನರಿನಂಪಂಸ್ಕೃತದ್ದಾರುದೀಕ್ಷೆಶ್ವೆನಾರದ
ರನಿರುತಲಾ॥ಚಿಂಸ್ಕೃತಿತ್ರದರ್ಸಂಗಾಳುತೆರಿಯದಿಶಿಂನ್ರವಿಧಿಯು
ಲಭೂಜಿನ್ರಾವಿನ್ಲಾಬಂಸ್ಕೃಬಿಸ್ಕೃರತುದಾಗಿನಿಃಫಲವೆಂದಭ್ಯಾವಿಮ
ಣಿ॥೧೦॥ಮಾಗಶಾದವಶೇನಮಾದಿದಶಿಗುವಶುಧಿಶಪಾಪ್ರಶಾರ
ದಲಾಗಮಾಚಾಯನಮತ್ತತ್ರಹಾನಲಹಿದರಿಹೊಣದೇವಾಚ[illegible]
ನೆಯುವೂರಿದಡಾಗದೊರಿನಲರಿಯದಿಘ್ನಾತ್ರಿಾಗವವರಿಗೆ
ಪುದಾಗೆನಿಃಫಲವೆಂದಭ್ಯಾವಿಮಣಿ॥೧೧॥ಕೃಯುತ್ರೊಧಿನಿಹಾರಣಿ
ಹನನಾದಿಳಯುಬಾಸ್ಕಯುಬ[illegible]ಯುಬಾಯುನಿಹಳುಹುಹುರಿಶರಿಯು
ದಬಿ॥ಜವಬತ್ತುವವರಂತೆ॥ಲರದೇವಾಜನನಿಯುಕಾಲಂಗಳುಲ
ಮಿನಲುನಿಶ್ಚನೆಾಧನಗಳುಲಮಾಜೆಯುಮಾಡಿನಿಃಫಲವೆಂದಭ್ಯಾ
ವಿಮಣಿ॥೧೨॥ವಿಗಿಶಂಪನುವ್ಯೆತ್ರಿರೂಪನುರಣವಿಯನಕ್ಷೆ
ಗಿನಾತ್ರಿಶಕಿಶಜವನಾಸ್ತಲನುವಮುಳುತನದಲದೇವತಾವಾಬ
ದಾ॥ವವರಗಳನೇನುವನುತ್ಯಯುದಿತವಶಮಾಗಿಲಿಂನೊಂನ್ರವ
ಶುವಪ್ರಾವರದಲಮಾಜಿನಲುನಿಃಫಲವೆಂದಭ್ಯಾವಿಮಣಿ॥೧೩॥
ವನವಲ್ಲದಿಅರಿಚಲವಯುತಾನುಬುರುತಿಶಜಿನಾವೆಂಬನಾ

ನವಿಲ್ಲದರಿಂ ಮಾವುದೆಂಕೆ ॥ ಈ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥ ಯಿನ ಮಾತ್ರದರಿಂ ನಮ
ನದವಧರನ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರದೆ ವಿಶ್ವಯೋಗ್ಯತನಗಳ ವಿಧದರಿಂ ನಿಃಫಲ
ವೆಂದಳ ಶಿವಳೆ ॥ ೧೨ ॥ ತಶುಗಳಿನನಗು ವಾದೀ ಅವಿಲ್ಲಾ ॥ ನಿಶು
ತಮಂತ್ರವಿಹೀನಹಾಮಿಗೆ ಪರಮತಂತ್ರಕ್ರಿಯಕಳವಾಗಲು
ನಯಾಬಳದಿ ॥ ಪರಸ್ವಶಕ್ತಿನಿರಾಧವೆಂದು ಭಕ್ತನ ಬಾಧೆದಿಂ
ಯಿನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತನಗಳು ಮಾರದುಕಳಿನಾಕೆಂದಳ ವಿಮುಕ್ತಿ
॥೧೩॥ ಯಿವಲದಲ್ಲವಕೆ ತನ್ನ ಯಮನಕೆ ಪೋಗನೆದಿಬ್ಬಕನಾ
ನಿಂನಿನತುಪ್ತಿ ನಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ವಿಗರರನು ಬಲ್ಲವರು ಯಿರದಾ ॥
ನೆನದು ನಿಂನಿಕ್ಷಿಯ ಲಿದೇವ ಭಗನಿಯವರ ತಿದೆನಿನ್ನ ಕಾಕೆಂ
ದಿನುತ ಭಾವನೆ ರಿಕೆಯಲ್ಲನು ತಿದಳು ವಿಮುಕ್ತಿಗಾ ಮೂಯಿ ॥೧೪॥
ಅರದರಿವಳಂತನ್ತ್ರ ವೇದ ವಿಧಿಯು ದುರ್ದಮನಾ ನಿವಳ ಸೆಹರಿಬಾ
ಧಿಸುವ ಸೊಪ್ರಾಪ್ತ ವಾಯುಂದಿನು ತತಂಸ್ತುಳಗೆ ॥ ಅರದರಿನುತಿ
ವಸ್ತುಗೆವಂದು ವಿನೋದದಸ್ವಯ ಮಾತ್ರಮೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚೆಯದಿಂ
ದಲಿಕೆಳನಿರತುವಿನೆಂದಳ ವಿಮುಕ್ತಿ ॥೧೫॥ ವಿಷತೆತಾನಿಂ
ಹೊಂದುಕೆ ಉವಿನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿದಿಹ ಉಕ್ತಶುದ್ಧದಶ ನಿನಗೆಪಾ
ವಗತಿಯಾಗೆನಿನ್ನ ಯಕೆರಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ॥ ಮನನಿಷ್ಠನಕ್ಕೆ ಮಾನ
ಕಮುಗೆವೇದನಿಷ್ಠೆ ಸೊಯಿಸುತಿ ದ್ವಾರವೆಂದೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ
ತಿ ಅಸಕಾರಣವೆಂದಳ ವಿಮುಕ್ತಿ ॥೧೬॥ ಅಶಗಳು ವಿನೆಟವ
ಕಾಪನ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಯು ಬಿಸ್ಮಬ್ಬಳ ಪ್ರಾಣ ವರಿಯುಂತ
ಕದಿ ಪರವಕ್ಷಿಯಲಿನಕೆ ಸೊಂದು ॥ ಮಗಾದು ತ್ರಮವರದ್ವೆ

ದ್ರುಜಾಗಾನಲ್ಲಮನೆಂಬ ಚಿತ್ತಿಲುವನ ಕಾಣುತ ಮಿಕ್ಕಂಗೆಯ್ಯ ಕರೆದಿದ
ನೆಂದಗ್ರಾಮಾಯಿ॥ ೧೭॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅಲ್ಲ
ಮನು ತಾನಾಗಲಾ ಮಸಿಬುಲ್ಲವಗಾಯಲನಿಂತ್ತಲ್ಲಿ ಪ್ಪನ ಕೊಬ್ಬಿನಲ
ಮರದೂ॥ ಪಲ್ಲವಿ ನಿಕಾಮಿ ನಿದಕಿ। ಬುಲ್ಲತನದಲ ವಿಕ್ರುತವೇರಿದ
ಲಲ್ಲಮನೆತಾ ಬಂದಸಾನತಿಯೆಂದಗ್ರಾ ವಿಮುಗ್॥ ೧೮॥ ಯಿಂದ
ರಾನೇಗಳಿ ಯಿನಕ್ಕಟಮಂದವು ತಿಯಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ವೆಂದೆನಿಸಿಕೊ
ಬವಿನು ತಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಾರಖಾಂ ಮಾ॥ ಯಿಂದು ಹೈಗು ವರೆಲ್ಲ ಯಿವನಿ
ನಂದಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಮನೆ ಬರುತಾಂದದೇನೇ ಗೆಗುರುದುಮು ನೆಯಂ
ದಗ್ರಾಮಾಯಿ॥ ೧೯॥ ಅರಮಮರುಗೆ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ನರಲರಗೆಲಾ
ರವಹನೆಂದು ರನಮರಗುಮತಿ ಗಿನೆ ಗುರು ಗಾರು ಮಿನಾನಿಹನು॥ ಪ್ರ
ಕಟಿಸುವನೇ ನಿರ್ಜ್ನವಿಪ್ರಯದ ವಿಕ್ಕುರನವನು ಬಿಚ್ಚಿ ನಲಿನೊತ್ತ
ಕ್ಕದಬು ಧಿಯಲಂ ಕ್ಷಿನೆಂದಗ್ರಾಮಾಯಿ ಗಾವಿಮು ಗ್ರ॥ ೨೦॥ ಅರದ
ರಾನ ದಿನಲಿಯನಲಬೆ ಕಾದ ರಾಮದ್ಯಗನನು ಧರು ಪ್ರೀದಿ
ನಲುನೇ ಬಿನ್ನೆಯಿಂದರಿ ತೊಳಿಸು ವೆನಾನಪಾ॥ ಪಾದಪ್ರೀತಕೆನಿಂ
ನಮನಕೆಗೆನೇ ಧಿನುವ ಧಿಮನಲ್ಲಮನೆಯವ ನಾದನಾದ ಕೆಬಗ್
ಕನಸುರುವನೆಂದಗ್ರಾಮಾಯಿ॥ ೨೧॥ ಯಿನಂತ ಮಿಮಗೆ ಯಿನರದಿ
ಕೊಗು ತಾವನು ತೆನಿತೆಟ್ಟಿ ತಿಯಿದೇ ಪಾಟನೆದೇ ಪಾಲಯ
ಕೆ ಕಾಂದಗುಣ ಕಲವಿಪ್ರ ಮದಲ ಮಿನವಲದುದು ಧುಕೆಟ್ರಾ

ನವಂದನೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಪರಾಜಿತೆ ಬಂದುಸ್ತ್ರ
ತ್ವರಂಗದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಸಾರಿ ಶೃಂಗಾರದ ಜ್ಞಾದ ಜಂತ್ರದನಾಡಿಸುವ
ಮಾಯಾಂಗನೆಗೆ ಪಾನಾಡಿಸುವೆನೆಂಬುದನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ತೋರ್ಪ
ಂತೆ ॥ ಆಡಿಸುವ ಮದ್ದಳೆಯ ಜ್ಞಾತಿಯ ಜ್ಞಾಡಿಸುವನಲ್ಲಮನು ಪಾ
ತ್ರವನಾಡುವ ವೈಭವಯುಳ್ಳ ಲಾಸ್ಯವ ಮಾಳ್ಪು ಮಾಡುತಲಿ ॥ ೨೨ ॥
ನೋಟವತ್ರಲು ವನದಂಚಿನಾಗೆಯ ಬಿಟವತ್ರಲು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ಕಾಯಕ್ಕೆ
ಗಾಗಳಾಟವ ವತ್ರಲು ಅಂತ್ರರಂಗದ ಬಯಕೆಗಳ ಬಗೆಯಾ ॥ ನಾಟ
ವಿತ್ರಲು ಕವಲುಗೊಂಡುದು ನಾಟಿ ಲಂಗದೊಳಲ್ಲಮನ ನೋಟದುನೋಟ
ಕಳಿಗಾದಾ ಯಿತು ಪ್ರಾವಣ್ಣಿ ಚಿತ್ತಗು ಪಾಯಿ ಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಲಲಿತ
ನವ್ಯಸೌಖ್ಯ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯ ಪುತ್ಥಳಿ ಲತೆಯ ದಾವಾನಳನ ನೋಟ
ಳಂ ಜ್ಯೋತಿಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ತಿಳಿಯ ಲರಿಯದಜ
ನಕ್ಕೆ ಮಾಯಾ ತಳ ತನಾ ಮಾಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಮನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿ
ಸಿದುದಾ ತನೆಕಾ ಮಾಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೫ ॥ ಸಾಲಯೋಳುತಾ
ನಾಣಿಲ್ಲದ ಪಿಶಾಳಿಯನು ಮರುಳ್ಗೊಳಿ ಸಿಕಾಮನ ದಾಳಿಯ
ಲಿ ತಾನಿಕ್ಕಿದುದ ... ನೆರೆನೆನವವೇಧಿಯಲಿ ॥ ತಾಳವೃತ್ತಿ
ದಗತಿಯಾಗಮಕದ ಕೀಲಗಾದಕಾಳಿಸಾನೆ ಪಾಷಾಣಿ ಪಿನಿಬಾಳ್ಕೆ
ಯಲಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಯಾಗು ತಲೆದಗೆರಸಮಾಯೆ ॥ ೨೬ ॥ ಯಾತ
ವಾಧಿಪದಲ್ಲಮನೋ ಮೇಳಬಳ ಮದ್ದಳೆಯಲ್ಲಮನೊ ।

ತಾನೀಗಳು ಬಿಡಿಸಿದನು ತೊಂಡಿ ತೆಕ್ಕೆಯ ಬಿಟ್ಟನು ತಾ ಪ್ರತಿಯಂ
ದಳಪತಿ ಸಮನಂದೆಂದಾ ತೂರ್ತೆಯ ನೈವೇಸು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು
ಮಿಗೆ ವಂನ್ಯುತ್ತಿಗೆ ತಾ ನಿಂತೆಂದ ಭ್ರಾಮಾಯು ||೨೭|| ಬಂದ ಬಿಸು ತಿತ
ಬಿಸ್ಸಿದ ದಿವಸಂ ದಿಯಲಾ ನಿವನಸು ಚಿತ ದಲಂ ದಲ ವ್ಯೂಗ ನಡೆದು
ತೆರುವ ದೆಶ್ಯಗಳ ತನಮನು ತಾ ||ಅಂದು ವಿಮ್ಯೂಗ ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ದೋರ್ಗಳಿಂ ನಾಕಿನ ತನುಜಾತನನಂ ನೋಡುತಲಿ ಮದ್ರಿಯ ತಾ
ನೆಂತು ರಾಜಶೇಖರನು ತಲೆವಾಗಿದನಲ್ಲಿ ಮತಂಗ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಶ್ರೋ
ಣಿತದೇ ಚಿಹ್ನದ ಸುರಮನೆ ಸ್ಥಾನಗೆಯಲ್ಲದ ದ್ಯೂಶೆಯಲ್ಲಿಮಬಿಗ
ಬುಕೊಂಡನ ಮದ್ರ್ಯಯನೆಂದಿನತಲ ಲಾದಾಗಿ ಚಿತ್ರಮಯಿಯ
ಕಾಮ್ಯ್ಗದವರಾಮ ಸುರಸೋ ಶುವನೊಬ ಕರುಣಾಗಿನದ
ಕಾಯಕೆ ಬೇರಗುಸೆಂ ಕರುಣೂಕೆತಮತಮಸೆ ॥ ೩೮ ॥ ರಾಯ
ತೆಕ್ಕೆಯ ಕಲಶಾಗಿಕೆ ಶೋಯತೇಜೋನಿಯಗಿಕಾಮನಬಾಯ
ಬಾರಿಗಿಬಿ ದ್ವಿತೀನ ವವರಿಗೆತೆಯಾನಿ ॥ ಹಾಯ ಮನಹಂಬಲಿ
ನಿಶಲಬಿ ತಬಾಯಬಿಕುಬಲಿಮರಸು ತಾಂದ್ಗುರುಹಾಯವರ್ಗದಿ
ಅಲ್ಲಿಮಾಪ್ರಭುರಾಯನಗಲದಕೆ ॥ ೩೯ ॥ ಬಾಲೆಹಂಬಲಿ ನಿದಕೆನಿ
ಲದೇ ನೆಲ್ಗು ತರುದ ರಲಲ್ಲಿಮನನ ಶೇಲ್ಗು ಲಾಕದಲಾನಿನೋಶುವಿನೆ
ಸತಲಾವಿಮ್ಯ ಗಾಹಿ ಲ್ಗದಅಹ ದೆಮತಬ್ರಿತ್ರವತಾಗ್ರ ತರಹಂ
ಗೊಂಡುಬ್ಯ ಕಲಿಕಾಬನಾಕೆಯಲಿಮಾಯನರದಲ್ಗುಕೆಗ್ಗದಿಯ
ಶುನಹಿತಾ ॥ ೪೦ ॥ ನೆರದನೆಕೆಬಿರಗಾ ನಿನಾ ರತಿಧರ್ಮವಿವಬಿಯಶುಮಾ
ರಿಕಾಹೂತರ್ದಲಲ್ಲಿಮನೆಂಬಮದ್ರ್ಯಗಂಗೆವನನಿಗತು ॥ ಮಶ್ಯುಲ್ಲಾಂ
ಕಮರಬಿನಬೆಂನಿಲಿಗರದಶುಹಾ ತಾಲಹಿಗೆ ಬಿನುತಾ ॥ ಸುಕರಿ ಶ್ಗ
ಕಿನ್ನೊಬಕರುನಂದರಿಗಿ ನಿದಕುಬಿ ದಿಯಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಹೊಗುತಿದರ್ಗುಹಿ
ಲಬಿಕೆಲ್ಗು ತಬ್ರಗಬ್ರಗದಲಲ್ಲಿಮನ ಸಾವಾಗರಾ ಬೆನೊಯಂಬಮನೆ
ದಾತರದತಿವನದಲಿ ॥ ಅಗಲರವಿಯಬದ್ಯನೆ ಕೆತ್ತಿಸೂತ್ರಾಗದಲಿ

ವನಜಾಂಬಕರಿಂದ ಪಾಲಾಸಿ ಮಾಯಾದೇವಿ ಪೆರ್ಚಿದ ಮನೋಜ್ಞ ಬನಿವ
ವಾ॥೪೨॥ ಕಲ್ಲಸೋರಲುಗಳು ಶರಣು ಕಿಳ ಕಿರುಮುಗ್ಧ ನೀರು ಮರುಪಿವ
ಸುಮಾರ್ಗಗಳು ಪಾರ್ಗಿಪಾ ಬನಿಪಾಲು ಅಕಾರಾನೆ ಕೋಣಗಳು॥
ಕೋಗಿಲೆ ಸುತ್ರರಸಿ ಮಧ್ಯರಂಗಳು ಪಲ್ಲವಿನಿ ಪುಕೆರಿಂದ ಕಾನನದಲ್ಲಿಯ
ರಸು ತಬಾತಲದ ಗುಪ್ತ ಮಾಡಿಯಲ್ಲದ ನಾ॥೪೩॥ ಬನಿಲು ನೋಂ
ಬರದಾಗ ದಿನೆಗಳ ಮನುಜ ತಿಳಿರಿಂ ಧೂಳಿಸಾರ್ಗೆನಿ ಬೆಳ್ಳೆಯ ವನವ
ರವಿಯ ಬಿನ ರದಿವ್ಯ ತರುವ ಕಾಲಾರದು॥ ಬನಗಳ ದುಬಿಗೆ
ತ್ರತೀಗಳು ವಸಾನಿಯ ತ್ರನಿ ಬಗೆಲ ಕೆಗೆಲ ಧೂಪಿನು ತಬಂದರು
ಮಾಡಿ ತಾನಲ್ಲ ಮನೆಸನು ತ್ರಾ॥೪೪॥ ಸಾರಲು ತಲಬಾಲು ಚಿದಿ
ಗಳನು ಕೈಗೂಡು ಪಲಿಕರವನ ವ್ರತಮಾಡಿಯಾಗಾಲನಂ ಪ್ಪನೆನ
ತ್ರಲಾಕುಗಯಾಗ ವಸ್ತೈನಿಯಾ॥ ಪ್ರಾಂತಿನು ತಳವ ತಪನ ನಾದಿ
ಯ ಮಾಡುವ ವರಾಮಾಯ ಬರೆ ತಿದ್ದಿ ಕಿದರು ಮಲರ ತರುಲ್ಲ
ಗಳಂ ತಿದಿನ್ನಿ ದೆನಿಗೆ॥೪೫॥ ಕರು ಣಗಳ ಬಲ್ಲಿ ಪನು ಬಾಳಿಯರ
ರನೆ ಭುಜಕರ ಬಂಧು ವೆನಿನು ವ ವರಮ ಪಾವನನಲ್ಲ ಮಾಪ್ರಭು
ತುಷ್ಣ ಮನ ದಾಗೆ॥ ವರತಪೋಧನರಂ ಜೈಕೆಯನಾ ತರುಣಿ
ಯರ ಬಗೆಲ ಕೆಯ ತಾನೆ ಪರಿಹರಿನ ಬೆಳ್ಳಿನ ವಲಾಕ್ಷ ಗಾಣನು
ಶುದಾರದನಾ॥೪೬॥ ನಲಿನಿ ಶಿರಯ ಬ್ಯಾಕಿ ರದು ಪಾವನರು
ಲಕೆ ತಿರುಗುವ ಕೋಟಿ ಕರುಣಾದ ಬಗೆ ಕೆಯಲ ತಾನರವ ಗೌ
ಲ್ಯ ತವ ಪಕ್ಷಿಯ ಬದಲ॥ ನಲಿದು ಹರಿ ತಪಮಾಡಿ ಯಿನಮಾ

ದಲ ನಿಮುಖ ದೊರೆತು ವಿನೆನು ತಲೆ ಸ್ವಾಧೀನದ ನಾಶಿಗಳ್ಳವು
ಮುಂಸ್ಥಾನದದಲಿ ॥೪೨॥ ಪ್ರಶೈಗಳ ರತ ಉತಾನು ತಲೆಕು ಹನಗ
ಳತನಿದವರವಿಯಲಿಕಂ ಪಿನಾತ್ರಮುಷ್ಟ ತರೆಲು ತಲೆ ಮಿಗೆ ಬಂದಬ
ಳಲಿಕೆಯಾ॥ ಪನರ ಮಾಡಾದು ವಿಸ್ತ್ರಮಿ ನಿದರು ಕೆ ಶಾಸು ಖಿಯಶ್ವ
ತಂದುಕಾನು ತಮನರಾಮು ತ್ರಿದಕಲ್ಲಮನ ಭ್ರಮರದಚಿಂಕ ಖಾ॥೪೮॥
ಲೀನಮಾ ರಿದಿಯ ಯುವಮಾಯಯನೀನು ದಿನನೀ ಸಿದ್ಧಕರೆಯಲಿ
ಷ್ಟಾ ನಿಮತುವದು ಭಿತವ ನಿನನೆನು ತಕೆಳ ದಿಯಶಾ॥ ಅನೆ ದಾಸಂ
ಚೈಕ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ವಿಳನೆಯಲ್ಲಮಲಿ ಆನಿ ದಿಶಲಿ ನಾ ಶಿದರು ಪಂಮ್ಯ
ರತಿಯಾ ನರ ಬೆಳನಕಿಲ್ಲ ರಿಸಾ॥೪೯॥ ಅಶು ಮಾದಲಲಿ ಬಯಂನೆ
ಹೇಳದಾರು ಕಾಣು ವಿಕರನೆ ಹೇಳ ದರಾರು ತಂನ್ನನು ಬಳಕುದಾ
ನೆನವರ ತಹೇಳ ದಶಾ॥ ನಾಯ ನಿದು ನಕ್ಷ ಜನಂ ಬಲಕಾರ
ಗಿಕತನ ರಂನ್ನ ತಾನೆ ದೂರ ನಿದ ತಾನೀನ ವಾತು ವೆನೆಂದನಲ್ಲಿ
ವುನಾ॥೫೦॥ ಹೇಳ ಬಾರದು ನೀನು ಮಾರಿದ ಬೇಳುವೆಯಬ
ಗಿಯಲಾಗರ ನಾಳ ಹಾಕ್ಷರಿಯನು ರಿದಿಯಲ್ಲದೆ ನೀನು ಕೆಹ
ಕದಲಾ॥ ಕೇಳಲಲಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ಡ ಮಾಯು ಯುವ್ಯಳೆಯನು
ಕಾದಿದು ಕರೆಯಲಿಕೇಳು ಮಾರಿಯೆನು ರಿದಿಯೆಂದರುನೆ
ರಿಯ ಕಲ್ಲಮಗೆ॥೫೧॥ ತಾನೆ ಕಂಗೆ ಪ್ರಿರಲು ಕರು ಗಾಣ್ನೆನಾನು
ನುಳದ ಕಿನಂನ್ನ ನಾಶಂ ದೇವಾನು ಲಿಕ್ಕನೆ ದಿಬಿಂ ವಳನೆಬೆರ
ತುಹಂಕರನಿ॥ ತಾನೆ ರಂನ್ನ ವಿಕರ ದಿಂ ದಿರತೀನ ಮಾರುವೆಬ
ಳಕನೆಕೆಂ ದಾನು ಬಂ ಬೇನ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮೆನೆಂದನಲ್ಲಮನಾ॥೫೨॥

ಯಂದಮಾತನುಕೇಳ್ದರುಖತಿಯಿಂದಬಹುದೈತ್ಯಧಾತನೀಗಡಿಯೆಂ
ದುನಂಬಿದಕಾಳ್ಕತಾಯಿತುಬಳ್ಕವಾತೇನೂಗೆಂದನೆರೆಸು
ಖಿತನುಮಂತ್ರದಬಂದಿಕಾರನುಭಾಪುಬೆಪ್ಪಗಳೆಂದುತಾಮಂ
ಸ್ಥಳಿಯಿಯೆಂದಳುಮಾಯಿಯುಲ್ಲಮನಾ॥೫೩॥ಸುಪಿಲಸುಖಿತ
ದೂತೆದುಖಿನವಳುವುಪಿಗತನಕಪಳುಕಳ್ವಳ್ನಡೆವಕಾಗ
ಳ್ಳಮನಬಾತಿಳ್ಯಿಮಾಯಯುಬಾ॥ಧಿಚಕೆಬಲ್ಲವಿರಂಭಿ
ಕಾಳಿನುರಕಮುಕವರಮುನಿಶಿಧನೆರಧಕಪಬುಗಳ್ಬರಕೇಳ್ದನೊ
ಠಿಮವಿದನಲ್ಲಮನೂ॥೫೪॥ವಳ್ಕಯುವನೀನಿಂನ್ನುಕೊರುವ
ಕಲ್ಲಕಿಂಡ್ಡದಿನಪಕ್ಷದಬಲ್ಲದರುಕೇಳ್ವರುಬಲ್ಲವಿವೇಕಗಳು
ಕೇಡಾ॥ಯಲ್ಲವನುಪೇಳ್ವೆನುನಿಂನ್ನಯಕೊಲ್ಲುನೊಲ್ಗನಿನಿಶ್ಚನು
ಪೆನೆನುತಲ್ಲವೂಯಿನಿಬ್ರಹ್ಮತಾಪಪನಾಠಕೊರತನದಳು॥೫೫
ಕರಿಯಯದಿಯನುವೆಚ್ಚಿದೆನುತಂಕರನಶ್ರೀಧಾರಂಗದಆನೆ
ಬೃನೆಹರಿನುಪೆಯೂನಾಠದಿನುಬ್ರಹ್ಮನಬಾಯಿವದ್ರಿಶಿ
ಚಿ॥ನಿರನಾಶಗಕಿಂಬವಾಬುಷ್ಟೆಯ್ದುಳುಪಂಠವನೆ-ಸ್ಥಪ್ರೆ
ತ್ರಿರುಪುರಗಾಬಾತಿಶಿಡೆಕ್ಷೇನಕೇಳ್ವೆನೆಂದಳಾಮಾಯೆ॥೫೬॥
ವದಿ
ಖಿನಗಮುಕೆಗಳ್ಶಿಧನೊಧಕವುನಗಳಿಂಬಿತ್ತುಗಳನುನಾಮುನಿ
ದುಕಬಿಷ್ಟುಯಶಂತೆಬುತ್ರತಿಬಾಳುಖಿಕೆಲಾಭೂ॥ಅವನಸಟ್ರ
ಚನಾಕುಬಿಲ್ವಿಂಬಿನಿಕಲದಂಡಿನೊಪೆನಾಕಾನನದಮರುಳ್ವ
ರನೇನಕೇಳ್ವೆನೆಂದಳಾಮಾಯೊ॥೫೭॥ಅಂದಿಅಂತೈವ
ನರಿಯದೆಲ್ಲವ್ವರವೇದಿಶಿದೆನೆಂದಕಬುಗವನಿಹೊಡಿನಂ

ನ್ನನಿಜಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವತಂತ್ರತನದಿಂದಾ॥ ಆದರವರಂತೆ ಲಿಪಿಮೆಕ್ಕಿನ
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳುಪಂಗಾದಲಾ ದಿಯಂದು ದಿಂದಕೆಳ್ಳಸುತಿದ್ದನ
ನ್ನವನೂ॥೫೮॥ ಬಿಟ್ಟುಕಳ್ಳು ಶಿಮಾತು ಶಬ್ದಗಳೆಂಬಿ ತೆಂಬುಯಂ
ನ ಪಾದದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಯಷ್ಟು ನಿಯವರರನಿ ರನ್ನಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತಿಸೂ। ಮುಷ್ಟಿ
ತೆಳ್ಳ ಪತಿಕೆಳ್ಳುನಿಂದ ಯುಬಾಷ್ಕಳ್ಳ ಯುತನವೈನಿಯುನು ತಾ ಧಿಷ್ಟೆಮಾಯು
ದೀವಿನು ತಿದಳು ಮತ್ತೆ ಯಲ್ಲವುನಾ॥೫೯॥ ಯಲ್ಲರನು ನೀಟರ ದುರ್ಭಾ
ಗ್ಯ ನಿಶ್ಶೋಳ್ಳುಗಳ್ಳದರೆ ನಿಂನತಿಸ್ನಲು ಕೂಲ್ಲೆ ಯು ಕ್ಕೆ ತನರಿಪಮಾತಂತೆ
ಲಿಕೆಳ್ಳಿಂದಾ। ಬಲ್ಲೆಯೂದರೆ ನೀನು ನಿಂನಯು ಖುಲ್ಲತನವನು ಬಿಟ್ಟು ನಿ
ಮಗಳದಲ್ಲಮಾತಾತಿಂದುನು ತಿಧ ಮಾಯುಗಲ್ಲವುನೂ॥೬೦॥ ಗಾರಿ
ಪಾರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರನು ನಿಂನಾಧೀನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲಿ ರಿನಿಮೊಗೆಕೊಂಡಾರೆ
ಶಾತುವಿನಿಂದುನಿನು ತಿದೆ। ಮರುಳೆ ನಿಂನ್ನನು ದಾರು ಸಾನಾಪವಿಯು
ಲಾತಿನುವರರನೇ ನಿಜವ ರಿಕಿನ ದಿಗರರಲನು ತಿಪರಿಮಾ ಯೆಕ್ಕೆ
ಳ್ಳಿಂದಾ॥೬೧॥ ಆರಸಾರಾತಿನು ವರಿಂಬುದನರಿಯು ಬಲ್ಲವು ನೇರವು
ಬರಿಯು ವಿಭಾರ ವಂತೆ ಲಿಂನದೇಶ ರಿಮಾತನಾರಿದರೆ। ನಿರಲ
ರಿಪ ವಿನವುಗೆನಿಂದ ಪ್ರವುನೇರಹಂಗಳು ನಿಂನಾದೂರ್ತ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲ
ವ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿವರಾತಿಂದಳ್ಳಾಮಾಯೆ॥೬೨॥ ಮಾತಿಧನಿ ತಿರಸ್ಕಾರ
ನ್ನಲಕ್ಕೈಗೂತಿ ತಲ್ಲದುನಿನಗೆ ದೇನದು ಬಿರುತ ಬೆಬ್ಬನಾರದಿ ಬರುದಿ
ಗೆಬಂದು ಬಿಂಬಿತದೆ। ಶಾರೆಬ್ಬ ತಿಂನೀಳನ ಬಿಯತಸೂತಿಕೊಳ್ಳು
ತಲೆವುರಳ ನಿಂನ್ನಯು। ಬೀರು ನೇರುವ ದೊಳ್ಳಕೆ ಬೆಂದನು ವಾಯುಗ
ಲ್ಲವುನೂ॥೬೩॥ ಭಾವಿನ ಕ್ಷದಿಪಾಯು ತೆಂನ್ನಯು। ವಾಂನೆಸಿದ್ದಿ

ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿ ಬಿಕ್ಕುಲಾಣದವರಿಗೆಕ್ಕೆಲ್ಲನಗುವಂತಾಯಿತೆ ತನಗೆ ||ಯಾನು
ಧಾರವಶೆಯಿಂದನಾಕಡುಷ್ಟಾನ್ನಿಯಾದಿನುಚಿಂದಹಂಗಾನುಕ್ರಿನವ
ಕ್ರಿಶಂಬುಯಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲಕಪಿಂದಲ್ಲಾಹೂಯಿತು ||೪|| ಮಿಸ್ಕ್ಯವಿಗೆನೆನವಿ
ಯಾರಾನಿಯಲ್ಲಾಸ್ತ್ಕೈಡಿತ್ರಿಗೆಪುಯಾದುವಲುಕಿರದಕಲುಂಪ್ಪೈವಾ
ತ್ರಿನಿಂನ್ನವುನೋವಿಕಾರಗಳು ||ಹೊಸ್ತ್ಯಪಾರಟಿಗೆಂಡುಕಾಮದ
ಲುಸ್ತ್ಯಬ್ಯಕಿಂನೆಂನ್ಯತ್ರವಿಯುನುಲಿಸ್ತನೆಲುಕ್ಕೈನೆರಬಲ್ಲದಿಮಾಯೆ
ಕ್ಕೆಲ್ಲಿಂದಾ ||೫|| ಅಂವವರಿಯಿಂದಾದಕಿನೈದೇವನಾಂಬಿಯಹೂ
ಕ್ರಿದಕಿನಂಗ್ರಾವಿನೆಲುಬಿರದಿಮದೀಯುಮನೊರಥಾದಾಗಳು ||ಧ್ರಾ
ವಿನೆಲುಬರುತಿದಿನೆರಾಥಿಕದಾವವರಿಕೆಕಿತನಕೆಧಿಖಕೆಯದಾ
ವಕ್ಕೊರಪೆಯನಾನುಹೂಕಿದಿನೆಂದಲ್ಲಾಹೂಯಿತು ||೬|| ಅರಲ್ಲಿತಂ
ನ್ನಯಹೊನ್ನನಲ್ಲದೆಅರಿನಬಂದರಿಅಕ್ಕನೆರಲಯಾದುರ್ಯ್ಯತನದಲಿ
ಬಯ್ಯುಲಹಾದಿನೀನೂವುತಿಗೆಯ್ಯ ||ಶರನನೆಖಿತಿನೊವಂಗೆಭೇದಾಂ
ತರವನರಿಯದಿನೆಟಿಯುಗ್ರರದತಿತೆಕೆಫಲವಬಯಸುವಿಮಾಯೆ
ಕ್ಕೆಲ್ಲಿಂದಾ ||೭|| ಅರಸುನಿಂನ್ನಲಿನುಖವನರದುನುಂಮಾನದಲಿನಿಂನಿ
ಂದತ್ರಿವತತ್ವದನ್ಯಗ್ರಾವದನಿಜವನರಿದೆಂನ್ನಯಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನೂ ||
ಉಗನವಿಲ್ಲದೆನೆಲಿನಿಅರನಾನ್ಯಕನದಲನಾಮೆರಕಿನೆಂಬಭಿದಾನ
ದಲನಂಬಿದೆನೆಂದಲ್ಲಾಹೂಯಿತುಲ್ಲವನೆ ||೮|| ಹರವ
ನೊಲ್ಲಗೆನೆಂಬಗಹೊಂಸ್ಯೆದಿಗುಕಲನಾರುವಂದದಲಿನಿಜಂ
ಕ್ಯತದಲಿಂಮನವಾದಬ್ಬಕಿಯಹೂಕಿನೆಂಫಲವಾ ||ವಿರ

ಯುಲಿಲ್ಲದೆಬಂದು ನೀಬರುವರೆಗಳಲಿ ನಂಬ್ರಮಿಲ್ಲನೆ ತೊರೆಕೆ ಕೊರ
ತೆ ನಿಕ್ಕನಲ್ಲಮಮಾಯೆಕೆಳಿಂದಾ॥೯॥ ನಂವುನೊಲ್ಲದುದಲ್ಲದೀ ಪರಿನಂ
ಮನೆಲ್ಲರಮುಂದೆ ಪ್ರಸಂಗಿನಿ ಹಂಸೆಗೆ ರಸವಪರಿಯ ಸೊಗಯಿಸುತ
ಮನವರು ನಾ॥ ಯಂಮೆಚಿಂದವಳಿ ಭ್ರಲಂತ್ರಿಕೆಹಂಸವಿನೆಮರುಗುತ
ಲಿವಿಮತೆಯುನೆಂದಿಂದಳುನಲಲೊರದಾಳಿ ಪಿಸುತಲೂ ಹೂಂಬಿ॥೫॥
ಬೆರಗುವೊರ ದಿಕೆ ನೆಯಾದ ಅಗೊನರನ ನೆಂಮಗೆಯಾದ ತೆರನಲಿವು
ವಿಪತದ ಮಾಯಾಂಗನಿಯ ಮುಖಭಂಗವನೆ ಕರದು॥ ಪುರಗುತೆರ್ದ
ಪುನರಾಕೆ ಕೆಳದಿಯರುರುಬಿಸುಂವನೆ ಮರು ಮಾತೆ ಗೆಡಿವಿವನೆ ಬಿಸು
ತ್ತವಿಮಳಿ ಬಳಿಕಿಂತ್ರೆಂದಳಿಲ್ಲವನರ॥೭॥ ಪರಗಿ ಖನರಕ್ಷಾಮಗಿ
ಯಿಕಂಕರಬತೆರೊರಸುಧಾಕರನಿ ಭಾಸುರದಯಾಂಭ್ರಾನಿಧಿ ಯೆನೀ
ನಿತ್ರೈ ಯುವನುವನವಾ॥ ಪರಕಿನೊ ರಿದತಲ್ಲ ಭಾವಿನೆಹಾರಳು
ಬಳಿಕೆ ಸುಂಯ ನಿಂಸಯು ಕರುಣಾವಾಕೆಯುರರಿಗಾವೆಂದಳುವಿಮ
ಳಿವಿನಿಯದಲಿ॥೮॥ ಬಾಲೆನೀ ಶಿಕೆಕೆ ಪ್ರನಿರದ ಕಿಹಾಲನಂತ್ರಿಕೆ ಪೆ
ತ್ತ ಭುಜಿಕೆ ಬಾಳಿದ ವರರುಂಬು ಭಾವಿನೆ ಲಿ ಪ್ರಕಾರದಲಿ॥ ಕರ
ಳುವ ತೆಗಳಿಗೆನು ತಬು ಧಿಯಕ್ಕಿದಕೆ ಫಲವೆನುತೊಕೆ ಮೊಳಿಗ
ನಿಂನೇನಮಾತುವೆನೆಂದಳಿವಿಮಳೆ॥೯॥ ಕೇಳು ಗಭ್ರನವೆಂಸ್ತ
ಕೊ ಪಿನೆ ಕಾಲಿದಾ ದಿದ ಕಿಮೆ ಗಾಂಕರುಣಾನೆ ತೊಳಲ ಪ್ಪಿದಕೆ ಪರು
ಷೆ ದಗಂತನದರಂತೆ॥ ಬಾಲೆಗೆಂತಾದರೆಯು ನಿಂನ್ನನಮಳಿಗ
ವಿನೆದ ಬಳಿ ಕಮಾಯಿ ಯುವಾಲಿನಲು ಬೇಕೆನುವನುರಿದಳು ವಿಮ

ರಿಯಲ್ಲಮನಾ॥೬೪॥ವನುತನಿಂನಯಮಾ ತಪಾದುಬಜ್ಜಿನವದಾ
ಚತ್ತೆಪರುಷಮುಷ್ಯಲುಕನಸ್ಸವಪಾದಲ್ಲದೆ ತ್ರಧಾಂಭ್ಯರಿಪಂಚುಪಶೋಂನ
ಪಾದೋಮುನನನಂಬಲಾರದಾಮಾಯಾಂಗನೆಯದೇನನುಮಷ್ಟಿ
ಮಾಂತಿದತೆನಿಕುನಂಪದವಾಗಲರಿಯುರಾದುವಮಳಿಸಿರಿಂದಾ॥೬೫॥
ದೇವತಷ್ಟೆದತೇನುನಿಂಸ್ವತ್ರಪಾಲಾಡನದಲಿರಿಶ್ಚಿನಿದೇವಯಾ
ಪಾಂಗಿಕೆಯನಲನಿದತ್ತೇನುಸ್ವಂವಹಾದಿ।।ದೇವತನಸಾಗೆಯವೆಬ
ರಿಯತ್ರಧಾಂಪೆಗ್ರಾನಿದಮಾಂತಬೀರದಿಕಾಂಉದ್ಧಿಕರುಣದಲಮಾಯಿಯ
ಸಿಂದಗ್ರಾವಮಳಿ॥೬೬॥ವಂದುಬೀಳಿವಬಿತ್ತಿಮೆಣ್ಣತ್ರಿಂದುಫಲವ
ನುಬಿಯಲ್ಲಿಬಾಂತತೆಬಂದದುಂಟೆತನಗೆ ಧಿಖಯಾವಾ ಯೆಪಾಪ್ಯಾ
ನಿಗಮುಂದುಗಾಣದೆಮಾಯ ಕಾಮದದಿಂದನೆಂಬಲಭುಕ್ತಿಬರದ
ಲಬಂದದುಂಟೆನೆಪ್ಪಲಂಗಳುವಾಯಿಸೆಳಿಂದಾ॥೬೭॥ಅರಾದಿ
ತಿಪಾನಮಹಿಮನಿಂನ್ನಯಪಾದಗಳಸಂತ್ರದತೆಯಾ ನಾಂಪಾದನಿ
ಚಬಳಿಕಂನ್ನನಿಂನ್ನಯಕರುಣವಾಚಂತೆ।।ಕರದುರಕ್ಷಿನಿಮನಸ್ಸುಬಂ
ದೆಪಾದಿಯಲಿಮಧ್ಯಾಂಗಮೊರದರಬನಪಸುರಿಲುಬಿದಗಳುವಿ
ಮಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ।ಬಾ।ವಿಮಳವಿಮಳೀಯನಿಪತೆನೆರನುಕಮ
ಲನಂಭವನೆನಗೆನಲಿನಿದನಮುಗ್ಧತಿಯ ವಳಿಪಾದುಬಾಗುಕಿಯ
ನುತಪರಿಣಾಮಿ ಕಿ॥ಕ್ರಮದಲಿಂಪ್ಪದರಿಯುಮಿಗೆವಿಕ್ರಮನಿನ
ಲುಬತೆಕೆನುತಮಿಗೆಯಲ್ಲಮನುತಾಪನಿಯಂದಲಿಮಾಯಾದೆ
ಪಿನಿಂತ್ರಿಂದಾ॥೬೮॥ಕಾಮನೆತ್ತಲುಪರಮವತ್ಪದಲ್ಲೀಮ

ಯುತ್ರಲು ತಪಿಸ್ವ ಪಿತ್ರಲು ತಾಮಸನ ಋಷಿತ್ರ ಅಂಶಿಸ ಪಿತ್ರು ಬಿಸಿಲಿತ್ರ॥
ಭ್ರಾಮಸದನ ತಿಯು ತ್ರನೀಸ್ವಿ ತ್ರ ಮಹಾಷ್ಟನ ಪಿತ್ರ ಮರುಳಿ ಸ್ಪೋಷ್ಟದಲಿ
ನೀಬಂದ ಬಹ್ಮಯಲ ಬಳಿಸೋಗೆಂದಾ॥೬೦॥ ಕನ ಸುಮನ ಸಿನಾಗಾಗಳಿಂ
ನಯ ವಸು ಪಿನಲಿ ನೀಸುಳಿದು ಮಂಚ್ಛಿಗಿಯ ವಿತು ಧಾಳು ತೆಗಳಿ ಸಿನಃಸ
ಶುಣಾದಲಿ ನೀಸೆಂನಾ॥ ಸನಲನು ತಿದರಿಸನು ಬಿರುವನೆ ತನಗಿತ ತ್ರಿ ಕ್ರಿಯಾ
ವಿಸಲು ಸಾವನ ತು ಬಂದರಿಬಾರಲಿ ಬಿತಿವಂನೆ ರದಳ ರಾಮಾಯಿತು॥೬೧॥
ಸನಸಿನಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ರದರ ಪದಗಳ ಸೆತೆಂದಾಂದಿದ್ದುನರಳಿನ ಮನುಜರುಂ
ಷಿಮರುಳಿನಂನ್ನ ಮನೊ ವಿಕಾರಗಳು॥ ನಿನಗೆ ತೊರದರೆಂ ಮಾಳಿಳ
ಕೆಮನದ ಕಧನವ ಮಾಡುತಿಹೆನಾನಿ ನಿತು ಷೆ ನಗೆಯ ಗೌರವಿಗಾರೆ
ಸುಮಾಯಿತೆ ಕೆಳಿರೆಂದಾ॥೬೨॥ ನಾನಿಹ ಪಿಂದವಳಿ ಕನಾನಿಂದೀಸು ದಿನ
ವಿಜ್ಞಾದರೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಷಿಯ ನನಸುತ್ತರಿನೆ ಬೇಸಲ್ಲದುಳಿದಂತೆ॥ ನಾ
ನ್ನಿಯಲ್ಲದೆ ಬೆರೆದರೆ ಪೆಂಗೂಸು ತಾರೆದು ಪಾನಿಯೂ ಸೈಲಾಗಸಾ
ನೆಂತ್ತೆದು ನಿನಾಕೆಳೆಂದ ಳರಾಮಾಯಿ॥೬೩॥ ಕತಲನೀಸಾಗಳಿಲ್ಲ ಅವು
ರದ ಮಾತುಗಳಾ ದಕ್ಕೆಯ ಪೆಲು ನಸುರನಿಪೆಕು ರಿವಂದು ನಾಬ್ಬಿದರೆ ಪಬ್ಬಾದ
ವನಿಪಂತಲವಾ॥ ನೆತುಗೆಳಿಲ್ಲಲು ಸಲ್ಲು ತರುವಾದರೆಯ ಹೊಲ
ಯಂತ್ರನುಸಾಲಕೆನುತವಿಮಾಯಗೆ ಪರಮ ರಪ್ಪಗಳನಿಲ್ಲಿಂ
ದಾ॥೬೪॥ ನಿರೆದುನಂಗಾಲಿಪಿನಿ ಸುಮೆಲ್ಲನೆ ನೆರಲಹೆರದರೆ ನಾನು
ನಿಂನ್ನನು ಬಿರುವನೆ ಸ್ಕೈಳಿಂ ಸ್ವಿಸ್ವ್ರೆಯ ನಲನದಂನ ಬಿರಾ॥ ನಾರ
ಲನಿನನಿತೆಂ ಬಹುಸ್ಕಂದ ಬಿರಗುಬಗ್ಯ ರಿಂನೀನ ಮಾರಿಯು ತು
ತುಕದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂ ದಸ್ತೈ ಸಿದಳು ಮಾಯಾ॥೬೫॥ ಬಿಡು

ಲಬಂಧಿನೆಲೆಂದುಕ್ರತನಕ್ಷೇತ್ರದು ವಶೂರವುಶ್ನೆಕ್ಕಬಲ್ಲುದೆ।ನಿಯುತವೆಮ್ಮ
ಸುಹಿತದುಕೋಂಬರೆ ನೋಡುನೀ।ನೆನುತಾ॥ಪ್ರಿಯದಲಾಗಿತಂನನಿ
ಜವಿನಗುಳುವನಿಮಿಗೆನಿವುವುದಲನಿರ್ಗಯುಲಭಾಲಪಬೀ।ನಿಸೆದನು
ಮಾಯಗಲ್ಲಮನೂ॥ಲ ೬॥ಜಾರದನು ಬಳಕೃತನ್ನ।ಕಿಗೆಹೊರದು
ಧುಕ್ಕದುಮುಗುತನತಿಯುಳನೀ।ಕಿಯನುನಂಚೈನಿದರುನರಸಾಪ್ರ
ಕಾರದಲಿ।ಗಾರುದೂರನಮಾಯಿನನಗೆತೊರನೌವನೀ।ತಂಸ್ತನೆಜ
ವನುಮೊರಮೊರನಲವಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುಗುರುಗುಡೆಸ್ವರನೂ॥೭॥
ಅತ್ರಗತಿ ಚಕಂಪದನೂ॥೭೭೪ ಶ್ಯಂಮನಮ್ಮ ಮಹಾಕ್ಷತ್ರತ್ರಿ
ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಿಯಂನಮಹಾ॥ನಮನಾ॥ಪ್ರಥಮಕಾಲದಲ್ಲಿದೇವಗಣ
ಮುಹಾಗಣಸುರಗಣಕಿಂನ್ನರಗಣನೆಹಿಲತನಂಪ್ರಹಿತನುನಂಮುಖನ
ವಂಗನೂ॥ಗಣಪ್ರಸಾದಿಯೂನೀಮತೆಗಳಾಶಕ್ತಿಮಹಾರತಂದು
ಶಿವಗಣವಮಾಡಿದಾತನುನಂಮುಖನವಂಗನು॥ಸ್ಟುರೂಮನೆ
ರಾಯವನುವದಾರ್ಥವೆಂದಾತನಂಮುಖನವಂಗನುಕಲದೆ
ವರದೇವನಿಂಮಪ್ರಾಣಬನವಂಗನಿಂತಾತನೂ॥೮॥
ಮೂರರಿಯುಚಿನವದಿಂದಧಾರುಣಿಗೆ ಬನವಂಗನವತ
ಶಿವರಾಯುಗನಕ್ಷತ್ರಯುನಪ್ರವರ್ತಣ ಎಗೆಲ್ಲಾತತ್ತ್ವ
ಯುಗಂಭವಮುಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ।ದವನುನವೆಲೆವರಣಗಳೆಲ್ಲ
ಬವಡೆಲ್ಲವಮಾಡಿನವೆಲ್ಲಂಗಾಭಕನೆಯಾಗಿಂನ್ನನಿರನಿರ
ಕ್ಷೆನಿದಾತಚಿನ್ನಬನವಂಗಶರಣರಕುಲದೇವರದಿಂಪ್ರಾ॥೯॥

ಮಗಳುಂ ಮದಳೆಯುವನ ಚಿಂನಿಲಿ ಭ್ರಿಗುಳು ಕೊಂದುದು ಕೇ॥ಳು ಹಾರಿತಂದಗ
ಣಿತವ್ಯವೊಸದಲಮೂಯೊಂಗನಿಯದಂಡೂ। ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮೂರಿಡೆ
ಯಲಾದೇಶಿಗನನಂಗವಮೂಡಿಕೆಡೆನಿದಿವಮಗಳೆಯಮತಲಮಶುನಿದ
ನುಮಹನಶಾ ಭೂಪಾಲಾ॥೩॥ ಚಿಕಚಿತಂದಾ ದಿಕಾಲದಾಗ್ರಾಡಿತೊಂ
ನೆಮಗಳಿಮದಿಯಲಿ ಕೇಳು ಬಹದಿದರಿಂದ ಲತೆಂದಾನೆ ಕನೆದಾಡ
ಕೆ॥ ಕವಡುಕೇಳು ಯೆಸ್ವಕಿಯಲಾತವಿ ಯಸೂರಿದೆ ನೀನೆನು ತಾಬಿತಿಯಲಿ
ಮೂಡಿಮುಳುಗುತ ಮಿತಸುತಿದೆಗುಲುವೂ ಹಿನಿದೇವಾ॥೪೧॥ ಅವೆಯ
ನೇಮವಕೊಂಡು ತಾನಲ್ಲಮನವಾ ಧಿಗಲೆಂದುಬಂದಳು ನಿಮಗೆಹೇಳುವೆ
ನೀಲು ಚಿಂತ್ರನೆಲಿಲ್ಲ ನೀ ವಿದಕೆ। ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಯಲ್ಲಮತಿಕ ಬಾದನು
ಪ್ರಮದವನಯಗೆಯದಕ ಚಿತ್ರಭ್ರಮೆಯಲಾತವಿಗೆ ಬಂದಳೆದಳು
ವಿಮಳೆಯರನೆಗೆ॥೪೨॥ ಹಾ ಅಯನಾಡಳು ವಿಮಳೆನಾನಾಡಖಿಧ
ರನಿಮೃಚೆಯನು ಮಿಗೆವಿನ ರಿನಿದಿಕ್ಕೆಳುನದಲಿ ಬಂದಿನ ತಂದಿಮಿ
ತ್ತೆದಲಿ ಗಅಿನವನಲ್ಲಮ ನಿತ್ಯದೀಪರಿಸಗಳು ಕೊಬಾನು ನೀಲುನಂ
ಮ ಯದಿಶ್ರೀಗೆ ಚಿಂತ್ರನ ಬಿರಿನ ತಲೆಂತೆಂದಳಿವಾಯಿ। ೯೩। ಪ್ರ
ಕರಾವಕ್ಕೆಕೊಂಡು ನಿಂವ್ಮಸುಹೂರಿಯೊಳಿಯಿ ಬಂದಿನಂವ್ಮಯು
ಕಾರಣವಕ್ಕೆಗೂಡಿದಾ ಉತುಯನುತ ವಿತರಿಂಗೆ। ಸ್ವಾತ್ರೆನ।
ಚಿತ್ತಿಂವನನುತಲಿ ಪ್ರಾಸನೆ ದ್ಯಳುಮಾಳಿ ವಿಮಳಾನಾರಿನಹಿತನೆ
ಹಾಸುತಿದಗ್ಗಳುಸಾಳ ತವಿವಾತಕೆ॥೪೪॥ ಅಳಲದರು ಮಾಗಲದಕೆ
ಮಿಗೆಬಳಲದರು ಪ್ರಾಸಂಕದಲಿ ಕದು ಕೆಳಲದರು ಸಂಬಿದರು

ಕಳವಳಿಸಿದರು ಮಾಸದಲಿ । ತೊಳಲಿದರು ಕಾನನದೊಳಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿದ
ರುಹಂಮವಿಸಿದರು ಕೌಮರಿಯ ಕಾಣದೆ ದಿ ಮೊಹಿನಿಯ ಮವಸಾ
ಕ್ಷಸೂಪಾಲಾಗಲಾಗಿ ಕೆಳೆ ಬಂದವರು ಬಳಿಕ ಜಯ ಮೊದಲು ಕಸೇನೆ ಸಹಿತ ತಾನೆ
ಪುತ್ರ ವೃಷಕೇಯ ಲಹಂಕಾರ ನಾಮ ಮಂತ್ರ ದರವು ನಿಜ ತಾ ।। ಹೇಳಿ ಸೇನಾ
ನಂದು ಕಾರಣ ಬಾಲಕಿಯ ಮರಿಗಳ ಮ ಕಾಣು ತಕೊಂದವ ನಿವಗೆ
ಯು ಬಾರದೆ ಯೂಪ ನೆಕೆಳಿಂದಾ ।। ೧೯ ।। ಯಿನು ಕಾರಣ ಬಂದೆಳೊಬ್ಬ
ಳಿಕೆ ನು ಕಾರಣ ಹೊದ ಳೊ ನಾವೆ ನು ಬಲ್ಲೆ ಯದ ರಿದೆ ಭೆಂತ್ರನ ಬಿ
ಡನೊಕೆಳೊ । ನಿನ್ನೊಡೆ ಮರಕ್ಕೆ ನು ತಳ ಹೊಂ ದಾನಿ ಶದ್ರನ ತ್ತಿ
ನ ಹಿತ ದುಂ ಮಾನವನು ಮರಿಹಾರಿಸಿ ತಂದನು ಬಳಿಕ ಹಂಕಾರಾ ।। ೨೦ ।।
ಲ್ಗನವ ಕೆಳ ತತ್ವವನು ಮೊಹಿನಿಗೆ ಮ ಮರಕರ ಗೆಯ ಹಂಕಾರ
ನ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಮಿಯ ಳತಂತ್ರ ಮಾಯಿ ತಾನೆ ನಿಮಾ ।। ತನು ಜೆಯ ರು
ಹು ಪ್ಯೊವದ ಮೊರಗೆಯೆನು ತಲ ಪ್ರಕುಮ ತ್ರಿಗಳು ತಖ ನವ
ತ್ರಿಯನಂತ್ರೈ ನಿನು ಖ ದಿಂದ ದರವನಿಯಲಿ ।। ೨೧ ।। ವಿವಳಿನ ಹಿ
ತವಿ ಹೊನಿ ವನಗಲ್ಲಮನು ನಿಕ್ಕದಿ ಹೊದ ಕಾಯ ನ್ತ್ರವರ ವನಾಲಿನಿ ಮ
ಯಿಹೆ ಳದ ಳತ್ರ ವಿಸ್ತ್ರವಿ ಹಿ ।। ಯಮಿಯ ದಿಲ್ಲದಕೆಳಿಬೆ ತ್ರಬ್ರಮೆ
ಯಲಿಕುವ ರಲರದು ಬಂದಾರವು ಗೆಯನು ನಂವೈಶಿನ ರಿದನು
ನಗುವ ತರಿಮ ಳ ಗ್ರಾ ।। ನಿ ರಿಲು ವಕ್ಷ್ಯ ಪಕ್ಕವನು ಕಿತ್ತರಿಬ
ಳದ ಬಾಣನವ ಮಾರು ವಕರು ಗಳಿಗಳಾರು ಯು ಕಾಳಿರಗನ ನಿ
ಡೆಯನು ।। ಕೆ ರಿನಿ ಬಡ ಕುವ ಕಿಲ ಗಾದ ಸಾರು ರಿಗರಾರುಂ

ಷೆಂಣ್ನತತ್ವದತೊರತಪ್ಪದುಷ್ಟಣೆಂತೆಯೊತಕ್ಕೆ ನಿರಿಜ್ಞೆಕ್ಕೆಗೆಂದಾ॥೧೩॥
ಅಲ್ಲವಪಾಪಮುಖದಿಂದಲಿ ಶ್ರೀಯಸಲ್ಲವೆನಿನಿಟಿನಿಸ್ಥುಬಗೆ ಕಿಸಲ್ಲಬೆಂಪ್ನ
ನೆಮಾವಮಾಯುಯುಜ್ಞರದುರ್ಭಾತಿನೆನಾ॥ ಬಲ್ಲದರುದಾರುಂಯ
ನಂಮಯನೊಳ್ಗಾಯಿತುನೊಲುಯಿನುತರವಲ್ಲಭನೆದುಲಗ್ನಗತು
ಲಭ್ಯಗೆನುಡಿದಗಾನಿರಿಜೆ॥೧೪॥ ನೀಸೆನಂವಯುಗವತನದಜ್ಞಾನ
ದಲಪಾಯಿಯುನಶ್ಗಳುತಿದರಾನಿರೂಪನುನಭ್ಯತಾನಂದೈಕ್ಯರ.
ನವುಯುನೂ॥ ತಾನು ನಿತ್ಯರವನಲ್ಲಾಪ್ರಥಮುಂಮಾನವಾಬೆಕ್ಕೆಂದೆನು
ತಲಿಪ್ರ್ಪುರಪಾವಿನಿಯಮಾದಲಿನಿನುಡಿದನುನಗುವವಿನಿಯದಲಿ।
॥೧೫॥ ಯಿತೆನದಾಂತ್ರಿವನೆನೊಗ್ಗದತಿ ಪ್ಪಲಿಕೆನೆನಂಬುತೆನುನಿಂ
ನಯುಬಲುಹಿಸಾನಿದಿರಲ್ಲನಿಂಮಯಕರುಣಾವಿದಂತೆ॥ ನಲಹಿನಿಂ
ನನಿಜಸ್ವರೂಪವದನಿಲುಹನರುಹಿಸಿಯಂಪ್ಪನಿಯುನಿಯನಲಿನಬೆ
ಕೆಂಬಗಳ್ವೆನುಡಿದಗುಮತ್ತೆಪತುವತಿನೆ॥೧೬॥ ಅಂಮಶ್ರೀಯುಕ್ಕೆಗು
ತ್ರೈಕಮಣಾರಂಬಾನಧನನುಮಕ್ಷಿಂಯಾದರೆ। ನೀನುಪುನ್ನಲಿನಿಂಪ್ನತ್ರಾವು
ನನುಣದಮಾಯಿಯುನೂ॥ ಯಿನುಕಾರಣನಗು ಹಿಂಪ್ಪಾಪ್ಪಿಗೆ ಹಿಂಸವನು
ನಿಸ್ಸಗರೆನಾವಿದಕ್ಕೆ ನಮಾತಲುಬಿಸುಬಿನನುನಿರಿಜೆಕ್ಕೆಗೆಂದಾ॥೧೭॥
ಮುಗಿಸುಹಾನೆಗಮುನೂರುವರಿಸಿದಿರಾನಿಕ್ಕಿಂವತಿದೊರಲಕ್ಷ್ಯೆಯುಬಗ್ಗೆಯು
ಅಬೆಯುನಾವನಂತ್ರಕೆಮಾದಲಿನಲ್ಗೆ॥ ತಂನಿತಲೆಯೊಡದ
ವರುಷ್ಪಾವನೆಬಾಗದಿವರೆನಂತುಕರುಣಾಹಾಗಲಿಂನ್ನುಮಾತ್ರೆನುತ
ಲಿಂತೆಂದಗಾನಿರಿಜೆ॥೧೮॥ ಅರವಪಿರಿಯುಂದರವಿನಾದತೆದೇ
ನಿಂನ್ನನಿಜಸ್ವರೂಪದಸಾರವನುಪ್ರಶ್ನೆಲನಿಕ್ಕೆಗೆಂವತೆನಗೆ

ತ್ರವಿವಾರಿ॥ ಶಾಸದಿನೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ದೇವನೀ ಕೆಯ ನಿಂ ಸ್ನೃಶ್ವರು ಗಿರಿ
ನಿವಾಸನ ಮಾತು ಕೇಳು ನಾನೆನುತ ಶಿವನಿಂತೆಂದಾ॥ ೧೯॥ ನಿಂನ್ನನಿ ಮಗ್ಗಿನಾ
ತ್ತಿ ಕರದನಂ ಪಂನ್ನತ್ರಿಯನು ಕಳು ಹಿ ಧರೆಯೊಳು ಬಂನ್ನೆಯಾಗಿಯಿಳಿ ನಿ
ನಿನೆಕೆನಿ: ಕಾಮ ಶತ್ರುಯಲಿ॥ ಮುಂನ್ನಲಿರುತ ಕಲಲ್ಲ ಪಾತ್ರಿಯ ತಂನ
ತಾನೆನಿ ಶಿವತೋರುವನಿ ಂನ್ನ ತೆರ್ವಯ ವಿಲ್ಲ ಧಿಟ ವಾದು ಗಿರಿ ಜೆಕೆಳೆಂದಾ:
॥೨೦॥ ಯಿವೆಲ ಗಿರಿ ದವಗಾ ಯೆಕೆ ಬಾದುಕೆ ದಿನೆ ಮತ ಬಂ ಶಿಗೆ ಬೇಗ
ಬಯಕೆಯಾತನು ಜನಾದಂತಾಕೆಯೊಳು ಇಗೆ ವರಿಣಾಮನಿ॥
ಮನದೊಳು ಕ್ಷೆ ಹಿತ್ರ ಶ್ರವಂನ್ನಯ ವಿನುತ ತತ್ವ ಗುಣ ಸ್ವರೂಪವನು
ವಿನಲಿನಂ ಶಿವನೆಕಳು ಹಿದಳು ಮ ಧರಾತ್ಕೆಳಿಂ ದ್ರಾ॥೨೧॥ ಬಳಿಕ
ನಂತ್ರ ಷ ದಲಿ ತಂನಯನ ಲುಗೆ ಬಂನಗವೆಂ ಬಬಿ ಶಿದಬೆ ಗಿಗದವಳೆ
ವಂಗಿರಿ ಶಿನ ಕೆನುತ ಗರು ಷದಲಿ ನಲಿದು ನಗುತಲಿ ಪರಮ ಪಾವೆ
ನ ಕುಲ ಶೆರು ಗಾ ಕೆರ ಶ್ರವನಂ ಪಾಲ ವಿನಿಂ ಶ್ರೀ ನಿಂನ್ನ ಬಾದುಕೆ ದಿನೆಂ
ದಳಾ ಗಿರಿ ಜೆ॥೨೨॥ ಶ್ರೀನು ತಿಯ ಮಾಕೆರ ರುಶ್ರಿ ವ ಶ್ರೀ ದೇವ ನಾರದ
ತಾಯಿನೀ ವೆಂದಾ ಗಿನಿ ಧಾ ನಿ ಕಲ ಬೆಲ ಕು ಶಿಗಳು ಶ್ರವ ಕರು ಗಾದ
ಲಿಗಾನಿಯೊಳು ದುಮುಂನ್ನಲಿ ಗಲದೇನು ಬಂದುದು ತಾಯ
ವಳನಿ ಧಾನ ತಮಾಗ ಬಾದೇನು ವಿನ್ನಯ ವೆಂದವ ತೆಂ ದ್ರಾ॥೨೩॥
ಯಿಲ್ಲದದು ಬಳ ದಿಲ್ಲ ಧಿಟ॥ ಮುಂನ್ನ ಳೆದೆ ಬಾವ ದಂತು ಮುಂದಗಿ
ಕುಳಿನಿ ಧಿಗೆಯ ವಕೆವಾ ಗನೆ ನೀ ತಿನಿಲ ಶುವ ರಾದು॥ ಬಳ್ಲೆ ನಾನಿದನಿಂ
ನ ವಾಂ ನ ಕೆ ವಳ್ಳಿ ತ್ರೈಯ ಶುದಿ ಮತ ಗರಿ ವಲ್ಲ ಭನು ಪ್ರವ ಗಿರಾಜ

ನವಾಗಳುಳಿಂತೆಂದಾ॥೭೪॥ ಹೊಳ್ಳುದಧವನವಶಿವದದನಶಾಲಕೊಂ
ಡೊಂಬಂತೆನಿಂನಯುನಾಲಗೆಯ ತಾನುದಿಬಳಿದಿತುಬ್ರಹ್ಮಾತನಾರ್ಥ
ವನುಮಾಡೋಳ್ಳುಲಾನಿಂನಲ್ಲಮನನಂಮಿಲ್ಲದಲೆಹಬಿಯಾಹಿಹೊಗಿಂವಳ್ಳಸು
ತಲಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಂತೆಂದಾ॥೭೫॥ ನಿಃಸಂದೇಹಿಯ ಲಮೆಕಿಯ
ದಿವರೀ ತಾನು ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಅಲ್ಲಮನಿ ಸುಬುತ್ರಿಯುಮಾಡಿತಾಗಿಬಿಸುನಿಂನ್ನ
ಕಷ್ಟದಿಂದಾ॥ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿನು ಮಿಷ್ಟರೂಪವನಿ ಧ್ಯಾನವಸುಸಾಧಿಸಲನನ
ಕುಮಾನನ ಧಿಕ್ಕಳಸುತಜಿನಶಿದನೊ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಿಂಗ॥೭೬॥ ಬಾಲಸೆಬಿ
ಳ್ಕಿಂನ್ನು ಧಿಬವಾಭೂತ್ಯದೊಳ್ಳ ಮನನಾಲ ಮಹಾತ್ತ್ವಯಾಗ
ಪ್ರತ್ತಿಯನು ನೆಕಮಾಡಿ ಮೆರೆವನೆ॥ ಯಾತಕೆ ಭ್ರಮೆಯಿಸು ತಮದವ
ಬಿಕ್ಕೊತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಕ್ತನ ಲಾಕವಾರು ತಮಾನನಾದಿದಕ ಲ್ಲಕೆಲಬರುತ್ರಿ
ನನನ ಪ್ರತಿಯಾಳ್ಗೆ॥೭೭॥ ಬಾಧಾತರವು ದಿಸಿಳ್ಮನದಲೆಮನದಲೆ
ರಾಮವನು ತಾಳ್ದನೆ ಮಾಧದಲವಾಗಿಯ ವಮಾಡಿದನೆ ಮಾರುತ್ತರ
ವನು ನರಿದನೆ॥ ಯೊಗಿ ಮೊದಮೆನವತೆಯುಳ್ಳ ನು ಧ್ಯಾನುಷಿಗಳ
ಶಿಮತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ರವನಶ್ರೇಧಾ ಶ್ರೀವವಾಗಳುಳಿದನು ಪ್ರಭುಕೆಂದದಲ॥೭೮॥ ಬಾ
ಮಾಳ್ಗಿ ವಿದಿತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವರಿಯನರಿಯಬಿನು ರಿದರಾದ
ಕಧಶಿಯಾಳ್ಗುದಯ ನಿಶ್ಚಲತನ ಪ್ರತ್ತಿಯುಂವತಿಯಾ॥ ಹಿರಿದು
ತಂಮಯುಮನದಮದವು ಧರವನಿಗಲ ಯೆನುತಲಾವಂಕರನುಬ
ಳ್ಕವರುಷ್ಯನಷ್ಟದನಂ ದಿಳ್ಳಾತ್ಯ॥೭೯॥ ಮೊದಲುಗುರುಮಾತ
ಳ್ಗೊಳ್ಗುದಯ ಶಿನಶಿವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಂಮನಿಂಮೆಯುಕೊಂಡಳ್ಗನಲ್ಲೆ
ಶಿಗನಾಧಿಕಿಮನನುದರಿವಂತೆ॥ ನೆರತೆವೆನಸುರದಬಲವದವಿಯನ

ರಿ ವಾದಿನುತಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಭೂಗದಿ ರಿಯು ವಶುವ ತಿಪ್ರಪಪ್ಪ ಮೊದಲಾಗಿ
ಜನ ಪ್ರಾಪ್ತ ಗಣಾರಾ ॥೨೦॥ ಬಿಳ್ಳು ಕೊಂಡುದು ಪ್ರಮಥಗಣದೊಳಗೆ ಳಮಾಶಪ್ಪ
ತ್ರ ಗಣವದು ವ್ಯಳವಾಯಿತು ಸುದ್ರಸಂನ್ಯೆಯುಶಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲರೂ ಗೇಳತಿ
ನಾಭಿತಂ ಪ್ರಭೂ ನಾಸ್ತ ಪೋಳ್ವು ತನವನು ತ್ರಿ ರಗಣದನು ಬಿಟ್ಟೆಳಗೆಯು ನವ
ರವರ ಹಾರು ಪದಮನೆ ಬಗೆರವರಿಯೂ ॥೨೧॥ ಹರಿ ವಿರಂಚಿ ನುರೇಂದ್ರನು
ರಮು ನಿವರರು ಹಾರು ಮಿ ತಣಾ ನಿದೇ ಗಾವರ ಮುವಾವನ ವಾಯಿತು ಧಾರು
ಣಿ ವಲ ಉವಾಹಾತೇನೂ ॥ ನಿರುಪ ಮದ ಗುರು ಲಿಂಗ ನು ದಿರವನಾರ
ದ ನೆರಧವ ವಿಂನಾವರ ಪ್ರಿಚೆಂದ್ರನ ಕಥದಲಿಂದ ರುಹುರಿತ ನತನೆಗೆ ॥೨೨॥
ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಚವಂಶ ಜದಲ್ಲಿ ಮಧುಕರನಾಗಿ ಮಂಠಿ ನಿವ್ಯತೆನವ
ನು ಬಿಂದು ಪ್ರಾವಾಂ ಪ್ರುತದ ಖಂಡುಂಡೂ ॥ ಬಲ್ಲತ ಹಬಗೆಯಂ ಬಗನು
ವಿನ ಹೊಲ್ಲ ಹವ ಜೆಕನಿ ಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ ಬಂದರು ಬಳಪ್ಪನ ಪ್ರಾಪ್ತವ
ಧನಣಾವಿಳಗೆ ॥೨೩॥ ಅಂಶ ಗತಿಲ ಕ್ಕೈ ವಾದನೂ ॥ ೪೦೭ ಕ್ಕೈ ಮಣಳವ.
ಹಾಶ ಶ
ಶ್ರೀಗುರು ವೆಗೆ ಜಾ ವಭನಾ ಪ್ರಣಾಲಿಂಗದ ಮಾವಾಗ್ರ ಯೋರಳ
ಯುತಿಂದು ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿ ಯೂದಲಾಂ ಬೆನದ ಮಾವಾಗ್ರ ಯುವ ರಳ
ಯು ಲಿಂದು ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿಯೂದ ಪ್ರನಾದ ಮಾವಾಗ್ರ ಯುವರಳಯು
ಲಿಂದು ಮಹಾಪ್ರನಾದಿಯೂದಾ ಅಂತು ವಿಧದ ಮಾವಾಗ್ರ ಯುವ
ಲಿಂದು ಮಹಾಪ್ರನಾ ದಿಯೂದಾ ಉಂತು ವಿಧದ ಮಾವಾಗ್ರಯುವ
ರಳಿಯು ಲಿಂದು ಬನವಂಣನಾವು ತಿಲಾರ ಕ್ಕೆ ಬಂದನು ರಾಗಾಗೆ
ಹೆಪ್ರಾ ॥೧॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವನು ಧರಿಯೂ ಳೂವ ಹದೇವಿ ಯುಕ್ತನು ಬ
ನವರಾಜಪ್ರಮಥಗಣವಾ ವಿನವು ವಾ ದಿಗಳಿಲ್ಲವು ದಯಿ ನಿಬೆ
ಳದರಾಲ ವಿನಲಿ ॥ ವದನೂ ಗ್ರಿ ಮದಿಂದಲಿ ಕೇಳು ವದುನಿಃ

ಸೀತಾಶೆ ಶಿಸುವ ವಿರೆತ್ತೈನಾಕ್ಷಿ ವುಶಿಲ್ಲರು ಮಿಗೆಮಿರಾ ತನರಾವವಿ
ಯಿಂದಾ॥ ಭ್ರೂಮಿಯ ಲಿನಂಜನಿ ನಿಬೆಳೆದ ಮಣಾಮನೆಂಹರಭಿರಾರುಷಿ
ವಿಶೋಧ್ಧಾಮತಿಯನಂಗತಿಯನೆ ಪ್ರಿಯಲಿಂಗಲೆ ಲೆಯನು॥೧॥
ಯಿಳಿಯೊಳಿರು ತಿರಿಯಂಬವಪೆಣಬೋಳಗೆಪಿರತ್ರಿರಾಗಮಿಕ ನಿರ್ಪ
ಳನವಲ್ಲನ್ನೆಯ ನವಣುಮತಿಯಾಗಭಿನ್ನತ್ರಿಯಲಿ॥ ಚಲುವರಾದ
ಕುಮಾರಿಯ ಬಿನ್ನಳದಮುತ್ತ್ರದಯನಿ ತುಧರಣೀ ತಳದೊಳಗೆಪಾ
ವನತಿಯನೆಂತ್ತಿತೆಸುಗಾವರಿಯಾಪಾ ನಿ॥೨॥ ಪಾಪ್ಪೆಗೆ ತ್ರಿವರಿಯಾಗರಾ
ಜ್ವಿದವಪ್ಪೆಗಳ್ಪರೆಂತೆನಾಗಲವಲಿವರಮಲವಿ ಭ್ರೂತೆಯನುಭ
ವಭವದನಾಸಗರ॥ ಮುಪ್ಪಿದಂತಿರಿತ್ತಿಯನುಸಿಕಿ ಕಪ್ಪಿದಕುಕಂ
ಕದಲಿಲಿಂಗವ ನಾಲ್ಕ್ವಜಿಯಲಾಸುಮತಿ ನಿಮಗಳರಾಸುಮಾರತಿಇ॥೩॥
ಪರಮನೀಕೆಯವಪಿತ್ತೆಶೋಕೂವವಿಯಲಾತ್ತ್ವಜೆಯುತ್ತ್ರಮಾನದೊ
ಳಿವಿ ನಿಶಾನ್ತ್ರವನಲ್ಲವಿರನಾದಿನುತಕವಿಯೊಳಗೆ॥ ನಕಿಯದಂತಿಕಿತ್ತೆ
ವವಂಭಾಸ್ವರಿಯನುವವೇ ಶ್ರೀ ಶಿವಿನಾಂತನಹಾಪಾದಲಿನಾರಿದನು
ನಿಮ್ಮಗಳ್ಮಾಳೆನಿಜನುತೆಯಾ॥೪॥ ಅತಿ ವಿತನುವಿನಲತಿಮಹತ್ತ್ರಾದೇ
ವತಾಕಳಿಯರಲುಮಿಗೆವಹವೇ ವಿಯಂಬಾಹೆನರನಿಶ್ಚರುವಿಜನುಮ
ರತಿಕಿ॥ ಭ್ರಾವಜೆಳಗುತ್ತಿರಲುನಿಮ್ಮಗಳದೇವಸುಮತಿಯರಿಭಿತ್ತಿತರಿರ್ಧ
ವನೀಲತಿಹನರಿನುರಿಯಲಾಮವಕಲ್ಪುಲತೆಯಂತೆ॥೫॥ ಯೊಕೆ
ಭುಕ್ತಿಯುಬಿನ್ನಿಯಂತೆಯನೆ ಕವರಿಯಲಿಬೆಳಗುತಿದನ್ನಯುಲಾಸ
ದಾಳುಕಿನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನುತಮ್ಮಗಮಹಿಮೆಯಲಿ॥ ಅಕಿಯಂತರಲಿ
ತಿವಲಿದುವಿನಾಶಿಕಳುಶಿದಮಹಿಮಶಿಲ್ಲರುಬಿ ಸುಬೆರೆಂಬಿ
ಕಿಗಳಲಿನಂಜನಿನತಾರನಿದರು॥೬॥ ಸುಧ ಭುಕ್ತಿಯುಭರದ
ಮೂರರಿಯಮಾಡಿ ಯ್ಯಾನಾನವಿಜತರನಧಿಯಲಿ ಭ್ರಾಧರಾ 75

ಮೇಲ್ವಾಂಶನೆಂಬರಮಗಾಮನೋಹರಮಾ॥೬॥ಧರಿಸುತಿರ್ದಮಯೂ
ಗನಂಪ್ರಧಿನೋಂನಲ ಮುರಚೋಳಿ ಪ್ಪಿರುತಿರ್ದಾರನಾತನನೇತನವಿಶ್ವ
ವಂದಲಖಿಳ ಜಾನರಿಯೊ॥೭॥ಗೋಚರಿನಿದನುಪಮದ್ರಿಕ್ರಿಯನಾಬ
ಶನಿಜೆ ಶ್ರೀದುವುರಿವಳ ಮಾಚಿದೇವನುಗುಷ್ಟಿದನು ಶ್ರೀವ್ರತ್ತದದಾ
ಚಲ॥೮॥ಯೂಬತುದಕ್ಷಭುವನದೊಳು ನಚರಾಚರವಪಾವನಮ
ಗಲು ಸೂಚನೆಯ ಶ್ರೀವಲಿಂಗಪ್ರತಿಕ್ರಿಯ ಮಾಡುತಿರುತಿರ್ದಾ॥೯॥
ವಕ್ಕಿತಾನಿಯ ಛಾತ್ರಮತ್ರಮದಲ್ಲ್ರಮಧುರುದ್ರಶ್ರೈಯಶಿಲ್ಲ
ಕುಷ್ಟಾನಿದರುಷ್ಟುಧ ಶ್ರೀವೈಶೈರುದಾರದಲಿ। ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಬೆಳದು
ತಪುತ್ರಮಗುಳ್ಗಾಯಕವಿರಿದ್ರುಮೂತಳದಲ್ಲಿಬೆಳ ಪತ್ರಿದಲಾಸ್ಟ
ಪ್ರಾವ್ರಪ್ರಕ್ರಿಯಲಿ॥೧೦॥ದಾನಧರ್ಮಪರಾವಕಾರವಿಧಾನಗುರು
ಶ್ರೀವ್ರಪ್ರಕ್ರಿಯಕ್ರಿಯ। ಮಾನಶೀತಿಯಲಿಂಗಳಿಕ್ಷ್ವಪ್ರಾಗದಾ
ರಿಯಲಿ। ಮಾನನಿಧಿ ಗಳಿಸುಕ್ರಾತಿಗಳು ವುಹಿಮಾನವಿಯಲ
ಕುತಿ ವರ್ಶದನಾಸೇನಹೇಳುವೆವುಚರನಮಾದಂಬಿಕೆಯ
ರಿರವಾ॥೧೧॥ ಅಕೆವಾನುವತ್ರ್ಯಪತಾ ಶ್ರೀಶೈಶ್ವಮಾದರನಾಂ
ಕನಾದರಿಯೆ ಶಿವ ತ್ರಿಪ್ತತಾರ್ಗಳ್ಪಿವವಾರಖರದಲಿ॥
ಲಾಕದಾಳುಸುರುಶ್ರೀಷ್ವಲಿಂಗನಿರಾಕುಳ ತೆನುಸ್ಥಾನವಾದ್ಯೆ
ನೊವ್ರಕ್ಷತಿರುನ ಸುಮಾರಗಂಖವಿನಿದನು ಖಗರೀಯಿ॥೧೧॥
ಅಳನಮುಡುಕನುಮುನು ಕಿನನೂಕಗಳವಾದೇನೆಂದವರು
ಕೆಂಡುಂವುಳಿನಿವಿತರುಗಳಿರವಮರವಿನಲರಲುಶ್ರೀನೊ
ಲಿದೂರಿಳೊಳನಿಬಳಗುತಬಂದು ಮಾಗೆವುನೆಯೊಳ

ಗ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ ವನಿಷ್ಕರ ತಡೆ ಬೊಳ್ಳಿ ತ್ರಿದಶಾಲವಿನಿಂದಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ವತ್ಸಲಸೂಗ ॥೧೨॥ ಪರಮನಹನೀನೆಂದು ಸೇನೆಲಲಿ ಬರದನಂ
ತಿಶಲಿಷ್ಟಿಮೂರ್ತಿಯ ॥ ನಿರುತನಿಂನ್ನು ಶನಗಲ ನಾನಿಶನೆಂದುಸುರು
ವಾಣಿ ॥ ನಿರಹುವಂತಿಶ ದಿವ್ಯಲಿಂಗವ ಶಿರದ್ಭವಲಿ ಧರಿಸಿದ
ನು ಶರಣಾಗರ ತೆದಾಂಭವನರಮಹಾತ್ಮೆಗೆ ತನಿಗುರುವಾದಾ
॥೧೩॥ ನಂಬು ನಿಯತ ಶಿರುವಂತಶಾಸ್ತ್ರವ ನಿಂಬಿನ ಲೀಮಾ
ಶರೂಲಿ ಚಿನುತಲು ಬಿತ್ತಾ ॥ ಪಾದಿಂದು ಶಿವ ಂಬಲ ಪವಿತ್ರ
ಲ್ವಂಪೆ ॥ ತಂತ್ರಮಾಂಕ್ಷತ್ರಿಯನೆಮಿನ್ನಿ ॥ ಯಿಂಬ ರಿತು ಬನವಂ
ಣಾನಿಗ್ರೆಂದೆಂಬನಾವು ವನಿ ಮಹಾದಾನಾದೇವನಿಮಷದಲಿ
॥೧೪॥ ಮಗನು ನಿಶ್ಚಲತಾನಿಪ್ಪದಿಂದ ಬಿಶ ಬಿಗರು ತೊಂಡ್ಯರ
ಗದು ಮರವೆಯ ಪಾಹುತಗದೆ ಭಕ್ತರಿಶಿವಂ [illegible] ತು ॥ ಜನನಿ
ಜನಕರಿಗೆ ॥ ಬಿಗಿವ ತಿದುಕೆ ನಿಲ್ಲಕ್ಕರ ನಾ ॥ ಜಗವಲ್ಲಾಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷವೆನು ತವ ಶುಗಳು ಲಿಂಗ ವಿಭೂತಿ ನ ಹಿ [illegible]
ಸು ತನಸೊ ರಿವಬು ॥೧೫॥ ನೊರಿಲು ಪಾದೇ ತವನೆಂ
[illegible] ಭುಜವೆ ಹೂ ರಿಹೆ ನರನು ಬನವನೆಂದೆ ॥ ಶೂರಿಶ್ಯೊಪ್ಪಲು
ಯಂ ಪ್ರ ನಿ ಸ್ವಾನಿಪ್ಪತಿಗೆ ॥ ನಾರಿರಿಗೆಯು ಂಪಾರಿನಾತ
ಕ್ಕೆ ಗುಮತ್ರಿ ಪಾನ್ನ ಶಧರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾದರನಾ ಶಿವನ್ನು
ವಿಚ್ಛಿದನು ಹರುಷದಲಿ ॥೧೬॥ ಆದ ರಾತಿಗೆ ನಾವು
ಶರಣಾಗಳ್ ದಿಂಬೂದ ನವ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭ್ರವ ವಿನೋದದಾ

ತನೆ ಮರದ ಮೂತನುನೆನ ಶಿಕ್ಷೊಳ್ಳಂತೆ । ನೇ ಪ್ರಶಾಸ್ತ್ರಮ
ರಾಣಾಗಮವಾದಿಯೂ ಶಿವಕೆ ಮಣ್ಣಿಗಳು ವಿಧಿ ಶಿವಾಃ
ಮನೆಕೆಳ್ಳು ಬಿಡೆವರಾಳೆಂಗೆ ।೧೭। ಉವಿನಯನಲಕ್ಷಣ
ನುವುಂದಾ ವಿಮುಳ್ಳ ಮತಿಗಳ್ಳ ಮನತೋರಿಸು । ಉಪಮೆಯ
ನಂಗೂಳಿಸುವ ಪರಿಯುಲಿ ಬಿಡೆವರಾಳೆಂಗೆ । ಉವಿನಯ
ನವಾಯುಕ್ತ ವಿಸ್ತಾರ ದಿಕ್ಕೆ ಮೊಳೈರಿಯ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾವದಲ
ಪರಮತವ ಹಿಂಡು ಯಮನುತೋರಿದ ನಾಮಹಾಕ್ಷೆಸೂ ।।
।।೧೮।। ಯುಕ್ತ ಲವರೆ ಮತಿದರಾಗಳಿ । ಯುಕ್ತಪರವಾದಿ
ಗಳು ಬುನಿಯು ಕಿಮತ್ತೆ ಯುವರೊಳ್ಗೊಬ್ಬನ ತಿಬ್ಬ ವಿಸ್ತಬಿಷ
ಳ್ನನೂ । ಉತ್ತ್ರಮದ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಸ್ತುಪವೃತಿಯುಂದಿರು
ತಿದನೀರಾಷೆ ಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಯನುಪಾಲಿಸುತಿದನೋ
ಲವಿನಲಿ ।।೧೯।। ಜನವನಿರು ತಿರಲತ್ರ ಲತ್ರುಳು ಜನನಿಜ
ನಕರು ಬಿಳ್ಳುಕೊಂಡರು ವಿನಿಯದಲಿ ತಂಮಕ್ಕೆನಾಗಾಯಿ
ಗಳು ಸಹವಾಸಿ । ಅನುಕರಿ ಶಿವಕೆ ತಂದು ತಂಸ್ತಯಮನ
ವಲಿದು ಬಿಡೆ ವಂಣ ಹೊಕ್ಕೆನು ಜನಪಬಿಳ್ಳ ವಾಳು ತಿಹ
ಕಲ್ಯಾಣ ಮರರವಾ ।।೨೦।। ಆನಕೆಂದ್ರನ ಕಂಟು ಬ್ರಿ
ಶಾಸ್ತ್ರನ ಮಧ್ಯದೊಳಿದ್ದು ದಿರವದನು ನರಾಶಣಲಿ ಬಿ
ತಬಿ ದ್ವಿರಲದನು ತಿಳಿದೊದಿ । ಆನಕೆಂದ್ರಂಗ ಪರಮ
ತದಾನಿ ಧಾನವನು ತಾ ತೆಗೆನಿದನೆ ನಿನೆಂಬಿನು ಬಿನವಾ

ಖಸಹಿಸಲಾಪೊಂಸ್ತುತಿಯುಗ್ಯ॥೨೧॥ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನನು
ನಿಮ್ಮೊಳ್ಮೆತ್ತಕಾರಣಮುಕುಷನಸಂಭ್ರಮದಿಂ ನಗಲೊಪ್ಪ
ನಂದಮಹಾಪ್ರಧಾನಿಕೆಯಗಾ॥ಪ್ರಿಯದಿಂದವಿವಾಹವನು
ವಿಭಾತ [illegible] ವ್ರತವದಲ ಮಾಡಿದನಾತು ಬಿಬ್ಬರಾಯನಂ
ಯುಬನರಾಜಂಗೆ॥೨೨॥ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯುಳಾಂದು ದಿವಸದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಗನೆಗಳುಬನವನವಕ್ಷ ಮತ್ತೆ ನಗಪ್ರತಿಯದವನು
ಗಾಲುಕ್ಷಣಾದಾಗಿಗೆ।ತಕ್ಷಣ ರತ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ಕೆಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟದುಸ್ಥ
ನಲಕಾಣು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಬನವಿದ್ವೆ [illegible] ॥೨೩॥
ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಯದಲ ಕಿತ್ತಿ [illegible] ರದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು ಮಿ
ಯಕುಮಾರ [illegible] ವಸಂತಿನಕಲಕ್ಷ್ಮೀ [illegible] ರದನು॥ವೀರ
ತ್ರೈವಾಗದವಿವಿಧವಿಚಾರವ [illegible] ಗಮನೋತ್ಸವ
ರಮಾರಾಧವನಂ [illegible] ಬನವಂ ॥೨೪॥ವಾರಮಾ [illegible]
[illegible] ಬನವೀಕ್ಷ್ಯ [illegible] ಸುಮಾರನಾದನು ಧರುಣಿಯಿಂದು
ಳಗ್ರುತಿಮಗು [illegible] ಳಯನಾತಂಗೆ ಹರಡದ
ಲನಂಗಮಿಸನಿರುತನಾಮವನಿಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರುತಲ
ದನುಬನವದಂತಾ ಧಿಕ್ಕಾಲವನಲ॥೨೫॥ಪಾದಿಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನ [illegible] ನಂ ಮಾದವನು ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲ [illegible]
ನಿನತ್ತ [illegible] ಯನೀಶ [illegible] ಯನು॥೨೬॥ಮಧುನಿಗೆ
ತಾಮರದ [illegible] ದಿಗಳು ತತಿ [illegible] ತಂಸ್ತ ಮನೋದದಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದನಂ [illegible] ಬನವದಂ [illegible] ॥೨೭॥ [illegible]

ಉಪಾಲಲುಪರಿಯಪವಾದಗಳ್ಮೊರುತನಿರಂತರನೀ|ಕುತಿರ್ದನು
ನಿಷ್ಠೆಯುಂದಲಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ||ಚಿತ್ತದವರಿಗೆಬೆರ್ತದನು||ಕೈ
ಗೂಡಿನತಿದಾಸೋಹಿತನವನುಮಾಡುತ್ತಿರ್ದನುಬಸವದಂಡಾ|
ಧಿ(ಶ್ರಿಪತ್ರಿಯಲಿ||೨೫||ವರ್ಧಿಲುಪವರ್ದೆ|ಗನೀ|ಗಚ್ಛಿ
ಕಲಿನಾವಿಂನಾಶವೆನುತಲಿನಾರುತ್ತಿರಕೆಕ್ಕೆಯೊನಿಜಿಂತ್ರಾವ
ಣಯಿಮನವಾನಿ||ಸುರಧಿನಪತಿಬುಧವಾನಿಯೆನೆರದು
ಕಲನೆ ಪೆವರುಬಸವನಕರಮನಾರ್ಭಸಂಗಳಿತ್ತುಉಸಾಬ
ವನಮ್ಮಳಿಗೆ||೨೬||ಸೋಂಕನುಯಿಮತಿನಾಮಮನವೆ|ಕೈ|ಕಲು
ಮಷಗಳ ನಿವೇ|ಧಿನಿಜೆ|ಮಜೆ|ಕಿಂಬುದನಿರಂತ್ರರಲಿಂಗಜಂ
ಗಮಕೆ||ಹಾಕುನೊಕೆನಿದಣಿಯನೀ|ಕುವೆನೆ|ಶವನ್ನುವನಿಷ್ಠೆನಿಷ್ಠೆ
ಯುಲಾಕವನುಪರವನವಮಾಡಿದಬಸವದಂಡೇಶ||೨೭||ಬೆಗೆವ
ಡಿಮನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಂದುಗದ್ದುಗಿನಿಮಿತ್ತಕ್ತಿಯುಗದ
ತಿಂದುಬಿಲ್ಲಾಯಿದುಪಾನತಿಂದುಜಗಪಾಗಳಾನೆಗಳನಿರ್ಭ
ಜನೆಯಭಕ್ತಿಯುಪಾಗದುಗಣಾತಿಂಧಿಣಿಯಲದನುಜನ
ದೊಳ್ಳಾಕ್ಷಿಯೊನಿವರ್ಗಳಸ್ಥಾವನ್ನುಧಿಯಲಿ||೨೮||ಮತಿಯ
ಜ್ಞದಮರಪ್ಪಳನಾಕಿನಲುಳದಮರವಲ್ಲಯನುವಂತಿಕಿತಿ
ಳಯಲಿಂದಲ್ಲಮನಕಾರಣಬಸವನುದಯನಲುಾ||ಯ್ಯಳಿಯಾ
ಳಾಮಹಿಮನವದಾಂಬುಜಗಳರಜೆನ್ನೆವರೆ|ಣುನಂಗದಾಬ
ಉತಿನಲಿತ್ರಾಪ್ರಿತ್ತಾರಾದಶುನರರುತನತನಗೆ||೨೯||ಭ
ಕ್ತರಿಲ್ಲದರಾಜೆಬವಿಲ್ಲನೆಭಕ್ತರಿಲ್ಲದದೇವವಿಲ್ಲನೆಭಕ್ತರಿಲ್ಲ

ಸ್ಥಾವ್ಯಸ್ತಾಶವಂ ದಿಲ್ಲಾಪಂ ಬಿಸಲೂ। ಭುಕ್ತಿಮಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ನಿಸ್ಸಾವಿಸಿ
ಭುಕ್ತಿಯುಗನಾನಿದರ್ದಿಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಭುಕ್ತಿ ತ್ರಿಷ್ಟಿಯಿದಿನಲು ಬಿನವನ
ಘುಟದ ಮಹಿಮೆಯಲು ॥೨೨॥ ಅಂದು ಕಲ್ಯಾಣದ ಶ್ರಾಕ್ಷೈ ಕಳವಿರನಂ
ದನಿಲವಿನವ ಮಹಿಮೆಯುಂ ತ್ರಿಂ ತ್ರಿಂದು ಪೇಳ್ವ ಅರಂದು ದಾನಾನಂ
ದನುನೆರು ಪೆಸಾ ॥ ಇಂದು ಮತ್ತಾಳ್ವ ಯನೆ ಗುಣಾ ಮೂರ್ತಿಯು ತಂದು
ಉತ್ತಮರು ಧನುವರು ಮಿಗೆ ಬಂದು ತನಮೊದಲಾದ ನಾನಾ
ವರಿಯಲಾಲಿನುವರು ॥೨೩॥ ಮಿಕ್ಕ ತಾವಿನ ಶ್ರಾವನ ಭುಕ್ತಿರಲಿಜ್ಞ
ವನಿಳ್ವರು ಅಗಣಿತ ಉಕ್ಕ ತಿದು ಗಾಧರು ಗಿರಿ ಭುಕ್ತಿರನಾಭ್ಯ
ಯುಂ ಬಂತೆ। ನಿತ್ಯನಿರಿದ ರಾವಕಿಯಲಿ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕಂದದಲಿ
ಶ್ರಾವನನು ಪ್ರಿಕ್ಷನುವ ನದ್ವಿತ್ತರಿದ ಗುಕಾರಿ ದಾತ್ರಿಯ ॥೨೪॥
ಸ್ಥಿತಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದನು ಪ್ರಿಷ್ಟಿಗೆ ನಾತುಬಾಯುಗಳ್ವ ಬರುವ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಾಗ
ಳ್ತಾತುಕಾಂ ರಿಪಂತೆನಂ ವಯುಗುರುಗುಣೆ ಪ್ರಿರನಾ ॥ ಭವ್ಯತಕರು
ಗಾಪ್ರತವನಾ ಪ್ರಿ। ತಿಯಂದಲಿ ಕಾರುತಿದರ್ಶನ ಪ್ರಮೂರ್ತಳ್ವದಲ್ಲಿ
ವಸ್ತ್ರಕತ್ರಕಲ್ಲರು ಕೂಡಿತಮತಳಗೆ ॥೨೫॥ ಅಂತೆಗಣಿತ
ಸ್ತಂಪದನೂ ॥೪೪೭॥ ಕ್ಷೇಮಂಗಳ್ವ ಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನಮಃ। ನಿಶಿತನಾ। ಮುಂದಿಯ ಬರುವ ಬಬಾರಿ
ತನುಕರನೆ ದವ್ಯನನು ಯುಂನ್ನ ಸೆವಿಕೆನು ತಿನುವರಿ ಯುತಿಅಂಗ
ತ್ರಿ. ದೆ
ನಳ್ರಾ। ಯುಂನ್ನ ನ್ಯಕೆನು ತಿನುವಿತಿ ಯತಿತ್ರಿಂ ಗ್ರಾಗೃಹ್ರಾಯುಂ
ನನ್ನಾಕ್ಕೆಗಳ್ವರಾಬಲುವಳ್ವದು ಭುವನಿಷ್ಟ ಫಲವಳ್ವದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಯ
ನಿಭತಂನ್ನ ಮಲ್ಲಿ ಕಾಙನನಲ್ಲ ದ್ವಗಂ ಕರಗಾರ ದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ವಂಪೆಂ

ಷ್ಟುಹೂತ್ತಿಕುಲವಳ್ಳವಳ್ಳಮಾ॥೧೯॥ಯೆರಡಮುಳ್ಳಬಂತೆಪರಸಂ
ಕರಿಸಗರಾನಿ॰ಕಲಂ॰ಮಾಸಾಳ್ಳಯುಲಂ॰ಮೆಸಿ॰ಬಿಸಷ್ಟಿಮಾತರಿ
ಲಂ॰ಮೆಸಪ್ಪತ್ರಿಭಿ॰ಪ್ಪಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲದಗ॰ಡರಬಿರದಲ್ಲಿ
ಮುಳ್ಳುಂ॰ಮೆಂದುನಾನವ್ಯುಲಂಮೆಸವಾ॥೨॥ಕಾಯಕರನಿಸಾದಿ
ದಕೀನಯ್ಯ।ದೇಹಮಿರನಿಮಿಂ॰ಬಿದಕೀನಯ್ಯ।ಅಂ॰ತರಂ
ಗಶುದ್ಧವಾದಬಳ್ಳಿಕಕಾಯವೇನಾದಕೀನಯ್ಯ।ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜು
ನಗಿಲಾದಕಾರಣವೇನಾದಕೇನಿಮಗೇನೆಯ್ಯ॥೩॥ಯುಕೆಯ
ಂತೆಕರಕರನಿಮುಳ್ಳಂ॰ತೆಬಿಕಿಬಿರದುಕಸನಿನಲ್ಲಿಕಳ್ಳವಳ್ಳಿ
ಕ್ರಾನುಚರಗಾದಿ।ಅಂಗವಿಗೆಯುಕಿಬಿನಂ॰ತೆ।ಕಾಮನಾಳ್ಳಿನು
ಳ್ದುಬೆಂ॰ದಿಕ್ರಾಪತ್ರಿಗೆನಬಿಘುರನಾನಾರನುಕಾಣೆಅರ
ನಿಕಾಣದತನುವಬೆರನಿಹೂರದನುಬವಯುನಗೆಕರುಣಿ
ನಂಬಿಸ್ವಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾದಳ್ಳಿ॥ವಲ್ಲರ॥ತನಗೆಮನಸಾರಿ
ದರಿರಿನಿಕಬಿಪತಿಯುನಾಲ್ಲದಿವಿರಕ್ತಿಯುವನುವಿರಿದುವ
ಸವೇನಿನುತಿದಳ್ಳುನ್ನಕ್ಕಿಭೂರದಲಿ॥ವದನು॥ಪ್ರಂಗವೇ
ಬನುಕಾದವಿಷಯವನುಬಂಗಳ್ಳಿಗೆಮಾಗೆವೇನಿನಿವಿಷಯಂಗ
ಳಂ॰ದಲಿಗುರುಗುಹೇಶನವರದನಂಕಲವಾ॥ನಿನವಮ
ಕುರುಕುಕ್ಕೆಳ್ಳುವದನಗವನಿಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನಸಂಗತಿಯು
ನಂ॰ಬ್ರುವುದನಂ॰ಧಿಯುವದದವಿಕ್ತತಿಯಾ॥೧॥ಯುತ್ತ
ಲಾಪಹದೇವಿಮಾನೆಬೆಳ್ಳಯುತ್ತ್ರಲಾದಳ್ಳುಳವ್ವನದಕ್ಕಿ
ಯುನಾತ್ರ್ಯ್ರದಲಿಮಾವಿವಿಕ್ಕಿದಮಿನುನಿಯುಂರದ

೮॥ ಉತ್ತಮದಪ್ಪೆಲ್ಲಯಿಯ ಕಾಂತಿಯ ಮುತ್ತಗಳಗವಸದವಿಗ್ರಾ
ಸದತತ್ತ್ವರಾಶಿಯ ಲಿನವಿನರಿತ್ರೆಯ ಜಾತ್ರಾನಾದಲ್ಲ ॥೯॥ ತುಂಬಿ
ಲಿಂಗದನಿ ಪ್ಪಯೂತನ ನಿತಂಬವ ಮೊಲೆಯ ಮುಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಬೆಳೆದಲು
ತಂಭು ವಿನನಲ್ಕುಮ ಭತ್ತ ಭಿನ್ನನವೆಂಬಂತೆ ॥ ತಂತ್ರಿಸಾರಾಯ
ತ್ತಿಗಳಿಯಲ ತಂಬನೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತೊರುವೆನೆಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ
ಪ್ಪನವಹರಿದಲು ಮಹಾದೇವಿ ॥೩॥ ಯರುತನೊಂದಾನೊಂ
ದು ದಿನವಾಮರದರನೆ ಪ್ಪೆಯ್ಯುಲ್ಲಯಿಂದ್ಬೆ ತರುತಿರಲು ನೆಂ
ಬ್ಬುಮವ ಸೊತ್ತುವೆನೆನುತ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ॥ ತರುಗಳಿನಿಂದು ನಿರೀ
ಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ ಧರುಗಳಿ ವಿಶೇಷಗಳು ತಲಿ ಶಾಮ್ರಾತುರತೆಯಿಂ ಮಿ
ಗೆ ಕಂಕುಶಲ್ವಲ್ಲಿ ನಿದನು ನಿಮುಷದಲ್ಲಿ ॥೪॥ ಕಂಸ್ವಯವ
ಲ್ಲಾಶವಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ಲದು ಬಂಸ್ಥಿರಾಯನೆ ಹಿರಿದು ತಿಳ್ಲದಾ ॥ ಕಂ
ಸ್ವಯಂತ್ರಪ್ಪರವಮಗಳಿಂದರು ಹಿದರು ಜರಸಾ ॥ ತಂ
ಸ್ಥಮವದೊಳ್ಗಿಸಗಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಯನಿಂನ್ನು ಬರಿಸುವನೆಂಬ ಭರ
ವನಿ ॥ ನಂಸ್ಥಿರ ಲುಕೊಂಕಿಕರ ಮುನಿವತಿ ಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯು ॥
॥೫॥ ಯಲ್ಲದು ತರಳಾದ ತಲ್ಲ ಮನನಿಗೆ ಮಿಲ್ಲ ನಂಮಲವ ಕ್ಕೆ
ತಿಸ್ಸೆಲ ಜರಕ್ಕು ಪಿತಿಲ್ಲು ಹಾವೆನೆನುತ ಹೆಗಲತಿಯರನಷ್ಟೆದ
ರ ॥ ಬಲ್ಲಿ ಕಲವರೆಯ ವಂದು ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಳವನಮತಿಯೊಕ್ಕಲದ
ಕೆಸ್ತ್ರವ ಕುಲದಾಗೆ ಕೊರೆವೆಂದರಾವರ ನಿಜಕುಮಾರತಿಯು ॥
॥೬॥ ಅರಸನೆ ನಿದಿರೆ ನಿಲ್ಲು ಸಂಯಮಿನೇರಸದಿಂದಲಿ ಕೊತ್ತುವದೊ
ಳ್ಳಿ ತುವರನವಾದ ಹೆ ನಿಲ್ಲು ಮಾತುವದೆನ್ನು ಭೂಪತಿಯು ॥
ಮರಳು ವನಗಳು ಬ್ಯಾತಾ ನಿಂಮ್ಮಯ ತರುಗಳಿಯು ಕರುಪಿಸ್ತ

ಳು ನಾನಾಪರಿಯಲಿದ್ದೊಳ್ದುದಾಯ ವೆಂದರುಪಿದರುನಿ
ಮರ್ಗ್ಗನೋ ॥೬॥ ತಾಯ ಮಾರಿಯಿತ್ತ್ರೊಪ್ರಕೊಂಬ ವಿತಾಯವ
ಸುಸೂತ್ರ ವಿಮಲ ಸುಲದಲಿ ಕಾಯುದಾ ನಿಗೆ ಕೊಳು ಕೊಪಿ
ಯ ಕೆಳ್ವಳ್ಳಿ ನಿವೂ ರಿದರೆ ॥ ನಾಯ ಕದನ ರಕ್ತಗಳು ತಪ್ಪಲ
ರಾಯ ಮಾಡುವ ದೇನು ಸಂಪ್ಯ ಸುಖ ಆಯ ತಲೆ ನಾಕೆಸು ತನಿರ್ಮ
ಳವರ ಕಂ ಸಂ ತೆಂದಾ ॥೮॥ ಆ ಕಾಯ ನೆನೆ ಕಿಕ್ಕೆಳುವ ದುಬ್ಬಿ
ಕಾಕೆ ಸಂಗಾಹ ಮಾಗಳಿ ಯ ದರಿಂ ದಾಕೆಯ ನೆನೆ ಕಿತ್ತೊ ತೊರಂ
ಬರಿಸುವ ದುಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಆಕೆ ತಾನಹುದೆಂದಳಾದರೆಯು
ಕೆಯೆನೆ ನಾನಾಗಲಿತ್ತ್ರ ವರ್ಶಕೆ ಬಹುಮಾತೆನು ತನಿಮಗ್ಗನು
ರಿದನ ಬಲಿಯರಾ ॥೯॥ ಅನುಮತಿ ನಿನಾರಿಯರುಬ್ಬಳಕಾ
ವನುತೆಯನು ಕೇಳ್ದ ದರಿ ವಂನ್ನಳು ನಿನಿದಳೊಂದನು ವಹನ
ವನು ತಾನೇ ಪವೇಶದಲಿ ॥ ಇನಪನಳು ಪಿಗೆಹರುವ ಮಾಡು
ವೆ ಲೆನುತ ಲಾಮಹಾದೇವಿ ಜ್ಞಾನ ವಿನಿಯದಲಿ ನಸುನಗು
ತಲಾಳ್ವಮಿನಿದಳೊಳ್ಗೊಳ್ಗೆ ॥೧೦॥ ಪರಿಮಾಳವನಾಕ್ಕೆ
ದರುಕಾಮ ನೇಕೆಕೊ ಲಿಲಿಗಾರು ನೋಗನಿ ನಿಷ್ಟಾವಶಲಿ ನಿದ
ರಂಭೆಗಾರತಿ ಯತಲ ಕೆಲಿ ನಿದರಹಾಗಪರಿಸೆ ಸುವ ದರಿ
ದಾಗುಣಾಂಗಳನೆರವ ತಂದಳಿ ಮನ ದರಿಂ ತ್ರಿಪಾರಿಯ ಲಾಮ
ಹಾದೇವಿ ವಾಸಿನ ದಳೊಂದನು ವಾ ॥೧೧॥ ನಾನೆಬೀಕಾ
ನಿದನೆಲೆವನಾನೇನ ಹೇಳ್ದ ದಮಾತಲೆನು ತಾ ಮಾನಿನಿಯ
ರಾಳನು ತಿದುಮ ಘಾಟ್ವಾಪವ ಶ್ಚನದಲಿ ॥ ಆನೆಂ
ದ್ದನೆಬರುದುಯ ಸ್ವಮನಾನುರಾಗರ ನೆಲಿಸಿ ವಂತ್ರಿಸಿ

ತಾನೆಪಥವನು ಮಾರಬಿಟ್ಟೆಂದಳುಮಹಾದೇವಿ॥೧೭॥ ತಾಯಿ
ನ ತೆರಯನು ಕಲದನು ಹೊನಿವಿಗ್ರ ಹಿನಿಯ ಕರು ಹಿದರೆಕ್ಕೆ ಮಹಾಪಾ
ಮಾನದಲರಸು ಬಂದನು ನಿವಗಳಿನವನಿಗೆ॥ ಕಾಣಿಸಿದಲಾ
ಗದಂತೆ ಶಿಷ್ಟಾಂಕಿಯಾಗುತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡದ್ದಿಲಾಣಿ ಶಿಕ್ಷೆ ತಮಾ
ನಿನಿಯ ಕಾಣುತ ವುಕಿ ಪತಿಗೆ॥೧೪॥ ಲಲನೆ ಕೇಳ್ ವಿನ್ನ ಬಯ
ಕೆಯನಲ ಸುಕನು ಮಾದಲಲ್ಲ ಬಳ್ಕ ಸಾಲಲಿ ಕೊಂಬೆನು ನಿಂ
ನ್ನನಿಂತ್ರಲದೆ ಮರು ಕ್ರಿಯಲಾ॥ ನೆಲನಾರೆಯನಾನೆಂಬ ಗರ್ವ
ದ ಬಲು ಹುಸಿಲು ಹನುವು ಕೆದರೆಕ್ಕೆಳಗೆಯೆನ್ನ ಯನತ್ರೆ
ಭಾಷೆಯನೆಂದನವನೀಶಾ॥೧೫॥ ಹಾತ್ರಿಯನು ಕಿವನಪ್ಪಿವ
ಹೆಂಡಿಯು ದಶಿ ಸಿಸಲವನ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಸುಗೆಯನು ಬಿ
ಟ್ಟವನ ಮಿತ್ರಂಗೆರ ತುಬನಿವವನಾ॥ ಹಿಸು ಗಿಗನತ್ರವ ಗಾ
ನತ್ರ ಧಾರೆಮವಿಸುವನ ದುರ್ಗತಿಗಳ್ಗಾಗಲಿ ಸತ್ರಿಮುಖಿ ಯತಾ
ಮರಳೆ ನಿನಗಳು ಮಿದರೆಕ್ಕೆಳೆಂದಾ॥೧೬॥ ನಿಂದಕನನಿಪ್ಪಾನವ
ಬುಳ್ಳ ಬಂದಿಕಾರನ ಬಾಹಿರನ ಸಾಹಿಂದಕನವತಿ ವಾಬಿಕನ ವಿಪ್ಪ
ನಪ್ಪಾತಕನ॥ ಬಂಧು ಬೇದನ ಬುಳಕ್ತ ಕ್ಷಿತಿನಿಂದ ತಾಹರನ
ನರಕದೊಳಿಂದುವಿಸು ಪಾಮರಳೆ ನಿನಗಳು ಮಿದರೆಕ್ಕೆಳೆಂದಾ॥೧೮॥
ತನ್ನ ಕಾರೆಯವಾಗಬಿಟ್ಟೆಂದಂ ನಾಗರಕ್ಕೆ ಕಿಸುವನಾಂತರ ತನ್ನನ
ತ್ರಿಯನು ಬಾಧಿಸುವವರನ ತಿಗಿಪ್ಪದಿಸುವಾ॥ ಕುಂನ್ನದ್ಯಗತಿ
ಯ ಪಾದು ತನನೀನ್ನಿಯನು ತಪ್ಪಿದರೆಕ್ಕಳಿತಿ॥ ಕಲನೆ ನಂಕಯ
ಬ್ಯರಯಂವೇಳ್ದಿದನವನೀಶಾ॥೧೭॥ ಕಿಸಿಸಿಬೊಳ್ಳಿಯರಿ
ತಿನವನಿಕಿ॥ ತೆನು ತನಿಷ್ಟೆ ತನು ತಲನು ರಿದಳುವನು ತೆರೆದು
ಕೆಯೆನ ಹೇಳಿದ ಮಾರದಾಕ್ಷೆಣ್ಗಾಕೆ॥ ಜನಪನಿನ್ನನು ಬಿಡುವೆನಾ

ಶೋಭಿಸುಯತಾಧ ಪಾದಿಂದು ಧಾವವನುವನುತೆನುತಿಯುಯಾ
ಭೂಪನಾಮಹಾದೇವಿನಿಂತ್ರಿಂದಾ॥೧೮೮॥ ಗನೊಂದುವರೆನೀನೇ
ನಾಕೆಳತಿವಾರದಾಕ್ಷಿಣಾನೀಸುನುಖದಿಂದಾದುತಿಪ್ಪುದು
ನಿಂನ್ನಭು ಧಾಗೆಬಂದವಲಿಯಿಂದಾ॥೮೯॥ ವಾರತಮೂತಿಂನ್ನ್ಯುಕೆ
ಕರುಣಾವಮೂರೆನಿಂನ್ನತ್ರ ವಾಸನಿಲ್ಷೆಯುಭ್ರಾರತಿಂರಿಶನಗೆಂ
ದಸಾಮಾನಿನಿಗೆವ ಹಿಪಾಲಾ॥೧೯೦॥ ಅಂದರಗಲಿಕಾನ
ನರಿಯುನೆ ಮಾಧಿನೀಪ್ರತಿಪಾರುಷ ದಿಂದಲಿಹೋದನಾಗ
ಳಿ ಶೌಕ್ಷನರವನೆಯುನುನುಮಾನದಲಿ॥ ಅಂದಾ ನಿತ್ರಿಂಗ
ರವಮಾರಿವಿನೋದದಲಿ ದಂರಿಗೆಯುನೆಯು ದಿನುತೆಯುದಿದ
ರುಹೆನ್ನರತೆಯುರುಮಹಾದೇವಿ ನಾಪಾಕನ್ಯಾ॥೧೯೧॥ ಅರಮನೆಗೆ
ಯುಹೊಕ್ಕಳು ವಿಳಾಸದಾ ಅರುತಿರಲು ಮಹಾದೇವಿಯುನುಕಂಠ
ನಿಮೇಕಾಂತ್ರದಲಿ ತುರುಕಿದರಾಕೆವಿನಯದಲಿ॥ ಅರಸನಾಯ
ರಿನುಮತ್ರ್ಪುಯವನುತ್ರು ನಿಬಳಕಂಡ ಯುನು ಯುನಲಾತರು
ಣಾಸವನೀಪಾಲನು ರಿದನುವಿನಯು ಪಾರಸಾನಿ॥೧೯೨॥ ಯಿನ
ವಾರಲುಂಬ ಸುಕೆಳಿತಿಮಾನಿನಿಯುಯುವಲಾಕೆಸು ರಿದಳುನೀ
ಮನತ್ರಿಪವಖ್ಯತನಾದಕೆಸಾರುವೆನು ನಿಂವಾ॥ ನ್ರೋನುಭವಿ
ಯಾನಿದರ ಕೊಲ್ಲಿನುನಾನುಹೇಳುವ ದಿನಿತೆನಲು॥ ನು ಮಾಪ್ರಗೊ
ನಿದು ಮಾನವಾಯುತುವತ್ತ್ರಿಮಹಿಪತಿ ನಿ॥೧೯೩॥ ಗೂಸಿದಿ
ತ್ರಿನಕರಂಗಳು ಮೂಗಳಿಗೆಮಾತುಗಳುರಂಬಕಯೂನಿಗನು
ಭವಕೋಪಿಗುವತಮೆನಾಯಿಗೆನಾರಂಗಾ॥ ಮೂಗಹೀನನೇ
ಮುಖರಉರಿನಿಕೆ ಅರೂಗ ಬಲ್ಲದಿಮುತ್ತ್ರಿನೆಳನದಾನಿಗಳು

ಘುಧಿಯೊಳುಬೆಯೊದಂತ್ರಾಯಿತವನಿವಗೆ॥೨೩॥ ಬನವಂಗೆತ್ತಾವಭ
ಕ್ತಿಯನುಮಾತುವನಮಯೆವಳವೆತ್ತದಿನಲುನ್ರಾವತಿಗೆರವಣನೆನ
ಅದಳುನವಾಗೆನಿಂಮಯನಂಗವಳವತದು॥ ನವಗೆನಾವಿಂಸ್ನುತ್ರ
ಕಯಾಗಳಿನಮಗೆಬಂಧನಬಿಟ್ಟದಿನುತಾ। ಕ್ರಮದಬುಪ್ಪೊತ್ತನೆಯ
ನಕೋರದುಗೆಯನಿತ್ತ್ರಳರನಂಗೆ॥೨೪॥ ಅತ್ತನೆರಿಸೋರುತಿವಳಗೆ
ಭೂತನಾಂಕತೊಮೆಗಾಬಿತ್ರದಧಾತುದ್ದಾಹೆಚ್ಚಿತೊಸಬುದಲುಂ
ಕುಪ್ಪಿರಲುಹಾಳದರಿ॥ ಯೊತಕಿವಳುವಿರಕ್ತ ಯುನೆವಿವರೀತದ
ಲತಲತೆಗೆದರಿಬುತ್ರಲೀಕಯಾಗ ಅದಳುತ್ರಾವಯಿನುತರನೆಬಿರಗ
ದಾ॥೨೫॥ ಮಿಕನಲಳಯುತುವನಾದಬಯುರಭಿಲಾಶೆಬ್ರಾಂತು
ಕಾಮದಾತುರ। ಯಾನಾಕಿಯರವರಿಯುತಳುವು ವಿವೇಕವತ್ತ
ನ್ನಿರಲು॥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಭುಕವಿ ವಿತ್ತವುತ್ತಿಮುಪಿ ಕ್ರವಾದಕಿಗೆಗಲೆನ
ಅನಿರ-ಕಿಯುಂದಲಿಹೋಗಬಿಟ್ಟನು। ಬಳಕಬಾಲಕಿಯ॥೨೬॥
ಹಿರಿದಲಿಂಗದವರವಿಪ್ರಾತಿಯ ಹಿರಿಯಹದಂಗದಪ್ಪಿಗೆಮೊ
ಕಿದಬಿರು ವುತಿಯಹೊದಕೆಯವಿಳಾನತಿರಾಸುಬಂಧ್ರವ
ನಾ॥ ವಿತದುನೆಟ್ಟನೆವಾಗುವದಂದ ದಿವಾರವಿಯುಲಿನಿಂದಿ
ದಳೆಯನೇರತುಪಾರಕ್ತಿಯುವೇಕ ಕಾಣಾರಿನಿತಿಂದುವದನೆ
ಯುಲಿ॥೨೭॥ ತಂದಿನಾಯಿಗಳುಕಿಂಬಿವಿಪ್ರರು। ಬಂಧುಬಳಗ
ಯುಕ್ತಿ। ಜನಂಗಳುಬಂದುನಲಿತೆಯುಕ್ಕಯುಕ್ಕಯ ಯೊಕಿಮರುಳಾ
ದೆ॥ ಯಂದೆನಲುತ್ತಿರಗಳಿನಿದರನು। ವಿಂದುಮಾಡಲಾಗಂ
ನ್ನಹಂಬಲ। ನಿಂದುಕಳದುನೀನೇನುತಮಹದೇವಿ ಖಾವಿದಳು॥
॥೨೮॥ ಅಯನಲೆನವಾಗೆನುತ ಅಂಸ್ಥಯುವಾನ್ನಿಯಿಂದ ಪಾರತ್ತಿಬಂ

ಮೂದು ವಿಗಾಕಲ್ಯಯೊದೆ ಕಂಸ್ವೇತನದಲ್ಲಿ ವನವುವತೆ॥ ಲೋಕ
ನಿಖಿಷ್ಠಲ ಕೊಟಿಗೆನುತಲಿ ವಾ ನಶಿಸಿದರುಬಯ್ಕಲ ತಿನುಬವಾ
ಗೆದಲಿ ಮಹಾದೇವಿ ವಿನತದಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವದಲಿ ಬಿಗಿ ಕಾಯುವ
ಯಿದ್ದಿ ವನಮೂಡುವ ದಾಯದನುಭವ ಪ್ರಾಣವಷಾನಗುರು
ಕಾಯುನೆಂಬಿನಗಹಸ್ರಿವ ಪ್ರವಸೆಂದು ಸನಲು ತಲಿ ಕ್ರಾಯ
ತ್ರಿಕೆಂಯಲ ನಗರ ವಿಪಿನನಿ ಕಾಯದಲಿ ನೆರತೋರ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪಾ
ಯದಲಿ ನಾಯ್ ದಾರತು ತಿದರ್ಗಯವುತ್ತ್ರಿ ಮಹಾದೇವಿ॥೨೦॥ ಯ
ಲ್ಲಿ ನಿಖಿಲವೆಲ್ಲ ದುಖಿಗಳವೆಲ್ಲ ನಿಕುಮಾತುವೆಲ್ಲ ತರುಲತೆಯಲ್ಲ
ಗಂಧ್ವರವೆಲ್ಲ ಮಾಗೊಳ್ಳನೆಲ್ಲ ಲತೆವುಳ್ಳನಾ॥ ಯಿಲ್ಲಯತೆಯಲಿ
ಹಾರುತಾರುತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅರನುತಿದರ್ಗಯ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು
ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನಾ ಮಹಾದೇವಿ॥೨೧॥ ಅಂತ್ಯಗತಿಗಂಸ್ಥೋ
ವದಾನು॥ ೪೭ ಶಿಕ್ಷೆಂಪು ಗಳ್ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
॥ ಶಿಭಿತನಾ॥ ಕಾಗಾದುದನರಸುವರಲ್ಲ ಜೆರಂತದುದನರಸಾವ
ರೆಷ್ಟನಶ್ಬೈಷ್ಟನವಾದವನು ತಾನೆ ಗುರುವಾದಾ॥ ತಾನೆ ಲಿಂಗ
ವಾದಾ ತಾನೆ ಜಂಗಮವಾದಾ ತಾನೆ ಮಂತ್ರವಾದಾ ತಾನೆ ಶ್ರೀ
ಪಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವಾದಾ॥ ಯಿಂತೀವೆಲ್ಲವನೊಳ್ಕೊಂಡು ಯಿಂ
ನಕರಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮೆ ಬಂದೇ ನಿಜಗುಹೇಶ್ವರಾ॥೧॥ ಅಣಾವ
ಲವಾಯಗಮಲ ಕಾಮಿಕಾಮಲವೆಂಬಾ ಮಲತ್ರಯಂಗಳ್ಗಂಕ
ಳ್ದುಳ್ದು ನಿಜಗ್ರಾವಾದನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಯುಖಿಲವದಿಬ್ರಹ್ಮಂತಸಾ
ತ್ತ್ವರವ ವಿವರಿಸಿಕಳ್ದು ನಿಜಂಕರನಾದಾಗರು ಯಿಾಪ್ರಾಯ

ಭಾವದೊಳ್ಗೆ ಆಟದು ಮುಂದು ಆಟದು ಹಿಂದೆಂದರಿಯಬಾರ
ದಿಕರ್ಣ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯವ ಮಾಡಿದ ಶಿವನ ಸ್ತ್ರಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂತೆಲ್ಲನ ಸ್ತ್ರಲದ
ಲ್ಲತಕಗೆ ಕ್ರಿಯಿತಿ ತಿದತಿ ಕರನ್ತ್ರಲದಲಂಗೈನೆ ಶತ್ರುಗಳು ಸ್ಥಲದನ
ಲಯವಶ ತ್ರಲದಲರನಿದಕೆ ಶ್ರಾವಚರ ಗಾಂಭತ್ರಕಾಣಾಗಿನೆಕ್ಷ
ಶಾ॥೮॥ ಪಲ್ಲವಾ॥ ಚರನಿತಂನ್ನಳಗನು ಮಿಷೆ ನಾಪತಿಯನಲ್ಲವು
ಸ್ವಾಂದುವೆ ಸವಧರಿನಿನು ಳದನುಲಯಿಯಿಂದ ಬ್ರಗಸ್ತಿವಾಧನದ
ಲಿಗಿಪಾದಾ॥ ಕಾಳು ವಿಷಯದ ವಿಧಿಯದಾಳಿ॥ ಧಾಳಯಲಿ ಹತವ
ನಿಕರ್ಣ ಕಾಯ್ಸುಲ ಬಾಯಲಿ ಬಳಲಾಲ್ಲನೆ ನಿಪ್ಪನುಕೃತಿಗಳಾಗೆ
ಳು ಉದುಕಿ ಮಿಗೊಪ್ಪ್ರ ಸ್ಕ್ರಯು॥ ಕಾಲಕಿಲನು ನಂತಿದು ತೋರಿನಿ
ಪಾಲಿನೊವ ಪರಬಾಂವ ಮನಲ್ಲ ವಸ್ತು ಳದ ಕುಲಭ್ರತಿಯಾ॥೧॥
ಲಿಂಗನಿಜವನು ಬಯನಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಗಾಂಗಳಾಕು ತಿರಲ್ಲ ವಸ್ತ್ರಯು॥
ಲಿಂಗನಂತದನರದು ತನ್ನ ಕರಮೋಕ್ಷ ಕಾಂತಿಯಲಿ॥ ಹಿಂಗಿಸುವನೆ
ಲ್ಲರಮನೊಮಯುರ ದಂಗದೊಳಗೊರನಿ ತಿದತಮದತ॥ ರಂಗಗಳ
ಕೆಂದೆನು ತಶರರಗ ಕಾಯದಲಿನು ಳದಾ॥೨॥ ಗಾನು ಳದನುಬದ
ಲಿತಂನ್ನಲಿ ತಿಯು ಚಳನಚೆ ಕೆಂದೊಂದು ವೇಪುದ ಕೊಳಹಿನಲಿ
ಬರುತಿರಲಿ ಕಷ್ಟಿದರಿನಲಿ ಬಳುವಾನಿಗತಳ ತಕೆಂದಾವರಿಯ
ನೆಯ ದಿಲು॥ ಗೊಳನನಾನಾವರಿಯ ಮೊನಿರುಗಳಲ ತಾಮಂಚ
ವಡತೊಬವ ಕಂತನಲ್ಲ ಮನಾ॥೩॥ ಆವನಪಾಲಿನು ಕರಪೊಬ್ಬ
ನು ಪಾವನೀಕೃತಿ ಚಿತ್ರ ನಿಕ್ಷ್ರಿ ಶ್ರಾವಭವಿತನು ಗೊಷ್ಟದೀವನುತ್ತ
ಮಪಾಮಿತ್ರಿಯಾ॥ ತೀವಯಾಗಳು ತಿದರಾಪ್ರಸ್ಥಾವದಲಿಕಂದ

ಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರಾನಾತನನಮೊವಕೆಹೊನಿನಿಂದಿದಾ॥ಮಿತ್ತುಂಬವೆ
ನಾಯವನಮಾಡುವಕೆತ್ತಳದಹೊರಪಿಯಕಾಣುತಲಿಕ್ಕುವಿದಲ್ಲನೊ
ರಿಕರುಣಾರನಾದಸತ್ತ್ರದಲಿ॥೧॥ನಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾಳಾರವೀಪ್ರಾಶಿಕಸ್ಥಲತೆ
ಗೊಂಡಲಾಣಿಗಳಿವನುಲಿಕ್ಕಿನದೆಯರಪೆನುತಲಲ್ಲಮತಂನೆಬ್ಬಿಂತೆಂದಾ॥
॥ಶ್ರೀ॥ಪ್ರಸಾದದಿಂನಿತ್ತನನುಪಾಯದಸ್ತಿಪ್ರದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸ್ಯುಕ್ತಿ
ಯಪಾದಿಯನೆಗತ್ತ್ರನುವನಾನಿಲಿಂಗಮಾಗನಾಮಾ॥ನಾಧಿನವನಾ
ದಕನಬಾಲುನಂಪಾದಿನವನಿತ್ತನಲಿದೊಂದುವಿನೋದವನುವಾ
ಡುವೆನೆನುತಲ್ಲಮನುಬಗೆಗೊಂಡಾ॥೨॥ಬಳಕಲುತೊಪಿಗಳಬುಧಿಗೆ
ಚಿಳವತಿಸುವೆನೆನುತಮಿಗೆಕಂಗಳಿಗೆಕಪ್ಪಿದಿರಾಗುತಲಿಶರಣಾರ್ಥ
ಯಂದೆನುತಾ॥ನಲಿದುಕೆಳುತಮೂರಿತೆರಗೆಂದೊಲಿದುನಿರಾರಿ
ನುತವಿನಯಂಗಳಲಿತದ್ದನಪಾಲಕೆಳದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾ॥೩॥
ಭೂವಿನಲುತ್ತಿವಬುತ್ತಿಶೆಂಬವರಾವತಾವಿನಲಿಪ್ರವರಕ್ಷೆಪಾವ
ಲಾಕನಭುಕ್ತಿಭಿಕ್ಷಾದೇಹಿಗಳುನಾಉ॥ಶ್ರೀಉದರಾಳರಾದಲ್ಲವ
ಲ್ಲಮದೇವನೆಂಬುದುನಮಗೆನತಿನಿಭಾವಿಸಿದನೆನರಾನಿಹುದು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿಕೆಳಿಂದಾ॥೪॥ತಿಳಿದುನಾನಾಪರಿಗಳಿಂದಲಿಪೊಳ್ಳೆ
ದರ್ಭವಲಿಂಗಳಿಂಗರುಗಳಿಗೆಮಾಡುತಲಾಕ್ಷುಮಿಕ್ಷ್ಯದನುಂಡು
ನುಬಿಯಾನಿ॥ಯಳಯಾಳದುಪ್ರಭುಪ್ರಭುಬರುದಿನಗೆತೊಳಲಿಯಾ
ನಲದಿನಕಾರಣಾ॥ಯಲಿಮರುಳಿಕೆಳಿಂದನಾಗೊಗ್ಗಿಯನಲ್ಲಮ
ಗೀ॥೫॥ನಿಂಷ್ಟಕೆನಕೆಸಖ್ಯಯಿಂದೆನಿಸಂಮಪೆನರೆಗೆಪ್ಪಿಯ್ಯ
ನುಕೆಳಿಂಮಮತವಿದುಳುಳಕಿಕರುನಾರಿಯದೇವನಾ॥ನಿಂಮ

ಮನಸಿನಬುದ್ಧಿಯೊಳಾದುದನಂ ಮನೆರಾಜ್ಯರೆನಗೆ ಎವರಿನಾನೆಂ ಮಿತ್ರರಾದುದೋ
ಳಿಂದನಾ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯ ನಲ್ಲಮನೆ॥೧೦॥ ಅರಿವಚಿವನೊ ಅರಿವನು ಮಾಡಲುಷ್ಟಿಂ
ವವಿದೆಗಳು ತಪ್ಪುವದಾಲಿಡೆ ನೊಲಿವನಿನೊಲುನಿಲುವದಿ ನೊಲುಹಿಂನ
ವದಿ। ಧಾರತೆಯೊಳರಿತನರ ತಪ್ಪುದು ಭ್ರಾಂತಿನಾಶಕದು ಭ್ರಾಂತಿಗಳಂಗವಿ।
ದಾಲುದಲ್ಲಮನುತವನೆತಿ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯಶ್ವರ ಳಿಂದಾ॥೧೧॥ ಯಿಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿಯಾ
ಮಾಡುವಲಿಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವನು ಹೊಕ್ಕರೆ ಬಿಲ್ಲಯಲ್ಲು ಬಿರನೊಲು
ನೊಲುಗಳಿಂಬನಂತರ ಲಾ। ಬಲ್ಲವರಕೆಳಿ ಮನಂಬುನೊಯ ಲ್ಲದರ
ತಿಮರುಳಿಕೆಳಿನ ವಲ್ಲಮನ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯಬಾಧಿಸುತಿದರನೇ ಮತ್ತವಾ॥
॥೧೨॥ ಅವಧರಿಸಿಕೆಳಿಂ ಮಾಬುದ್ಧಿಯೊಳಾಹವಣಾನಾದರೆ ಶಿವವನು ಮಾತ್ರ
ವನು ನೊಲು ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಲಿ ಕೈಲಾಸ ಮಾರದೊಳಗೆ ಗುರುವನಬನಾಳ
ನಿರದರ ಕೆಯೊ ನಂಬವಿನಾವಗೂರ ತುನೊಲು ನೊಲುಗಳವನುಕಳಿವ
ರ ರಾಗೆ ನಿತ್ಯ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯಶ್ವರಳಿಂದಾ॥೧೩॥ ವರಿಸಿನೆಲು ಗುರುಲಿಂ
ಗಜಂಗಮವು ದಿಶವದಾರತೆಯೆಂಬುದೇ ಲೂ ಪ್ಪತಾರಗೆಗರುಮಿ
ನಲದರ ವರಿಯಂತ್ರೆ ಮಗದೇವಾ। ಅರಿದಲಾಯೆಂದೆನುತನ್ನ
ವದಿಂದೊರಿದಾರಾ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯಾ। ನಿಂತ್ರೇ ವರಿಯಲಲ್ಲಮಲಿಂಗ
ನೊಲದಂನೆಸವದಿತ್ರದಲಿ॥೧೪॥ ನೊಂದವನಿಕೊಳಿತಪ್ಪದಾ
ದರೆನಂದರೆಯು ಮಿಗೆಗಾರಿವಿರಂಬಿಗಳಿಂದಬಲ್ಲದಾರಾರು ಧಿಯ
ವವರಾದರೆಯುತು ದಿಗೆ॥ ಬಂಧನ ಪ್ರತಿ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮವನೊಂದು
ಗೂಡಿದರಿಂದರವರಿಗೆನಂದನಿ ಐನುಭವಿಲ್ಲಾಪ್ತ ಗೊಹ್ನೈಯ್ಯಶ್ವರಳಿಂ
ದಾ॥೧೫॥ ನೊರದಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮನೇ ವೆರಾಮನಿಪ್ಪರೆಗಾನು

ವಿನಚಿಂತನೆದಲತ್ತಗತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಾಗಾತಿಕೆ||ಯಾವಿಧಿಯತೇನೆಂಬುನೆ
ಶಿವಭೂಷಿತದಂಗದಲಿರಿ ಯಾದಂನ್ನಶೆನಾಬದಾದತಿ ಮಾಗಾದೈಗೊಕ್ವೆ
ಯಕಳಿಂದಾ||೧೭೮||ಯಲ್ಲವನುಕೆಗುತ್ರಲಾತನು ಪೊಲ್ಲವಾಯ ತುಭ
ಕ್ತ್ರಯಿಂಬುದುಕಲ್ಲಕಕಲಿಯಮಲುವವಳಿಯಂತ್ರಲಾಮಹದೇ
ವಾ||ಅಲ್ಲಮನನಾವರಿಯವೈನೀ ಬಲ್ಲೆನಿಂನ್ನಯಮನದಹರಿವನು
ನೆಲ್ಲದುಗೆ ದಕ್ಕೆರಿಕೆಂದನಾಗೊಕ್ವೆಯನೊಲವಿನಲಿ||೧೭೯||ಮತ್ತೆಲ
ಲ್ಲಮನಾದಕೊಂದುನಿಮಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಿ ನೆಪತ್ರಿನವೆ
ನೀತಂಗೆಪಾದಿಯನಮತಲತಿತ್ರಪಿಯಾ||ಚಿತ್ರದಲಿಗೊಕ್ವೆಯನಾ
ಗುವಾಶಿತ್ರಪೆಂಪಿಯಕೆಗೆತೋರಿದಾ ಉತ್ತಮದಪೆಂಗಳನೆವಂದ
ನುನಿಮುಖಮಾತ್ರದಲಿ||೧೮೦||ಯನಿದೇನೆಂದಿಬ್ಬರಿಲಿದನು ಮಾ
ನದಿಂದಗುಗಲುನಮಾಧಿನಿಷ್ಠನದಾ ಚೇಗುಲವವಂದಾಗಪಾತ್ರ
ಪಕುಷದಲಿ||ಮತಾನದಲನಿಚ್ಚಿತಗುಹೇಶದವಧಾನದನುಮಿ
ಪಾದಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯನದಂಗವಕಂಡರಾಗೊಕ್ವೆಯು ನಲ್ಲಮ
ನಾ||೧೮೧||ಅಂತರಂಗವಹೊಕ್ಕನೆಕಿನಿತ್ಯಿಂತ ನಿಲವನುನೋಡು
ವನುಭುವಿಯಂತೆಗುಪ್ತಚೋಗಿಂವನ್ನಲಿಂಗಾಪ್ಯಾಗಿತನುಮ
ಯದಾ||ಪಂತ್ರನಿಪಿ ನಿಪೆಯಾದಲಿಂಗದಾಚಿಂತ್ರೆಯಲಿವ
ರವಸ್ಮವೈಪ್ಯಮಹಂತನನುಗೊಕ್ವೆಯನಲ್ಲಮನಹಿತನೆರೆ
ಕಂಡಾ||೧೮೨||ಮಾಕಬಲ್ಲಕೆಭಕ್ತಿಯಂಗವಾನೊ ರಿಕ್ವೆನಂವ್ವೆ
ಯ್ಯನಿಶವಿನಗಾ ತಿಯನುಗಂಭೀರಭಕ್ತಿಯಗರುವಮೊ
ತಿಯನಾ||ಶಾಫಿಗೆ ಕೊಭಾವಭಕ್ತಿಯಗೂಢನಮವನ
ಮಿಷನಮಿಗೆಕೊಂಡಾ ತಿಗೊಕ್ವೆಯಂಗೆ ಅಲ್ಲಮಲಿಂಗವೊರಿ

ಶಿದಾ॥೭೧॥ಭಂಗವದನೆಯನೊಲ್ಲೆನಾನೇಲಿಂದುದಲಿನ್ನುಳಿಯು
ಪ್ಪುನೆಂದಾ॥ಭುಂಜಿಸಾಧನೆತ್ತಿನೆನಮಾಧಿಯುಲಿರ್ದನೆಂಬಂತೆ॥ಲಿಂ
ಗದಲಿಸೆಶಿನಚ್ಛೆಮೊಬೆದುಶಿಳಗಳೆಕರುಣಾದ್ಧಾನಿಯುಲುವೆನೆದಂ
ಗದನು ಮಿಂಘನಿರುವನಾಜಿಗ್ಸೆಯ್ಯನೀಕ್ಷೆನಿದಾ॥೭೨॥ಯುದೆಶಿಳಾ
ತ್ರಿವಲಿಂಗಭುಕ್ತಿಯುತ್ರದಯುವನುಸಾಧಿನುವಪಶಿಭಾವದಲನೆ
ಶಿನವರೆಲಿಯುಲನಿಚ್ಛೆಶನಿಸಂಗದಲಿ॥ಯುದವನಾಧಿನಲಂನ್ಯ
ವೆವನಿಯುದಲನಾವತಿಕಚ್ಛಿನಿಚ್ಛೆನೆಬಿದಿಶಮುಲುವಂತಪ್ಪು
ದಿತ್ಯಸೊಗ್ಯಯ್ಯಕೆಳಿಂದಾ॥೭೩॥ಬತಿವಾಕ್ಷಿನಾದಿಧಿನಿಧಾನ
ವನೆಕಪುತಲಿಕಂತಂತೆಕೈಶಾಲ್ಯತಿಗಳುವಸ್ಯಂತೆಸುಖದ
ಗಿಕ್ಷಂಗಾಂಬಂದಂತೆ॥ಬತದೆಶಿರನುವಬ್ಯಸಿಕಾಲನುತೆಗತಶಿತಂ
ಬಂತೆಂನ್ನುಬಯಿಶಿಯುಕರಿಯುಕಂಕನೆನುತ್ತನಲ್ಲಮನುರಿದನುಳ್ಳಿ
ತವನು॥೭೪॥ಗುರುವೆಕರುಣಾನಿಭುಕ್ತಿಭಾವದಕಮುವೆಕರುಣಿ
ನಲಿಂಗನಿಪ್ಪಯುಗಮುವಕರುಣಿನುಕರುಣಿಕೆನುತನುವಿಮಲನ
ಶೋಣಾರಿ॥ವಶನುತಾಧಿಬಂಬಬಳಕೆಯುವಶಿಯುನಂಶೀ
ಕಶಿನೆವಶಶಿಗೆ॥ವಶನುನಲ್ಲಮನಪೆನುತಿರ್ದನುರಂನ್ನಲಿಲೆಯು
ಲಿ॥೭೫॥ಅರಿಯುದವರಾಳೊಚ್ಚಿತೆನಿಗೆವನಗುರುಕರುಣವನುಮಿ
ಘನುಮಿಗೆತಾನೆಕವಿನೂತನಶಿವಶಿಂಬಳ್ಳಾಳ್ಯಾಲಬಿಳಭುತ್ತರಿಗೆ॥
ಕಶಿವಿನಂಶೀಕವನುತಂನ್ನುಯುಕುರುಪಿನಾಕಾರದಲಿಕವಿನೂವತೆಂನ
ನಲ್ಲಮನಪೆನುತಿರ್ದನುತಂನ್ನಲಿಲೆಯುಲಿ॥೭೬॥ಪತ್ತಿಬಂದಿರಿ
ನೂಚಿಗಲ್ಲನು॥ಪತ್ತಿಮೊಪಿವನೂಜಿಯುಂತ್ರಿಕತ್ತೆತ್ತಿನಿಬುದಾ

ನಿಚ್ಚಿತಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿಪ॥ ನಿತ್ಯನಲ್ಲಮನಂತ್ಯವಾದನಿಮಿತ್ತ್ಯವಪ್
ಪಾಸ್ಥಾನಗಾನುತಪೆಮ್ಮೆಯಾತ್ರಿತೋಯನೆಅನುಮಪಯನಕ್ಕೆ
ಯುಕ್ತಿಲಿಂಗ॥೭೭॥ ನೋಡವೇಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪಿನಮೂಯವಾದ
ನಿಮಿತ್ತಲಿಂಗದಸೋಟಪೊಡನಾಗನುಮಿಕ್ಕೈಯ್ಯನಕ್ಕೈಯ್ಯಶಿರ
ಲಿಂಗಾ। ನಾಟಕತನದಿವ್ಯದಿಗದಸೋಟದಪೊಳಗೆ ಬಿನ್ನೈ
ಸೈದಪಿಟದತಿಯಮಸರಸೋಡವಲ್ಲಮನು॥೭೮॥ ಅಂ
ಗಡೊಶವನಾಮಿಸನಸೋಟದ ಲಿಂಗಳಾತನಬೀಜವಕ್ಕಳಿಸಿ। ಲಿಂ
ಗದಲ್ಲಮನಲ್ಲಿನಲಿಶಿದತಾತನದಕ್ಕಂಟು। ಅಂಗವಿಕಾರತೆನಂ

ಪಬಶಿಯಿಸು। ವಿಂಗಿಸಿದಿನ್ನಬಾರದಿರನ್ಮ। ನಿಂಗದಂಗವನೆಸ
ತವಾಗೊಗ್ತೆಯಸ್ಯಬಿರಗಾದ॥೭೯॥ ಯಾಶ್ಯ ಪಟ್ಟುವೆದೆವನಾಗಲಿ।
ಚಿಕದಲ್ಲದೊಡನು ಮಿಷ್ಯನು ತಾನ್ಬಿಕ್ಕಅನುವವೆ ನಿತ್ಯಬಲ್ಲಡೆ
ಲಿಂಗವಿಪ್ರನಲಿ। ಬಿಕೆನುತಅನನಿಶಮಾನ್ಯದ। ಕೆಸ್ತೆಯನ
ತ್ತೊಅಸುವನೆಸ್ತನು। ಬಾಕದ್ಯನಿದು ಹೊನಪಿನುತಗೊನ್ತಯ್ಯ
ನಿಂತೆಂದಾ॥೮೦॥ ಯೆತಿಮಹಾತ್ಮನೆನಿಂನಸೂತ್ರದ। ಮೊಲಬಿದ
ಲ್ಲದೆನುಂವಹನಿವರಿ। ನಿಯತಲಅಳಿದೆನಿಂನಯ್ಯ। ಗುರುಲಿಂಗ
ಕಿರಿಬಂದಾ॥ ನೆಲಕ್ಕಾತದುಕಾರಣದಬಾನದಾತಿಸಿದೆನಿಗ್ರಹು ನಿನೆ
ನಿರುಪಮ। ನಿತ್ಯಯನಪೊಂಯಿನುತಲ್ಲಮನಗೊತ್ತೆಯ್ಯನಿಂತೆಂದ
ಸಾಕಿಯೊಅಶಿವತನಶಾಕ್ತಿಯದಾಶಿಯನುನಾವನಮಿಷನಸಾ
ಕಾರದತಕಂಕರಿದೆನಿಗ್ರಹುನಿಂನಕಧದಂಡಾ। ನಾಕುಂನಮಲೆ

ಸವೆಂಬಾಕಾಶದಲಿ ನೀನಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಶಿವಾಧಾರು ಗಳಿಯು ಪತ್ತರಾಸನದ
ಹಾಸು ಇದರ ನೆಲ್ಲಮಗೆ ॥ ೨ ॥ ಯುಸಲು ಶಿವಚ್ಛತ್ರಿಯು ಶವನ ಶಿವಪ್ರಭು
ಗೊಸ್ತ್ರಯಂ ಸವೇದಿನಿ ದನುವ ತಾನವಿದಾದ ದಶದ ಕವಿನೀತನೆಂದಂತೆ ॥
ಅನುಭವ ನಿಶಾಗಾಂತಲಿ ಜಗತಿ ಜನರ ನುಖರಗ ಮಾಡುವೆನು ನಾನೆನು
ತಲಿದರನು ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಜಗದ ಛತ್ರ
ನಾವಮುಖದಲಿ ಹೋಗುತಲಿದರನು ತಾನು ಬಗ್ಗೆ ಕಾ ಬಗೆಯನಂ ನೀ ಶ
ರಣೆ ಕೊಂತನು ತಂನ್ನಲಿ ಲಿಯಲಿ ॥ ಬನಿದ ಚರ ನಿನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಸದ
ಲಗದ ಚಿತ್ರದನ ಪ್ಪನೊಂದು ದಾ ಮೋಗದ ಭಾವದ ಛತ್ರಿಂಯು ಂಗದ
ಕೊಳ್ಳನಲ್ಲಮನಾ ॥ ೪ ॥ ವತಶರಗಾ ಬತಲಂತ ದಮನ ನೀ ಸೊಡಿಯನಾ
ನಿಪ ದೀವಶಿಯ ಲಿ ಪಾಠವಿಯಲಿ ನಪ್ಪ ತ್ರಿ ಕೆಲ್ಲರಿಗ ಶಿವ ನೀ ಉತಲಿ ॥
ಸುರಿದು ತೂರಲ ದಾಲಕನಿನ್ನೀ ನಡದು ತೂಲಿ ಸಲಿಂಗನ ಪ್ಪೆಯು ಪಿಡಿ
ಹುಕೊಳ್ಳ ನೂಡಿಂ ದನಾ ಹೊಗೈಂಯ್ಯ ನಲ್ಲಮನಾ ॥ ೫ ॥ ದೀನಮನ
ದವನಂತೆ ಕಂತನಿ ಧಾನವನು ತಾನೊಬ್ಬನುಬ್ಬಿನಿ ದಾನಿಲೀನೈವಿ ಸ್ಥ
ವಶಿನೀ ಕಾಂತ ಭಾವದವನಾ ॥ ಮೂಂನ ರಶಿಗ ಕ್ಕಾ ರುಹೆಂ ಬಮಾಸದ
ಭಿ ಪುಷ್ಪನಿನೆ ಜಗದ ಗುರು ಪೆಂದಾನಿರೂ ಪ ಪು ನಲ್ಲಮನ ಹೊಗಳುಂದ
ನು ಕೊಂಗೈಯ್ಯೊ ॥ ೬ ॥ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ ಹೊಗೈಯನೆ ಕನಿ ಪುಲದ ಪೊದು
ದಲಿಂಗಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಯನೆ ಬಲ ದಿಶುತಲಿದರನು ನಿಜನಿವಾಸದ
ಲಿ ॥ ಯುಗಯು ಛತ್ರ ಶವಾವನವಪೂಡಲಿ ಕೆ ತಾನೀ ಕುರುಹು ವಿಡಿ
ದಪ್ಪಗಿಯು ತನದ ಲಿ ನಶ ನಲ್ಲಮಲಿಂಗಲೀ ಲಿಯಲಿ ॥ ೭ ॥ ಅಂ
ತ್ರಿಗತಿ ಗಗಕ್ಕೊಂ ಪದನೂ ॥ ಶ್ರೀ ಂ ಂ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾರ್ಥನವುಃ ॥ ಅವರನ್ನು ॥ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಖವಾದ ॥ ಯುಕ್ತಿಗೆ
ಹೊರಗಾದಿದ್ದ ಶ್ರೀದಯಾಯನಗೆ ಶಾಗಬಂದಿತ್ತನೊರಾ ॥ ಯಶಸು
ಹಿನಮೊಳಿಯ ಬರಿಯ ಬಯಲಲ್ಲ ॥ ನಿಲಿಕಿನಿಲವನೊ ಠಿಸೂಡಾ
ನಂಪುಸುಕಿಷ್ಟ್ರ ರನತರಗನ ಲಿಂಗಂಗಾಸೊಳಗಿನಿ ॥ ಸನಿರಾಳನಂದಿ
ಯೊನಿ ॥ ಗಾ ॥ ಜೀವ ಜೀವಾತ್ಮರಗಾ ಥಿರ ಅವಧರಿ ನ್ಯಾಯೊಕ್ಕಳದ
ಸುಖಕನಿಕಿಬ್ಬರವಾಯಿತು ॥ ಕಿವಿಗಳ ಬಳಿಯ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ॥
ಮೂತಿಗಾಂ ತಿತ್ತು ॥ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಕಂಡ ಸುಖವು ನತ್ಯ ವೇದ್ಯವಾ
ಯಿತ್ತು ॥ ಘನವು ತಿವು ರದರೂತನದ ಸುಖವನಿನದು ॥ ಮರ್ಗಗೆಳಿ
ದುವು ಶಾವನೊರಗೂರಿದ ಯಂನ ಅಲಿಂಗಂಗಾನನಗಲದದು
ಖನಿಂಪ್ರ ನ್ಂದದಲ್ಲಿಸ್ತ್ರಯಗೆಟ್ಟ ಸುಖಿಯೊದಿಸೈಯ್ಯ ಪ್ರಭುವೇ
ಬಾ ॥ ಅವಲ್ಲಾ ॥ ಮುಕ್ತಿಯ ನಮುಕ್ತಿಯ ಗರು ಹಿನಿರುಕ್ತನಾದ
ಲಿಂಗಂಗಾನಿರವನು ಚಿತ್ತದಲಿ ವಿರಚಿನಿದನೆಂಬ್ರ ಯ ಗುರುಸಾಹೆ ॥
ತ್ತ್ರರನೂ ॥ ಅದನೂ ॥ ನಿಮ್ಮನರಿರಕಿಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವಯ ಬಿಷ್ಟಯ
ಸುಬಯ್ಯನುವರಿಭಾವಿನಿಮೊಹಿನಿ ಭಾತಿರಂಗಾರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಾರ
ನಿತ್ತಿನಾ ॥ ಕಿಮ್ಮಕಾಯದನಳವಳಂಗಳಕಮ್ಮಕಳ ದಾಪ್ರಳಿಯಕಾಲ
ವಹಿಷ್ಟ್ರಾರರನುತಿಳಿವದಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಗಾ ॥ ಅ
ಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯ ನಾಥನಾ ಕಿಲ್ಲ ರಮನನಂತರ ನಿರತದ ಕಲ್ಲ
ಕರುವಾಕೊರತಿಯೊಮೊಗನಿಕ್ಷಿರದಲಿ ॥ ನಲ್ಲಲಿತಲಿಂಗ

ಸ್ವಭಾವದಾಚೆಲ್ಲವನುಮೆಲಕಲನಿಸಜ್ಜನಂಬ್ರದಲ್ಲನಿಲಸುವೆನೆನು
ತಬರುತಿರ್ದನನುವಿನೋದದಲು ।।೨।। ಪಾಂಡವಿಯುಲಸೆಗುಮ್ಮಬ್ಬ
ತ್ರಿಯು। ಲಾತಅಗಿಸ್ಥೆಕವಿಷ್ಟುನಮೂಧಿಯುನೋಡಿನಿದನಳಗಂಗಾದ
ಂಬಮುಹಾತ್ಮನಾಂತಂಗೆ। ವಡನಿಷ್ಟುಷ್ಟಿದ್ಯಬೊಬ್ಬುವಿಯಡಿಕಡುಬ
ಳಿಯುಲಿಕುತಿರಲಿಕಲ್ಲಮ। ನರದುಬಂದನುಮಾಗೆನೆಲುಮ್ಮತ್ರಾಯ
ಮುನದಬ್ಬಲಾ।।೩।। ಬರಲುಮಿಗೆಕಾಣುತಲಿನಲಿನತ್ವರಿನಿವಂದನಿಸೆ
ಂನಭಿಂತೆಯು। ಪರಿಹರಿಸುವಂತ್ರಪ್ಪುಮಹಜ್ವಲೇನೆನಗೆ। ದೊರಕಿ
ದೆಯುಲಾಂಯುಂಸ್ನಮುಂನ್ನುಕೊನರಿಯಿದಾಕಿನುತಲ್ಲವುಪ್ರಭುಬರ
ಲುವುತ್ರಯಗಳುಪರಿಣಾಮನಿದ್ಯುಬೃತ್ರಿಯುಲ।।೪।। ತಾಯಿಬ
ತ್ರಿತಿಗುರಮೆಚಿಂತೆಯುಅಂಯನಂಗಳು। ಲಾಕಲ್ಲಾಕಿಕರಾ ಯುತವ
ನೀನೆಗಳ್ಬರುದಿಕೆಹಾಲುಹಂಬಲಿನಿ। ಬಾಯಬಿರಲುಪದಿವ್ರಧಾ
ನಿಕಾಯದಲಿಗಂಗಾಂಗೆಮುಶುಳಿವಾಯುಮಾಹವಿದ್ಯಾವಶ್ವಮುಕ್ತ್ರಾ
ಯಿಕೆ(ಳಿಂದಾ।।೫।। (ಯೂನವರ್ತುವೆನಯ್ಯ)ಯುಂನನಿಧಾನವಪ್ಪ
ಲಿಕಂಗತಂದೆಯು। ನಾನದಿಂತಗಲುವೆನುನನನಿದನಿನಿತುನೂಬ್ಬಿ
ನೆಂದೆ। ಪಾನುಪೊಂದರೆಬ್ಯಕಲಿನನಿಂನೇನುಗತಿಯುಂದೆನುತಕಲು
ದುಂಮೂನವೆಲ್ಲವನುರಿದ್ಯ(ಮುತ್ರಯ)ಳ್ತ್ರಿಲ್ಲಮಗೆ।।೬।। ಪೂರುಳಲಾನಿಂ
ನಕಮುಮುಂನೇನಿರಲಿಡಕೆಬ್ಯಕಲುಗಲುತಿರೋನೂ।।ನ
ತಲಿನಿದನೆಅಲಿಗಂಗಾನಾಕಿಂದೂ। ಪರಿಕೆನದಿಹಂಬಲಿನಲ್ಲು
ತ್ತಕೆಗುರುಗುಪೇಕ್ಷಲಿಂಗನಂಗದತ್ತರಣನಾತನುಪರುಣದಿ

ರು ಮುಕ್ತಿಯಿಕ್ಕೇಳಿಂದಾಗಿ ॥೭॥ ಚಿರಗನಾರದಿರೈ ಮ್ಯುಕ್ಕೇಳಿಂ
ತೋರಿನೆ ಹುಷ್ಟೈದಾನೀನು ದಿನವಂದೊರಲವಿರಿದ ಜಗಂಗ
ನಿಜನು ಗುಪ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನರದು ತೊರಿನೆ ಲಿಲ್ಲರಾಯ
ಲಿ ಕರ್ತಿಯಲಿ ಪ್ರಾರಿಕಾಗಬಾರದಾ ತೊರಕನೊರಿದ್ಯಳಿಂ
ದಳ್ಳಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಮಗೆ ॥ ಲಾ॥ ಕಾರಣಾವಕಾಗಿ ನಿದಮ
ನದವಿಕಾರಿಗಳ್ಗಾತ್ತರಣಾಂದು ತರೀರವನು ತೋರಿದರಿ
ನಿಂನ್ನವರಿಂದು ನಂಬದಿರು ॥ ಹಾರವಿನೆದಿರು ತಿಳಿದುನೊ
ರಿವಿಚಾರಿಸು ವರಜಗಂಗಾ ನಂಬನು ಪಾರಮಹಿಮನು ನಿತ್ಯ
ನಿತ್ಯನೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಕ್ಕೇಳಿಂದಾಗ ॥೯॥ ಅತಮಹಿಮನು ನಿತ್ಯ
ನಹನೀವಗತುಳಸ್ನಿಯದು ತಪ್ಪದಾದರೆ ಭೂತದೊಳಿ
ರುತಿಂದೆ ನಪ್ಪಾತ್ರಿವಾನೆಯೂ ॥ ಕೀಲೆಯಿಂದ ಜಗಂಗ ನುಪಮ
ತೀರ್ಥನಾದನುಬಳ್ಕವೆಂದೆಂ ಮ್ಯುರವಾಳ ತಕ್ಕೆಂದಿನು ತಿದಗ್ಳ
ಮುಕ್ತಿಯಿಅಲ್ಲಮಗೆ ॥೧೦॥ ಲೊಕಲಲು ಕಕಕಿರನಬಳ್ಕೆ
ಯುದ್ಯಕೆಪರಪೂರ್ಣದಲಿತಾನೇ ನ್ನೈಕನಾದೇನೆಂದೆಮರಲ
ಜಗಂಗನಿವೆಸಿಯುಲಾ ॥ ಕ್ಷೈಕರಿಕಿ ದಡೆನೀನು ನಿಂನ್ನ ವಿವೇಕದ
ಲವಂದೊಂದನು ರಿಬ್ಬದು ನೊಕನುತ ಮುಕ್ತಿಯ ನಂತ್ರೈನಿ
ದನುಪ್ರಭುರಾಯೂ ॥೧೧॥ ಚಿನನಿಂವ್ಯವರು ಗಳ್ವರಿಯ
ನುನೀವೆಬಲ್ಲರಿಕಾದಿಸರಿಯನು ಹಾಯಗಳುಕಾಗಿನಂಬ

ವಲ್ಲದೆ ಬೀನವಗೆ ಗೆಲಭಕ್ತ ॥ ಭಾವಿ ಸಾವದೆಮನಿಂನ್ನ ಗತಿಯತಿಂಬ
ಎಂದೆಂದೆನು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಬಿಂನೈಸಿದಳು ।
ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ॥೧೨॥ ಅಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಂ ನವನೆ ನರೆಗೆ । ತಕ್ಕ ಬಯಕೆಯ ನಿನ್ನ
ಬಯಸಿದೆ । ಮಿಕ್ಕ ಭಾವಭ್ರಾಂತಿಗಳು ಬಲ್ಲರೆ ಲಿಂಗಮಾರ್ಗವನು । ಪ್ರೊಕ್ಕ ಹೊ
ರವೆಯುಳ್ಳವನು ತಾಯಿ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಿನುವ ತಂತುನ ಜವಾದ ದಿಕ್ಕೈ ನಿನಗಲು
ದೇನು ತಲೂ ಮುಕ್ತಾಯಿ ನಿಂತೆಂದಾ ॥೧೩॥ ಹರುಕೋಲನು ಜ್ಞಾನ್ಯದು ಸ್ನೌಖ್ಯ
ತಳ ತೊರೆಯುದಾಯ ವಸಂತೆ ಲಿಂಗವನರಿವ ರೂಪ ಸಮ್ಯಗ್ರಿಯ ಂಗಸ
ಯ್ಯ ಸೊಂನರಿನಿ ॥ ಶೋರಿಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಲ್ಲವ ತೋರಬಂದ ತಂನಾ
ಗಡೊಂದನು ತೋರಬದಿದು ಅವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೆಂವ ಮುಕ್ತಾಯಿಕ್ಕೆಲಿಂ
ದಾ ॥೧೪॥ ನಿಯತ ವಿಡು ಹೋಗಿ ಸಲ್ಲ ಸಮ್ಯಗ್ರಿಯ ವಳುರಿ ವಚೆ ಜೇ
ವ ವಾಗ್ರಿಯ ದಲಿ ಸಾಡುವನ ಸಾವಬಿಕ್ಕ ದಂತ್ರವುಂ ಬವಾನಿ ॥ ಪ್ರ
ರ ತತ್ವವನರಿದು ಹೋಗುವ ಗುರುವೆನಿನ ನಿಂಸ್ನ ವಿಚಾರಿಸಿ ವರಮಸ್ತ
ವಸ್ತ್ರಯ ಸಮಗೆಲ್ಲ ರಬಾನ್ ವ್ಯಮಾಗಿ । ಹಿರಿದು ಬಲ್ಲವನಾ ಶಿವತತ್ವ ।
ರಿಯವನು ಶಬ್ದಿನಿದರೆ ತವಂಬುಗಿ ಜೊರಕ್ಕು ಪಚೆ ನಮಗೆಂದ ಬರಾಪು
ಕ್ತಾಯಿ ಅಲ್ಲಮಗೆ ॥೧೫॥ ಬಯಲು ತನವಾವರಿಯಲಾಗದು ನಿಯ
ಮುಕ್ತ್ಯ ನೀಸಿನಲು ನಿಜ ನಿಸರ್ಗಯವನಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಗಲ್ಲಮ ಲಿಂಗನಿಂ
ತ್ರೆಂದಾ ॥೧೬॥ ಸೆಲಿದೆಬಿ ನಿನುಗಳಿಗೆ ವಿಗೆ । ಮೂಲಿ ಪಾಲು ಜೀರಾ
ನವಾದ ರೆಯು । ಸೋರಿ ಪಾಲನೆರಬತ ಮಲ್ಲ ಮ್ಯಲ್ಲನೆ ಅರಸಲು
ಗಾರಲಿಸಿ । ಬಾಲರಸಮುಟ ಮಗುತಬಲ್ಲ ನಿಕೋ ರಸ ಹಾಲು ಹೊರಗೆ
ಮುರಿದು ನಿರಾಳದಲಿ ನಿಲಲರಿಬದ ಬ ಮುಕ್ತಾಯಿಕ್ಕೆಲಿಂದಾ ॥೧೭॥

ಪರಮತತ್ವವನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವ ಗುರುವಿನ ನಿಂದ್ಯಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪರ
ವಸ್ತ್ರಯೆಸರ್ವಗಳೆರಲು ನೀ ಪೇಳುಗೆ। ಹಿರಿದುಬ್ಬಿಲ್ಲವ ಗಾವರಿ ವಾ
ಸ್ತ್ರತುರಿಯವನರಚಿಸಿದರೆನೆ ಬಗೆದೊರಕುವ ನಮಗೆಂದಲ್ಲಾ
ಮುಕ್ತ್ರಿ ಇಲ್ಲವಗೆ॥೧೭॥ ಅಪ್ಪುದು ಮತ್ತೆ ನಪ್ಪ ದಿರಘನ।
ಮಹಿಮನಾದರೆ ನೋಡಲಿ ದಿವಿಷ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ಮಯಲಿಗೆ ಮನೋವಸ್ತ್ರ
ಯೆಸರ್ವಗಳೂ। ವಿಹಿತವಾ ನಿರ್ಣಯವನರಿಯದೆ ಬಹಳ ವಾದನಂ
ಕೊಬ್ಬಿದಲಿ ನಿರ್ಗಸಿಸಿದೆ ಹೇಳುವೆ ನೀನು ಕಲಲ್ಲ ಮನಾರರಿ ನಿಂತ್ರೆಂದಾ॥೧೮
ಚಿರದನುಲಿಯ ಯೂಕರವಾಸಿಸಿದಿಂದರೆ ಯು। ನೈಂಯರವನರಿ
ಲನರಿಬಂದದುಂಟೆ ವರುಳಲಿಂಗಜ್ಞಾನಾವಂತ್ಗ್ರಿಯಲಿ॥ ಚಿಂ
ದುಕೊಂಡೊರಲಿಗನುಭಾವಿ ಸಿವಂದು ಇಲ್ಲದ ಬಯಲುಗಳಿಂ
ಅನೋಂದು ಕಲ್ಪಲೂನೆ ಲೂಗದೆ ಮುಕ್ತ್ರಿಯು ಕೇಳೆಂದಾ॥೧೯॥
ಪರಿಯುಚಿತ್ತೆಂ ನಯ ನಿರ್ವಯಲೂ ರಲುಗನು ನೀ ನಪ್ಪುದು
ಧಿಟವಾದರೆ ದೆಂತೆಂ ಸೋಳು ಪಾಪಿ ಸ ಪಿಚಾರ ಬಾಧೆಯೆಸು॥
ನುರಿವಪಾಯುಂತ್ರೆಂಗಾನಿಂನ್ನಯು ಚಿರಗನಾಸವಿವಂತೆ ಹೇಳಿ
ನೆಸೋರನೆ ಯಲ್ಲವು ಲಿಂಗನಾ ಮುಕ್ತಿ ಯು ಸಿಂತೆಂದರಾ॥೨೦॥
ರಂಸಿಕೇಳ ರಾರಪ್ರಾವದ ಪ್ರಂಸಿಯೆಂತ್ರಿ ವಾದಂತೆ ಮುದ್ದ
ಚಿಸರಗಳಿಂ ಮರಿತು ತನುಮನೋ ಭಾರ ಯಿಗಳು ತೊರೆದರೆ। ಅಂ
ಗವಿದಾರಾವೆಂದು ನೀ ಮನಸಿಂಗೆ ತಾರ ದಿರಿನು ಸಲಲ್ಲಮಲಿಂ
ಗನಾರಿಗೆ ಚೊಂದು ನೀ ಚಿಯಂನು ತಿದುಕೊರಿ ಸಿದಾ॥೨೧॥
ಮುಲ್ಲವಹಿದೈ ಧಿಟ ಪಿಚಾರನೆ ಬಲ್ಲವರಿಗಾ ಪಿಂತಮಯ

ತನುವಿಲ್ಲದಿಶೆ। ತಾಳೊಷ್ಟ್ರಣಂಪುವತಿಂಗತಬ್ಬಿಗಳೂ॥ ಯಿಲ್ಲಿ
ನಂಜೆನಿಸಿದುಲು ನಿಂನೊಳಲಲ್ಲ ವಿಚ್ಛದಾವಿ(ರಾದೊಂತಕಿನ ನಾಲ್ಲ
ವಂಗವನೆನುತಶೆಳದಳಾಕೆಂಯುಲ್ಲವುನಾ॥೨೨॥ ವುಗಳಿಕೆ(ಳು
ತ್ರಕ್ಷಿಪುಯುತನು ವುಗಲಗಲ್ಲದತೆ(ನುಪೆಜನೆನೆ(ಗುಣಿರ
ವೆಲಾಶವಿಯುಲಡೆ(ನುಸೊಜಗಲು॥ ಬಳಿಯೆಸೊಷ್ಟಾದಪ್ತವ
ಯುದಾ। ನಗುಣನಿಗು(ಣಾವೆನೆನುಯುಂನ್ನಯು ವಿಗತತನಕಿನವಿ
ಮುನುರಿಗಳುಮುತ್ತೆನೆಳಿಂದಾ॥೨೩॥ ಅಹುದುವುತೇ(ನೈಯುನಿಂ
ಮ್ಮುಯುವುಹಿಮೆ ಯುನಂನಾವಿತ್ರಬಿಳ್ಳಿವ। ನಹಜವಾದತಿವೇ(
ದಪಂತ್ರಗವುಗಳುವನಿನದಾ॥ ಬಹಳನಿ ಧಿಯುನಿನಪರಗೆಂ
ದಿಹೆಬನಾವೆವುಗಳಕೆ ತರ್ಕಸ್ಪುಹೆಗಳಿಂದೆನುತಿದ(ಳಾವು
ತ್ರಯಿಅಲ್ಲವು॥೨೪॥ ವುನದವುಘಾರಳದು ನವುತೆಯುನಿ
ನಹಜನನಿನಿಗವಿತನವೆಂದನು(ಸ್ಟೆಗೆಯುಳವುಷ್ಕದಾಮುತ್ರಯಿ
ಸೂಲವಿನಲ॥ ವಿನುತನಿತ್ಯನಂದನಿರ್ಮಳ ತನು ವಿತರನಹಿಲ
ಖ್ಯತಿಯುನೂಟನಿಯನುವದೆ(ಶಿಸಿದನಂವರಿಯುಗುರುನುವೋ(
ಸ್ಟರನೂ॥೨೫॥ ನೂಲಹಿರಿದೊಜಿಯುಲಬೆತ್ತ್ರದಮೃತಿಅರ
ಕುವರಂತೆಪ್ರಸ್ತಿಯು ಕಿಲನುವದೇ(ಶಿಸಿದಗುರುವಚನಾಲ್ಲಿ
ಯುನುಹಿರಿದೂ।(ಲ(ಲೆಯಿಂದಾ ಬ್ರಹ್ಮಾರಂಧ್ರವನಾಅನೊತ
ಲಾತಹಿಯದುನಿಜದನಿರಾಳದಲನಿಂದಿರ್ದಳಾವುಕ್ತಯಿ
ಭುಕ್ತಿಯುಲ॥೨೬॥ ನಾಖವಸ್ವದಿದಳ್ಳವುನವದನಖದ
ಕಿರಂತ್ರಿಯುಕಂತುಮನಶಿನವುಖದಕತ್ರಲಿಲ್ಯಯುವರ

ಮಾನಂದಲೀಲೆಯಲಿ॥ ಅಖಿಳಪ್ರಾಣರುನೋಕಲಭ್ರತನುಖದ
ಲಾಲ್ಯತುತ್ತಲಿಅರ್ದುನಿಖಿಳಸಾಧ್ಯಸ್ತುತ್ರೆಯುಕ್ತರೀಗಳುಶಗ
ವಶಿಯಿತ್ತು॥೭೨॥ ಅಂತ್ಯಾಗತಿ ಏಕ್ಕಂವದನು॥ ೫೭೭ಕ್ಕೆಮಗಳ ಮ
ಹಾ ಶ್ರೆ
ವಚನ॥ ಕಲ್ಪಗಂಜಿ ಶಾತಹೊಕ್ಕರೆ ಪಾಲತೆಂಬುದು ಮಾಣ್ಬುದೆ
ಅಯ್ಯಪಾಲಗಂಜಿ ಪಾತ್ರಹೊಕ್ಕರೆ ನವರತ್ನವೆಂಬುದು ಮಾಣ್ಬು
ದಿನವಗಂಜಿ ನಮುದ್ರವಹೊಕ್ಕರೆ ನಾಗಳವು ಗದಿಬ್ಬುಮಾಣ್ಬುದೆ
ಕಾಲಗಂಜಿ ಭಕ್ತನಾದರೆ ಕರ್ಮವೆಂಬುದು ಮಾಣ್ಬುದೆ ಯಿಂ
ತ್ರಿ ಮುಕ್ತಿ ವಿನಬಾಯುತುತ್ತಾದಾವೇ ಪುರಂಭ್ಯಕರನೇ ನೆಂಬೆ
ನ್ನೈಯಾ ಸುಪಾಸ್ಕರಾ॥೯॥ ಅಯನಿಂದ ಮನಸ್ಥಿರಮಾಡಲಾಯಿತು ಯ
ಂನಮನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು॥ ಅಯ್ಯನಿಂದ ನಿಖಿಳಮಾಡಲಾಯಿ
ಯುಂನಮತಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು॥ ನಿಂವೂಕರುಣಾನ್ವತನಾದ
ವೆಂಸ್ಥನೆ ವಾರ್ತೆ ಆಯಿತ್ತು॥ ನಿಂವ ಮಾತ್ರಾಯ ವಿರಿ ದಾವ್ಯಕರನ್ನ
ಲವೆಂತ್ರಹೇಳು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲನಾಧ॥೧॥ ದೇಹಭಾವ
ವ್ಯದಲ್ಲದೆ॥ ಜೀವಭಾವವಳಿಯದು॥ ಜೀವಭಾವವಳಿದ
ಲ್ಲದೆ॥ ಭಕ್ತಿಭಾವವಳಿಯದು॥ ಭಕ್ತಿಭಾವವಳಿದಲ್ಲದೆ
ಅರಿವುತಲೆದೋರದು॥ ಅರಿವುಮರೆದಲ್ಲದೆ ಮಾಯೆಹಿಂ
ಗದು॥ ದೇಹಭಾವದಹೊಲಗೆ ಯಿದು ಯಿದ್ದಂತೆ ದ
ವಳಿಯಬಲ್ಲರೆ ಸುಪಾಸ್ಕರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಭೇದ್ಯ

ಪೆಪ್ಪು ದುಕಾಗಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ ॥೩॥ ನೀರೊಷ್ಟೆರ ದ್ಧುತ್ತೀ ದ್ವಾದ
ಸುಹಾಂಸಿ ಬಿಟ್ಟುವ ದುಃಖವ ದೇಹಗಳನಂದು ಗಳ ದೇವ ಬಿಷ್ಟುವ
ನೀನಿಕ್ಕದ ತೆರದ ಸುಬಿರದ ಬಾರದು ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಾ ॥೪॥
ಯೆಲೆಅಯ್ಯಾ ಯಂನಾತೊತ್ತಿವ ಗ್ರನೆತ್ತಿಯ ಕಂಗಳನಲ್ಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದ
ನಾನೆಚ್ಚತ್ತ ನೋಡುವೆನಂತಯ್ಯಾ ನೋಡಹೋದ ಕನೆತ್ತಿ ಬಿಡದು ಕಂಗಾ
ಯುತ್ತಸಾರದ ಕಳಅವಗಳು ಯನಗೆ ತೋರ್ಗಳು ನಾ ಕಾಬ ತೆರನ ತೋರಾ
ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಾ ॥೫॥ ಪಲವಾ ॥ ಲಿಂಗವದವನು ಸಿದ್ಧಾ
ಮಯ್ಯಂಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವದನು ತೋಂನ್ನುಲಾಮ
ಕಡೊಗಳ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಪದನು ॥ ಯಲ್ಲಕೆಲ್ಲ ಹೂದಿಂಸ್ನು ತಾ ಸಾಧ
ಕಿಲ್ಲ ಕಲ್ಪು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ಪಕ್ಷೋಳಸ್ಮಾರದವಿ ಸಾಧಮಾನ ಜ್ಞಾನ
ಮಾರ್ಗದೆಲಿ ॥ ವ್ಯಕ್ತ ತಾನಿ ಹಸು ಭವ ಬಯಸಲು ಬಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ವಿಗ
ರವ ತೋರಿಸು ವಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಲೀಲೆಯ
ಲಿ ॥೧॥ ತಾನೆ ತಂನ್ನ ವನೋದದಿಂದ ಮಹಾನುಭಾವವ ಬಯ
ಸಿ ಬಳಲುವ ಮಾನವರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರುಹಿಸುವೆನು ತಾ ॥
ತಾನೆ ವರಗುರು ತಾನೆ ಜಂಗಮ ತಾನೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ
ನವಿಲ್ಲದೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಭುವೆ ಬರುತ್ತಿದಾ ॥೨॥ ಬಂತದೊ
ಳು ಬರದೆ ನಿವನರಿಯ ಮಂತಲಿಂಗಳ ತಾನೆ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದ
ತೆಂತ ಜ್ಞಾನ ದಿಕ್ಷೆಯ ಪಡೆಯನೆ ದಿಶಿಮ್ಮ ॥ ಮಂತ್ರಸಿಕಳುಸ್ವಲ್ಪ
ಕಷ್ಟಲಾತ್ಮಗೆ ಗೊಂಡಮಾರಸಿ ಗೆನರುವ ತದುದಂತ ರೀತಿಯ

ಸಿಧರಾಮನ ಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಭು ಬಂದಾ ॥೩॥ ಹಾಲಲಿ ದಿಕ್ಕೆಯಲಿ ಚಿತ್ತೆ
ಪತ್ತದ ಚಲುವ ನಿಶಿಪಶಪರಿಯ ಡಿಗುಲ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿಪ ಗುಡ್ಡ
ಗಳಿಕ್ಕ ಪಿಂತುಗಳೂ ॥ ಸೆಲನು ಬಿನನಾದಂತೆ ಮಿಗೆ ಮಣ್ಣಲ ಸದ್ದೊ
ಕರಬ್ಬಂತೆ ಕಾರರಕಲು ಕುಷಿಗರಡೆ ತಿಯ ಸೊಣ್ಣಲ ಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಭು
ಬಂದಾ ॥೪॥ ಹೂಲಸಂಕಲೆಗ್ಳ ತಿದು ಕನಸ್ಸದಕೊಳ್ಳ ಪಸ್ಸಾಲಿಂ
ಗೆಕೊಳವಾಕಾಳುಮತಿಯವನಂತೆನ ತಿನುತ ನೂಬು ಭಯವೆಂ
ದೂ ॥ ಬಾಳ್ಕೆಯ ನತಿಗಳಿ ದುಮುಳ್ಳಿ ಬಾಳ್ಮಂಡೆಯ ಕೋತಿಗಳ
ನೇಗ ಕೊಳ್ಳು ಹೋದ ಸಾರಾಮನೆ ಸುತಲ್ಲಿ ಮನುಚಿರಗಾಢಾ ॥೫॥
ಚಿತ್ತನಂನೋರವನು ನೆ ತಿಳಿ ನಿ ಹೊಕ್ಕನಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯನಂನರ ರಕ್ಕಪಾ
ಪಿಖಾತಾ ಮೂಖ್ಲಾಲಾಭದಾರಿಯಲ್ಲಾ ॥ ಚಿಕ್ಕರಿದ್ದನು ತ್ರಿಧರಾಮ
ನು ಮಿಕ್ಕ ಭ್ರಭಾರಿಗನಾದರೆ ಮುಕ್ಕದಿವಿಧಿಯನು ತಲ್ಲಪಸೊ
ತಿ ಬಿರಗಾದಾ ॥೬॥ ಪದ್ಮರಾಮನಿದೇನು ಗೊರಪೆಯ ಪಡಿ
ಕೊಂಡುಪ್ರಧಾಮನನ್ನು ಗೊಡ್ಡಮಾರಿ ಯೊಕ್ಕ ಸೆನು ತಲ್ಲಮುಕ್ಕಳಿ
ದರಿಗು ತರೆಲ್ಲರು ಗುರು ಪನಾಪನು ಕಕ್ಕತನದಲಿ ಬರಿದನೆನುತ
ಪರಡ್ಡಗಾಯಿದರು ತೋಷಿಯತೋರನಿದರು ತಮತಮಗೆ ॥
೭॥ ಅರರೆಷರ ಘರದಾಕಾರನಂಮು ಯುಗುರುಪನೇ ಪ್ರಾಣಪಿ
ದುಶ್ಮಾತಿನಿ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾಸುರೇಂದ್ರರು ಮತಿಯಲಿಂ ಪ್ಯ
ಕ್ಕು ॥ ಮರಳು ಹಗನವನೇ ಸುಸರಿದರೆನರಿಯೆನಿಧಂಗೆನುತ
ಅದ್ದರು ಕೊಳ್ಳಗು ರುಗಳಿಕ್ಕ ಪಿಂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾ ಪ್ರಭುವಾ ॥೮॥

ತೆಕವನಿಂಮುಯುಗುರುವಿನಾಶ್ಲಿಯು।ಮುಕುತಿಪಾಷಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದುದೆ
ವಿಕಳನಿಧನನಂಬಿ ಪಡೆದಾಗುದ್ದುವದವಿಯನೂ॥ನೆಕಲಕಲ್ಲನುಕರೆ
ದುಕಲ್ಲನೆ ನೆಬುಕದೀಗ್ಗುಲವೆಂದುಮೂ ತೆನಿ।ಮುಕರಿಸುವಕವೊದ್ದು
ಲ್ಲದೆ ಅಧಕಲ್ಲೆಂದಾ॥೯॥ಯಕ್ಕವಿಂತುಗಳಿಲ್ಲಾರಾಮನಮಿಕ್ಕುಟಾದ
ಲ್ಲಮನಮೂತಿಗೆಕೊಕ್ಕರಿನೆಕ್ಕರಿನಿ ಕೆವಪೆಮೋವವಾವರಿನಿ॥ವಕ
ವಿನಿಕೆಲಬತೆವನೆನುಕೊಳಕೊತ್ತುಕ್ಕೈದುತೆ ಕೆದಕೆವಗುತಲಿಅಕ್ಕದ
ವರಗೆಅಲ್ಲವೂಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಾ॥೧೦॥ನೆಲುವದ್ದೈಧಿವವಿಂ
ಸುನಿಮಗೆಕ್ಕಲನಪೆನರದುಕು ನಿಯುಳ್ಳದೊ।ದೊಲದುಘೋಮಿ
ಸೆಕೆರಳಮೊಣ್ಣರವಾಯುವರಿಬರಿದೆ॥೧॥ಬಲುಪುನಿಂಮ್ಮಯ ಗುರು
ನಿರೂಪಗೆಕಲಹಕಾರಣವಾದಿಕೆನುತಲಿಹಳದುಲಾಳಿ ಕಿದನಲ್ಲ
ಮಲಿಂಗನವರುಗಳಾ॥೧೧॥ನೊಡನೊಡಿ ಮತ್ತೆ ವೂಣಾದಿನಾಥ
ಮಾತನುಕಲಿತುನ ಮೈಯ್ಯರನಾಡು ತಿ-ಶಾನೆ ತುಡಾರ ತನದಲಮು
ರಳುತನದಿಂದಾ॥ಚಿರಜಿಬ್ಬರಿಂಸೆಂಮಗುರುವನು ಚಿಹೊರಿಗಳದಕೆ
ಕೆಡುವೆನೆನುತಾಡು ತಿ-ದರೊಬರಿಯುಬಿಂಕ್ಕವಗುದ್ದರಲ್ಲಮನೆ॥೧೨॥
ಜಂಗಮಗಳುಡೀವಕುಮನಂಮಯ॥ಖಡ್ಡತನ ಕಾಮುವಿಕೆನಿಂವ್ವಯುದೊ
ಕ್ಕನನು ಕರತಂಪ್ಪಿನೊಡುವೆ ನಾತನಳಬಳವಾ॥ವಡ್ಡಾಮನಸೀ
ತಿ-ಯನುಭವದೊಳ್ಳವಗೆಯನು ಕಾಬೆನೆನುತಲಿಗಾಡ್ಡಕಿಲ್ಲರುಕ್ಕೆ
ಗಳುವಂತ್ತಿರೆನುತಿದನಲ್ಲಮನೂ॥೧೩॥ಕೆರಹಿಕೊಳಂನೀತನಾ
ಬಿಯುಜರಿದುನುತಿದು ಕ್ಕಲಿ ಕಿಸೊಳಾನೆ ಪ ರೆಡು ಚೊಕ್ಕೋಯು

ಸುತಗುಣ್ಯಗಳಿಕ್ಕವಿಂತುಗಳೂ।ಬರದಿತೆಕ್ಕೆಯಾಗಳಲ್ಲವುನಬಯಲಾ
ಅಲಬಂಧಿನ ಅಂದು ಬಿನಿಯುಲು। ಪಿರಿ ತಿ ನಿಲ್ಲದಡವರುವತಿರಗಾ
ನಿದರ್ಶದರಿಂತುಾ।೧೪।ಸರವಿಲಾಸಾ ನಿಸಸುತತ್ರಿತಿಗೊರ
ಗಿಬಂ ಬಿಸದೂರಲಿಾನಿಸ ತಿರಳ ತೆಕ್ಕಿಗೆ ಕಿಕ್ಕ ಸಿ।ಪವಿವಲಬ
ಹರಿಗೊಯುಲಾ।ಪುರಗುಗಿತಿನಲಿಬಳಸುಗುರರು ಕಿರಳಿ ಕೆಡೆಯ:
ಸುತಲ್ಲಮನವುಲುಶರಣರಿನಿಕವಿ ಬಿಸ್ಕು ಕಶದರು ಕಲ್ಲಮಳಿಗಳ
ಸಾ।೧೫।ಪಿಂತಬಾಶದದೇ।ಹಿಯುಸಕೈಗುಣದುಪಾಯುನಬ
ಲ್ಲವಲ್ಲದೆ ಖಂಡಿತವವೇ।ಬಯುಲದೇ।ಹಿಯು ನಾವಕೈದುಗಳು॥
ಕಂತದುಂಕಲಿ ಲ್ಲಮನ ನಿರುಗುಂತಗಳುಮುಂಗಾಗಿನದೈವಾ।
ಮುಂತಲಬೊಳುರಳದುಸಾರುವಶಿಲ್ಲಬೆರಗಾಗಿ॥೧೬॥ ಸೂ
ಂದುನ್ವಿರಿನದವಕನಿಪ್ಪುಮನೊಂದುನ್ವಿರಿನುವರಸುಮದ್ರುಮ।
ಪೊಂದದೆನೆಂಬುದುನೆನಹಿನಿಲ್ಲದರಾತಾಸುಪ್ರಮಸಾ।ಯುಂದು
ಬಗಬಲತಂನಮನದಲಪೊಂದೆನಾದತಿವುಾಳಿಗಂಗಳುಬತಿಂ
ದುಪೊಳವೆಸುಪ್ತಸಿಸುನಗುತಿಬೆನಲ್ಲಮಸಾ।೧೭।ಪ್ರಾಳಸರ
ದುದುಲಕ್ಷತ ಖಿಸಿಮೈಳ ವಿಕಿಕವಿ ಬಿರು ತಲಲ್ಲಮಪಾಳಗೊ
ದನು ಶರಣರಿಗಲ್ಲಿ ಅ ಕೆಲದುಗಳ ಅಿನತಾ॥ಪೇಳಳಿಸದಕಲ್ಲಾ
ಕಿಯುಮುತಿನಿಂ ಬಿತು ಮುತ್ರಿಪಂಸ್ನಯುಲ।ಅಯುಲನಿತಿಗವಿ
ದಗಸುನಸುತಪ್ರಭುರಾಯಾ।೧೮।ಮುಗನಿಮುತ್ರಿಯಿಪೆ

ಗಾನಿಶೋರುವಳಿನಕೆಪ್ರತ್ಯೇಕದಲಿಬಗ್ರಾಮವನೆವಿರಾಜಿಸಿಪ
ಲಬರಲ್ಲಮಾಡಿದರೆಂಬಂತೆಗಳುನಿರಂಜನಮಾಡಂಪನಿಂದರೆ
ಅನಿತುಶರೂಪಿನಲಂತುನಿಂದನುಷ್ಟನಮಹಿಮನಂಮ್ಮಕ್ಷಿತಾಪ್ರ
ಭುಲಿಂಗಲಿತಯಲ॥ಗಗಾಧಾರಯಿಯೋಗಂಕಾಗವಮಾರು
ವವೊಂದುವನಶುಗಳ್ಗಂತೆಕೆಕಿತನಕಾಯನಲಿಕತ್ತಿಯುಷ್ಪಶಿ
ಬುತಕದನವುಖದೋಗಗ॥ಕಾಯಿವಿರಹಿತನಲ್ಲಮಾಪ್ರಭು
ರಾಯನಾಕಂದವಿಯಲರಯದಿನಾಯನವಮಾತೆವರು
ಗುರ್ತ್ನಸತ್ಕವಿಂರಗಳ್ಗೂ॥೨೦॥ವರಿಕಿನಲುಪಾಲಿಯಾದರಾಗಲಿತಿ
ಕ್ಷುಹಿಬಕ್ಕದಲತುವಪೆಂಪುರಹರನುಯುದಕಿಭಾನೆತ್ತದಕ್ಕಿ
ಯುಕ್ಕಿದರುವನು॥ಅರಿಗನುನೊಂಯನನುತಾಮಾಕೆರನೆನು
ತಲ್ಲಮನಮಹಿಮಗಿಶರಗಾಶ್ಯಗೆನುತಿದಗೆಲ್ಲರುಕಾಗೆತವು
ತವಾಗ್ಯ॥೨ ಗಾಡಂಮನಿಧನಪ್ಯದುನುತಿದಂಗೊಂಡುನಿಷ್ಟೆ
ಯಮಾತಬಂನಚಲಂಮ್ಮಕೆಂಪರಮೊಪನಿಲ್ಲದೆನುತ್ತಾತಿತಂ
ಜೂ॥ನಂವ್ಯಸನೆಯುತಂದೋ[illegible]ಖಂಗಮಹೆಂಮೊಗೆರಿಸಿಬಿಪ
ಬುನುತಿದನುನಿಂಮ್ಮನೆಂದಶುಪಿದಶುಹದನನುನೆಧರಾ
ಮಂಗೆ॥೨೨॥ಅಶುನಂಮನುಜಿವವನುಖಂಭಾವಿಯಾ॥ದ
ನುಜಾವಿಯಾಶಾಮಾವಿಯೊತೊರವಡೆತತಲೆನುನಿವನಾಲ
ಖೋ॥ಬಿರುನಹಿತವಿಕೆಖುವೆನುಕೆವಾರವ್ಯಕೆನುತೆಧುಬಂ
ವನುಧ್ಯಿರತನವಲಿಖಿಧರಾವುವಂಗಜವಿಷಾಜಿಗಾನುತಾ॥೨೩॥

ಪ್ರನಲೀ(ನ್ನಿ)ನಿ ಧರಾಮವವಾನಿನಂಣಾಶಗ೪ನೆಂದಲನಾನಿರಶೆಯ
ಗಳಿಶತಲ್ಲಾನುಡುಯುತಿಷ್ಟವಸೂ॥ಯಾನುಶಿವಾಷೂವರಾವಃ
ವೇಷವ್ರೃತಶೆಯಾನಿಯಾದನಿರಾನಿವಂತಂಗೆನುಪಲರ್ದನುನ.
ಗುತ್ತಪ್ರಭೂರಾಶಯಾ॥೭೪॥ಅಂವಪರಿಯಂದಾದರೆಯನಾಬಿ
ನಂವರಂಸ್ತುನಸನಂಭಿನವನಲ್ಲದಿನಾಗಾಹಾಪ್ಪದಶಮನ್ಬಂಧ
ವಮರಿಂಯಂನಸನರುವನೆ॥ಪೇವನಲ್ಲಮನುರಿದುತೊರುವ
ಭೂವನಾಗನೆದಿಶೋವದುರಿಯಲತಿ(ವಾ)ರಿಶರಿಯಾಗು
ತಿದನುನಿಧರಾಮಯಾ॥೭೫॥ನಾಶುನಾಶುವಹಿಂಪ್ರಜ್ಞಾ
ಲವಾನೀಶಲಿತುಬಂದಿಂವುವುಂದಿಯಕಾಶುಮರಿದಾವಂ
ನಂಸ್ಸುನಂವರ್ಮ್ಯೂರನೆ॥ನೂಶಲರಿಯದುನವುಗಿನುಲವತ್ರಿ
ಶವನದಲನಿಧರಾಮನನೇಶಹವಣಿಯಲಣಾಶವಾರುತ
ಅದನಲ್ಲಮನಾ॥೭೬॥ಭೂವುಶೀಮರ್ಭೂಮೊತುನೀನ
ಹಾಬೀವರಿಯ ಅಂಚಿಷ್ಣುಮನದಾಳವದಂಷುವನಿಗಳು
ಮಿಗಿವೂಯೊಪ್ರವಂಭಿನಲ॥ಶೊವನಿಂವುಯನಾಂಪ್ರದಾ
ಯಶಳವದಲಿಶಾಷ್ಟನಲಾನಲೀವನೀವರಿಯಬಿತವ
ರಾಮಯ್ಯಶೀಳಿಂದಾ॥೭೭॥ಬಾಶೆಣಾಶದಿರುನೀನಾಂಪ್ರದಾಯ
ದಯಣಾಶೆನಿವಗ್ರಶಶಬಲಾಶವನಣಾಶವಾರಿಯಿ ಹೌಷೆಯ,
ಲಿಚಿಯಾಗಮಾರ್ಗದಲ॥ನಿಣಾನೆದಿಶುನೀನಾಚೆಯಾವೆ
ಮಾಭಣಾಗರಂದದಲೆಂಸ್ವನೆಂದರೆಘನೆಯಶಂಗಿನಿನಶಿ.

ತಿಯ ಕೇದರುವವೆಂದರಾಮಯ್ಯಾ ||೭|| ಲಾ| ಭಾಗ್ಯಭುಲಕ್ಷ್ಮೀಗಿಲಶಂ
ಗಳಿವ| ಚೆಪ್ಪಿಗೆಯುಲವುಂನ್ನತ ಕ್ಲೂಂದೆಯೂ| ಯೂಗಿಯ ಹಾದ್ರಿ
ನೀನು ಪಿಂತೆರಧರ್ಮವಮಗಿದಲು|| ರಾಗ ದಿಂದುರುದೇಳು ತಿಪಭ
ವರಾ ನಿನೆಂಸೋಳುವು ತನಾಡಲಿಕಾಗೆನೆ ಚಿದಕನಲ್ಲಮನಿಧರಾ
ಮಂಡಲ||೭|| ೩ ತಿದುನು ತಿಳುದನಿ ತರಾದರೆಬಿಡಿಸಿಸುತ್ತಲ
ನಿಧರಾಮನು| ಘೋರುಘೋರತಿಳಿಘೋ ಮಿಗಿಸುತಕೊ ವಿಳಿಸೋನ
ಲಿಕಂಜ್ಞೆರಿಯೆ|| ನಿರಲಕಿ ತಿಗಳನೂಸುವಲ್ಲಮನತಿಗಳಿರಿಯ
ನುಹೊಂದಲಂಮದಿ| ನಿರಿದುಮಿಂಗಿಶ್ರೀ ಕರಿನು ಪಿದಗಲು ನಿಕಲ
ಶ್ರೀ ವರವಾ||೭೧|| ಮೂರಿಕೊಂತನು ಪರವುವರುಷನಾಕೂ
ತಿತೊಷೆಯ ನಿಧರಾಮನು| ಮೂಢತನದಲಿ ಹವಣಿನ ರಿಯ
ದಿತ್ರಿವಮಹಾದೇ| ವಾಗ ಸೋತೆ ಬರತವನ ಕೊಪದವರತೆಗೆ ಕೇ
ತತಗಭ್ಯಾಲು ತಂಸ್ತಮುರವನೆ ಕೊಡಿಸುರುತಿದಿಕಿಪ್ಪಗಂ
ಗಳಿಂದೊದರಿ ತಬಿಳಿಜನಾ||೭೨|| ಕರಲನತಿಮಥನವನು
ಮೂಡಲು ನೆರಡು ತಬಹ ಪಳಹಾಳಕ್ಷಿಯಕರುಣಾನಿಲಿನಿಳಿಗಂ
ಗಳನೂರಕ್ಷೈ ನಿಂದತ್ರಿವನಂತೆ|| ಕೊರದನಾಗಳಿಸೋನಲಕಂಗಳಿ
ನಾಕಿ ರಿಯನೆಲ್ಲ ರನುಳುಹಿದನು ತಂನ್ನ ರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲ್ಲ
ಘಾತ್ರಭುರಾಯನಿ ಪುಷೆಂದಲು||೭೩|| ಕಲ್ಲಪಾನಿದಪುಷ್ಟಿ
ಯಿಂದದಲಿಲ್ಲ ಪುರಿದಖನೊನಲುಕಂಗಳಿನಧಿಳ್ಳರಿಯ
ಸಾಲಿಕೆಗಳೊಂತ್ತುನೆ ಹಪಿಷ್ಟ ಬಿರಿಗಾನಿ|| ಬ್ಯಾಮರನನುಪ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಿಲ್ಲದಿರಲು ಬ್ಯಕತನ್ನಲ್ಲಿ [illegible] ಯೋಗುತೀರ್ಥನಾಶಿ
ದರಾವಂತೂ ॥೭೩॥ [illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥೭೪॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೭೫॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥೭೬॥
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]

ದಿನುತರಾಮನಲ್ಲವನಂಷ್ಟಿಗೆನಿದನೂ॥೭೮॥ಬ್ರೂಮನದ್ಯೋಳಗೆ
ನನುನಗುತಲಿ(ಮೂಖನಗೆ ೧೦ಂಗಳನೀ(ನಮೂರುವಿನಿನುತಲಿಲ್ಲವು
ಕ್ತಿವರ್ಣಾಶ್ರೀ(ಪದಯೂಸ್ತ್ರದಾಯಕನೂ॥ತಮಾಸಿನಾಕೇ(ಳೀ(ಯುಖಾತಿ
ಯನೆನಪಾನಂಮೂಳ ಹಿಲ್ಲವಿನುತಲಿ।ವಿನಿಯುದಿಂದೆ ಪ್ರಿದನೂರಾಮ
ನವಿಮಲವುನ್ತಶವಾ॥ ೩೬ ಜೇ(ವನೀ(ನೀ(ವರಿಯು ಜಂಗಮಸ್ಥಾವ
ರ್ಗಾಗಳಿತೆಯುಧರಿನಿಬಂದಳಿಗಾವಿಲಸುನಾಪ್ರತ್ರಬಲ್ಲಿಯನಿಂಮ್ಮ
ಮಹಿಮೆಯನೂ॥೪೦॥ಶ್ರೀ ಕನೀ(ನೆಂದುಬಗದಶವಾಯಬಳಿಆದಿ
ವಿಂಷ್ಣುತರುಗಳಿ ಹಿಕಾಟ ದಿನುತಲಿ ನಿಧರಾಮನನುನು ಸದವಲ್ಲಮ
ಕೆ॥೪೧॥ ಪರಶಿವ ಕೊಳ್ಳದಿಕೆಲಯುನಜರಾಜರಾಗೊಳಿತ ಪಕ್ಷಪಾತ
ದಿ ಹರನಿ ಪೊಬ್ರಂಹ್ಮರಿಗೆ ತಾಂತೀಗಳಾಗಲಿಂಬಂತೆ।ಪಿರಿಯಶನು
ನತ್ತರಿನಿ ಮಿತ್ತ್ರದಾನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವದು ಯಾನೀ(ಕ್ಷರಾಕ್ಷ್ಮಿತನೆಂಬ
ಕೃರಾಮಯಾಕೇ(ಳಿಂದಾ॥೪೧॥ಚಿತ್ರವಿನುಗುರುರಾಯನಂಮ
ಯನ್ನಂಪುಚಿತ್ರಚೊಳನಿಂಷ್ಟ(ವಿಭಾವಿಸಲುತ್ರಪಾಧಮುಪಕ್ಷಪಾ
ತ್ರಾಭ್ರಮೆಗಳಿ ಕೆ ದಿಹಲಾ॥ಯುತ್ರಬಲ್ಲಿಯನರಿರಿನುನಮಚಿತ್ರ
ದಲಿಕಾಂಬರಿವನೀ(ನೋಲಿ ದಿತ್ತ್ರ ಕೆಮ ನಿಂನಾಚರಾಗಲಿ ದೇ(ವಕ್ಕೆ(ಳಿಂ
ದಾ॥೪೨॥ ಆರಾಗಲದಕೆನ್ನೊಂದುಭಾವಿಯುಲಾಗಪಾದೆ ನವುಬುಧಿ
ಮಲ್ಲನೆ ಲಾನಿಸುವ ದಿಕುತಿರುತ ಪರಿಚಿತ್ರರು ಧಿಯುಟಿ॥ ಯಾಗಮಾ
ರ್ಗವನರಾತಬಳ ವಿಯಾನಿಯಾದರೆ ಬಳಿಕಲಾತಗೆ ಬ್ಯಾಗನವದೆ
ನಮೂಧಿವಪುವೈರಾಮ ಕೇ(ಳಿಂದಾ॥೪೩॥ಯನನಿನಿಂ ಮ್ಮಯದಕ
ಶನ ಸ್ವರೂಪನವೆನರನಮೂ ಧಿಯುನಗಾಮನುವುನಿತ್ತಿದ ಕರುಗಳ

ದಿಶೆದೇವತೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಮನವಲಿದು ನೀನಮಗೆ ಸಾಜುನನಸಾರ್ಥಕ
ಬಿಳಿಯ ಮಾರ್ಗದಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನಯ ಮತಕೆ ಕರೆದನು ರಾಮನಲ್ಲಿ ಮಹಾ॥
೧೪೪॥ ಬಿಡು ಮರುಳೆ ಮನೆಯೊಳೆ ಸುಮತಕೆ ನಡೆವಿಯೆ ಸಾಕೆ ನಿ
ಬ್ಯರಾಂಡಿಕೆ ಯಾಳುಂಡೆ ನರಗತನಾದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ॥ ಮರೆ
ದು ದೇವ ಶಿವತತ್ವದಾಗಮನ ಕದಡಿ ದೇವ ಶಿವ ಮಾರ್ಗ ತತ್ವರಿಗೆ
ಸುರಾಸುರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಯೂರಿ ಕೆಂಪಿಂದಾ॥೪೫॥ ಅಷ್ಟದುಷ್ಟ
ಪುರಿಯ ಚಿತ್ರ ಬಂದಲ್ಲಿ ಕರದುನಾವಡನೆ ನಬಲ್ಲಿ ಸಾನ ಹಳವಾ
ದಿಕೆ ನರಕ ಶೌಮಬತರಣಕನುಮತವಾ॥ ವಿಷ್ಟತ ವೇದ ಮನೆಂ
ನೇ ಸುಗತಿ ಮತಿ ಮತಿಮ ಕರುಣಿಕೆ ಸುತ್ರ ಶಂಕರ ನಿಷ್ಟತ ಬಿ
ನ್ನಹ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ರಾಮನಲ್ಲಿ ಮಗೆ॥೪೬॥ ಚಿತ್ರದಲಿ ವಿ
ಪತ್ತವಾದ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಮಂಗಲ್ಲದೆ ನಿರಾರ್ಥಕೆ ಚಿತ್ರಲಾಗದು ತ
ತ್ತಬೀಜ ರಬಧಭ ವಿಗಳಲಿ॥ ಹೊತ್ತ ಹೋಗದೆ ಗಿತ್ತೆ ಮಾರುವತ್ರ
ತ್ರಿವಲ್ಲಿ ದಾನಕಲನಂಗನಿ ವೃತ್ತನಾದಂಗಲ್ಲದಾಗದು ರಾವಣೆ
ಗಿಂದಾ॥೪೭॥ ಕಲಿಲು ಬಿಂಸಕ ಕೆಂಜು ಪತಿನು ಕೊಟ್ಟಲಗೆನಾನಿಂ
ನಾಶಿ ಕರ್ಪರದ ಕಲಿಕೆ ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮನ ತೈಮಿಂದಾಸ್ಲಾನಮಾರ್ಗದಲಿ॥
ಹೊಲಬು ಗೆಕ್ಷ್ಮಮನಿಂತ್ರ ಪ್ರಾದದ ನೆಲೆಯು ಕಾಣದೆ ದೇವನಿನೆ
ನೆತ್ತಲ ಹೆಸತಲ್ಲಮಗೆ ಚಿತ್ಯೆಯು ಕ್ಷಿದನುರಾಮಯ್ಯ॥೪೮॥
ಮತ್ತೆ ನರುಣಿ ನಿಸೆಕೆ ನಾನಲು ಪಿರಿದೆ ತ್ರಿಬಾಕೆಂ ದೆನವೆತ್ತು
ಗ್ರಾಹಿತಿ ತಂನಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೆಕೆರದಾ ತನನು ಕೈ ವಿದದು ಕೈಗೆ
ಶಿ ನಿಗಹೆತ್ರ ತಂದೆಯು ದಾವಮರಿಯಲ ಮುತ್ರನನು ಬಾ॥೪೯

ಸುವಂತ್ರಿಕೆ। ನಿತ್ತೆನಲ್ಲವು ನಿಜ್ಞರಾವು ನವಲದು ಮಂನ್ನಿಕೆದಾ॥೪೯॥
ಬ್ರಷ್ಟಿ ನುವಡಿಂ ಭುಂಶ್ರ್ಯನಾಲು ಕಲಷ್ಟದಿ ಹಿನಗಳು ಗಿಯಾನವ ವಷ್ಟಿದಿಂ
ಹಿಯುನಕಲನರ್ನುಕೆ ಕತನಾತಿಕನೂ। ಮಾನ್ಹನಂಧುಕರಾದನಗಳು
ವಿಷ್ಟನದಿ ನರ್ಕಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಿಷ್ಟನಬುನುಖಯುವ್ಹುಶ್ಯರಾವುಯ್ಯಕೇಳಿಂ
ದಾ॥೫೦॥ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನಾವವರಯುಲಬಂಧಿನುವದಾವಿಯಲನ
ತ್ರಂತಕಿ। ನಿಂತ್ರದುಂಜ್ಞನಾಯುಗಳು ಧಿಯವಾಪ್ರಕಾರದಲ॥ ಮಂದು
ಕಾರಣವಿಷಯ ದಿಷ್ಟಿಗಿ। ಕೊಂಡುಕೂಸು ವದಿತಿವು ಹಾಬಳದಿಂ
ದ್ರಿಯುಕೆನಾನೆ। ಗುವೆನುಗುರುರಾಯುಕೇಳಿಂದಾ॥೫೧॥ ಉ। ಹಿನು
ನದಿಂ ದ್ರಿಯುಕೆಮುನಕೆ। ಬೇ। ಹನಾಯುಕವದನಗವುಕದಗಾಮು
ವಿಜ್ಞಾ ಪ್ನುರುಷರೂವುರನಿತ್ರಗಂಧದಲ॥ ಮೊಹದಂತಿಕೆತ್ಯದು
ನವುಕೆಯುನಾಹನದಲಕೆಲಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಕಾಮುರಂಗಳು ಕೆಯವ್ರ
ರಾವುಯ್ಯಕೇಳಿಂದಾ॥೫೨॥ ಗವುನದಹರವಾ ಹೋಂಸುತೆಂನೀನ
ಷುನತಿಯುಲ್ಲರಚೆ। ಸುನ ದ್ವತನಿಯುಲದನಕೆದೊಷ್ಟಕೇ। ನದವಿಂದ
ಯುತಿಯೂನಿ। ಬ್ರಹ್ಮಕೆಚೆ। ರಿದನಿತ್ರಸುಭುದಲ ಷುನದಮುಂತ್ರ
ವನರ್ಮನಿದನತಿ। ತನಗನಿಖವದವಾಗದೆ। ರಾವುಯಕೆ। ಳಿಂದಾ
॥೫೩॥ ಮ್ಯತಿನೂಜಾಲಾಭದಾತಾಪ್ರಿ। ತಿಯುಲ ಯುಲ ತಾಧ್ಯಾ
ಧರ್ನದ್ರ್ಯುತವನು। ಹೂರಿದಕೆಬಿತ್ರಿದಬೆಳಿಯುಂನುಂಬಂತ್ರಿ॥ ಅ
ನುಬಂದನವುನಂಬಾಧನನೊಸುಬಾಧಿನುತಿವನಕಲ್ಲದಿಹೂಸುಮ
ತಿಗೆನಿತ್ಯಲಂವೆ। ರಾಸುಕೇ। ಳಿಂದಾ॥೫೪॥ ತೊರದುನತಿನ
ತಸುತಿಪಿತರುಗಳಿಕನವನುವು ತಿಯೂನಿನಾಮದಲ। ನಕೆಗಳರ

ರಪಿಸ್ತಾ ವಿಡೇ(ಗುಳು ಗಳ ಸುರಕ್ಷಿತ ನಿ ದರೆ। ಪ್ರೊ ಶ್ಯ ಧಂ ಳೆ ರೆ ತ್ರ್ಯ ಧ್ಯಣ
ತ್ರೈ ಪ್ಸ್ಯು॥ ಅರಿಯ ಬಾರದು ರಂ ರಬಳ ಕಿಂ ನರಿ ವ ಪರಿಯಂ ತ್ರ್ಯ ಯ ನಿಕ್ಷೇಪ
ಬರದೆ ಬಂಗ ಳಿ ನ ಬ್ಯತ ಶ್ವೆ ಗುರು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದಾ॥೬೩॥ ಕಾರಣಿಕ
ನೆ ಮನ ನುಮನ ನಿ (ಬೆ (ಕುಬಿ ಷ್ಮೆ ನ ದಂ ನ್ಯ ಕೆ ಮನದ ಕಾರಿಯ ಗಳಲಿ
ತ್ತರಂ ಗಡ ಪಾಳು ಬಿಟ್ಟ ಶಯಾ। ಅರು ಬಲ್ಲ ಶು ಬ್ಯಳ ಕ ನು ಖವ ಮ ಮೂರ
ವಂ ದೆ ಕ್ಕಿ ಯವ ರ ತನು ವನು ಗಿ ರಿ ಹ ಪ್ಪ್ಯ ಯ ಮಾತ ದಿಹಳೆರಾ ಮಹೇ(ಳೆಂ
ದಾ॥೬೯॥ ಅದರಿಂ ನಾ ನೊಳು ತಪ್ಪು ವ ಸ್ತ್ರೀ(ದ ವಾಳು ದು ಮುಕ್ತಿ ಸ
ಗದಾ ಹಾದಿ ಯೊಳು ದುನಿ ತ್ರೈ ನ ಹ ವಿ ಯೊಳು ದೈ ಗುರು ವೆ॥ [illegible]
ದವ್ಯತ ಕೆ ನ ಮಗ ನಿಂ ಮಯ ಪಾದ ಪ್ರಣ ಗೆನ ಬಲ್ಲಿ ವಲ್ಲ ದೆ। ಬಾ ಧ್ವನಾ ದಿ
ಗೆನು ತಲ ದಗ ನು ಅಧರಾ ವು ಯ್ಯ॥೬೭॥ ಹಾನ ವ ಹೂ ರೆ ಯ ಹರ ಗೆ
ಲನಲ ನ ನ ವ ಬಿ ತ್ತ ರ ಮು ಳ ರಂ ತ್ರಿ ಕಿ। ಮಿ ನ ಗು ವಂ ತಂ ನ ಗ ದೊ
ಬಂದ ತನು ಮನ ವಾ॥ ಕೇ(ನು ಶು ಳ ದ ಬ ಹಿರಂಗ ದಿ ಭಕ್ತಿ ಯ। ಬಿ ನ ವ ದ
ಬೆಯ ಕ ದಿ ನಿಂ ನ ಯ ವ ತ ವ ಮಾ ರ ಲ ನೇ (ನೆ ನು ಖ ರಾ ಮ ಯ್ಯ ಕೇ(ಳೆಂ ದ
॥೬೮॥ ಅವ ನಾ ದ ಕಿ ಲಂ ತರ ಗ ದ ಭಾವ ದ ಲ ಬ ಗೆಂ ಡ ಗ ಗಳು ಬ
ವೈ। ಬೇ(ರ ನ ಗಳು ಮೊದ ಲ ಲ ವ ನೆಂ ತ್ರ ನು ತ ಪ್ಪಿ ದ ರೆ। ದೇ(ವ ತಾ
ಗಾ ದಿ ಗಳು ನಂ ಪ್ರಾ ವಿ ನು ರ ವ ರ ನ ವಿ ದು ಕಿ ಕ್ಕ ದಾ ಬ್ಬೇ(ರ ಕ್ಷಿ ನು ಖ ಯ
ಸ್ಯೆ ರಾ ಮ್ಯ ಯ್ಯ ಕೇ(ಳೆಂ ದಾ॥೬೯॥ ಪ್ರತ್ರಿ ಕೆ ಪ್ರ ನ ಜ ನ ಹ ನು ತ ತ್ರ ರ ಬೆ
ಯ ಹ ನ ನ ನು ಭಾ ರ ಭ ರ ದ ಲ ನ ಕ್ತ ತೆ ತ ನ ಪ್ಪೆ ಯ ಹ ಬ ಹ ಳ ತ್ತ್ರಿ ತಾ ನ
ನು॥ ಯೊ ತ್ರ ಮಂ ಗ ಳ ವೆ ಲ್ಲ ಮು ಕ್ತಿ ಗೆ। ವ ತ್ರಾ ಹಿ ಹ ವಿ ವ ನು ಬ ನಿ ಯ
ಜೆ ವಿ ತ್ರ ಮ ನೆ ನು ಖ ಯ ವ್ಯ ನ್ಯೆ ರಾ ಮ್ಯ ಯ್ಯ ಕೇ(ಳೆಂ ದಾ॥೭೦॥

ಹೂಂಕಾರದನವಿಗೆಗಂಟಲಗಾಣವನುವಿಂಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುದುಪ್ಪರ ಧಾಳಿಗೊಳ್
ಗೆದ್ದ ಮನನ[illegible]ದ ದಿವಸಯ ನಭಗಳಿಗೆ।। ಜಾಲರಾದರುಪರಿನ
ಸಾಧ್ರುಂಫ್ವಾ ದಿಗಳುಮಾದಲು ನಿಕಾಲನಕಾಲಬಲಯಲಬಳಿವಶ್ರಿ
ರಾವತ್ತ್ರಯಕೆ।।೪ಂದಾ।।೬೧।। ಧೀ(ತಿಗಳಿಸ್ತ್ರರಗಿಂ ಬಸತಿಯನು ಬಾ
ಹಿರಂಗವೆಣಕಲಮಾಯೂಮಾಕದಿಂ ದಿಹದಂತರಂಗವೆನಿ: ಪ್ರಪಂಚಿ
ನಲ।। ಚಿ(ಶುದಾಕಿಹದಂತು ಕಾರಣನೆಂಬ ಮಿಗ ತನದಿಂ ಬಲಾನಿಹೂನ
ಹೊದಲನಿಲುವವನಿ ನಿತವನರಾಪಕೆ।।೪ಂದಾ।।೬೨।। ನಿಳಗುಹೊರಗಿಂಡ್ರಿ
ಕತುಬಸ್ಮೈವ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಮಾಗಿರದು ತಾನೊಳಗೊಳಗೆ ತಾನೆರಡು
ವಿಕೃದತ್ರಕವಲುವಸ್ಮೆಗಳು।। ತಿಳಿವಡರಾಳು ಮದ್ಧ್ವಮಾಗದುಂಳ
ವಿರಯುಬಾಗಿಯುಳ ರಾತನಿಕತಿಯಕಾಂ ಬದುನಿ ತೆರಪ್ಪುರಾವ
ಕೆ।।೪ಂದಾ।।೬೩।। ವಿಷಯಹೊರಮ್ಮನಿಶ್ಚಿದಕಿವಳಿಗನೆಲುಬಹುದಿಂ
ತ್ರುದತಿಯು ತದ್ವಿಷಯಗೊಳವತ್ರಿನಿಶ್ಚದಿಕಿಬಳಕರಾರು ಕಳವರೂ।। ವಿ
ಷಯುವಂ ತಂವಿಭ್ರಗದಲಮಾತಿನವಪಾದಕಿಬಳಕಲಾತವಘಾನರಿ
ದುಖ್ಖವನ್ಸೈದುವದು ರಾಪತ್ರಯುಕೆ।।೪ಂದಾ।।೬೪।। ಸೆಘನೆಂದ್ಧರುಗಳ
ನೇ(ಕಾಬಿಷ ನಿಶ್ಚರರಂತರಂಗದ ಹೊದಿಕಿಯುಲದಿರಿಸ್ಸೆ ತೊರುವನು
ಬಿಮಾಬಿಂಗಳಗೆ।। ಬುದ್ಧಿ ರಂತ್ರನದಾಯದನು ಹೊಗದಿದನಾದತಿ
ಬಳಕಬಗವತಿ ನಿಧನಿನಿನಂ ರ[illegible]ತನ್ಸೈ ರಾಪತ್ರಯಕೆ।।೪ಂದಾ।।೬೫।।
[illegible]ನಿಕೆ ನರಾಳಗದು ಬಿದ್ದಕಿ ತಾನಿ ವಲವದುಭುಳಬಲದ ನೂಯದಾ
ನ ದಿಂ ದಾದದೇ(ಳು ದಲ್ಲದಿ[illegible] ಬುನಿ ಗಹುವರೂ।। ನೀ(ನು ತಪ್ಪಿದಿನಿಂ
ನ್ನುನಿಚಿವನು ನೀ(ನೆನೆಂದ್ಧಿ ನೆರಂತಿಯೂದತಿ ನೀ(ನೆನದ್ದಂ ನ್ನುಕೆತ್ರನ್ಸೈ

ರಾಮಪ್ರಿಯನ್ಕೆ ॥ ಳಿಂದಾ॥೬೬॥ ರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸುವಾ
ಗಿ ಕೃದಿನಿಂಷ್ಣನಿತ್ರಿಪಾಯರನಕೆ॥ ಬುಳ್ಕ ಕಮದ ಕ್ಕೊ ಪಿಕ್ಕೊಯಲಕ್ಕೆ॥
ಬಾ॥ಯ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಆತ್ಮ ಲಿಂಗದ ಬಾಯಲಿ ಪಿನ್ನಿ ಬಳ್ಳಿಯಾದರೆ ಮ
ಯುಯುನು ವಿನೆ ಕೆಲುವೆ ಯ್ಯ॥ ರಾಮಪ್ರಿಯನ್ಕೆ ॥ ಳಿಂದಾ॥೬೭॥ ಶರಣಗಳಿಕೆ
ಗುರಿದಾಗಳಿ ಮರಣವನು ಕಲಕಲತು ನಂತತ ಶರಣವ ದದ ಅಶಿಂ
ದುವರ ಮಾನಂದನು ಬದಿಂದಾ॥ ವರಿಗ ಮಿ ನಿವಲೆ॥ ಪನಾನಿರುತ್ತ
ರಯು ಬಲ್ಲತೆ॥ ಬಳಿಕನೀನೆ ಪರಮನ ಪ್ಪುದೈ ತಪ್ಪುದ್ವಿ ರಾಮಪ್ರಿಯನ್ಕೆ॥ಳಿಂ
ದಾ॥೬೮॥ ಹಲಉ ಮುಖದಲಿ ಕಾರಿರಬು ಧಿಯನಿಲನು ರದು ಲಿಂಗದ
ಲಿ ಲಿಂಗದ ಕಾಲಬು ತಿಳಿ ದಾಪ್ರಗಲಿಂಗವನ ರಿದು ಬೆಂನಾತೆ॥ ತ್ರಿ
ದುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ ಯ ಸ್ಥಾವದಲಿ ನಮಗಳ ದಪ್ಪಾತೀ ಲಿಂಗವನು ವಿಶಿಕೊಳ್ಳ
ಲಿ ತರೆ ನೀನೆ ಗುಣಿ ಯ್ಯ॥ ರಾಮಪ್ರಿಯನ್ಕೆ॥ಳಿಂದಾ॥೬೯॥ ರಾಸುದರಿನ
ತ್ರಿಂಶಿ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಾಗಬೆ ಕಲ್ಲದ ವಿಚಾರ ನಿಲಾಗ ರುವತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೊಂಡೆ
ರಾಯು ರಾಗುತನಾ॥ ರಾಗೆರ ಕ್ಕಿಯ ನಾಲ ದೆತ್ತ ಚ್ಚಾಗಮುಂಗಳ ನಿ
ಷ್ಟೆ ನಿನ ನಿಂನೆ॥ ಸ್ವ ಪಟ ನಂತ್ರಾರಿ ನಿ॥ ರಾಮನ್ಕೆ॥ಳಿಂದಾ॥೭೦॥ ಯ
ಂದು ಬಳಿಕೆ॥ ಶಾಂತದಲಿ ಮುದ ದಿಂದಲಾ ಮುವಕ್ಕಾ ಯ ಕಾರಣದ
ನಂದು ನಂಮುಂ ಧವನ ನಾಚಿಕಿಚಿ॥ ಪ್ರಪರಪರನಾ॥ ನಂದು
ಮಾಡು ವಕ್ತ ಕ್ರಿಯ ಕ್ರಿಯ ಹೊಂದಿಕೆಯನು ಪದ ದೇವಮೂರ್ತಿಯೆ॥
ಅಂದು ಕರು ಣದಲಲ್ಲ ಮಾಪ್ರಭು ನಿಧ ರಾಮನ್ಕೆ॥೭೧॥ ತ್ರಿ
ಳದೆ ದಾಗಳಿ ಬಳಿಕ ಹೃದಯ ನ್ರಾಳ ದನು ಕಿ ಮಾನನೆ ನರ
ವರ ಹಾಳ ದು ದಾಗಳಿ ಪರಮ ಹಾನನ ನಿಳಿಯುನೆ ಲೆ ಕೊಂಡಗ

ತೆಳ್ಳತನವಭಕ್ತ್ರಂ ಬುಜಂಗಳ್ಳಸುಳ್ಳವನತಿತನು ಮನದ ತೆತೆಯುವಸ್ಸದು
ಭಲ್ಲಮುಂಗಳೊಂದಿದರ ನಿಧರಾಮಂಗೆ ॥೨೧॥ ಗುರುತನಿಂ ಮುಂಬಾ
ರುಜರದ ಳು ಬುರು ಅಮುಕರ ಬದಲ ಮಿಂಗೆ ಮಧುಕರನ ಪರಿನಾನಾದ
ಕಾರಣ ತೆಂ ಸಭೂತ ಮಿರಾ ॥ ಅರವದ ಎ ಸ್ಲಾನ ದಿವಂ ಕುಸುವನ್ನ
ದಿನು ನಿಂ ಸ್ಸುತ್ರಮಿಯು ಉ ಪರಮ ಪಾವನ ನಾದ ಸೈವ ಪ್ರಭುರಾಯು ತೆಳ್ಳಿಂ
ದಾ ॥೨೨॥ ಅರುಪ್ರಸಾದು ದಾಶಿ ಧರಾಮಹಾಮುತ್ರ ತನಪಾದಾ ಕಿರ
ಗದಲ್ಲಯು ಮೊಗತಿಂ ತರಯು ಮಿಲಗಾಳಿ ಅಗೆ ॥ ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರದ ಬ
ನವಲ ವ್ರಾವನೆ ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರವನ ಪ್ಪು ತಿದನ ಬ ತತ್ತ್ರ ಸುತ್ರಮನ
ಗೆವಿಂಯ್ಯ ದಿನು ಬವನ ಬಳ್ಳಿರಿಗೆ ॥೨೪॥ ಧರಾನದರಾರು ನವು
ತೆಯುತ್ರ ಧಿಯೋಗ ದಿರಾರು ನಿರು ಪವು ನಿ ಧಿಯೋಗ ದಾರಾರು ನಿ
ತ್ಯವಪತಿಯುದವರಾರು ॥ ಪ್ರಯಾಗದರಾರು ನಿಂ ಬ್ರಿನಮುದ್ಧಿ
ಯೋಗದರಾರು ಪರಮಾರಾದ್ಯರೆಂ ವಿಕ್ರಯುಗುರುಗುರು ತೇಸ್ವರ
ಲಿಂಗಲ ಶಿಯುಲ ॥೨೫॥ ಅಂತ್ರ ಗತಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದಮಾ ೬ ೧ ೨ ಕ್ಕೆ
ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶಿ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ವಚನ ॥ ಉಪಪಾತಕ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳ ಮ
ದಕರ್ಮಂಗಳು ವಂದು ಕೊಡಾನು ಕೊಟಿ ಜನ್ಮ ತಿ ವಸರ ನವ ಲಿಂಗಳ ವ
ಕಂಡ ಕಿ ಅರದು ಕೊಂಡು ನೋತಾ ॥ ಆದೇವು ಕಾರಣ ವೆಂದ ಕಿ ತಿವನ
ರತಿ ಅಂತ್ರ ಂಗದಲ್ಲ ತಿವನವಲ್ಲ ತಿವನವ್ವಲ್ಲ ಕೈಲಾಗ ವಿಪ್ಪುದು ಕೈ
ಲನವಿಪಲ್ಲನ ಮನ್ನ ಸುಪ್ರಗಳಂಗಳ ಪ್ಪುದು ಅಷ್ಟತ್ರಷ್ಟ ತೀರ್ಥ
ಳ ಪ್ಪುಮಪ್ರಾವನೊಂದದಲ್ಲಯು ನಿಕುನಲನಿಪ್ಪುವಯ್ಯಯುಂ ತಮಕಿ

ವರ್ತರಗಾಬನವಂಗಾನಲಿಂ ಸಳ್ವರ್ಕಂ ತಳ್ಳಗೆ ಗೆ (ಸ್ಫುರಲಂ ಗಬರ್ಕಂ ಗಸ್ಥಿ
ನಿ ತ್ರುಪ್ತಿಯಂ ಯುಕ್ತಿಕಾಗಾನಿ ಧರಾಮಂ ತು ||೧|| ೬ಂ ಗಮದಿಂ ನಿರಾ
ಕಾರವನರದನ ದ್ಯುತ್ಕರ ವನಮನ ವೆರ್ಣಿದ ಕುಮ ನೆನಸು ವಿನಲ್ಲಿ
ಗದಂ ತಿ ರಚಿತ್ರ ಸುರಾಗದಮಂ ಸ್ಥವೆತೆರ ಹೆಲ್ಲದಿರಬಿ (ಸುರಸಿತಾ
ಬಂದ ಭೃಂಗವನರಿಯದೆನಿಂ ದನಿಲವನೊರ ಬೆಕೆಂ ಮನೆಲಿಗಂ ಕಾರ
ವಕೊತ್ರಿಪ್ರವರನಂ ಸುಗ್ರೀಹೆ (ಸ್ಫುರಲಂ ಗಸಿಳ್ಳಸೋ ದಾ ||೧|| ಯಂಸ್ವ
ಸುಗಾರವಗುಣಾರನಂ ಪಾದಿನ ದಿಶೆಲ್ಯು (ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲದ ಶ್ರುತಿರಸಂ
ನುನಿನಗಾಸುನರಿದೊರಯಿನಜನನ ಆಯುವೂರ್ಣನಿನಗಾಳ (ಅ
ವಮುಮಹಿಮಸೂರಲಜಂ ಸ್ಥನಂ ಗಮದೆ (ವನೆ (ಮಾರಲಾದವಿ
||೨|| ಕೈಯಲ್ಲ ಬಾಗೆ ಮನದಲ್ಲಿ (ಕಿ)ಧಮನದಲ್ಲ ಕಿಂ ಕಲಲಂ ಗ
ತಿ (ನಿನಗ ಪ್ಲಕೆ ಬನವಜಂ ಗಮಲಂ ಗರಿಂ ಬತ್ತಜನಂ ದಿ (ಶನೂತಕಿ
ವಾ || ನಜನನ ತಿಯುವೂತುನಿನಗ ಪ್ಲಕೆಹೆ (ಗ್ರಾಂ ಕಬ್ಬನ ದಕು
ವರುತ್ತವವು ಷ್ಟೆನಯಹೊಂನಾತಲ್ಲದೆ ವಡುಷಿವಸ್ಮದ ಕೆ (ಗ್ರ
ಗುಹೆ (ಸ್ಫುರನೆಂ ಬುವವಹು ಶಿವ ವಾಧ್ಯ ಯುನರಿಯಬಲ್ಲರೆ
ತ್ರಿಜ್ಯಡುತೊರಾನಂ ಗಸಬನ ವಂಗಾ ||೪|| ಗಸುಥ್ಥ ಲಲಂ ಗ
ಲಜಂ ಗಮ ಫಲ (ಪ್ರನೆರದ ಫಲರದ ನಿದಕರ ಫಲ ಮಿಂ ನಾಲಿಕೆ
ಸೊರತ್ತುಗುಹೆ (ಸ್ಫುರನೆಂ ಗಸಬನ ವಂಗಾನ (ಲಿಕಿ) ಯಂದನಾ
ಬದುಕಿ ದಿ ||೫|| ವಲ್ಲವಾ || ಬನವ ಮೊಬಲ ನಿದ (ತ್ತ ಕೆ
ನನವ ನಲ್ಲವ ಬಂಧುಕಂ ತನುವನು ಮತಿಗೆ ಬೆಲುವಾದ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀಮಶಾಂತೇಶ್ವರಗಳಿಬರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ॥
ಶ್ರೀಮದ್ಗಣಾವತಾರ ದಿಗ್ಗಳಿಗೆ ಗಾಮಚಂದ್ರಭಾರತಿಗುರುವಿಂಗೆ।
ವರದಕರ್ಣನಾಥನವಾದದಕ್ಕೆ। ಶಿವಜಾದೇವರಂಘ್ರಿಯುಗ ದಕ್ಷೆಯಲ್ಲ
ರಿಯುಕ್ತನ ಶ್ರಾವ್ಯ ಮನಿಃಶ್ರೇಯಸ್ಸಾರಗೆ। ವಿರುಶರುಣಾಕರನಂದೀಶ್ವರಗೆ ಗು
ರುಶ್ರೀಪದಯುಗ್ಮಾವಪಾದವರದರಿಗೆ। ಶಿವನಾಲಗದೊಳಗೆ ನವೆಲ್ಲರಿ
ಗೆ ೧॥ ನಾನೆರದಂರತ್ನಗಾತಿಯುಮಾರಿ। ಅವರ ಶ್ರವ್ಯಾಂಬುಧಿಯೊ
ಳಗೆಸುಳ್ಳರಿ। ಗುರುವಿನಮಹಿಮೆಯನೊರೆವೆನು ಬಲಂತೆ। ಚಿಗುವ
ಬಾರದು ಹಿತವನಾಂತೆ। ಗುರುಮಹಿಮೆಯಂತೆ ತನಗರದೊಳಗೆ॥
ಶಿವನಿತುಂವಾಗದಿಃ ಧರೆಯೊಳಗೆ; ಸಾಸುವೆನೆಲ್ಲಾ ಬಿನಕೆ
ವೆನಲು ಶ್ರೀಮಶಾಂತೇಶರ ಚನಾಮೃತ ವೆನಲು। ಕೃಷ್ಣಧರ್ಮಲದಿ
ಯ ಹಾರಿಸಲು। ಪಾಮರಶಿಂಘ್ಯವನಬ್ಬರೆವಾಲು। ಶ್ರೀ ಬಾಲ
ಮಂಗಳಕಾರಕ ಮಂಗನವರದು; ಖಾಂಬುಧಿ ಕಾರಕ ಮಂ। ನಾ
ಬಿನೊಂ ದಿಗ್ಗಳ ಮಹಿಮೆಯದೆಲ್ಲಾ। ಅಹುದಲ್ಲಂ ಬರನು ರಿತ್ನಗೆ
ಯಲ್ಲಾ। ಗುರುವೆಂಬುದು ನವರಿಗೆ ತಮನಂ। ಅದವರಿದೆಲ್ಲದು
ಕೆ। ಳದುಮಾನಂ॥ ೨॥ ಆ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದವಾದ ಗುರುವಿನಾ। ಶಾ
ಮಚಂದ್ರಸ್ವರ್ಣಭಾರತಿಗುರುವರನಾ। ಪದ್ಮದ ನಂಪ್ರಾನನ
ವೆನದಿನಾ। ಪದ್ಮಗಾ ವಿಪ್ಪುದುಮಂಗಳವಪ್ರಾ। ತುಂಗಾಭದ್ರೆ
ಯರನವಿಶವಂ। ಶೃಂಗರಿಪೇಕ್ಷೇಸಾಕ್ಷ ಮಹಾವಂ। ಭೂ
ಕೈಲಾಸವೆನಿಸಿ ಶೃಂಗದೊಳಗೆ ಶೃಂಗಮಠಂ ಮೆರದಿಹುದಿದರೊ
ಳಗೆ। ಕಲಕಲ್ಪಹಾಲರಿಗದುಹೊರಗೂ। ಶ್ರಿಯಯದನ್ನವ
ಕಲ್ಪನೆಗದು ಹೊರಗೂ। ಶಾರದೆಯನವರತ್ನೈಲಗಶಾಸಿ

ಷ್ಠಿನಲಿ ಬಾರುವನ ವಿಖ್ಯಯಾತೆ ॥೩॥ ಯಂತ್ರ ಪಗಣಿತಮ
ಹಿಂಮಿಗೆರಾನ್ಮಾ। ಆತ್ರಯುವ ಬುನರ್ವಕ್ಷನರ ಧನು। ಬ್ರಂಹ್ಮಮಾಳಿ
ಯನ್ನಂಧ ಗ್ಯಹೋಬ್ಬ್ಯಯಯೋ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ದಪ್ರಾಪದಕೆ ಬ್ಬಯಯಾ।
ಮಿರವತ್ರಿಪಾಲಯು ನಾರಗಿಹಗ್ಯಂ। ಅಗಣಿತವೈಭವನಂ ಬೋಹಗ್ಯಂ
ಅಲ್ಲದವೈಚಿತ್ರಮಿಂನಿಲ್ಲಾ। ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದಕೌತನಲಮಿಂನ್ನಿಲ್ಲಾ। ಆರ
ಲಯಗೋರಕ್ಷಕರಾಡನೀಳರಿ ಮಿಸಿಲೆನಿನಿಸಾವರೆನಲಿಸಿಂತೊ। ಬಂಗಿ
ಮಿನಾವರಪ್ಪಾನತೆಯನಾಂತೋ ॥೪॥ ಆಮರಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಮಪ
ಪದಪರಿಯುಗೋಮರರತ್ನಪ್ರಭೆಯುಲಿಹರಿಯಾ। ಕನಕದಕ
ಲಪ್ರಂಗ್ಯಕಾಂತಿಗ್ಯಾ। ನಾನಾವಿಹ್ನಯುತರಕೆಲನಗ್ಯಾ। ವಿದ್ಯ
ತ್ತಂಕಲಿಕಗಂಮಿರವಾ। ಅರವನೆನಿಸುರಮುಷ್ಟಿಕಮಂಖರಿವಾ।
ಹಲ್ಲಂಬೋಮವಅತಿವೈಭವದಂ। ಧನತಪ್ಪದೆನರವತ್ರಿ
ಪದಿಂ। ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಪಾರಂಪರಿಯೊಗ್ಯಗಲ್ಲಿ। ವಿದ್ಯಾಸಂರ
ನತಿಮಹವೆಂಯುಲಿ। ಮಿರಮತಿ ಚರನುತ್ತಂಗ ಮಾರಚೊಗ್ಯಗು। ಪಾ
ರುಲಂಬಿಕ್ಕಸನಮಾಧಿಯಾಗ್ಯಗಾ ॥೫॥ ಯಂತ್ರಮಾರವತ್ರಾ
ಗಮರಚೊಗ್ಯಲು। ರಾವುಚೆಂದ್ರಭ್ರಾತಿ ಗ್ಯನಾವುದೊಗ್ಯಗಾ। ಘನಶಾಂ
ತಿಯುನಿಜರೂಪಾದಂತೆ ಜ್ಞಾನಾನ। ದವೆತನುಪಾದಂತೆ। ಕರು
ಣಾಮ್ರುತವೆನಿಲಿಸಿಂದಂತೆ। ಅಲಭುತನವೆರಾಜಿಸಿಲು ಪಾದಂ
ತೆ। ರಂಜಿಸುವ ತ್ರಗುರುಕುಲಕಲಶಂ। ಪರಮಪ್ರಿವಾಸ್ಪಾನಾಂಬರ
ವಿಗ್ಯನಂ। ಆಗರುರಾಯನವಿಲಾತ್ರತಿಯಂ। ಗುರುಪಂಕ್ತಿ
ಯಕ್ರಮ ಉತ್ತಮಗರಿಯಂ। ಪಿಶಾರಿನಾವೆನರಿಪಂತಿಕೆಕೆ ॥೬॥
ಖಿನವೆಲ್ಲಮತಿಪದಾನ ದಿಕ್ಕೆ ॥೭॥೬॥ ಭುವನವನುದ್ಧರಿಸಲು

ಚೇ(ಕೆಂದೂ(ತ್ರಿವನೆಲಾ ದಿಯಗುರುತ್ವ ದಿನಂದುಗುರು ವಾಗಿನಿಷ್ಠ
ತಾನಾನಿ।ಗುರು ನಿಷ್ಠತ್ವವನರುಮವ ನಾಣೋ(ಗುರುತ್ರಿ ವನೆಂಬುವ
ಚನಿಕತಾಂ।ಭುವಕಿಕರುಣಾಂಪ್ರಂತವುಂಬೀ(ಬಿ।ನಾರಧರಿಗೆತ್ರಿವ
ದುಂತ್ರವನೆತ್ರ।ಅಗಾರಿಪ್ಪಂ ಧರಂಗಳನಿತ್ರಾಯಿಗಪವಸೌಖ್ಯವ
ನೀ(ಉತಿಪ್ಪಂ।ಭುವನಾಗರದುಂದಾಂಪನುತಿವಂ।ಭುತ್ರರಭಿಂತ್ರ
ದುಣಿಯನಿನವನೂ।ಗುರುವಿದ್ಯೆಯೊಳುಮರಹಕನೂ॥೭॥
ಅಂತ್ರಿವನಾದಿಯಗುರುವೆನಿನಿದನು।ಯರಕನಯೊಳುಲಕ್ಷ್ಮೀ(ವ
ಲ್ಲಭನೂ।ಅರುವಾಯೊಳಮಲಾನನನೂ।ದುತ್ರಿವಣಿಪ್ಪಂತ್ರಿತ್ರಿ
ಮುನಿವನೂ।ವಿಮಲವರಾಶಿರ ಮುನಿವ್ಯನಾಖ್ಯಂಡುಕನಂಗಳ
ವದಾಬಾಯಗಳ್ಗಂಗಾವಿಂದಂಪಂರಯೊಗಿಂದ್ರಂ ವಿಶ್ವರೂ
ವನಂಬಾಧಮುನಿಂದ್ರಂ।ಘನಘನಂಸೂತ್ರಿವನಂ।ಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ನಿ
ಷ್ಟಾದ್ರಿಮುನಿವನೂ।ಯೊಕ್ಷರತಿಧರಂ ನಾರಗಳತಿಂಧರಂ।ವಿದ್ಯಾಕ
ಕಲಂಗನಮಧರಂ॥೮॥ಆತನವಿಖ್ಯಾತವಾಳ್ಗದಿಳ್ಗೆ।ಲಿಂ
ನಿವಾನಿನೂಳ್ಗಿನಂಕಳ್ಗಳು ಅಳ್ಗೆ।ಮುಂಬಿನರುವಗ್ರರುಮೂರ್ತಿ
ಗಳ್ಗೆಲ್ಲಾ।ಆತನಣೋವಿಗಿನಂದಿಗಕೆಲ್ಲ।ಬತ್ತವಿನಿಷ್ಠಿತ್ವಭ
ವನೂ।ವಿದ್ಯಾಕಂಗ್ಯಂತ್ರಿವಭಂಜಕನೂ।ನಾರಿಣಂಪ್ಯಾಭಾರತಿನಾ
ದಕನೂ।ಮರುಪಾತ್ರಮಭಾರತಿಗುರುವಕನೂ।ನಿರವಸಿ
ಭವಭಂಧನನಿಪ್ಪರನೂ।।ಪಂಪ್ರತೀ(ಖರನಾರಗಳಯತಿವಂ।
ಶಂಕರಯೋಗಿತ್ರಿವಿತ್ರಮಮುನಿವಂ।ನಂದ್ರಿಪ್ರಾಮರಪಾತ್ರ
ಮಯೋಗಿ।ಯೊತ್ತಮದಿವ್ಯತ್ರಿವನೇ(ಗುರುವಾನಿ॥೯॥ಅವತರನ
ತ್ರಂನಕಲಬಿ(ಗಿನನೂ।ನಲಹರಿದಂಕರು ಗಾರಕನೂ।ಅ

ಗುರು ವಿನುತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಭೂತಿ ಭಿಮಣ್ಯ ಮೊಹೊತ್ತದಿಲ್ಲಿ।
ಪುತ್ರಾ ಪವನ ತಿಪ್ಪು ಲಭವನಪ್ಪಂ। ನಿತ್ಯನಂದಾಂ ಪ್ರತಪನಿನಿ
ಪಂ। ತಂನ್ನಯ ನಿಜ ಪರಾನಿಗೆ ಗಾ ಬಂದಾ। ರಾಮಭ. ಪ್ರಭಾರತಿಪ್ಪ
ನರಿಂದಾ। ಅನಂತರ ನಿದನತಿ ಕರುಂಣಾದಲಿ। ಸುರದುಂದುಭಿ
ಗಳು ಹರುಷದಲಿ॥೧೦॥ ಅಗ್ಗಳಿಕೆ ಧರ್ಮಂ ಪಿಜ್ಜಿದುದು। ನಿಕರಾ
ಮರಿಯ ಬಾಣಿಲು ಪುಜ್ಜಿದುದು ಕೈಲಾಸಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಪ್ಟೆನ ಪರಿಕ।
ಪುತ್ರ ನಿರಿಸಿ ಬಹರೂಪಾದನಿತ್ತ। ಯಾಗ ರು ಮೂರ್ತಿಯೆಂಸಾ
ಭಂದ್ರಾಕರ್ಣ। ನಿ ಪಿನಿ ಬಾಗ್ಯದು ಸುರನರಲೋಕಂ। ಯಿಂದಾತ್ತಂ
ಗಾಮರದನಭಿಯಾಗ್ಗನೆ। ನಿಂದನು ನಿಜ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುತ್ತ್ಯ
ತ್ಯಗನೆ। ನಿನವರಚಿತ್ತ ದನಿತ್ಯನಂದಂ। ಸೌಗಬರಕಂ ಗ್ಗತ್ಯ
ತ್ಯಗ್ಗನೆ। ನಗ್ಗಮಂಗಳ ದಂದಂ। ಪೊಗ್ಗಳವನಾಲಿಸಿ ಸಪ್ತ
ದಸರಂ। ಭುಜಿ ಸುರಭುಕ್ತರಮಂ ಗ್ರೈಕಾರಣ। ಯೆನಿಸಿಂದ ಪಿನಿಗ
ರು ವಿನಪ್ಪನ ಪಂ। ಕರುಣಾಂಬರಮಂತೆ। ಪಾದಪನಂ। ಯಾಗ
ಕ್ಕೈವೈಭವನಂ ಕ್ರಮಮಂ। ಬಂಗಾನಿ ಧಗಿಪಂಗಳಿದಾತ್ತಮ
ಮಂ॥೧೧॥ ಪ್ರಿತಿಕೆಗೆ ಶ್ರೀ ಕ್ರಿಯುಕ್ತ ಪದಪಿನಿಕು। ನೆಲೆಯಾ
ದಿನಲಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಗೆಯ ಕ್ಕ॥ ಅಂತು ಪ್ರ ಧವ ನೆಲೆನವಗ ಪ್ರವ
ಗಳಪರಾಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ ಶಿ
ಗುರು ಪ್ರಭು। ನಮಃ ನರಶಿಷ್ಟಾರ್ಥ ದಿಕುಪಿನಿ ನಿಷ್ಠಾ। ರಾಜ್ಞೆ
ಪ್ರಪರಿನಿ ನಿವಪದಮಂ ತೋಪಾ। ತಾರತಂಮದಿ ನಿಜ್ಞಾನ ರನೋ
ರವಾ। ಜಿ ನಿವಾರ್ಧಿಯಂದಾಂ ಪಿಜಿ ಪೊರಿವಾ। ಯಿವಿಜ್ಞಾನಕಿ
ಯಾನಿ ಕೆಂಗಳು। ಅಗಾಗಿ ಮಾದೃಷ್ಟ ಮನ್ನಾನಿ ಧಿನ ಭುಂ ಕೆ ತಿರ್ಯ

ಅಪ್ರತಾಂಬುಧಿಶ ಗಾನಂತಿ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಗಳಂ। ಪತಿಘಾವಂಶೆ।
ಯುಂದಿಗುರುಮ ಮಾಡಂ ಗುರುಮಂ। ಸ್ತುತಿಗಳುನೋಡುವ
ವಾದಂಬರೆವಂ॥೧॥ ಅಮಧ್ವರುವಿನೆಲೆಯಾದ ಸ್ವಲಗದಾ। ನೆ
ರೆಯಂಬಂಗಳಿವಿನತಿಸಂಖ್ಯೆರದಾ। ತಮೋಗುಣಾದನಿಲಾ
ಷ್ಟ್ರಸ್ನೈಶ್ಯೆ ರಜವೆಷ್ಟಮದ್ಭ್ರಾಂತ್ರಿಯ ಭಷ್ಟನತ್ವದಪಾಳೆರನಾ
ಪಡಿಂದಾ। ನಾನಾ ಶಿತ್ರದಶಿಲಗಳಿಂದಾ। ಆಗಮಗಳು ಶಾ
ಬಿದಿಗಳಿಂದಾ। ಯೋಗಸ್ಥ ತಪ್ತಿಯದ್ವಾರಗಳಿಂದಾ। ಸ್ತುತಿಮ
ರಾಗಾಸ್ಥಂಬಗಳಿಂದಾ। ಅಪ್ರಗದನವರತ್ನಗಳಿಂದಾ। ಕ್ಷಾತ್ರಂ
ಗಳಮುನ್ಯಮಗಳುಂದ। ತರ್ಕಗಳಮಿಲ್ಲಷ್ಟಗಳಿಂದಾ॥೨॥
ಕರ್ಮಂಗಳ ಫಲವಳಿಗೆಗಳಿಂದಾ। ವಾದಂಗಳ ಮಾಮಾತಿಗಳಿಂದಾ
ದರುಶನಗಳ ಬೆಳುವಷ್ಟಿಗಳಿಂದಾ। ಜ್ಞಾನಶ್ರುತಯದಪಂಕ್ತಿಗಳಿಂದಾ
ಶಕ್ತಿತ್ರಿತಯದವನೆವದಿಂದಾ। ಶಮದಮಗಳು ನೋಮಾವಕ
ರಿಂದಾ। ಅಷ್ಟನಿಧಿಗಳ ಪರಿಕರರಿಂದಾ ಯೋನಿಗಳಿ ಯರನಾಘುದನೆ
ಗಳಿಂದಾ। ರಾಗನೆತಿಯರು ಭಾವಗಳಿಂದಾ। ಯದಬಲಗಳ ಯೋ
ನಿಶ್ಚರಿಂದಾ। ವೇದಾಂತಿಗಳ ನಾವಾದಿಗಳಿಂದಾ। ಯತಿಮುನಿವಾ
ಪ್ರನ್ನನಾಲಿಂದಾ॥೩॥ ವಿರತಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಪರರಿಂದಾ। ಅರ್ಹನ್ನಾ
ಸುಶ್ರಾವಕರೆನೆವಂದಾ। ಅವಧೂತಾರಾಧಕರೊಲಿಂದಾ। ಶ್ರೀವನಿಧ
ರಿಂ ವೈಷ್ಣವರಿಂದಾ ಯೋನೋಶಿಂಪೋಗಮದರರಿಂದಾ। ಷಡುನ್ಕ
ಳ ಯೋಗನಿಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಾ। ಮಂತ್ರನಿಧರಿಂ ಶಾಂಬರಿಂದಾ। ನಾ
ನಾವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಾ। ಪಷ್ಟದುದಾನೆರೆಯತಿಶಿಬರಿಂದಾ।

ಗ॥೪॥ ಯಿಂತೆ ನವನಭಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳರಶ್ಮಿ ದಾವಿರ
ದಲ॥ ಬಿಂಬರುಚಿದಂಗಂ ಪೊಳ್ವಂತೆ। ಅಂತಹೊಳ್ಗೆ ಸೂತ್ರಯ
ಹೊಳ್ವಂತೆ। ವಿಧ ರತ್ನನಭಿಮಂಟಪದೊಳ್ಗೆ। ದೇವೇಂದ್ರ ಗೇನ
ತಿಯಂ ನಲಿದೆಳ್ಗೆ। ಸೂನಲ್ಲದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಸ್ವರೂಪಂ। ಆಕಾ
ಶ ಸ್ವರೂಪಂ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪಂ। ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂ।
ಪ್ರಣವಯುಕ್ತ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸ್ವರೂಪಂ। ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ತ್ರಿವಿಧ
ಚಿಂತ್ಯಮನಂತ್ರ। ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದಯೆಯನುರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ॥೫॥
ಆಗುರುರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖದೊಳ್ ಸೇವಿಸುವ ಶರಣಗಳ್ವಂದ್ಯ
ವಿಧಾನಂ। ಧಳ ಧಳಿಸುವ ವಿಮಲ ಕ್ಷೀರ ರಾಗಂ। ಪ್ರತಿಭಾನದಲ್ಲ
ಳ್ವರ ನವಾಂಗಂ। ಮೆರೆವ ನಿರಿಕೆಯ ಹೊದಿಕೆ ವಿಸ್ತರಂತೆ। ಅಂತ
ವಿಸ್ತಾರ ವಿರಾಜಿಪುದಂತೆ। ಆಶಾಂಬರದ ಪಶ್ಚಿಮ ನಿರ
ರ್ವಾಣ। ಕಾಶಾಂಬರದಿಂ ಯುತ ನವರತ್ನ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರ
ಕ್ಷೀರವಸ್ತ್ರ ನವಾಂಗಂ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ವಸ್ತ್ರಯುಂ। ಹಾರದ ರ
ಚನಾನಂದ ಪ್ರಿಯಾನಗಲ ಕೃಯುಂ ಗಡಾ ಚಿ ಸಿಯರೆ॥೬॥
ಸುನ್ನ ಶಿವೆ ಪ್ರತಿಮ ನಂ ಶರಣಾಗಿ। ಮುಖಮುದ್ರಾ ದರ್ಶನ ಮಾ
ಡಿ। ಭಾಳ ಲಲಾಟ ಭಸ್ಮ ಧಾರಣನನೋಡಿ ನೃತ್ಯಗಳ ನೃತ್ಯಗಳ್ಗೆ
ನೂತನ ಯಾಗಿ। ಶರಣಗಳ ಭಕ್ತ ರಸಂ ಗಳ್ಳುವಾಗಿ। ಸಂಭವ
ಹೊಂದುವಾಗಿ। ವಚನ ಸ್ವಾನುಭವ ವಚನವ ನುಡಿವಾಗಿ। ಪಂಚಾಕ್ಷ
ರ ಶಿವ ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರದಿಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವಾಗಿ। ಅ
ಳ್ವದ ಮಂತ್ರಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾವಗಳಂ ಸತತ ನಿರತ ಸುಖಗಳ

ವಾಗೀಗುರುಶಾವಂತರದಸುಸ್ಥಭಮಾನ॥೨॥ಭ್ರತ್ರಿಶಾಂತೆವ
ದರಸಾತ್ರಯಾನೀ।ಮುತ್ರಶಾಂತಿಯಂಗವಸಾತ್ರಯಾನೀ।ಯುತ್ರದು
ವಸ್ಥಾನದಶರಡಿಂಬಾ।ರದನದಿಉವಾದೇ।ನೆಸುರಂಡಿನಾದಾರಂ
ದೆನಿಯುಲಭ್ರತ್ರರಿಗಉವಾದೇಶಾ।ರಂಡೆನಿಯುಲ್ರಶಮುಗಿಉವಾದೆ
ಶಾವಾದೆಶಯುಲವಶರತಶ್ರೈತ್ರೈ।ರಂಡೆನೆಸ್ಥಾನಿಗವಾಕ್ರತ್ರೈ।
ನಾನಿರಮುಭಾದರಬಂನೈನಲ್ಕೇನೇ।ನೆಗೆಮನಿತನೆನಿಸ್ಥಯು
ಅನೀ।೨ಯುಯುಂದುಘಾರಿಸುವಭ್ರತ್ರಶಸೂ।ಸಾರಿ।ವಶವಸ।
ವಂಸುರುವಶಸೂ॥೯॥ನಂರಿತವಾಮುಶಮುಭಾದಲರಿಗಿ।
ಪ್ರಧ್ರಜತ್ರನ್ತ್ರಭಾಉಬಾದೆರಿಗಿ।ನುಶುವದನಾಂಬುಜವ
ಸೊಳ್ಳರಿಸಾಸುಶುವಭತನಾಂವ್ರತವಂನವಿವರಿಗಿವಿಮೂಹಾದ
ಭ್ರತದಶುಶನವಗಿಯುಳ್ಳಾ।೨ನನಿವುದ್ರಿಗನುರಿಗಗೇಯುಳ್ಳಾ।
ಯುಂಬಾಲ್ವಿಅರ್ಯುವರ್ಯುಸಾಶುತ್ರುಮಶುರ್ಯುಮಶುರ್ಯುವ
ರಿಯುನೆಗುರುವೆಸತಾ।ವದನಶವಲವುಂಸಾರತವಿಶ್ಲೇ।ರ
ಭಸಾಪ್ರವಮಾಶುಧಿಯುಾರ್ಯುವಶ್ಲೆ।ಶುಣುದಾಶುವರಿಗೆಯು
ರಿಶರಿಯುಳ್ಳಾ।ಪ್ರತ್ರೆಳಷ್ಟಂಸಾರಿರಿವುನಿಯುಳ್ಳಾ॥೧೧॥ನ
ರದರಿಭಭ್ರಗಜಶರದಂತೆ।ಸುರಿಗಂಭಂಶಸುಧಾನಿಧಿಯುಂ
ತ್ರಿಂ।ತ್ರಾವದೆನಿಯುನಿ।ಕ್ಷಿನಲತ್ರಿತ್ರಿ।ಯಾಭ್ರಗ್ನವಪ್ಲುದುಜನ
ವತ್ರಿತಾ।ಅದಶಾಳುವಾದಾಭಸನಿಯುಂಮಾರಿ।ವಸುವ
ವಾದಯುಗದಾರ್ಯು।ರ್ಪುರಿ।ತಧಾರಿದಿಂಧರಿಸುತ್ರಪ್ಪಾ
ಗುಶುಶಾಶುಂಗಾಳುವಶೆಯತ್ರಪ್ಪಾ।ಮುಣ್ಯವತ್ರನಿಗಾಳಿನಲ್ಗ
ಣಿಯುಳ್ಳಾ।ಗ್ರುಶುಮುಶಮೆಯುವಾಗಳುವಶಳುವಳ್ಳಾ।ಅ

ಮಹಿಮಂಜಲಜನಗೆ ಕರ್ಣಾದಲು|ಮನ್ ಮನ್ತ್ರ ಕಪದಾನನದ
ಬ್ಬ||೧೦||ಸಶಸ ನಭಿಮಾತ್ರ ದ್ವಿಜಮುನಿ ಸ್ತ್ಯಾನೆ ತಿಯರಕನಿ
ಯಬ್ಬಳಿ ನಾಗಯ ಶ್ವ||ಅಂ ತ್ರನೆ ತಿ ಶ್ವೆಮಂ ನಸ್ಯ ಮಹಾ ಪ್ರತ್ರ
ಸಶಮ್ಬ್ರಂ ನಮಃ||ಯಾಮಹಿಮಿಯನಾನಿ ಯಯಾಷ್ಕಿಂ
ಬ|ಬಂ ದಾಂ ಮಾಕಿಯಾನಿ ಕ್ರ ವಿಯಂ ತಾಷ್ತ್ರ ಮಾತಾಂತಕ
ಚಿನಕಿಂ ಸ್ನುವನೊಲ ವಿಂ|[illegible] ತ್ರಿ ಮಾತಾಂತಕನಂ ವಾತಿದನೊಲ
ವಿಂ|ಬತರಾದಲ ತನಿದ್ಯೆಂ ಸ್ನುವನೊ ಆ ಕರ್ಣಾಂ ಮೃತರತ
ನಿ ಧಿಮಾಷ್ಗಾ ಆ|ತನುಮನ ಮಲವಂ ನೇನಿ ಕಿತಾಷ್ಯದ್ಯಾ|ಜ
ರಮಯಬಂ ಧವನಿಕಿ ಕಷ್ ದ್ಯಾಬ್ಬು ವಕ ಮಾಗ್ಯ ಯಂ ನಕಿ
ನಾ ವಪ್ಪು|ಮನ್ತ್ರ ಕದೊಷ್ ಕರಕ ಮಲವನಿ ಮಾ|ತಂ ಸ್ನತ್ರ ವಿ
ಗೆ ಯಾಗಿವ ತ್ತ್ವ ನಿತ್ರ ಪಾಕಿದಂ ಸುರಾಯಂ ನವಿಕಾ
ರ್ಗಾ||೧|ಪ್ರದಯ ಕಮಲಮಂ ವಿಕನಿ ತಪಾನಿ ನಿ|ತನ್ನ
ಯಮಿ ರಮಾತ್ರ ಯನಿ ಅನಿ|ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪ ತರುಬ|ಜಗಷ್ಕಿಂ ಬಾ|
ಆನಂ ದಾಂ ಪ್ರಭುತದೊರ ತಿಗಷ್ಕಿಂ ಬಾ|ನರ್ವಾಮಂ ತ್ರಗಷ್ಮಾ
ತ್ರಿಕಿಯಂ ಬಾ|ನಕಲಾಗಮಗಷ್ ನೊರಗಷ್ಕಿಂ ಬಾ|ವಂ ಚಸ್ತ್ರಾ
ತಸ್ಯಮಾಲಗಷ್ಕಿಂ ಬಾ|ವಂ ಚಿಬ್ರಂ ಸ್ವದಳ|ವನಪಿಂ ಬಾ|
ಪಂ ಚಮುಖನನಿಜ ಮಾತ್ರ ಗಷ್ಕಿಂ ಬಾ|ವಂ ಚಕಷ್ಟಾ ಪ್ರ
ನಾಗಷ್ಕಿಂ ದೆಂ ಬಾ|ವಂ ಚಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ದಯದೊಷ್ಕಿ ರದಂ|
ಮುಕ್ತ ನೆಂ ಬುದಂ ಹಣೆಯಾಷ್ ಮರದಂ||೨||ಯಂ ಸ್ನಯ
ಕುಲಕೊ ಪಿ ಯನುಧರಿನಿ|ಆ ತ್ರಿ ಪವದದೊಷ್ ಗಾ ಕಲ್ಲ

ರನಿರಕ್ಷಿ। ತೊರದಂ ಶೃಂಗಮಾರಾಧಿಸ್ವರನಂ। ಆಗುರುಕೃಪೆಯಿಂ
ತಾನತಿ ಧನ್ಯನಂ। ತಂಸ್ವನೇ ರಿದಳ್ಳೆ ರಂಗಳ್ಲಾ ಜೀ ರನ್ನ ಕರ್ತೃವು
ಳ್ಳುದಕೆಲ್ಲಾ ಯಂ ಸ್ವನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನೆಸೂರಿ। ಮೆರೆದನು ಜನಕಂ
ತನ್ನಿಂ ದೇನೆಂರಿ। ಜನನೆಲ್ಲರು ಕೇಳ್ ಗುರುವಿಂದಾ ಆ ಧಾತ್ರಾ
ದೃವವಂ ದಿಲ್ಲದರಿಂದಾ। ಗುರುವಂ ನೋಡುವದೆ ನಿತ್ಯ ವರ್ತಿ
ಗುರುವಂ ನೋಡುವದೆ ನಿತ್ಯ ಶಿವ ಧ್ಯಾನ॥ ನೋಡಲಿ ಮುಕ್ತಿಯದೆಂಬು
ದಿತ್ತ ಕೈವಂ॥೩॥ ಯಿದರಿಂ ತಿಳಿಯದಮೂಢರು ಕೇಳ್ ಗುರುವು
ಹಿತವೆಂದಾದರನೆಯ ತಾಳ್ಗಿ। ಭುವನಕೆ ಕರ್ತಗಳು ಬಹುದುಷ್ಟ
ಸಾಧ್ಯಗಳುವನಾ ಪಂಚೋತ್ಪತ್ತಿಯನು॥ ಜೀವಂ ವಂ ರುದ್ರ
ನೊಳಯಂತ್ರಿಯ ವಾನಿ। ಪಾಲಯಾಗಳು ನಾರಿಗ ಭಕ್ತೆ ಗೌರಿ
ವಲಯಗಳು ವರಾಗಳು ನಿಂದು ಬಿಳಿ ಉತಾ। ಮಲ ಮೂತ್ರ ಮಿಷ
ದೊಳು ಪಾರಲು ತನ್ನ। ಅರಿವಿಂ ಮುಂದನ ಕವಗವನರಿದು ಅನು
ಭವ ಕಂ ಜಿತೆದರಿ ಗವಳಿ ದುರಯಂ ದಿನಗಳ ದೀಕ್ಷೆ ವಂದಾ
ಬೆವಾ। ಬಾಳುವನೆಂದಳಲುವ ನಾಶ್ರಿತ್ವ ಯಿಂತ್ರಗಳು ಉತ್ತಗ
ರ್ವದಿಂದಿರ್ದು। ಶಿಶು ಮಲಮೂತ್ರಗಳಂ ಘಟ್ಟಿರಿದು ಹಾವ
ಗಿಲ್ಲದೆ ಬಿನ್ನಿ ರಲಿ ಬಿಂದು ಹನಿದಳು ಉತ್ತಮ ದ್ವಾರಗಳನೆ ತಂ
ಬಾಲಕತನ ದಿಂದರಿಯದೆ ತಂನ। ಕೇಲ ಹಿನ... ಉನ್ನೋರಲು
ತಿಂನ್ನಾಬಿಕೆ ಬಾಲತ್ವ ಬಿನಿಕೆ ಮಿರಿಯ ರಿಯ ಪ್ರಾಯದೆ ಳಿಮಾ
ನಿಯತೊರಿಯ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗ ಮಾವೇ ಕಂದಳ ಮವಿಷಯಲಿಂ
ಮಹದಿಂ ನೆರೆ ಹರಿದು ಹಂಗು ನಾಯಿ ನುಳಿದ ಕಿನಿ ಷ್ಪನ್ನ ರವ
ಷ್ಟಾದಿಯನಂ ಗವನೆನ ಪುತ್ರ ಜನನಿ ನಗೊದರಿ ಗುರುವ ತ್ಯಯ
ರವರ ಕಾಮಿನಿ ವೇಧವಾದಾ ನಿಯರ। ನೋಧಿ ನಿಜೀ ದಿನ್ನಿಬಿ

ರಚೆನೆನ ಉತ್ರಾ। ಶ್ಯೆ ಉತಿಪ್ಪಂ ಪಾತಕ ಖ್ರಿತ್ರಾ।। ಜು।ಯಂ
ತಿ ಕಿ ಮಿಲ್ಲ ನೆ ಹೆಂ ಕತಿಯಂ ಬಾ ಹೆಂ ಜಾ ಕಿ ಯು ಬಾ ಯು ಗೆ ಕ್ರ ಕಿತಿಂ
ಬಾ ತ್ರತ್ರ ನಿಯು ವಗಾ ಹಾ ಚ್ಚಿಯಗಾ ಶ್ಯ ಧ್ಯಾ। ಹೆಂ ಗಾಲಿನ ವಕ ನಿಪ್ಪು
ಕ ಮುಂ ತಾ ಶ್ಯ್ಬಾ। ನ ಖ್ಬಿ ಪ ಚ್ಚಿಕಲು ಪಕ್ಕ್ಯು ಎಂ ಪ್ಪೆ। ಅ ವ ಕಂ ಪಾ
ಕಿ ವಾ ನ ಪಕ ಪ್ಪೆ। ತನು ಜ ಶು ಮು ಷ್ಟು ಲು ನ ತಿ ನಿಂ ದಿ ನಿ ತು। ಮಾಕ
ಂ ವ ತಿ ಯಾ ಶ್ಯ ನ ತಿಂ ಚಿನು ತಗ। ಅ ವ ಶು ಚಿ। ಕಿ ದು ದ ತಂ ದೀ। ಯ
ತ್ರಾ। ಶಾ ಗ ಕ್ಕೆ ಲು ಧಿ ತಂ ದೀ। ಉತ್ರಾ। ಕಾ ಕಿ ದ ಧೈ ವ ಕ ವ ಕ್ಕೆ
ಪ್ರೊ ಕು ತ। ಶ್ಯೆ ಉತಿಪ್ಪಂ ಪ ಮು ತಾ ಪ್ರಾಂ ತಾ।। ೬ ಗ ತ ನೃ ಪ್ಪೆ ದ್ಯೆ
ಯು ಪಾ ಕ ದ ನ ತಿ ಯು। ವಾ ದಿ ನು ಕ ಪ್ಸಿನ್ನ ವಾ ದು ಮ ಗ ಕಿ ಯಾ।ಯಂ
ಪೆ ದು ದ ನ ಲ್ಲಿಂ ಚಿನು ತಿ ಪ್ಪಾ। ತ ಸ್ವಾ ಕಿ ಗೆ ಬ ಕ ದ ಕ ಕು ತಿ ಪಾ। ಯು
ಜು ಲು ಹೊ ಲಿ ಗ ಶ್ಯ ಗಂ ಜ ದಿ ಯು ಪ ಕ। ಅ ಶಾ ಧ ಂ ಗ ಶ್ಯ ಗ ಶ್ಯ ಕ ದ ಯು ಪಾ।
ತ ಕು ಲ ಯಾ ಕ ನೆ ಬ ದು ಕಂ ಮಾ ಕು ತ್ರ। ನು ಖ ಪಂ ಕಾ ಗ ದೆ ಯು ದಿ
ಗ ಕ ಉತ್ರಾ। ಜಾ ಕ ತ ನ ಕೆ ಮು ನ ಚ ಲ ಪೆ ಬ ವ ಕಿ ನಿ। ಪ್ರೈ ಮು ದಿ ಬ ಕ ಲ
ಕ ಚಿ ಬಾ ನ ಕಿ ನಿ। ಅ ವ ಕಿಂ ಬ ಪ್ಪು ದು ನ ವ ಕ ಕ ಪ್ಪು। ಅ ದ ಬ ಕ ಲ
ಕ ಚಿ ನೆ। ಗಂ ಭ್ರಾಪ್ಪು। ಕಿ। ಬ ದು ಕ ನ ಕೆ ಭ ಚ್ಚಿ ಗ ನೆಂ ಪ್ಪೈ ನಾ ಕಿ। ನ ಲ ನಿ
ಯು ನ ಕ ನು ತ ಬ ಕ ದಿ ಹೊ ಕಿ। ಅ ಕ ನು ಗ ಶ್ಯಂ ಲಿ ಕ್ಕೈ। ಪ್ಪಿ। ಕಿ। ಶ್ಯ ಜಾ
ತಿ ಧೊ ಕ ಗ ಶ್ಯ ನಾ ನ್ರು ಯು ನಿ। ಮು ತ್ನೋ ಕ್ಕೆ ಪ್ಸು ಪ ಕ ದಿ ಚಿ। ಕಾ ನಿ। ಕ ಗಾ ಮು।
ತಿ ಗೆ ಯು ಚಿ ನಾ ಭ ಚಿ ಕೆ ಕಾ ನಿ। ಮಾ ವಾ ಶ್ರೈ ಕ ತ ದಿಂ। ನೆ ಕಿ ಬಂ। ದಲ್ಲಿ। ಪು ಕಿ
ಯು ಕ ವಾ। ನೆ ಲ ಕ ಪಂ। ಬ ಕ ದ ಲ್ಲ। ತ ನು ವಂ। ವಿ ಪಾ ಯಾ ತ್ರ ತಿ ಯಾ ಶ್ಯ
ಕಿ ಖಿ। ಧ ನ ಮಂ ದು: ಪ್ರ ತ್ರಾ ಕ್ಕೈ ಸ್ಯ। ನಿ। ಕ ಲ ತ ದಿ ಚೆ ಬ ದಿಂ। ಜ ಕಿ ದು
ವ ಕ ಕ ನು। ನು ಕೆ ಗಾಂ। ಕಂ। ತಿ ಪ್ಪು ಪಾ ಪ ಕ ನ್ನು। ತಾ ನು ನು ಕಿ ದು ದೇ।
ವೆ। ದ ಪೆ ಸು ತ್ರಾ। ತಾ ನು ನ ಕ ದು ದೇ। ಮಾ ಗ ಕ ಪೆ ನು ತ್ರಾ। ಜ ಗ ದ ಕಿ

ಕೆಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧವೂ ೮। ತಾನೆನ ಧರ್ಮ ನಿನೆಂದೇ। ಶ್ರೀ ೮। ತನನ ಬಿಕ್ಕಿನ
ಶ್ರವವರಿ ತಿಂದು। ನಿರಿಗೆ ರಹಿತರಾನ ಅವನಂ ದಾ। ಕೀ। ಅಗೆ ಬೀಗ
ಲವಂವುಶಿವಂತೆ। ಅಶ್ವಗೆ ಕತ್ತ್ರಿಯಂ ನಾಡುವಂತೆ। ಅಪ್ಪನಾಭಿಕೆ
ಜ್ಞ। ಗರಸೋಯಸುತ್ತ್ರಾಧರ್ಮಗವನೆಲ್ಲರಹೆಗಾ। ರಸುತಾ। ಅರ್ಧಗನ
ಶ್ರುಸಾರನಾನಿ ದುಷ್ಕೃಷ್ಟಾ। ಅನ್ಯಾಯ ಬಿಡುಂದರಿಯ ಬೀರಪ್ಪಾ॥ ೧॥
ದುಶ್ಶನಿನಾದನಕೆ। ರಂ ಬಯ ಶಿ। ನವಗಿಸುಸಾಬಿರಶು ಶಾವಂ ಬೆರನಿ ಕ್ರಂ
ಕುವರಂ ನರರಿದವರಂ ಕುರರು ಯ। ಸುದಿಂಗತಿ ಬಾದುಕೆ ದರರರು।
ಕೆ। ಶ್ರಿಸುವಹೊತ್ತ್ರು ಉನತಿಕೆ ರಿನಿ। ಬದುಕುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಉದುಸುಭವರನಿ।
ಕೆರವಾದರಿಂವುಂ ಸ್ವರನಿಕೆ ಶೂವಂ। ಅವನಿಂವುಂ ಶ್ಯೆವೆತಾ ನೇ। ಕೆರು
ವಂ। ವಭೃಶಮ್ಯ ಲಾಂಭೃಶುವು ನಿಬದಕೆ। ತೆರಮು ಬೇ। ಬಂ ಭಲಕ್ಷೀ
ರನಕೆ। ಯಲ್ಲರಬದಸೂತ್ತ್ರ। ಭೃಂಗರಲಾ। ತಾಶ್ರನರಬದೊಂ ಬೇ। ಸುಭರ
ರಲಾ॥ ೧೦॥ ಅಮ। ನೆರಬಿಂದಾಕಿ ನಿರಿವಾಗೆ। ತಂನ್ನವಕೆ। ಹಗೆಯಿಸ್ಥ
ಕುತನಗೆ। ಮಭ್ಯದಕಾಮಿನಿತಾನೊ। ಅದತ್ತ। ನಮಸುತಬಾಂ ಧರಾ
ಅದತ್ತಾ। ಷ್ಟುಶ್ರನಿವಿತ್ರಂ ಬಲ್ಲದರತ್ತಾ। ನರಿಯಲುಬರತನದಿಂದ
ಶ್ರಯತ್ತಾ। ಅಧಿಕರವಂಕ್ತಿಗೆ ನಲ್ಲದದುಃಖ್ಖಾ। ತಂನ್ನವ ಕುರಲುಗಳಲ್ಲ
ದದುಖ್ಖಾ। ಕಚ್ಚಿನ ವಾರಗಳಲ್ಲದದುಖ್ಖ। ಸುಖವುಂ ಕಾಗದೆಬ
ಂಬಸುದು ಖಾಂದಾರಿದ್ರ ವೆಸನಲು। ಯಿಂಬಂತೆ। ತಂನ್ನಂ ಬರದ
ಪ್ಪುದುಶ್ರೆನಿಯಂತೆ॥ ೧೧॥ ಬೀ। ಕ್ಷಾಕ್ಷನನಂ ಶ್ರುತಿವೆನಿನಿ। ನೆರೆಶು
ಕನಲಲ್ಲಗೆನೊಗಯಿಕ್ಕ್ಯಾ। ಅಂತ್ರನೆಲೆ ರಕ್ಕ್ವೆಮಂಗವು: ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ
ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ। ನತಿ ತಂನ್ನಯವತಿನಾ। ಅವವಚಾಲುಗ। ನೆಂಬುಕುಬಂದ
ಕರವಿಶಾಲದ ಚಾಲು। ಸುತತಂನ್ನವಿತನೆ [illegible] ಲಂ ವ ಚಾಲು। ತಂನ್ನ
ತಾನೊ ರಿಯಿತೆ। ಸುರ ಚಾಲು। ಬರತನವೀ। ವಶ ಕಾರದೆಬ ರದು।

ಧೋರಿತನವೇ| ನರಿಕೆಲ್ಲದಿಬರದಾದುದು| ಧಿಗಳಿಂ ನರಗಿ ಮಗನು|
ತಂದೆಯು ಹೇರರತಿನುವದು ಭುಗಿನು| ಕೋಪ ಬುದ್ಧಿ ಪಗಳ ಬುಗನು
ಪರಿಂದಾ| ದಳದಳ ಬಂಧಿಯು ಹೇಗುರರಿಂದಾ| ಅವಂದ ದಿದುದು
ವಸುಗುತಾ| ದಾರಿತ್ರಂನಿವಂಕ ಗುತ್ರ|| ೧| ಅಂತ್ರ ಶುಚಿಕೆಮು
ಪ್ಪಿರತಿಗೆಂ ತಲ್ಲನಿತ್ರಗತೆಯುಂ ಮಲನಿದಲ| ಮಾನಿದ ಕೆಳತನ
ಪೆಯು ಬೆಲ್ಲಗಳಿಂದಾ| ಮಸ್ಥಲಪ್ರೋ| ಬಿಕ್ಕೆಯು ಬಾರಗಳಿಂದಾ| ನೋ
ತಬೇ| ಉತಮಸ್ಥಲನೋ ತಾ| ಮುಗುಬುರರಾರದಿತಾನಿರ ಳುತ್ರ| ನಾ
ಗದನಂ ಕಮದಿಂ ಹೊರಳುತ್ರ| ಅರಮುಭಂನಿ ಯುಲ್ಲದದಂಬಯುನು
ತ್ರ| ಅಕ್ಶೃರರಹೇ| ನುವನತನುತರಾ| ನಾಂದಿಹೊರ ಹೊರತೋಲನು
ವಪ್ಪತರಾ| ಗುಣಮಂ ಕಾಣದಿ ದುಖಂಬರು ತಾ| ಮುತ್ರರರಗೆಮೊ
ಹಿನನಾಬ್ರಾಂತಾ| ಬಾಳ್ಕೆಯಾಳ ವಿವೇಕ ದಿನರದುದರಿಂ| ಗು
ರುವದವನಿನಾರದಿ ಯುದ್ಧದರಿಂ| ಬುತ್ತರನಂ ನ್ರಿಧಿ ವುರಗಾದದಿ
ನಕೆ| ಹೊರರದು ಪಾ ಪಿಗಳಿನನುವಳನಕೆ| ಅವನಾಮುಂ ಬಾರದು
ಪಾಲನೆಗೆ| ಅರಮಾತ್ರೆಯು ಹೊರರದು ಮನನಿಂ ಗೆ| ವ್ರಧನಾನಿ
ಹೊರತೆಗಾನಂತಿಸ್ತಾ| ಪ್ರಗಹೋಗದಿ ಕೆಲವು ದಿನಿಪಾ| ಅಂತ್ರಪ್ಪು
ತ್ರಲುತಂ ನ್ನರಕೆಲ್ಲಾ| ಪವಿಬಾರಕ್ಕೆಳುರರ ರಿವಕೆಲ್ಲಾ| ನರಕೆದೆಯು
ಕಲ್ಲಿಗಳು ದಿ ನುತ್ರ| ಜನವು ಪರು ಶಿಶಾನಿರಲುತ್ರ|| ೨|| ಸುಯು
ಬೆಂದಾ ಬಾರಿನುತೆಮುನರರು| ಕರಿಪ್ರಯು ರಿಗಂ ಗ್ಯುರಿನಾಯುಲ
ರಹು| ನುರನಿ ಪಾಪಾಯು ಧನ ಪಿತಂ ಬರಲು| ಹಪ್ಪನಿ ಹಾಸ್ತ್ರನಾ
ನಕೆ ಬರಲು| ಯಾರನೆಕಾಯು ದೊಳುಬ್ಬಿ| ರವಮಾ| ತೆಗ ದಿತಾರತನ
ದೇ| ಹರನಾ| ದಂತದಿ ಬ ರಿಲುತ ಪಾರ ದಿ ರಪ್ಪಿ| ಕಂ ವಿವುನಿ
ಶೆನೋರತಿಗಳನೇ| ಹೆಪ್ಪಿ| ಕಾಲಕರಗಳನಿ ಪಾಶಂ ಗಳ ಬನಿದಾ|

ಕಾಲವಂ ತಿಗಳ್ಗಂ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ತಿಗದೂ॥೪॥ ಮಾಗರಿಯ[illegible] ಅತ
ಮುಳ್ಳೊಳ್ಗಿ ಯಿವಿಶೇಷ ತ್ರಯಿವಮವಧದೊಳ್ಗೆ। ಅಂತೆರದಿಂ
ತೊಂಡಯಿದಂ ತಕ್ಕನಾ। ಮುಂದೆ ಕೆರೆಗಳ ಸ್ಥಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಕ್ಕನಾ।
ಶ್ರವಣ ದಿನಾಳು ಶಿರುಳ್ಗೆ ಬ್ಬಂತೆ ಭಾರತಿನು ತನುಂ ಪವನಂ
ತಿಬಾಯಿದಿರ ದಿಪ್ಪಂ ತಕ್ಕನಂ ಕಂ ಡಾ। ಹಂನ ಹಾರುವನ ಬಿಭ್ರ
ಯುಗಂ ಡಾ। ಮುಂಗೃತದ ಶುಭಶಲಾಖವನಂ ದುವಂ ದಿಕ್ಷಿಪ್ತ
ಗಕ್ಕೆಕ್ಕಳು ಪದ ಕೊಳ್ಳು। ಕಾಗುತವಾತಕಿ ಶಾಸ್ತ್ರನೆ ನಾಯಿದು।
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಲನದೆ ಪಿತನಂ ಬಯಿದೂ। ನುಶ್ರುತವಷಾಳ್ಗನದೆ
ಕಿಪ್ಪಿನೆಸುತ್ತು। ಅಳ್ವಳ್ಗ ಬತಮನದೊಳ್ಗು ಮತಸುತ್ತು। ಅಂ
ಗದಕ್ಕಂ ಗಣೆಯಾ ನಿವ। ಮುಂದಣಬಾಧೆಯನೆಸದ
ಳುಕ್ತಿವಾ॥೫॥ ಅವಸೋತನೆಲ ಬಾವಾವಾತ್ಮಕನೇ॥ ನ
ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಯಾ ಸುಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಕ್ಕನೇ॥ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೇ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಕೊಯಿತೋ। ಹೇ॥ ಳುವಪರಿಯರುವಿನ ನಿಲ್ಲಾಯಿತೋ।
ಕಜು ಗಾರಕ್ಕನ ಹಗಾರು ವಿಬ್ಬಾಯಿತೋ। ನಿಂನಯ ತನುವ
ನವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಯಿತೋ। ಬನಿತೆಲ್ಲ ಬಶುಲಕ್ಷ್ಮಿತೆಯಾ ನಿದು।
ನಿ॥ನೇ॥ ಶಾಶ್ವದೊಳ್ಗರಿಗದ್ದಾ। ಹೊಹದು ಚಿತ್ರವೆಲಾನಿ॥
ನಿಲ್ಲಿ। ವಾತಕ್ಕಮಂ ಮಾತಿ ದಿನೇ॥ ನಿಲ್ಲಿ। ನಿಂನ್ನಯ ಪಿತೃಗಳು
ನಾಕದೊಳ್ಗಲಿ। ಕೆರೆ ಪದರರು ಮರಿಯಾಯನಲಿ॥೬॥
ಯಲ್ಲಿಯವಾತಕಿ ಮಗಹಪ್ಪಿದನೋ। ಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಷಾತ
ಕಿ ಹಪ್ಪಿದನೋ। ಅಯ್ಯೋ ಕಿಪ್ಪಿವೆ ಸುತ್ತಲ ಲಿವರೂ। ನಿಂನ್ನ
ಪಿತೃಗಳು ನರಕಕ್ಕಿಳ್ಗವರೂ। ಯನಿತಗಪಾವವುಂ ನೀ॥ ಮಾತಿ
ರಲ್ಲಾ। ಪಿತೃಗಳ್ಗಬಾಧಿನು ರಕ್ಷಾಳ್ಗೆರಲು। ನಿಂನ್ನಯ

ಮಿತ್ರ ಪಾರಧಕ್ಕನ ರೂ। ಯೋಪರಿಯ ಆದು ಖವನನು
ತಿಪರೂ। ಅ ಕಟವ ಮಳುಗೆ ಪುತ್ರಗಳ ಸುಧರಿ ನಿ। ಗತಿವರಿ
ಯದಿ ಕೇರ ಉದು ನಾ ದರನಿ। ಮೈಗೆನ ಬಹುದಿನಾರ ಒನ್ನರೆ
ಳು ದಿನಿ। ಯಿಂ ಸ್ನಬಿಹುದಿವಗಂ ನ್ನ ವತ್ತ ಸುವೆರ ।। ೭ ।। ಯಿ
ನೆಲ ಬಾಗಲ ಮೊತ ಕಿಪಾ ಪಿ। ಪೂ ನವರ ಸುವಸು ಕೆರ ನಿ ದೆಪ
ಪಿ। ಗುರು ಕಾರುಂ ಗ್ರಿವ ರವಿ। ಒನ್ನಾ। ಭುವನೆಂ ಗರ ಮಂದಾ
ಪ್ಪಿವ ಒನಾ। ಸುರ ರಿಗೆ ದುಲ। ಭುವಿ। ನರ ಒನ್ನಾ। ಸುತ್ರಿವ
ಪುಕ್ಕೆ ನುರ ಭೂಗ ಒದ ಒನ್ನಾ। ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರ ತವ ನೆಂ
ದಿವಂ ತಿ। ಅಾನರ ಒನ್ನವಕ್ಕೆ ರನೆ ದಿ ಯಂ ತಿ। ದುರ ತಂ ಗಳನಿ।
ವರರ ನೆ ಬಂದೇ। ನರಕ್ಕೆ ನಿಂ ನ್ನಯುವಿ ಧಿ ಯೇ। ನೆಂ ಬಿ। ಒಲ
ದೊಳು ತುಂತುರ ನಿಂಗಳ ಮುಗ ವಂತಿ। ತನುಮುಗ ದುಗ ಯತ್ರಿ
ದಿಕಾಣ್ಣಿಂ ತೆಗ। ಗಾ। ಯಿದ ಕೈತ ಕ್ಕೆ ನತ್ತ ವರಿಗೆ ದುಖಾ। ಯಿ
ದ ಕೈತಕ್ಕೆ ಬಾಳು ವರಿಗೆ ನೆಂ ಬ್ಯಾ। ಯಿದ ಕೈತ ಕ್ಕೆ ಕೆಲವಂ
ಕೊನ ಉಗಳು। ಯಿದ ಕೈತಕ್ಕೆ ನೆಂ ಕ್ಕೆ ನಗವ ಗಳು। ಯಿದ
ಕೈತಕ್ಕೆ ರಾಗದ್ವೇಷ ಗಳು। ಯಿದ ಕೈತ ಕ್ಕೆ ಪಾಪ ದತ್ತ ತ್ಯ
ಗಳು। ಯಿದ ಕೈತಕ್ಕೆ ಬಹುಧನ ದಾನ ಗಳು। ಯಿದ ಕೈತ
ಕ್ಕೆ ನರ ಕ ಕ್ಕೆ ಬೀಳು ಗಳು। ಯಿಂದರಿ ಯದಿ ಪಾತಕ್ಕೆ ಕೊರ ಬ
ಪ್ಪ। ಯಿಂ ಸ್ನ ನಿನ್ನ ಗ ದುಖ ಕೆ ಬ್ಯಪ್ಪ। ದುಷ್ಟರು ನಿಂ ನ್ನನ
ನೊ ಯಿರಿಂದಗ। ಕಷ್ಟ ವನ ವರಿಗೆ ಬ ಯು ನೆ ರಿಯಂ ದು। ನಿಂ
ನ್ನ ತರ್ಮ ವೇಳ ಅವರಾಳು ಪಾಪ್ಪು ಉ ದಿ ನಿ ತಲ್ಲ ದಿಬ್ಬಕೇ
ನಿಶ್ಚ। ನಿಂ ನ್ನ ಕರ್ಮ ಅವರಾಳು ಪಾಪ್ಪು। ನಿನಗೆ ಕ್ಕೆ। ದುನಿ।

ನೆ ಶ್ರಾಪ್ತೋ ||೯|| ಅರಿದರದ ನಿತ್ಯದ ನಶ್ವಷ್ಟಿಂದೂ | ಅನ್ಯತವಿಹಾ
ಬಿಲ್ಲದೇ ತೇ ||ಂದೂ ನಿಂನ್ನಕ್ಕೆ ಗಂ ಟಂ ನೀವುಶ ಯೆ | ಜ್ಞಾಬಿ
ಳತಿತಹಬಕ್ಕೈಮುರಿಯ | ಅವಶೋಳುಸಾಕ್ಷ್ಯನಿಂನ್ನುಯಶಷ್ಠ
ಅವಶಾಳುಸೇ ಕ್ಷ್ರತಿಸಾವದೇ | ಶಷ್ಠ ವಶರುತಂವ್ಯತಾ
ವೇಜ್ಞೋಯಿವಶೀ | ತನುಮನ ಹಾನಿಗಳಿಂ ಮೂರುವಶಿ | ಪರ
ಶಂಸೋಯಿಸಾವಶಿಬಲ್ಲವಶಿ | ವಶುಗಳಲ್ಲದೇ ಮರಿಯುಳ್ಳ
ವಶಿ | ನೀ ಮೂರಿದುದಿಂದೂ ಶ್ರೀ ಶನದೆ | ಸೋಯಿವರುವರಶಿ
ಳುಮನಮಾನಿಲ್ಲ ನಿದೇ || ೧೦ || ಬರಿದೇ ಮಷ್ಯರ ನಿದರಿಂತ್ರ
ಯಿತೂ | ಮಂಗ್ಯದಶಾಳ್ಳಯುಯಲ್ಲುಬಯುಲಾಯಿತೂ | ಸ
ಸಾತೇ ಸೈದಶಸೋಯಿವಶಿ ಕೆಳ | ಹಗಾನಿರಿಬುಕಾಗೆಗಿಂಬಶಿ
ಕೆ ||ಳ| ವಶಶಸೋಂದಬೋಷ ದಿನತ್ರವಶಂ | ಮುಗುಳಿಕೊಲ್ಲ
ವಶಿಬಲ್ಲವಶಂ | ಯಾ ಧರ್ಮವುನಿನನಿಲ್ಲದಿ ಪಾ | ಯಿತೂ | ಪಾ
ವಕಂನಿಂಸೋ ಶನಾಭತಶಮೂತೂ || ೧೧ || ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಾಶಂಕ
ಬೆನಿಸುವನು | ಪುತ್ರ | ತನಪಾತಕವುಂಬಿ | ಸೂ | ರಕ್ತಂಬರಿ
ನ್ನಿನವಹಯಂನಿಶಿಸೋ ರಿ || ಅರಿಬುಮೂರಿದಪಾವವಿದ
ಹುದೇ | ಅರಿಯದಮೂರಿದಪಾವವಿದಹುದೇ | ಮರಿ
ಯಲಿಮೂರಿದಪಾವವಿದಹುದೋ | ಜಗದರಿಕೆಯಪಾ
ತಕವಿಂತಹುದೆ | ಮೂನನಪಾತಕವಿಂತ್ರಿಂತಹುದೇ ||
ಕಾಯಕವಾಚಕವಾವವಿದಹುದೆ | ಯಿಂಬೋಕಾಬ
ರಿನಿದಶಹುದಿಂದೂ | ಜಕ್ಕನಿಜರಿಬತಪಾತಕ ಯಿಂದ್ಯ
||೧೨|| ಚೈತ್ರಾಸುಮೂರಿದಕರ್ಮವನರಿದೂ | ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಬರಿಸೋವಶಿನಸೋ ಅದು | ಶ್ರೀಳರಿಪಾಂನಿನಿಜಲ್ಲಿ | ನಿಂನ್ನಯ

104

ಚೆಂನ್ನಿಂ ಬಿಡದವಳ್ಳ। ನಿಮಾರಿಡುದಂ ನೋಡುತಿದ್ದು। ಉಳ್ಳ
ದನುಳ್ಳಂ ತಿವಾರದಿದು। ಬಿಳನಾವಶಿವ ಶಷ್ಪ ಯೊಳಗಾ।
ಯುಮನಂ ನೋಯುಡಿ ಬಾಧಿನೆನಿಗಾ। ನಿಮಾಡಿದುದಾ। ನಿನಂ
ಗಾಲಿಚೆಂಸ। ವಚ್ಚೆನಿನಯ ಬಿತ್ತದಾನುರಿತಾಸು। ಯುವಲ
ತನುದಿಗಂ ತಕನೆಡ್ಡು। ಕೊಂಪದಿಗಳಂ ದನುದುತರಾಗಾದುಗ
॥೧೩॥ ಪಾತಕಿ ಯುಮನಂ ಪಾದಮಿನಿಶ್ಯ। ನಿತಿನಾಲ್ಕುಯುನ
ಬಲ್ಲಿನಿನೋಗಂ ಯುಕ್ತ ಅಂತ್ಯನೆತಿಳಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಯತಲಿ ಖಂದ ಸಾವ್ಯಾ ಖಂದರಿತ್ಯ। ಶ್ರೈಲು ರುಂ
ಬರ ಮಾದಲಾದರಿರ॥ ಉಗುರು ನಿಂದರರಂ ಚಾರರರಂ। ಗು
ರುವಾಶ್ರೈರಮೋರಿನ ದರರರಿ। ಸಾತೆಯ ಗುರು ತೆಂದರಿಯುದನ
ರರಂ। ಪ್ರಾತನೆಕ್ರಿರನೆಂದ ಭಿರನ್ನಿರರಂ। ಭೂನಾರರಂ ಭೂತ್ತ್ವನಿ
ಭೂರಿರರರಂ। ಭೂನಾರತಿ ತ್ರರನವ ಪಾರಿನಿ ದರರಂ। ಪ್ರತ
ಯತಿ ಮುನಿಗ್ರಾನೋಯ ನಿದರರಂ। ಯತಿಗ್ರಾಬಂದರೆ
ಪ್ರತಿಗನದರರಾ। ರದಿರಡಿ ದಾರುಂಭೂ। ಪಾರದಲು। ಭ
ಧಿನಿಗಾನಾಬನೆಯಂದದಲು॥೧॥ ಕುಲಧರ್ಮ ಚಾರರಾಳ್ಪ
ರಾ। ದಾನಿತಿನಿತಿಧರಿಯನೆರದರರಾ। ವರಧಿದಿ ಯಸಾಧಿನತದ
ರರಾ। ಲಿನಂಸಾದಿದರರಂದ ರದವರಾ। ರದಿಯಗೆದ್ರೊ ವರಸಾ
ದಿದನರರಾ। ನೆಂಬದರರ್ಕೆದಿನಿದಚಾತರರಾ। ವತ್ತಿವರ
ದೇ। ರತ್ತೆಯಂನದೆನತಿಯಾ। ವತಿಭೂಕ್ತಿಯಲರದಾದಾರ್ತಿ
ಯಾ। ವೆಧತಿಯಾನಿರಯರಾಗೈರನ್ಯಾದಾ। ಭಾಂದ್ರಾಯಗಾಮಂ
ಚರಿನದೆಬೆಡ್ಡದಾ। ದುಃಶೂರಿತೆಯರೆತಃಸುಂದದಲು॥
ಸಾನಿರರರನಂನಾದಿನರರದಲು। ವರಮಾರುಸಂನೆರದ

ನಾರಿಮಣಿ । ವರನಾರಿಮಣಿಗೆ ಸೊಲ್ಲ ಮಾಪವರ । ಕಂನ್ಯಾವಳಿಗೆ ನ
ನಗೆಗಾಂ ಬಾ । ಕೃಷ್ಣನಿತೊಡಿಕೊಂಡು ಬತ್ರಂ ಬಾ ॥ ಹೂಡಿದ ತನಸುರಾ
ತೊಪದಬೊಂಚೆ । ಸಲಿಲ ತಲನ್ನು ಗೆನಡನೆ ನೆಂಚಿ ದಾಸಿತೆಸತಿ
ಧತೆಯ ಕುಸುಮ ತರಾ । ಪಿತ್ತವರಂ ಮಾಸುಳಿ ವಿಭನ ಶರಾ । ಅವನು ಶ್ರೀನಂ
ನಡೆದಿನಿತು ಅವರಪ್ಪಿ ಸುದಲಗಳು ಯನಿತು । ವಂದೊಂದಕ್ಕೃತೈನ ರೆಬ್ಬಗ
ತೆಖದಿ ಬಾಧಿವದಿತಂದಿಗಳಾ ॥ ೩ ॥ ಅತನಪಿತ್ರಗಳು ಬಾಯೊ
ಗವನಾ । ಶಿತಾಜ್ಞಲವನು ಪೈಗೆ ಷೊಂಬುದವನಾ । ಸಿರಲಾಶಿದೊ
ಬದ್ದರಿ ಪೈರತಂದು । ಸುದಿನೆವರಾತೆನ ಬುನೆದ ಬರಿದು । ಶಾಂಬು
ದುದನದರಿ ತಕ್ಕ ಸಂಭದಲ ಪೈರಿದದುವರರ ನಿನ್ನಿದಾವಿಯಲ
ವಿಪ್ರನಾ ನಿನ್ನೆ ರಿವಾಂಡವನೆವನೆ ವಿದಾ । ದ್ವೈವದವನ್ನು ವಮಿನೆಲನೆ
ವಿದಾ । ಭಿಗಾನ್ನು ಭಿಗಾತ್ರು । ವನವಿಯದಿನೆ ವಿದಾ । ದ್ವೈವದವ
ನ್ನೈ ಸ್ವಂಪ್ರಿಯ ಗಾಗುಪ್ತಿರಿಯ ರನುತ್ತಾರಿದಾ । ಜೀವಿಗೆ ಅಂ
ಪೈದಗ್ಗಾರ ವನ್ನಪಿ । ಪ್ರುನಿರಿತಲೆ ಶೈ । ಗಾಗ ಬುಮಿಪಿ । ಅವಮಾ
ಪಿಯಾಗಬುಗಳುವರನಾ । ಸೋದ್ಧ ರಿಬಾಧಿನೆ ಬ್ಯಾತಾನರನಾ ।
ಷ್ಟುಂನಂತಾದರಿವಾಪಿಗಳಾನಿ । ನೊದರಿಬಾ । ವರುನೊತ್ರ
ತ್ರಿಪೂನಿ । ಸೊರಿದವರು ಗುರುವದಗ್ಗಿರ ಯಲ । ಸರರಾಹು
ವರದಾನೆ ಶ್ರೀವಧವ । ದಲಿವಾರವಿರಗಳಿಂ ವಾಡುವರಲಾ ।
ವರನಾವಿಯರ ನೊತುವರಲ್ಲಾ । ಶಾವಶ್ಯಾಧದಿ ಬಿವವರಲ್ಲಾ ।
ಜಿವರನೊಂವಿ ಮುನೊಂಯನುವರಲ್ಲಾ । ವರರಂ ಸ್ವಾಪಿನೆಬೈ
ಯುವರಲ್ಲಾ । ಗುರುಭಕ್ತರಲಕ್ಷಣವಿನಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥ ಬುಧ

ಮಂದಿವರಿಯದಿಮಾನವರು |ಗುರುಶ್ರುತಿಯಿಂಪರದವ
ರಲ್ಲವರು |ಗುರುಮಹಿಮೆಯನರಿಯದಿರುವರಾಗಾ|ಕುಲಶಾ
ಸ್ತ್ರಿಯನರಿಯದವರಿಗಾ|ಅವರಿಂ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿಸನರಸದಲಿ
ಸೋಲಿಸೋಪಾಪನತನ್ನವನಿಲ್ಲ|ಯನಲವರಿಂದಾತರುಶಾ
ಸ್ತ್ರದಿದೂನರಸ್ಸವಿದೊಳಗಿನೆದಬಿಡಿದು|ಅಲ್ಲಿಯಾ
ಬದ್ಧಿಯರುಂಬ್ರಾಂವಿಧಿಯಾ|ಪ್ರೈಕ್ಷುತ್ಯರಿದುಬದ
ವಧಿಯಂ||೯||ವರಶಕೆಬಿಳದಿಮೊದಲಿಪ್ಪಡಿ|ಬಾಯ
ಬಿಡಲುದಿವ್ಯತನಬರಿವಿ|ಧುರಿಯುಂಪಾತ್ರೋಳದತ್ತೆಳತ್ತೆಳ
ಸಿನರಸಲಾಸವಿಡೊಸೆಳಸೆಳಗಿ|ಯವತ್ತಿಂಪುಸ್ಕಾಪಿಗ
ಳಿಂಬಾ|ನಾಯನವರಸಲುಮಿನಿತಿದಿಂಬಾ|ಉಳಿಯುಂದಾ
ನರಸಂಪರಿಯಂತಾ|ತಾರಿದ್ರೂಪವಿಯಪ್ಪಾರವನಂತಾ|
ಪಲಲುಸ್ಕಾಪಿರಿವಾಳ್ವನಸುಪದಲಿ|ಮುಂಕಿಲಿರವರುಬಳಿರ
ಸ್ವಪಾವದಲಿ|ಅನರಸಂಗಳ|ಪ್ಪಾರಶ್ರುತಿಯಂ|ಅದನರಿ
ವನಿನಿವಂದಾಗುಪ್ಪನು|ಮುಳೆ|ಯಾದಳುಳದರವಾಕೆ
ನು|ಅಶ್ರೈಸವದುಖವನುಂಬಾರು|ಕಲ್ಲಪಾಂತನೆಧರಿಸ್ಪುತಂ
ದನರು|ನಿಜರಾಜರನಾನಾವೊನಾನಿಹೆವಾಳು|ನಾಳದಿಮು
ತ್ತಾನುಂಗಾನರಜ್ಞಂಸದಾಳು|ಅಲ್ಲಿಯುಪ್ಪಾಂತಾಲಾದಿಪ್ಪಿಂ
ನಿನು|ಸ್ವಂಪರುಸುರರುಸುಪಿತರುಮಾನ್ಯ|ರಾನಿಷ್ಟುಂಕಿಕಿ
ಸ್ವಾರುಗೆಯಾನಿ|ರಾಗದ್ವೈಷಾದಿಕುದಿವವರಾನಿ|ಮೊದಲು|ಮಾ

೭೩

ವನೆಂ ಪ್ಪಾಳಿಗಳ್ಗಾನಿಸು ಉದ್ದೈವ ವನಳಿ ಯುದಿಖಳ್ ರಾಸಿ।
ಶುಷ್ಟಿಮಗಳ್ ನಶನಕಿ ಬಳ್ ಯುತ್ರಾ। ಅತ್ರ ತಿತೊಳ್ ಲ್ಪ್ರತ್ಯುಜ್ಞಿ
ವಶಪ್ರಿನಾತ್ರಾ। ಅದು ಕಾರ್ಗಾಸಿಳ್ ತಿಮಾನ ವನೆ। ವಶ್ಗಿವಪೆಂ
ಬಿನಿಧಿಯುಳ್ ವನೆ। ಮತಿ। ಅನ್ನದಲ್ಲಿಯಗುಂ ಪ್ರಾಯಂ। ಮು
ಖ। ಶ್ರೇಷ್ಠ್ರಮುಶುಷ ಶಹೊರಾ ಯಂ। ವಿಷ ಯಾದ್ರಾಸ ವಿಮ ಗಳ್
ಬಾಬಾಯಂ। ಬದುಕ ನಸ್ತಾಯ ತಿನಳ್ಗ್ವಂ ರಾಯಂ। ತ್ರಿಳ್ಯ
ಯುಕಿಳ್ ಯುಕ್ತಿಳ್ ಲಾಕ್ಕೆಂ। ಅನು ಗ್ವವಿನುವರಾಬ್ರುಂ ಪ್ಟ್ವಗಶ್ವ
ಶ್ಯಂ। ಅದರ್ಗಾಳ್ ಪ್ತೈಳ್ ದಾಶಾರ್ಗಾಪ್ತಿಂದಿ। ಗ್ವವಶಯಶವ
ಡೊಳ್ ನಿನತಿನಾಂದಿ। ಪ್ರೃದಿಕಿ ಪತಿಶದಿಂ ನಿಕಿರದಿ। ಪ್ರಾಗಾಪ್ತೊ
ದರುಧಮ। ವಿಬಿಶದಿ। ತನುವಂ ಶಾಂ ಯದಶಿನ್ನೈ ಬಿಪಬುಧಿ।
ನಿನಗಾಳ್ ಶಿವಿಷಪಾನಂಪಿಬುಧಿ ।।೯।। ಭುವನಶಕ್ತಿಂ ಗಳ್ ಭ್ಲಾ
ಧಿಗಳ್ ಲ್ಲಾ ನಂಬಿ ಗುರುವನೆನ ದಿಶಿ ನಿನ ನಿಲ್ಲಾ। ಗುರುಗಳ್ ವ
ಲಶುಂ ಅಶ್ರವಶೊಳ್ ತ್ರಿಳ್ ದುನಶಶ ಹೇತುವಹ ಗುರುವಂಶ
ಳದೂ। ಪುರಗಾ ಮೊಹನವೈ ಶ್ಯದಿಗಳ್ಂ ಪ್ರೊಳ್ ವಗುರುಗ
ಳುಭುವನಾಶಗಳ್ಂ। ಯಾರಿನೆದಿಬ ಶದದ ಶಂಬಿ ಪ್ರೃಷ್ಣು
ಪಲಾಗ ಮಿಂಶಶಕಂ ಬಲಬ ಪ್ಯೆ। ಶಾಂತ ಭ್ರಕ್ತಂ ನಾನ್ಯಂ ಯನೆ
ನಿನೆ ಪ್ರಾ। ಗುರುವಂ ತೊರದಾಗ ತಿಯುಂ ತೊ ಪಾ। ಗಾಅತ್ರುತಂ
ಗಾಗುರು ಗಳ್ ನೈಶ್ಚಿಂ ಸ್ನು। ಅರನು ಪಿಯು ಲಿವಾಂ ಸ್ಟ್ರವಕ್ಕೆ। ಳ್ಂ
ಸ್ನು।।೧೦।। ಲು ಳ್ ದಶಿಗೊಂಡಾ ಪಶಿವಂ ದಿಲ್ಲಾ। ನುರಿಯಾ
ದಶೆನರಿಯಾಳ್ ಶುಭಿಯಲ್ಲಾ। ಅಂಕುಪಿ ಯತ್ತುಂ ಕೆಲಬ

ಕಾಳ್ಗಳಿಲ್ಲಾ। ಅರಿಶೋಕಂಗಳಿಗೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲಾ। ಕ್ಷಯಿಯುಲಿನಂತಯುಬಡು
ವಡುನಿಲ್ಲಾ। ವಾನನೆಯುಂಬುದುಕ್ಷೆತೆಮೊದಲಿಲ್ಲಾ। ಅದಾಂ
ಮಿಕ್ಕನ ಗುಣಂಗಳನೆಲ್ಲಾ। ಬಿಡುನೀಂ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಫಲವು ದಿಲ್ಲಾ।
ಅವನ ಸ್ವ... ಮೃತದೀನ ಸರಸಾ। ಖೀ ನರಕೆಲ್ಲ ಕಾಗುಣವಿನಿ
ಸುವರೂ। ಆವನತೀ ತಿನಸುದಾಂಬು ಧಿಯುಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿಷ್ಯ
ಡುಕಂಬುವಿನಂದದಲಿ। ಅವು ಹಿವುನ ಸಾರ ದುಸ್ತಂಭಕ
ರನಂ। ಸ್ಲಾನಾಂ ಮೃತ ವಾರುಧಿ ಹಿಮಕರನಂ। ಗುಣಕೂವದಿರ
ಪ್ಲಾರ ಅಷ್ಟ ಹರನಂ। ಶಾಮುಬೆಂ ದ್ರಭಾರತಿ ಗುಣವರನಂ।
೧॥೧೧॥ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶೋಪಿಷುನಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ। ಶಿತ್ರವಿಶ್ರಮತಿಶಾ
ಸ್ಗಾವೆಲ್ಲಾ। ಫಲಯುಮಂತ್ರ ಮಾತಾರು ಪಿಯನಾವಂ ಭಾಸ್ಕರಿ
ಯುನಿವೆ ರವರು ವರಸಾ। ದಾಶ್ನಾರುಷ್ಪನಂ ಬವನಿನಂದು। ಗು
ರುವಿಂ ಶಿವಮಂತ್ರವ ಪಿರದಂದು। ಸಕಲಪಾವಗಳ್ ನಾಶಿಗ
ಳಂತೆ। ಮೊರಮಷ್ಟಿ ಳಿದಲು ನಾಳ್ಗಂತೆ। ಮುತ್ತೆ ಶಕ್ತಾನಂದನ
ಮುಕ್ತಿದಿಂದಾ। ಶಿವನಾಮದಿ ಪಾತಕಗಳ್ ಪ್ರಂದಾ। ಸಕಲಾ
ಕವಂ ಪಾಳ್ ಮಾಡಿ। ಶ್ರೀ ಹಾನಿಕೆನರು ದಮಸಾಬಿಗುಡಿ। ಅದ
ರಿಂ ಶಿವಮಂತ್ರವನುಳ್ಳರಿಗೆ। ಸರ್ವಜ್ಞಾಪಿಮಂತ್ರದ ಫಲವವರಿ।
ಗುರುವಿರಪಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಪಡದವನು। ಶಿವನ್ನು ಕ್ಷನೀನಾಪಯುವಿ
ನ॥೧೨॥ ಐಯುಷ್ಯನತಿಯಾನಂ ರಿಬಿಲವತ್ತೆ ನಾರದು। ಬಷ್ಪರಂ
ತನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಯನರಿದು। ತನುಮಲಗಳ್ ನಿರ್ಮಲವಿಗಳಂದಾ।
ಗುರುವಿದವಂಶಗಳ್ ಗಾಲವಿಂದಾ। ಪ್ರೋರದಿನ ಸೊಂಪ್ಪಾಂ। ಗನತ
ನಾಶಿ ಶ್ರೀ ಮುನಿಯುತ್ರ ತಿಗದ್ದನಾಶಿ ಜಯಗುರುರಾಯನಿ
ಜಯ ಶಿವಕುಪಾ। ಜಯ ಗುರುವರಾರಸ ಜಯರುಪಾ। ಶರಗಾ

ನಿನುತಂಬಿಂತ್ರೈನೆತ್ತ।ಅತಿಶಯಮೃದ್ವನ್ನತ್ವದಿತೋರುತ್ತಾ।
ವಂಮಿಗಿಶರುಗಳನೆದಿಶಿಮತ್ತ್ರಾಂಮಿಶ್ರವಿಯಂವಿರವದುನ್ನ
ಶ್ರೈನವಿಮೆ।।೧೨।।೦ಂತುಶ್ರಿಜ್ಞಿಸುತ್ತಿಶಿಸುರುವರನಂದು।
ಶಿಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಣಗಾವಳಿಶ್ರೀಯಂದು।ಗುರುವಿದಿ ದಿರಿಲಶುಗಳನ
ಲ್ಲಾಗುರುವಬಲರಮುರಿದಾರಲುನಲ್ಲಾಗುರುವಲಾದವ
ರಾಗಳುಶಿಶಿತಂನನಲ್ಲಾಗುರುಶ್ಶೂಪಿನಿ.ದಶಿಮುನಿವಾದುನಲ್ಲಾ
ನಿಂದೆಯುಹಗೆಯುಪೇಕ್ಷೆಯುನಲ್ಲಾಕ್ಕೆಗೆಲನವನೊರುತ್ತಿ
ಶನಲ್ಲಾಗುರುಶನ್ನ।ಮಿಗಬಳನರುವದುನಲ್ಲಾ।ಅವರಾಗಳು
ವಂದವಗುಣಲುಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯವಾಯುದುಗಳಿ-ಯಪ್ಪು
ದವಗೆ।ಆದುಮರಿಶಿಗಳುಭವಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದ। ವಿಷಯಪ್ಪೆ
ನಶಿಗಳನಶಿವಗಳಿದ್ದ।ಧಗಧಗನೆದೆಹೊಗದಶಿಪ್ರದಯದ
ಗುಯಿಪ್ಪುದವಂಗೆಬಹಳನೊಲುಗಳು।ಶೊಪಿದುಬರ
ಧರುವರತಿವನಾ।ಆವವೆಂದುನ್ನಿರಿನಬಲ್ಲವನಾ।ಮ
ನಿಚೊತ್ತವೇ।ಮುಕ್ತಿಭವಧೂಮಿ।ಬಿ।ಶ್ರೀತಶಗುರುಬಾಧೆ
ಯುತೊಪಿಹೇ।ಗಂಚೆನಲುಪನೊದವೆನುತ್ತಾಶ್ರೈಶೊಂಠರನ
ದನುತ್ತಮುಚಿತ್ರಾ।ನರಶವಿಜಯನಂಸ್ತುತಿಮುನಿನಿಕರವಾಗ
ವೇಶಾಂರದಾಳುನೆಲಿಅಪ್ಪದಷ್ಟು।ಮೊ ಠಿಶಿಗುರುನಶಿಮೂ
ರ್ತಿ।ದ್ಯಾನಂ।ಬಾಳ್ಕಿಯುದುಬಂನರಶಾಭ್ಯನಂ।ಗುರುವದ
ವನನಾರಿದಶಭೆಯಶ್ಲಮಾರ್ವಶಾಂನಂಮಾಗಾಮಿನಿಶ್ಲಾ।
ಯತಿಶೀ।ಮತ್ತ್ರಶಮಹಂನವರಿಪ್ರಾಜಭಾಯ।ಶ್ರಮತ್ತೆಸಂಶರಾಬಾ
ಯುಶರವಮಲಾಪ್ಪದಚಾ-ನಶಶಾಮಬೆ-ಶ್ರುಪಾರಂಗಳಶಶವ

ಲಾಪ್ರವೃತ್ತಮಕಾಂತಕರನಗಳ್ಗೆ ಮಾವರ ಕಾಂತನ ಮೂರ್ತಿ ಮಂಗಳ್ಗೆ ಮ
ಹಾಹೆ
೧೧ ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಯನ ಕರುಣಾದಲಿ ಉತ್ತರಕಾಂಡವನೊರದ
ಷಿ ನಲಿ। ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಸ್ನಾನಾಪ್ರನಾರಂ। ತಿಳಿವರ ಸ್ತೋತ್ರಕಾರಂ।
ಕೇಳ್ವ ಸುಕೃತಂ ಉಳ್ಳ ಮಾನರಂ ಮತಿ ಇತ್ತ ನಾರದರು ಉಳ್ಳವಾ
ಆನಂದಾರವ ಫಲಕ್ಕೆಂಬುದನೂ। ಮತಿವಂತರು ತಿಳಿ ದೀಕ್ಷೆಯ
ದಿ ಬದನೂ। ನಿಮಗ ಹಿತವಬಯಸಿ ವನಿಸುತಾಸೂ। ಕಂದನ ಬ
ಯ ನಲಿಸುವದೇನೂ। ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಬೋಧೆ ಯನಂದವರೂ। ಯ
ನಗುವಕಾಲಿಗಳ್ಗೆ ಕಲಿತವರೂ। ೧೧। ಮಕ್ಕಳ ಮಾತ್ಕತಿ ಕೇಳದ
ನಿಷ್ಠವನನೂ। ತ್ರಿಪುಯಿಂ ಬಿತ್ತುತಲಾಗು ಶುವರನೂ। ಅವ ದುವ
ಗನೆ ಮಲಕ್ಕೆ ಪಿಯನೆಲ್ಲಾ। ಉಧರಿ ನಿಬೆ ಬಾನಿನಗೆಗೆ ಯಲ್ಲಾ।
ಯನುತಂ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ತಮ ಧ್ಯಾನ ಸುತಾ। ಕು ಬ್ರಹ್ಮಸಣಿಗಳ್ಗೆ ಕಿ
ಕಿಸುತ್ತಾ। ನಿವಮುದ್ರಕಳ್ನ್ಯಂ ನಗಳ್ಗೆಂದಾ। ಶಿವ ಮಯ ವ
ನಿಬೆಮುಳ್ಳದರಿಂದಾ। ಅದುವೆ ಮನಕಲನಂ ತಾನೆನನೆ।
ಮಂತ್ರಪಿಂಡವಾದುದು ತನು ವೆಕೆ ಶಿವಯೋನಿ ಯಾನಿಷ್ಟಿ
ನೆರಾನಿ ವರ್ತಿಸುದಾನಂದಾ ವೇಕೆರಾ ನಿಯನು ತಂ ಶಿರದೊ
ಳುಹನ್ನಂ ವನಿ ಮ್ಯಾ ಪರಶಿವನಂ ಹೃದಯದೊಳ್ಗೆ ಂಬಿರೊ।
ಶಿವನ ಹೃದಯ ಪೀಠ ಮಂತ್ರ ವಿಕಿಂದೂ। ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ವಿ
ತ್ತಂ ಇಷ್ಟಿಂದೂ। ಗುರು ಹನ್ನಂತಲೆಮ ಪ್ಪದರಿಂದೂ।
ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಕಡೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ದೆಂದೂ। ಶಿವ ಮಂತ್ರ ಬೀಜ ವಿ

ಯೋಗ್ಯಪಾತ್ರಂ ದೂಲಂ ಸರ್ವರ ನಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಮಾ ಪ್ರಾದಯಂ
ಪರಶಿವನಂ ತನ್ನಿಂದಮಾ ಕಾರಣಾದಿ ಪಾಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಮಾ ಯಿಂ
ಮುಕ್ತಿ ಪಾಸಮುಪತಮಂ ತನ್ನಿಂದಮಾ ಸರಪರನಂ ಮಾಡಿದನುರುವ
ರಸಾ ॥೨॥ ಭೃಗುಮುಪಾ ಬಾಲಕನಂ ಕರದಮಾ ನೀಡಿದನು ಕರುಣಾಂ
ಮೃತಮಂ ಸಾರದಮಾ ಕೇಳ್ಬಾಲಕನ ದಿವ್ಯ ಯೋಗದಿಂ ದೀ
ಕ್ಷರ ನತ್ತೆಕರುಣಂ ಪಡೆದನು ನಿನಸ್ತುಪ ಗುರು ಯೋಗಿ ಪ್ರಾಂತಗಂದಮಾ
ಪಂ ಭವದಂಗನೆ ತನ್ನ ಮಡಿದನಂದಮಾ ಕರುಣಂ ಶ್ರುತಿಜ್ಞಾನವ
ಶಕ್ತಿ ಮೋಕ್ಷವಿ ತ್ರಯವ ದವ ಭವ ವೃತ್ತಿ ಗುಣಾ ಪದನೇ ಕುಮ್ಮೆ
ಂದರ ಕ್ಷೈವಂ ಲಿಂಗತ್ವಂ ಮೋಕ್ಷಂ ನಿ ಪಾರಿಸಿತಂ ಯಿನಿ ತುಪಂ ಜ
ಮುಖಗಳಿಂ ಜಿತನಾ ಕರುಣಿಧರ್ಮಂ ಗಳಿಂ ದರುಪಿದನಾ ॥೪॥
ನೀಲಾಕಲ್ಪನೇಮಿ ನವಗಳಿಂ ತೋರಿದಮಾ ಅಜನ ದಿವ್ಯ ಜಾತೆ
ತ್ರವದಿಂದಮಾ ನಾದವೇರನೆಯದು ಜೀವನೇ ಕುಮ್ಮವಂ ನಿಶ್ಚ
ಪಾಪದಿ ಪಾತ್ರನಿಕಾಮಂ ನಿಶ್ಚದೊಳಗೆ ಬಿಳ್ದನು ವನೇಮ
ಘನಾಯು ನವಪ್ರಾಣರುದ್ರಂ ಪಿಂಡದ ಘನ ನಿಶ್ಚಪಲಿಯ
ಒಳದಾ ಲಿಂಗತ್ವಂ ನಿರಾಕಾರ ದರ ದುನೇಯುಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಂ ಪಾಂ
ಬಮಪೇದನಿ ಪಾಸಬಲಕ್ಷ್ಮಿ ಘನ ಯೋಗಾನನ ದಾಜಿ ಪಡೆ
ಧಾರೆಯಿಂ ಬಿದಳನಮುತ್ರಗೊರ ದು ದನಾ ತನ್ನಮತಿ
ನಪಧಾನ ವಿಶೇಷದನಾ ॥೫॥ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯನುಳ್ಳವ
ಗೆ ಅನಿಯನೇ ಧಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಂಗೆ ಅಪರ ಪರ ದಿ ಕಾರ ಕೆತರ ತ್ತೇ
ಬ್ಯಗಧಿನ ಲಕ್ಷಣ ನಿಂಗೆ ೧ ದೀ ಸುತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆರನಾಡಿ ಶಿವ
ನಿ ಜೀವನಾಗ್ಗೆ ತ್ರಿಪಿ ಯೋನಿ ಸಾಕಾರ ಶಿವಾಂ ಪರಶಿಂ ದರ

ಸ್ನಾನಾದಿಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಯಮುಕ್ತ್ಯಯಸ್ಸಾ। ಅಂತ್ಯಯಾಗಂ ದಿನ್ನ
ದಸ್ಸಂದ್ಯಾ। ನಸಗಾಂ ನಸಗಾ ಮೋಕ್ಷವಿಚಿಂದ್ಯಾ। ಅಲ್ಲನಾಳ್ಕುನಸ
ಗಾಂಪಸ್ಸುಗೊಂದ್ಯಾ। ನಸಗಾ ವಾನಸಗಾವೆಕ್ಕೆಂದ್ಯಾ॥ ದ್ಯಾನ
ಸನಾಂಭತೃಧಾಂಬರಾನಿ। ಭೂನಿತಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಧರನಾನಿ। ಸರ್ವ
ಪ್ರಾಣದಯಾಪರನಾನಿ। ಶಾಂತ್ರಬು ದಿನಮಹಾ ಮೊರನಾನಿ। ಭಾ
ಗ್ಯಂ ತಿಗ್ಯಂ ನಿಗಾತಿ। ಬಾಹ್ಯಲಿಂಗಮಂತ್ರವಮತಗಾತಿ।
ಪಾಪಿನಾ ತರದ ರಸಗಾಲಿಯ ಚವೆಂಬ್ಬಿ। ಶಿವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರಗೆ
ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಬ್ಬಿ। ನಿ ಧಿಗೆ ನಾಮ ಧಿಗೆ ಗವಿಗೆ ದೇ। ನಿಧಿಯಾಗ
ದಿದೃಶ್ಯದುಖನದೇ। ಯಲ್ಲದುಖವನೀ। ಶಿವನೊಡಿ। ಸರದಾ
ರಾಗಲುಕಾಮಪಾಶ್ಯಾತಿ॥ ೭॥ ಪ್ರವಭಕ್ತರಕಾಲಧ್ಯಾ
ನೆಂದ್ಯಾ। ಗುರುಭಕ್ತರಮನೆದೊತ್ರನೆಂದ್ಯಾ। ಆಗಾಗಲು
ಕರದೊಳು ಜವಮಾಲೆ। ಪಂಚಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಪಿನಾವಲಿಲೆ।
ಯರಿವರಿ ದಶಿಮಲ್ಲನೆಮ ಯಿಮರದ್ಯಾ। ನಸನಮನಂಸೊ।
ಶ್ರವಕಂಗ್ರರದ್ಯಾ। ಮನವಾಶಿವನೊಳು ರಮಿ ವಿಕ್ಷ್ಮರದ್ಯಾ।
ದ್ಯಾತಿ। ಮನಂಗಭ್ರೀ। ದಂಪಾರದು ಭಕ್ತಿ ಸುಖಂ ಬಿಟ್ಟಲಿನೀ।
ನಲ್ಲಿ। ಪ್ರಥಮ ವದವಿಯೊದಾದೇ। ಗಾಂ ರದಲಿ। ಶತಕೋಪಿಂ
ದ್ರಸುಮತಿದಶಿ ಕೆರದ್ಯಾ। ಸುಖವಿಕುಮದಲುವದವಿ
ಯುವರದ್ಯಾ॥ ೮॥ ಪ್ರಿಯರಭಕ್ತಿಯಂ ತ್ರಿಶಿವಯಾ

ಗಂ। ಅಷ್ಟಯುತಂ ಜೀಯೋತ್ತರಯೋಗಂ। ಆಯೋಗಂ ಮಾಡದೆ
ರನಾನಿಪ್ಪ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆನಿಪ್ಪ। ಶ್ರೀದಯವಕ್ತ್ರಾ
ಗಾತ್ರ ವರ್ಣಾನ್ಯದು। ಪೇಳಿದರದುವೇ ಸ್ಥೂಲವೆನಿಪುದು। ವಿ
ಶ್ವರೂಪವನಂ ದರ್ಶದು ಬೇರನಲ್ಲು। ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಜಿಪ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಯೋ
ಗಬೋಳು। ನಿವಿಶೇಷದ ಲಿಂಗದನ್ಯ ಯೋಗಂ। ಅನುಕ್ಷೇಮಂ। ಜೀವಿ
ಕ್ಷೇತ್ರಯೋಗರ। ಉತ್ತ್ರವಿಧದ ಲಾತ್ರ ಪರಿಗಾವಿಧಿಯಂ। ಪರಶಿವನ
ಸಾಧಕನ[illegible]ಖನಿಧಿಯಂ॥ ೧॥ ಗುರುಕರುಣಾಂ। ಪರದಿದೆ
ಶಿವನು। ಶಿವನದಿಕ್ಷೆ ಪಿಂಡಿತಿಳಿ। ನಿನು। ನಾನೆ ಅಶಿವನಾದೆನು ಯೆಂದು।
ತಿಳಿದ ಪರಮಾದಗಮು ಮತವಿಂದು ಶ್ರದಯ್ಯಮು ಪೆಶನುಂ ವ
ಪೆವಿಂದು। ಅದರಾಳ್ ಶುಭ್ರಂ ಬುದ್ಧಿ ವಿಷ್ಯದಿಂದ। ಅಶನಸ
ಯೊಳು ಜ್ಞಾತಲಿಂಗಂ। ಸುಷ್ಮದಿಮಾಳೆ ಉಪದಾತ್ಮಲಿಂಗಂ।
ಪ್ರಜತನರಿಯಗುಪ್ತಿಯೊಳು ಮೆರೆದು। ಬೆಳಗುವಂತೆ ಸೊಳು
ಲಿಂಗವಿದೆಂದು। ಅಂಗದವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರತದಧಾರಯನು। ಭಾವಿಸು
ಪ್ರಾಂಶ್ಯಾದಿಂದ ಳಿದಪ್ಪವನು। ಅದರಾಳುವಂ ಪಾತ್ರ ಶಿಮುಕ್ತಿ
ಯನು। ಲಕ್ಷಿನೆನಿಸ ಯದು ಲಿಂಗವನಿತು॥ ೧೦॥ ಅತ್ಮಾರ್ಪ
ಣಾನುಮಾಳ್ಪುದಕೆಂದು। ಉಪತ್ರೈದಿಂದ್ರಿಯನೆ ಸಿತಿಂದು।
ಬಾನಿವನಂ। ನನನಿ ಪ್ರಿದರನು। ನೋಷ್ಟತನೆವನಿಶ್ಚಯವಿನು।
ಮುಪ್ಪಿನೆಶಾಲಿವನಂ ಪ್ರಮನನೆನು। ಬಾನಿವಗಪಿನಿಬಿಪಶಿನಿ
ನು। ಅಮನವಿಗ್ರಹವನಾಶ್ರಿತಿಯಾನಿ। ತನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯವಿ
ಷಯಗಳಾನ। ನಾನೆ ರಿನೆ ತ್ರಿಪುದದದವಿನಿಳು। ಯಲ್ಲಾ

ಮುಕ್ತಿಗಳೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯೆ। ಅವಿದ್ಯಾವಿಳಸಿತ ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತದಲ್ಲಿ
ತ್ರೈಕ್ಯೈಕ್ಯನಾಶವನಿದರಲ್ಲಿ ॥೧೧॥ ಶ್ರುತಿಶಿರಸ್ಸಿಯೊಳಗಿದಾನಿದನರಿ
ನೆಲೆ। ನಿಜವನರಿಯಗೆ ವಿನಿಶ್ಚಿತವನೆಲೆ। ಯಲಘಲ ಮೋಕ್ಷವಂ ಕೆಂಪವವಂ
ತೆ। ಅದನರಿವನಿದರ ಕೆಮಂಗಳಂತೆ। ಶ್ರುತಿಶಿರಸ್ಸಿನೊಳಗಂ। ಮಾಡಿದ
ಕರ್ಮ। ವಾಸನೆ ಯಂಕೂಡುವದು ಯತಿತೆಂಮ್ಮ। ವಂಚನುತಮಯ
ವಲ್ಲವವಿಶ್ವಮಂ। ಸ್ವರ್ಗನರ್ಕಮಯವಲ್ಲವವಿಶ್ವಂ। ಅದುನಿಗಾ
ತನನಿವರ್ತವಾಂತೆ। ಅದುಕಳ್ವಾಂತಕೆ ಅಳಿಯದುದು ಅಂತೆ। ನಿವಿಶ್ವ
ವಳಿಯಬಹ್ಪುದಾಗದನಿಂನಾ। ತನುವಳಿಯಲು ಬಾರದುಂಬುದು
ಮುಂನಾ। ೧೨॥ ಸಂಚಿತ ಪಾರಬ್ಧವಂ ಬನವೇ। ತಂ। ತನುವಿರದ
ರಗಲುಲಂಗ ಮೂಳಿ। ತಂ। ತನುತುವಸ್ಥೆಯ ಕೆ. ದವ ಕಂ ನಾ ಕದನೆ। ಮನದ
ರವೆ। ಕಾರಣವೆತಿಮಗನೆ। ಮಾನ. ಪುಯವಾತಕೆ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ। ದೇ। ಶರ
ಣರ ವಿಷ್ಣುತಂ ದಿಗಳೆಲ್ಲಾ। ಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಿ ಅರಗಾರದೆಂಬುದನೂ ಪೆ।
ಳುವೆನೀ। ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯನೂ। ಬ್ರಹ್ಮದವೆನಿಸುವ ತಾಜ್ಞಯಾಳಂ
ದೂ। ವಿಸ್ತವೆನಿನ ಮತುವೊರದಿಪ ದೊಂದೂ ॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಿಯ
ಘಿ ಕಸೊಕಿಸುಳಿಗಳಂತೆ। ತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಂಗಳಂತೆ।
ಹುಪ್ಪೊವಹೊಂದು ತೆಲವ್ವು ಉತಾನಾ। ಮಾಶ್ವರ ಮಾಯಾ
ಯೋಗಂ ತಾನಾ। ಕಕಲಿಕೆ ಪುರುವಿಗೆಬೆ। ದಗಳುಂಪೆ। ವು
ತು ವಿಕೆಥೆ ಕಸೊಕಗಳ ಕರುಂವೆ। ಮಾಯೆಯಿಂದುಲ್ಲದಿ। ಸೃಷ್ಟಿವೆ
ನಲಿಲ್ಲಾ। ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಮಾಯೆಗೊಪಿಲ್ಲ। ಅಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವೇ

ಪಾಡೂಢಾಮೊ। ಅ ದಶ ಪ್ರಯಮಾತ್ರಂ ಶ್ರೀ ವರಗಾಮೊ॥೧೪॥
ಪ್ರಥಮ ಪಡಾವಗಣವಂ ಸಂ ದೇಶಂ ನೆಲೆಯಾಂ ದುತ್ತರದೊ
ಭುನಿ ವಾರಹಂ। ಅಂ ತ್ರ ಪ್ರಥಮನೆಲೆ ನಮೂ ವೋಮುಗ್ಧ ಮ
ಣಾ [illegible]
ಅಜ್ಞಾನಂ ತಂ ಬ್ರಂ ಹ್ಮನಶೂಪಾ। ಅನಾಭಿನಾರ್ಯಗಾಢಾಮಾ।
ಅವಕ್ಷಂ ತಂ ರುದ್ರನಶೂಪಾ। ಅನಂ ತಾಂತ ಪಾಶ ಶ್ರೀ ರಗಾಮಾ।
ಅಕ್ಷೇಶಾಂ ತನದಾ ಶ್ರೀ ರಶಗಾಮಾ। ತನುವಿದುವ ಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಹ್ಮೆ
ದಶಗಾಮಾ। ಬಿಂ ತಾಂ ರಂ ಬ್ರಂ ಹ್ಮಂ ತ ವಿದೆಂದುಮಾ। ಗುಣಧ್ವರ
ಸ್ಯರತಶೆನರಯಂ ದುಮಾ। ತನುವಹ ದಶೆಯುಳ್ಳಿಗೆ ವಾದದ
ದುಮಾ। ಶ್ರೀ ರಮಯ ರಬುತ್ರೀ ವಸಾ ಗತದುರದುಮಾ॥೧೧। ತಾನಾ
ಗ್ಯಬಾದನಿ। ನಾಣಿತ್ಯಾತ್ರೇನವ ರಯಬಾರ ದೆನಳ ಸೂತರ್।
ಯನಲಪ್ಪಿನಲುಮನರಂ ದೈವಿ। ಬಳದಂತ್ರಿ ದ್ವಯಿ ದ್ವಂತ್ರೆ
ಷ್ಟಿ। ತನುವ ಮೈಯ ವಾದಶೆ ಶ್ರೀವಮಶಕ್ಷಿ। ಕೈವಾಶೆಮ್ಮರ್
ಮಶಾತನಶದಶೆ। ನವರನಭುಕ್ತಿಯಾ ಭತದೆ ವರ್ಗಮಂ।
ವಾಕುರದಾಗ ನವತವಾಗುಣಮಂ। ಅದಶೆನಿತರೆದಶೆ
ನವರನವಾದೆ। ಅ ಪಣ್ಣಿದಕ್ಷೀವನ। ನಾದೆ। ಕ್ರಮದಿಂ ಶ್ರೀವ
ಸಪ್ತಿನುವಂ ದರನಾ। ಕೈ ಭುತ್ರೀ ವೈಕವೃಷ್ಟಿ ನೆರರನಾ।
॥೧॥ ಸುರಮುಖದಿಂ ತಪ್ತಿ ದಿನ ಲಕ್ಷದಳ ಶ್ರೀ ರವಂ ಮಾಡಿ
ಸುಹತ್ವಿದಳ। ಸುರು ಹಂ ರಿಯರಲಬಂ ನಿವನವಾತು।
ಅತ್ರ ವರ್ಗಮಂ ಮಾಳ್ಪುದುಸೂತರ್। ಭುತಂ ಗಳು ಭೂತಾ
ತ್ರೈ ಶ್ರೀ ವಕೆ। ಭೂಗುಣಾಗಳು ಬ್ರಂಹ್ಮಾ ವರ್ಗ ಶ್ರೀ ರಗೆ॥

ಜಲಗುಣಗಳು ಹರಿರೂಪಿನವಾದವಂತೆ। ಅಗ್ನಿಗುಣಂ ರುದ್ರಾತ್ಮಕ
ಶಿವನೆಂ। ವಾಯುಗುಣಂ ಈಶ್ವರರೂಪವಂತೆ। ಆಕಾಶಗುಣಂ ಸ
ದಾಶಿವನೆಂತೆ॥ ೩॥ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗುಣ ಭೂರೂಪವಂತೆ। ಅಪಾ
ನವಾಯುಗುಣ ಜಲರೂಪವಂತೆ। ಉದಾನವಾಯುಗುಣ ಅಗ್ನಿರೂ
ಪವಂತೆ। ವ್ಯಾನವಾಯುಗುಣ ಮರುತರೂಪವಂತೆ। ಸಮಾನ
ಮನಂ ಗಗನಾತ್ಮಕನೆಂ। ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣವಂತೆ।
ಸುಧಾಕರರವಿಗಳ ವಕ್ತ್ರ ಮುಖದಿಂ। ಸಂಹಿತೆಗಳು ವಂಗ
ಳು ಉತ್ತರಮುಖದಿಂ। ಪದ ಕ್ರಮಂಗಳು ಪ್ರತ್ಯಂಗದ
ದಿಂ। ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಮೂವಾಸನದಿಂ। ಪಾಶುಪತಾದಿ
ಯುವಂ ಬಹುಮುಖದಿಂ। ಗಂಧರ್ವ ಗಣಂಗಳ ಘ್ರಾಣಮುಖ
ದಿಂ। ಶಿಂಶೈಲಂಗಳು ವಾಗಾನನದಿಂ। ಶ್ರೋತ್ರಂ ಶಬ್ದಂ ಮಾ
ವಾನನದಿಂ। ತ್ವಕ್ ಸ್ಪರ್ಶಂ ಯೋಷಾನನದಿಂ। ನಯನಂ ದಿ
ಯುಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖದಿಂ। ನಾನಾ ಧಿಕರಂ ಬಹುಧಿಕರಮಾ। ಶಿವ
ನವಿಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರತ್ರ ಧರ್ಮಾ। ನವರಂಧ್ರಾ ತುಂ ಅಂತರಂಗತರ
ನೆ। ಹಂಸ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಧಾವನೆ ಸೂತ್ರ ತಾರಕನೆ। ಅವಧೂತ ಪ್ರ
ತಿಷ್ಠಾರಕನೆ। ಬುಧೀನಿಶ್ಚಯವಿದ್ಯಾ ತಾರಕನೆ। ನಂಶ
ಪ್ರಂ ಶಾಂತಾತೀತನೆ। ಪ್ರಾಣಯಂ ಯೋಗ ಸ್ವರನೆನಿಪ್ಪಶಿ
ವಂತೆ। ಪ್ರಾಣಂ ವಿಶ್ವನೆನಿಪ್ಪ ಶಿವಂತೆ। ಸ್ವಪ್ನಂ ತೈಜಸನೆ
ವಕರ್ತಶಿವನೆ। ನಿದ್ರಾಂ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆನಿಪ್ಪ ಶಿವಂತೆ। ತನತನ

ಧರ್ಮಂ ನಸುಣಾಸ್ತ್ರಿಗೆ । ಶ್ರೀ ವಿತ್ತಭೂಪಂ ಭಾವಾತ್ಮಕನೆ । ನರಂ
ಶ್ರೀ ವಿತಿನವಾಂ ತನ್ನಿಗೆ । ಯುಂ ದಿದನರ ದೂಗ್ರ ದಯುದಲಂ
ಗಕ್ಕ್ರೋಡ್ರ ಧಾನದಲ ವಿತು ಲಂಗಕ್ಕ್ರೋ । ೫೩ । ಶ್ರೀ ವಿತ್ತವಂದಲು
ಶ್ರೀವನ ಘನಗಳ್ಗೂ । ನಿನಗೆಂದ ವಹಾರಿ ನೀದರ ಘನಗಳ್ಗೂ । ಯಿನಿತಲ್ಲ
ದನೀ । ನರ್ಸನ್ನಿದ ಘನ । ಬ್ಯುಕೇ । ನೈನೀ । ಘ್ರು ೪ ನ್ನದ ಘನ । ಶ್ರಾಶಿ
ರವಿಯನವಹಾರಿನಿದದೇ । ೧೫ । ಶ್ರಾವಗವಿನ್ನಿದೇನಂ ಚೈ ಬಾಳ್ವ
ಕೆರಿಯನೀ । ರ[illegible]ನೇ । ಕೆರಿಯಾ ಳ್ಗಂ ಬೆಳ್ಳ । ವರರಬೆ । ರುವಂತ್ರ ಯ
ತಿ ದರಲ್ಲ । ಕಾರುವತ್ತೆ ಜಲ ಫಲಗಳ ನಿತ್ರ । ಬ್ಯುತ್ರ ಕನೆಂ ಬೆನಿ
ನಿಕ್ಕೊಂ ಬೋಲಂ ಯಿತು । ಬಾಗರ ಪುಕ್ಕ ನಕ್ಕಿ ನೆಲೆಯನು । ನೋ
ಳ್ಪಂ ತಾಂ ಯಿತು ಮಾಳ್ಪೆಯುತನು ॥ ೬೨ । ನಾನೆಂಬ ಧೀರನೆದಾ
ನವನು ಳು ಪಿ । ಹಾರಗಣ ವನ್ಯವ ಹೊರಗೆ ಕಳು ಪಿ । ಬ್ರಿವನಂ
ಪುಟ್ಟನ ಬಂಧೈತರ ಘಾ । ಯಿದು ಭಕ್ತಿಯ ಹೇ । ಳ್ತೈಯಲೆ
ಪುರು ೧೫ । ಯಿದಕೆ ಮೆಚ್ಚವನೆ । ಕಲ್ಲನಾ ಘ್ರವಂ । ಬ್ರಂಹ್ಮ
ದೈವ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವಂ । ನಿಂನ್ನ ತಾರು ೮೦ ಗಂಗರ ತಾನು ।
(ಶ್ರೀ) ವಗಂ ಪ್ರೀ । ಪು ದಿಗರ ನೀ । ಸೂ । ನಿಂನ್ನನ ವಿನಿವಾದು ೮
ವಣಾವೈನೆ । ಮಿಕ್ಕಮಾಲಿಗಳು ರಂಬಕವೈ ಕೆ । ಯನೆ ತಾನಾ
ಕಂ ದರನುತ್ರಿ ಘ್ರಂ । ಕಾಣದೆ ಬೆಚ್ಚುಳ್ಳಯಗುತ್ರಿದಂ ॥ ೬೭
ನಾನೆಂಬುವನಾರಿದರಾಳು ಗೆಂ ದೂ । ನಂನ್ನ ಕಾರು ಗನಾವ
ರಿಯನುಯಂ ದೂ । ಬಿಂನ್ನಯಿನ ಬಾಗುರುವನು ತೋಲ ಪಿಂದಾ ।
ಯಿಂನ್ನೆಗವಾಕೆಂ ದಿ ದೈರ್ಕಂ ದಾ । ತನು ಕರಣಂ ಗಳು ನಿನ್ನದ್ದಿ

ದ್ದು । ಅದರಿಂದ್ರಾತವನ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಯೊಳದ್ದು । ನಾನೆಂಬದು ನಾಶಿವನಿಂ
ದರಿಯೆದ್ದು । ಅರಿದುದೆ ಆತ್ಮಪರಮಾವೆಂದರಿಯದ್ದು । ಅರಿದಿನವಿನ್ನಿ
ದಿನೆಂಬ ಮತಿಯನಾ । ಶಿವನೊಳಗಡಗಿಸಿ ತನು ಶರಣಾವನಾ ।
ಶಿವನಾಶಿಷ್ಯ ಯನೊತ್ತುತ್ತಿಪ್ಪದೆಂದು । ಶರಣಾಗತನು ಪುತ್ರಗಿಸು
ಳುವಂದು । ೮ । ಪ್ರಮಾಣ ಕ್ರಮಶರ್ಮಂ ಯತಿ ನಿಲ್ಲ । ಆನಿಯುವ
ದರಿ ಶಿಷ್ಯ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ । ಅಂತ್ಯೇ ಶಿವನನೊಳು ತಲಪ್ಪುದು । ಅದ
ನತಿಗಳದರಿ ಶಿವನಾಶಿಪ್ಪುದು । ತನು ಪ್ರಳಂನ್ನು ಗತನು ಪವನಧರ್ಮ ।
ಬಿಡದುದರಿಂ ಸೇದಿ । ಶಿವಧರ್ಮ । ತನುಮನಧರ್ಮವನೆ ಶಿವನತ್ರ ।
ತಿಳುಪಿಸಿಕಸನ ಬಿಳ್ಪಿ ಯಾತಿಪಾತ್ರ । ೦ ಉಂತೆನ ಲಿಂಮಾನದಿಂ ಶಿವ
ನಿನವಾ । ನಿರ್ಲಿಪ್ತನ ಪ್ರಮಾನಿಸು ತೋನಿರಾ । ಜ್ಞಾತ್ರವೆಂದರಿವೆಂ
ಶಿವನೆಂದು । ತಿಳಿಯೊಪಳ ಶಿವನಿತ್ರಾನೆಂದು । ೯ । ಶಿವನ್ನೇ ನೇತ್ರ
ಗಳಿಂ ನೋಡುವನಾ । ಶಿವನ್ನೇ ಶ್ರವಣಗಳಿಂ ಕೇಳುವನಾ । ಶಿವನ್ನೇ ನಾ
ಸಿಕದಿಂ ವಾಸಿಸುವಂ । ಶಿವನೆ ನಾಲಿಗೆಯಿಂ ಸ್ವಾದಿಸುವಂ । ಶಿವ
ನು ವಿನಷ್ಟಿಸುವಂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವನಾ । ಶಿವನೇ ಪಾನೇಂದ್ರಿಯದಿನುಡಿ
ವನಾ । ನಿದ್ರಿಸ್ಪೆವನಿ ಬರುವಂ ಶಿವನು । ಶಾನನ ಶಾಖ ನೊಳಗೊ
ಳ್ಳಿ ನೀ ಶಿವನಾ । ತಂನಿಂ ತಾನೆ ಕುರುಹಿಪ ಶಿವನಾ । ತನುವನಗಳ
ನಾದಿಸುವಂ ಪ್ರಾವನಗಾಯುದರಾಳ ಬೆರೆ ನಿಯ ಬೆರೆನನ್ನಿರ
ಸಾ । ಆ ಶಿವನೇ ನಾನೆನುತಿರುವನೇ । ಪ್ರಶಿವಶಿವ ವಲ್ಲದಿರ್ಪ್ಪನೇ
ನಿಂನಲ್ಲ । ೧೦ । ಆತ್ಮಪರಮಾವೆಂದೇ ಮರದಿಕ್ಕು ನೆಲೆಯರಾ
ತ್ತುರ ಶಾಂತಮೆನಿಪ್ಪ ॥ ಅಂತ್ಯನೆಲ್ಲೆ ಇಕ್ಕಂ ಪಂಗಳ ಮಹಾಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವರೂಪನಾದನು॥ ತನು ವಿಗಿನಾನಾದುದುಂಬರಲು। ಜಗಲ
ೊದರಿತಮೆಲಾಗುತ್ತಿರಲು। ಯಿದು ವಾಯಾಗುಣವೆನಲೇನೆಂದು।
ತಿಳಿ ತನ್ನಸ್ವರ್ಗಲು ಶಿವನೆಂದು। ಶಿವನಾಣಿಯಾದುದು ಬ ತನ್ನ
ನರ್ಕೆ। ಬರುಬರಹುದೇ ಯನಿಕ್ಕೆ। ಭಾರಂಬ ರಿಕೆವಾಯಾಣೀ ತೆಯ
ಕೊಂದರಿಕಾವುಂ ಸಾವಂತ್ರಿರಿಮನೆ ದುಃಖಸ್ಥಿ ಸುಂ। ದುಃಖವೆಲ್ಲ
ಮಾಯಾಂ ತಿರಸ್ಕರಿನಸುಖವೇ। ಶಿವರೂಪಿ ನಿಸುವದೈತನಿ॥೧॥
ಶಿವನೊಳ್ಗುವಾಯಿಯುಬೆರಸಿತೋವುಂತೆ ನಸುಖದೊಳ್ಗು ದುಃಖ
ಉಬೆರಸಿತಾದಂತೆ। ಮಾಯಉವ ಸಿದುಃಖಉ ಮನಿಯಂ
ದು। ಸುಖಮ ಯುವಶಿವನೇನಿಇಕ್ಕೇ। ಸು। ಮಾಯುಕಾರಿದರಿಜ್ಞೇ
ಷತೆಯಾ ಯಿರು ಮಾಯುಯುನ್ಗದಕ್ಕೆ ಶಿವನೆನಿತ್ತು। ಮನಿಯ
ನಿಸ್ಸಾವತ್ವೀ ತೆಯಂ ಧರಿಸಿ। ಮನಿಯಂ ದುಃಖವೆಮನ್ನಸುಖ
ವಿಸ್ಸಿ। ಬಂದ ಶಿವನಂಬರದದು ತಾನು। ಬಯುಸುವರೀ ತನು
ವನಗಳ ತಾನು। ಯಂನ್ನವಲ್ಲ ಶಿವನ ತೆಯಂದರಿದು। ನಾನೆಂ
ಬುದನಾ ಶಿವನೊಳ್ ಪೊರಿದು। ಶಿವನೀ ತನುವ ರಿದಾ ರುವ
ನೆಂದು। ಭಾವಿಸು ತಿರಿವಂತೆ ರುಗೆಂದು॥೨॥ ತನು ಶಿವನೆಂ
ದರಿ ತನು ಧರ್ಮವನು। ಶಿವನನುಭವಿಸುವನೆ ಕೇಳ್ವೀಸು।
ಕರ್ಮಂಗಳು ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿರತವನಲು। ಬ್ರಂಹ್ಮ ದಿವ ವರ್ಗದ್ದು
ಸ್ಥದವಾಲು। ಲಿಂಗ ಕೆಜಲ ಫಲ ಮಾಷ್ಟುಂನ್ನವನು। ಅ ವಿರ್ಣಲು
ಬದೆ ಲಿಂಗಂ ತಾನು। ತಂ ಪುತ್ರ ತಾರ್ಥಕೆಯುವರೆಂದೈನೆ।
ಹಂವಕ್ಷನುಸುರರಾಳು ಬೆರಸುವಕೈನೆ। ನಾವು ನನ್ನದೆಂ

ದೇವರು ತಿಂಬುದು। ಕರಿಗಳವ ಪರಿಯಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮರಾದ ನಂ
ಗುರು ಹರನಂ ಮಾಡಿದನು। ಅದನೇ ನಿಜ ಭಾವದಿಂದ ಕೊಡಿದನು॥
ಶ್ಲೋಕ॥ ದೇಹಂ ಮಮತೆಯಿಂ ಧಾರಯಿ। ಸ್ನೇಹಂ ಮನಸ ಸಂಶಯ।
ಯುಂಬೀ ಶಿವನ ನಿಷ್ಠಾವ ದಿನವನು। ಯತ್ರ ದುರ್ವಿದಗ್ಧ ದಿಕ್ಕೈವಾಳ್ಯ
ವನು। ತಂಸ್ಥಾನ ಶಿಯ ದಾಹಿ ನಿಗಾನಿ। ಶಿವತೋಶಿಭಲಕಾತ್ರ
ತ್ರಿಯುಗನ। ಯುಂ ಹೋತ್ರ ಶಿವ ಶಿವನೆ ಬ್ರಹ್ಮ। ಬರೆಯುಂತೋರ
ಹುದಗಂ ಮೃತ್ಯುನಾವನಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿ ತಾನಲ್ಲಾ ದೇವರಿಲ್ಲಾ ಜ
ರಾಜನವನಲ್ಲಾ। ಯುಂದ ಕಿನಗಸ್ಮಾದಿ ನಾಮ ಧರ್ಮ। ಕಾಲನನಿಲ
ವಶನೀನೆಂತ ಮಧ್ಯಗದವು ಬಂಬ ಆದನು ಬಲನದನಿಂದಾ। ನಿಂಸ್ಥ
ನಿರಿದು ಕಾಲನನಿಲಿಕೆಂದ। ಉಳಿದವು ಂ ಗ್ರಾಗಳು ಭೂಲೋಕ ಸ್ತ್ರೀ
ಯದು। ತ್ರಿಶೂಲ ಮಾಡುವ ರಕ್ತ ತ್ರೈ ಯದು। ಕಾಲದವನಲ್ಲದೆ
ಕಾಲನನಿಲವಾ। ಬಲುವಿಲ್ಲದ ಕಾಳುವವು ತ್ರಿಗಣಲುವಾ। ಯ
ದಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯು ಉಳುವರಾಂ ಬರ್ದು॥ ತಿಳಿವಾಂ ದೇವನಾಕರದನೆ
ಮಾಡಾ। ನಿಲಗನ್ನನನವಕುಲ ಧರ್ಮವನು। ಬರದ ಭೂಮಿಸ
ಶಿವನೆಂಬುದನು। ತನುವಂ ಚಿತ್ತ ಪವಿತ್ರಂ ಧರ್ಮದ ಲಿನದ
ಬೊಕ್ಕಂ ಬರಿಸಿನಲ್ಲಿನವನದಲ್ಲ। ಗುರುಸ್ವರೂಪನು ಬದಾರು
ಮಲಿಂಗವನು। ನನಭು ಶಿವಾಪಂ ನೆನುತಿರ್ಕನಿರನು॥ ೫॥ ಹೇಯ
ತೆಂದು ಕಳವಾಪ ಧವರದು। ತನು ಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿವುದ
ವಂದು। ಯದುವೇ ದೇಹ ಕೈವಾಲ್ಯವೆನಿಸ್ತು। ಅಲ್ಲಿಯು
ಶಿವನೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ। ಮಂಗ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಯು ಹೇಳಿದನು।

ಶ್ರೀ ವನಿತ್ಯೆ ನಿದಸೆಂದ ಅಯತಿಶೂರಪಾಪಶ್ಚೆತ್ಯಬಿಮ್ಮಿಶ್ರೀ ವಸಿಸಲು।
ಶರಣವಪದುಲಂಪಾಪಶೆಯತಿಶ್ವರ್ಯ।ಬಿಂರಾಲಯನೆರದಂನೆರಿಶಿ
ದುಶ್ರೀವಸೆಂದಶನಿಂಕ್ಷಸುಧಶಿಹೊರದು।ಜನವುಸಮಿಕ್ಷ್ಯವಶಂನ್ರಾ
ಗದಲಾನಕಯತನಧಿತಬೆಂಸದನಿಶ್ಲಿ।ಹೆ ನವದಾಗದನರವ್ಯ
ಮಾಹಂ।ನಕಲವ್ಯವರದಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ನಕಲವಿಷಯಭಾಗದಲ
ಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಸುಖದುಖಂಬಂದಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ನರ್ವರಬಾಧಿನವಲ್ಲ
ಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಕನಕ್ಷೆಷ್ಟನಿಕ್ರಿಯಯ।ಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ರಾಗವಿರಾಗಗಳಲ್ಲಶ್ರೀ
ಮಾಹಂ।ರಾಗಂಮಿ।ಆನವಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಕ್ಶೆತನುನಂಶಮನಂಬಲ್ಲ
ಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಕ್ಶೆಶಾಲಂನರದಿಗವಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।।ಋ।ಅಶಿವಂಮಶ್ರಿ
ವಿಗಳಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಯನುಶಕಷ್ಮಕೆರವಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಯಂದನು
ನಂಧಾವಿನುವಿ।ದೇಹಂ।ಪ್ರಾಣಮಂಗಳಗೆಬರಲುಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಖಿಂ
ವಂಪಾಪತೆಯಲ್ಲಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ನಾವಕೆಶಿದುಬರಬೆ।ಸುಶ್ರೀ ಮಾ
ಹಂ।ಅತ್ತ್ಯೆ।ಧಾಭವಧಾನವಧಾನಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ಧಳಧಳಪಾತ್ರಮಲಂ
ಗಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ನಾಕ್ಷಾತ್ಶಿತಲಗಶ್ರೀ ಮಾಹಂ।ನಿತ್ಯನಂದನಿರಂ
ಜನನಿವಾಗಹಂ।ಸುಖದೆತೆಯಲಶ್ರೀವಸಾನೆನಬಹುದಾದಃಖ
ದಲದುತಾಬರನಾಶಿಗುದು।ಅಲ್ಲಬಹಳಯುಕ್ಷ್ವಿಕೆಯುಬಿ।
ಹು।ಯಲ್ಲಕೆಯಳಗವಧಾನಂ।ತಿ।ಕಹು।ನುಂವರದನಡೊಳಗ್ಸಿ
ದಾಶ್ರೀವಸ್ತಾರಂ।ದುಂಮುಸ್ರಿದೊಳರಬಿ।ಕಾಶ್ರೀವಂ।।ಲಾ।ಅಂದ
ಕೆವಿಕ್ಷನೆರರುಂಮದಕ್ಕೆ।ಳು।ವಾನವೆಶಂವಯದಂಬಿಗೆಳು।
ರಾಯಗೆವಳಿಯುವಳವಾರಿಕೆಯಂ।ಕೆದವಂತ್ರಿಕ್ಷೆಶ್ರೀವನಪ್ಪ
ಷಾನತೆಯಂ।ಕೆಆನುವಪಾನನೆಅದಬರಬೆ।ಸು।ಅಲ್ಪಕಾ
ರ್ಯದಾನೆಯನೊರಬಿ।ಕಹು।ಬ್ರುಂಹ್ಮೊಂದ್ರಾದೆರಪದ

ಪಲ್ಲವಗಳು। ಯನೆ ಪ್ರೊಲ್ಲತೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು। ನೀನದರಿಂ ದಿಶ
ಪರಭಾಗವನು। ಬಯಸದೆ ಪರಶಿವನ ಶಿವನ ಪದವಿಯನು।
ಮೂರ್ತಿಮಾತ್ರಮಾತ್ರವನರಿದವರು ಶಿವನಡು ಬೆಲ್ಲಿಯನು ಅರಿಯ
ದವರು॥ ೯॥ ಅಗಲಿಕೆಂ ನಯ ಬಪ್ಪುದು ನಿನಗಿದು ಖಂಡ
ತೆಕೆಣಂ ತ್ರಯ ನಿನಗೆ। ನೆನದ ದ್ವಿಬಯ್ಯ ಸಿದದ ನಿಜಭಾಗಂ। ಭಾರ
ದಕೆಲ್ಲಿಯ ದಿ। ಶಿವಯೋಗಂ। ಶಿವನಾನೆಂಬ ಪದಾರ್ಥ ಸ್ಥಾನಂ।
ಬಲದ ಕೆಸು ಖಮಹ ದನನಂಧಾನ॥ ೧೦॥ ಬಲಯ ದಿಶಲು
ಗುರುವಂ ನೆನದಾಗ। ಬಲಯ ದು ಗುರುವ ಗಂಮೆಯೊಳ್ಗೆ
ಯೋಗಂ। ಅದಕಾರಣ ಗುರು ವಿನವಾರ ರವನಗ। ನೆಂ ಒಳ
ನೆರದರಾಗದ ಪದವೇನು। ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಿಸ್ವಾ ತತ್ವ
ಶಿವನು ಪಳಗಿಸ್ಸು ಪತ್ರಿ ಪಳಾರದ ಶಿವನು। ಅಯುಕ್ತ
ಪಡು ದು ನಿವಸ್ಥ ಯೋಗದಲ। ನಗುಣ ನಿಗುಣ ತತ್ವ ಶಿವ
ಸಲ್ಲಿ। ಅಲ್ಲಕೆ ತನು ಪರಿ ದ್ಧ ಮರಕೆಯ ದಾನ ಶಿವೆಯೊಳ್ಗಿ
ಹನಾರುಪ್ಯ ಪಸ್ಯ ದಾ॥ ೧೧॥ ಅನುಭವದ ತತ್ವ ಮಿಂಗೆವನು ವಿ
ಲ್ಲ। ಅಲ್ಲದು ಲಿಂಗ ತಪ್ಪುದ ಧರೆಯಲ್ಲಿ। ಅಲ್ಲಕೊಪೆ ಬಂಕ್ತಿಭ
ನಾನಾ ಬಂಧ ಧರಂ ಭಾಗಂ ಬಕನಾನಿಲ್ಲಂ ವ್ರ್ಣ ದೆವರಗಳ
ಗವಂ ಚಿನಸಿ ನವ ಸ್ಥಂ ನಿರೆಸ್ಪರನೆನ ನಿಲ್ಲ ಶಿನೆ ದ ರಿಗೆ
ಶಿವಪದನಿ ಯತ್ರಾ। ಆ। ನೆಹಶಿವಸ್ಥೊಳ್ ಗೊಳ್ವ ರುದ್ರಾ। ಲಿಂ
ಪ್ಪೆ। ಪೆಗಳು ಶಿವಕ್ಕೆ। ಪೆಗಳು। ಲಿಂಗ ಬಾಧೆ ಲಿಂಗ ಚಿತ್ರ ಹಗಳು।
ಉಂ ರುಪವಾನಿ ಯಯೋಯಾನಿ ಗಳು। ಬ್ರಳ್ ನಿಬಂ ಪ್ರಭಾ

ಶಿಗಳಿವರುಗಳು। ಊ ಯೋಗದಿ ಶಿವನಾ ನೆರುನೆ(ನು। ಸವಿನ
ದಿರು ನಜವಶಾಳುವಿ(ನು। ಯಿದು ಸಾವ್ಯದೊಳತಿಸಾವ್ಯವನಿದನು।
ಕಂಠವಿದ್ರುವ ದಿಶೀ(ಯೋಗವನು। ಯಿದು ನಗುಣಾಂತ(ಶ್ರೀವ
ನಂಯೋಗಂ। ಸ್ಥೂಲ ಮಿದಂ ಜೀ(ಶೇ(ಶ್ವರ ಯೋಗಂ ।।೧।। ಶ್ರೀವಣಾ
ಶುವ್ಯವದಿರಿರನೆ ಯಿಲ್ಲ। ನೆಲೆಮೂಶಾ ಉತ್ತರಶಾಂತದಲಿ।। ಅಂ
ತ್ತನೆ ಲೆ ೩ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ [illegible]
ಸ್ಥೂಲಯೋಗವಿದು ಶಾನಿಯೊಳ ಬಿದು। ಶಿವನಾದಂತರಿ ವೇಸ
ಶಿಬಲಿದು। ಅಶೂವ ವನ್ನೆ ದಿದಮಾತ್ರದಲಿ। ವಿಶ್ವನಿಂನ್ನ ಶಿವ
ವಳನಿಹ ದಿಲ್ಲ। ಸೂಕ್ಷ್ಮಯೋಗವಿದ ತಿಳಿನೀ(ನಿದನು। ಜಗ
ವಿದು ಶಿವನೆಂದರಿಪೊತ್ತಹನು। ಕೈವಿರಿದರಿ ವೃನಿಶ್ಚವಹಾ
ವಂ। ಯೀ(ನ ಖರಿದರು ಶಿವನೇ(ದೈವಾ ತ್ರಣಶಾಪ್ಪಾ ದಿಸಳು
ಳುವ್ರಾ ಮನಲು। ಶಿವನೇ(ತೋರುವನುನ ದೂಪಿನಲು।।೧।।
ವೂಂನದವೊಲೆಯೊಳಗೆ ಯಂಬಂದು। ಕುರಿಯ ಹಿಕ್ಕೆ
ಯೊಳ ಸ್ತೂರವಂದು। ಶೊರಳ ಕತ್ತಿಗಳ ನಡುವಿವಂದು।
ಅಲಣಿನಮನಿಯೊಳಕೃತವುಂದು। ಬೆಳದರಾ ನಿಯೊಳ
ಗೀ(ನ ರಿವಂದು। ಬಂಬದೊಳಗಿನ ಶರಿರ ಯವ್ವುಂದು। ಮ
ದಲಿಲ್ಲದೆ ತಾ ಬಂದನೆ ಶಿವನು। ಅರಿವಿನಿ ಶಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರಿಂ
ನೇ(ನು। ಕೇ(ಳಿದು ಕಾರಣ ವೀ(ಜಗವೆಲ್ಲಾ। ಶಿವರೂಪಲ್ಲದೆ

ಬ್ಯರಾಂ ದಿಲ್ಲಾ ಅದನ್ನೈದಬವಿಷ್ಣಾ ತಟಕತ್ತಿವನಂ। ಯಂದ್ರಿ
ಯವಿಕಿದನುನಂಧಾನನುವಲ್ಲುಬ। ಅಯಂದ್ರಿಯದೊಷನಿ
ಷುಕ್ತಿವಿಶನಿ। ಅ... ಧರ್ಮವನರಿದವಂದಾದರಿನಿ। ಅವನ
ದಿಂದ್ರಿಯದ ಧರ್ಮಂಗಳನೂ। ಯಂದರಿಯುತ್ತಿರೆಬಲಿ ಯತ
ತಾನೂ। ಅದನರಿವುದಕ್ಕೆ ಶಗಣಗಂಧಗಳೂ। ಜಲರೂಪ
ಸ್ವಾದನಶಬ್ದಗಳೂ। ನಿಖಿಲರೂಪಾಲೋಕನನೇತ್ರಗಳೂ।
ಸ್ಪರ್ಶಂ ಪವಮಾತ್ರ್ಯಸ್ಪ ಗಳೂ। ನಾದಂ ಕರ್ಣಂಗಗ
ನಾದಿಗಳೂ। ಅಧರ್ಮವನಂನಂಕಲ್ಪಫಲಗಳೂ। ಯಂತ್ರ್ರ
ದಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಾದಿಗಳೂ। ನುಠವರತಿಶಯರ್ವಕುಶೋ
ಮಗಳೂ। ತೃಣಕಾಷ್ಟ ಶಿಲಾನಿತಕಾದಿಗಳೂ। ವನನಿರಿಗಂ
ಪ್ಪರವುರಚಿ ಶ್ರಗಳೂ। ಸೂವನರಾ ಪರತಿ ಧಾರ್ದಿಗಳೂ।
ತಿಥಿಮಾಸಾದಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ। ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ನೇದಪು
ರಾಣಗಳೂ। ಶ್ರೀ ಗೌವನ ಧರ್ಮ ನ್ರವ ಧರ್ಮಗಳು। ಶಿಲಪ
ಪಿಂಚರಿಸುವಾರ್ಥಗಳೂ॥ ೨॥ ಕೃತಿಯುಂ ಕೃತಮಂ ತ್ರವರಂ
ಗಳೂ। ಪೂಜಕಮಾಣಾಚತ್ರರ್ವ ಫಲಗಳೂ। ಕರ್ಮಕ[illegible]
ಮರ್ಗಂಕರ್ಮಂಗಾದಿಗಳೂ। ಸ್ನಾತ್ರಸ್ನಾನಾನ್ನೆಯಾದಿ

ಗಳೂಧಾತ್ರಧ್ಯಾನ ಬೆಯ ದಿಗಳೂ।ಗ್ರಾಮಾ•ಗಂಭೀರತ್ವಗಳು।
ವಟ್ಟತೊಂಗಿರಬಲವೆಂಲ್ಕೆರ್ಮಗಳೂ।ಉಳಿನ ಭೂತಭಿತಾಭಿರ
ಭುವನಗಳೂ।ಅಮಿತ್ರಭಿಂಷ್ಠಾಂತ್ಯವರುಣಾಗಳೂ।ತೊರುವಸ್ಥಾಂ
ತಿಕಮಲದೇ।ಹಗಳೂ।ಅವ್ಯಕ್ತ ವಿಸ್ತ ವಿದೆಲ್ಲಾ।ಗ್ರಾವನವಿರಾ
ಟ್ರೂಪಿದುಮನಿಯಲ್ಲಾ।ಉಂತ್ರಬ್ರುಕಿತಿಗೆ ದೊಳವಿವರದ
ಅಮಾಣತ್ವವನ್ನು ದಿಕ್ಷುಕಕಿಯಲ್ಲ।ಪ್ರಾದಯದಮೂ ತಿಾಯ
ಮೂಲದಲದನೂ।ನಾ ಧಿನೀ।ನೀ।ಮೂವತತ್ತ್ವವನೂ।ವಳಗಿನದು
ಷ್ಣೋಂ ಮ್ಯಳಯೋಗಶ್ರು।ಕರದುತಿವನ•ಸೋರ್ದುರ್ತು।ಮನಹರಿದ
ತ್ತಿಂ ತ್ರಿವನಂಸೋ ರಿಕರುವಿಷ್ಠೆರದಂತ್ಕೆಲಾಲ್ಯರಿತಿವನಾ
ಮೂಂವ್ರತಮಂ ಷಪ್ರರದೂನವಿಲಾತ ನವರಿಕೆ ವಿಂಶಗಾ
ಳಕ್ಷರದೂ।ಭಕ್ತಿಸುಖಾಂವ್ರತಮಯನಾ ನಿರಲಾ।ದುಖಂತೊ
ರಲುಬೀ।ಕಿಂತೆನಲೂ।ನಂದ್ಯಾನ್ನುತಿ ನೀ।ತೋತ್ತ್ರಗಳಂದಾ।ನೊ
ಉತಿಂಖಿಭಯ ಮೊದಲಿಲ್ಲಾ।ಕ್ಷುಧೆತೃಷೆನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಗಳಿಲ್ಲಾ।
ಯೋ।ನಿಂ ಧೈರೆಯಂ ಭಯಮೂಂ ನಿಂಲ್ಲಾ।ಮ್ರುತನಾಗಿಯುವಂ•ನಿಂ
ರಾನೆನವಾ।ಬಗೆಯೊಕಿಂ ದಿನೆಕೆ।ಳಾಘನವಾ।ತಂನ್ನಮಾಗದ
ಬೆಲ್ಪಿಕೆಯಂತ್ರಾನೂ।ಕಂನ್ನರಿಯಾಳನೊಳಂತ್ರಿಕೆತಾನೂ।ತಂ
ನ್ನಯತಿರಿಯಂ ತಂನ್ನಸುಖವನೂ।ತಂನ್ನಯ ಕಳೆಯಂ ವಿಶ್ವ
ರೂಪವನೂ।ತಂನ್ನಯ ಮನದಿಂ ನೆನನೆನದುಬ್ಬಿ।ತಂನ್ನಾನಂ

ದದ ತಾನೇ ಕೊಬ್ಬಿ। ಆತುತ್ರ ಪ್ಪಂ ಜೀವನಿದು ಶಿಧಂ। ಬೈಲಿಂಸ್ನಾವ
ಉಲ್ಲದೆ ಶಿಧಂ ಉದೇ ಯದ್ವ ತಮಸೊಂನ್ನತ್ರಭೃತ್ತ್ರೀ। ಉ ದಶೆಗೆ.
ಉಲ್ಲದು ತಾನೇ ಮುಕ್ತಿ। ಉ ಲಕ್ಷಣದಿಂ ದೊರನಾಡುವದು।
ಯುಕ್ತಿ ತಲ್ಲ ಜೀವನನಾಡುವದು ಯುಲ್ಲ ಕಿಯಾಳು ಬೆಲ್ಲದ
ರನದಂ ತೇ। ಅರಿದರೆ ಯಾಳು ಜೀವನೊ ಡುವನಂತೆ ಬೆಲ್ಲದ
ರನವಂ ದಾದಂ ತಿನ್ರ್ದ್ರ। ಯಿ ಕಾ ತತ್ತ್ವ ಕನ್ಸೊಳು ಘನೆ ಕಾರಂ।
ಉಾ ವಿಶ್ವಾ ತತ್ತ್ವ ಕನೆನಿವ ಶಾಂಭವನು। ತಾನೆಂದೇ ನಿಃಶೇಷ
ದು ತಾನು ಭ್ರಾಂತಿ ಬುಧಿ ಕಂ ಪ್ರಯೋಗಳನ್ನು ಳದು। ಯಲ್ಲ ಬತಂನೊ
ಕತಿಂ ದೇ ತಿಳಿದು। ಯಂನ್ನ ರಕಂನ್ನ ತೆನಿಸ್ತು ದಮರದು। ನವಾ
ತತ್ತ್ವನಾ ಶಿರುನೇ ತಿಳಿದು ॥ ೭ ॥ ಆ ವಾಗಲು ವಿಶ್ವಾ ತತ್ತ್ವ ಶಿವ
ನಂ। ನೆನಬುತನೆನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಶಿವನಂ। ಉ ದು ಮರಣ ದಲಾ
ದಗು ಪ್ರಭಾವಿವನು। ಪರಪಾತ್ರ ಕೆಮಾರಭಾವ ನವನು। ವಂದು
ಕರಲು ಗುಳ್ಳಿಗಳಿಂದಾ ತ್ರಿ ಯಲ್ಲಾ ಜೀ ವಕೊಳಿಂ ದೇವರ
ತಿಾ ಪರ ರಿಗೆ ನೊವಂನೀ ಮಾರ ದಿರು। ನಿಂನ್ನ ನೊ ಯುನ್ನಿ ದರೆ
ನೀ ನೊಯ್ಯ ದಿರು। ನಿಂನ್ನ ಹಲ್ಲು ನಾಲಿಗೆ ಯನ ಕ ದರೆ ನೀ ಮು
ನಿ ದಾ ಹಲ್ಲಂ ಕೊಳು ವರೆ। ನಿಂನ್ನೊ ರ ವಿಯನಾ ನವುಡುಬಗ
ತಿರಲು। ಅಲಂಬ ಮನೀ ನೇ ಗಿ ವನಲು। ಕಾಲುನಾಲಗೆ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಯೊಮಂತಲಿತೊಲಿತ್ರಾ॥೧॥ ಹುದ್ವಷ್ಟ ಪಿಕದಕರಲಿಗೆಯೊಳಗೆ
ಕೊಪಿಕವಿಗಳ ಪ್ಪಂತುಕಿಬಿಟ್ಟಳ್ಕೆ। ಕೊಮಿಕೊಪಿಕವಿಭಂದ್ರಾನ್ನಿಗಳು।
ಅಾಬಿಟ್ಟನಿನತ್ರತಕೊಮ್ಮೆಂತಗಳು। ಯನಲಿ। ನೆಂಬಿವರಂಜ್ಞತಿ
ಯನಗು। ನಿನವರೆಗೊಭರವಾದಬೆಳಗನು। ಅದನೆನವಾವಿಲ್ಲ
ವಿವವಲ್ಲಾ। ಅಜಗವಿಕುಕ್ರೆ। ಪ್ಪರಶಂದಿಲ್ಲಾ। ಅದುಜಿಪ್ಪೆತ್ರಿಯ
ಯಾಗದವನ್ನಾತಬಲಬ್ರಂಷ್ಟ ವನಿನೀ। ಮಿವಿಯತ್ರಾ। ಯಂತ್ರಿ
ನುತಿದುದುವಲಕೆಲಕಲ್ಪಂ। ಮಾಗ್ರಜ್ಞತಿಯಲಂಗಮ
ಸಲ್ಪಂ। ತಂನೊಳರಬ್ರಂಷ್ಕವನ್ನೆ ದಿನಲೂ। ಲಂಗವೆಂಟು
ದಾಯಿತುಭಾವಿನಲೂ। ಜ್ಞತಿವಂದೇ। ಯಲ್ಲದವುತ್ರೆ। ಸು
ಯಲ್ಲಾನವುಯುದೊಳಂಕೆಂದವಿನು। ಕುಕುರನೆಬೆಳಗೆ
ಕತ್ರುತಿಯಂತೆ। ಅವಿಯದಾಗೆಬನಿಲದೊಲಿಯಾದಂತೆ।
ಜಾ। ತಿಯೊಳಗೆ ವಿಷ್ಣಾತ್ರ ತಿಯಂದಾ। ಜರದ್ರಾಪ್ತಿಗೆತೊ
ವಿತುಮನಿಯಂದಾ। ನಾಳ ಯಾಳಜನವಿದುಕ್ಷಳನು
ಳಿನಾಳವಿಂದಾ। ಅದುವಾಯಾಭ್ರಮೆ ಯದುಕನನಿಂ

ದೂ ತಿಳಿಯು ಮಾರ್ಗಲಿಂಗಪತ್ರೋಶಿಂ ದೂಯಲ್ಲಾ ತಾನೇಯೂ
ನಿಶ್ಚ ಬಂದೂ। ಆ ಮಾರ್ಗ ಜ್ಞಾಪ್ತಿ ರೂಪವನ್ನೂ। ಅರಿವ
ರಿಗೆಕಾಣಿ ರೂಪವನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಆ ಶಬಲಬ್ರಂಹ್ಮವ ದಿಟ್ಟಿಸಿ
ಳಿ ಮಾರ್ಗಜ್ಞಾಪ್ತಿ ರೂಪ ಬಲ। ಅ ದಶವೃತ್ತವಿನಿಷೆವಿರದಿ
ಕ್ಕುಂದು। ಬಿದಿದಿವ್ರಕ್ಷಾವಲನಿಬಂ ತಿಕ್ಕುಂದು। ಆ ಕಾನಿಕಾವ
ಕಲಾವಧುವಿಗೆ ಶ್ರೋತ್ರಿಯಾನಿತೋರದಿಮುನಿಗಳಿಗೆ। ಆ
ಶ್ರೋತ್ರಿಲಿಂಗವಿಷ್ಟರಿಸಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಾನಿತೋರದಿ ಋಷಿಗಳಿ
ಗೆ। ಆ ಪೀಠದಿಂ ದಿಶಬಲಬ್ರಂಹ್ಮ ಜಗದಾತ್ರತಿಯಂತ್ರಾ
ಶಮಗದಗಂ ಮಾ। ೧। ಸ್ತೂಲವದತೆನೆಂ ಮಿಳಿತಂ। ತಿತಿ
ಸಾಲ್ಯತರದಾಳುನಿಷೆ ರಿತಂ ಆಂತ್ರನಿತೆ ನಾಲಕ್ಕುಮನ
ಳಮ್ರಾ: ಅ ಆ ಇ ಈ ಉ ಊ ಋ ೠ ಌ ೡ ಎ ಏ ಐ ಒ ಓ ಔ ಅಂ
ಅಃ ಇತು ಸ್ವರಗಳು ನಮ: ಪಿತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮೇತಿ ಜಗತಿ ಸ್ವರವವ್ವಾಲಿ
ಲಿಂಗವಿ ಜಗದಾತ್ರತಿಯಾನಿರೆಯ। ಅ ಜ್ಞಾನವನಾನಿರಲದ
ಶಿನು ಶ್ರೋಗ್ರೀ ಷಿತೋರ ನಾನಿರಲದಶಿನು। ಆಂತ: ಸ್ವರುಗಾದ
ಬ್ರಮಿತಾನ್ಯಿನಿ। ಅದುನುಳಿ ದಿ ಕ್ಷೇಶಿಲಿಂಗಮದ್ಯಿ ಶಿ। ನಾಯೂ
ಮ ಯುಳಗವಿ ದುಮುನಿಯಂದೂ। ಕಲದುಳುವುಯುಬದ

117

ಖಂಡಮಾದಿಂದಾ। ಅಸ್ಯದುಸ್ಸಾ(ತೆಚಿದಖಂಡವೆಹೊತ್ತೆಗಾಪ್ಪ
ವಾತಂಚಿದಖಂಡಮೆನಿಷ್ಕಾ। ಯದುಪೆರಾಖಯಗಾಗದವಾರಮ
ಘಗಾಂಯದುನಸಮನಂಧಾರನಿಸಂವದಿಸ್ತುಥ(೧॥ ೧॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಚಿದ್ರ(
ವನವ(ಂನಸಂಚಿಜಾಂನ್ವಿ ದಿತಿಪ್ರಬಾಧೋಖಿ ಚದೇ(ವನಬ್ಯಂ।
ತನ್ನಿದಖಂ   ಜೊಪಮಿತಿಪ್ರಬಾಧೋವಿರಾಜತಿತಾ॥
ನಹರಾಖಯಾನಿ(॥ ೧॥ಖರತೆಯಲ್ಲವಂಕ್ಯಶ್ಯ ಖಿಮುಕಿಯ
ಯದುದಿಭಿತ್ತಪ್ರಭೆಯಂತೋರಂಬಹ್ಯಾ। ಭ್ಯಾ ವನಿಚಿಗವಿದು
ಚಿತ್ತನಿನಿಶ್ಚಾಮಾಗಾ(ಚಿದ್ವಾಕರವೆನತಿ(ತೊಕಗಾತಸುಮ
ನವಿಷಾಯಂದ್ರಿಯಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ ಗ್ರಹಕಾರೆಬ್ಲ್ಯಂಗಳ
ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ನರಮ್ಮಾಗವತುವಪ್ಪೆಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ಕಾವ್ಯ,ನಿಲಾ
ತ್ರಿವಕಂಗಳ್ಯಂಭಿತ್ತ್ವಾ ಫಲಗಾಗಂಗಾಕ್ತ್ವಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ಸ್ವ
ಗ(ನರಕವದವಿಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ನಚರಾಚರಮಯವಿಶ್ವಂ
ಭಿತ್ತ್ವಾ। ಗ್ರಹಜಲನಿಖಿಮರುವಂಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಾವ
ರಣಗಳ್ಯಭಿತ್ತ್ವಾ। ದ್ರಕರಗಳ್ಯ(ಸುಮೈಲ್ಲಯಭಿತ್ತ್ವಾ॥೭॥
ಯಾವಕ್ರ್ದಿ(ಚಿನ್ನಯಸೊಗ್ಯಗೆ। ತಿ(ವಿದಮಾಯಾಮಯ
ಜರಗಳ್ಗೆ। ಮಾಧ್ವಪ್ರನಿ(ಕಲ್ಪ) ನಿಕ್ಯದೂ। ಕನನಿನಯಾ
ಲ್ಮುಸಿಯಂದಿಪ್ಯದೂ। ಯಾವಿಗ್ಯಜರವನ್ತುಗಳ್ಳ

ಜ್ಞಾನಿಯು ಮಾರ್ಗದ ಚಂದರಿದಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ತಿಳಿ ದೇಶಕಾಲವ ಮಾ
ಡೂ ಲಿಂಗದ ಮಾರ್ಗಸ್ಥವನೇ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡ್ಯ ಕಾಕರ ವಿದ್ದೋರಂ
ಬ್ರಹ್ಮವಂಶಾ ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಥಾನ ನಿತ್ಯೋ ಮರ್ದುವ ಲಿಂ ಮಾರ್ಗಾಗಿ ಕಾಮಕಲ
ವಧೂ ಕಾಶಿಯಾಗಿಂದೂ ಸುರನರ ಮೂಮುಖರ ತೆ ಮನಿಯೆಂದು
॥೩॥ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನಿಯು ತಿಳಿ ಬಿಡೆಯೆಂದೂ ಭಾವನೆ ಲಿಂಗವೆಂತೊ
ಕುವದಂದೂ ಅಂ ತ್ರಿಭುವನ ದುಖರ ತೆಯಂಕಳಿ ದೂ ಅಡಕಾ
ಳಿ ಪ್ರಚಿತ್ತಂ ಸ್ಥಿವ ತಿಳಿ ದೂ ಸೊರಿದ ಕಲಿಯಾಚಿಳಿ ಕೆಯೊಕ್ಕು
ಮಾರ್ಗ ಜ್ಞಾನಿಯ ಧಳಿ ಧಳಿ ನಿಕ್ಕು ಅಬನೇ ಬಿಕ್ಕದನು ನಂಧಾವ
ಬಲಿ ಬಲಿಯು ಬೇಕು ಜ್ಞಾನ ಸ್ವ ಸ್ವದಲಿ ॥೪॥ ಯಾ ಜ್ಞಾನಂ ಕಲ್ಪ
ಶಿವಲಿಂಗಳಿಗೆ ತೋರದು ದುವಿನಿ ಯಿತ್ತಂ ತ್ರಾಣಿ ನೇಲಸು
ನಕಲಂಬಿ ಸುರಾತ್ರಕ್ರಾಣಿಗೆ ॥ ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ವಿತ್ರದೊ ಹಿಗಳಿಂ
ಗೆ ತೋರದು ತೊವ ದುನಮ್ರಳಿ ಮತಿಗೆ ಭವನರಕ ಕೆಡೇನದ
ಶ ನಾತಿಗೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳಿಲ್ಲದ ಮತಿಗೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲದ
ಮತಿಗೆ ನಾಂಬಕ್ತೆ ತ್ರಗಳಿಲ್ಲದ ಮತಿಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳನ
ನಾತಿಗೆ ತೋರದು ಮಾಕ್ಷಾವೆ ಶೈವ ಶಿಂಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬ
ನೇ ಬಿಗಶಾಮನಿಯಂ ತೆಭಿತರನೇ ಬಿಗ ಭೂತಗಳಿಂ ತೆ ಅಂತರ
ವರಮಸೊ ಭಾವಗಳಿಂ ತೆ ತೋರುವ ದೇಬಿಗವರವರಂ ತ್ರೆ
ಸ್ಥಾನಿಗೆ ವಿಶ್ವಂ ಜ್ಞಾನವನಿಕ್ಕು ಸಾಧಮತಿಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನಿ

ಸ್ಥಾಲಕ್ಷಣ್ವಾದಾರಿವಶೆಯಂತಶ್ಯಾಯನೆತ್ಯ ದ್ರಿಷ್ಟಾಂತವಾದಿ
ಶ್ವಾಮಾಧಾರ್ಣ ದರ ವಿಬಿಂಬದ ವ್ಯಗ್ರೆ। ಥ್ಯ ಥ್ಯ ಸುವಬಿ
ಬಿಳಿನಿನವ್ಯಗೆ। ಅಂಕೆಶಾಕ್ರ್ಯಶಾ ಕಂಯೆ ಮಿಂಸ್ವಂದೂ। ಬಂಧ
ದನಿಃಕ್ಷಿಪ್ಸಾದ ದರಂತ್ರಂದೂ। ಅಶ್ಯಾತೆಯ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲವ
ಮಾಮುನು ಕಿದಿಯಂದೇತಿ ಸಾಧಕನು ॥೬॥ ಸ್ಥಾನರೂವ
ನಾ ಭಾಸ್ಕರನಂತೆ। ಲಕ್ಷ್ಮಿಸುಸ್ಥಾನಪ್ರಭಾವಂತೆ। ತಿಳಿ ನಾ
ಧಾರಣ ದ್ರಿಷ್ಟಾಂತವನು। ಯುದುವಿ ರಿಚೇನ್ಗಿ ಧಿಸುನಿ।
ನಿದ ನು। ಆದರಕೆ ಪಿಸುಗಳು ತಪ್ಪುದಿಯಂದೂ। ಪರಮಾಂತ್ರ ತರ
ಣಸಂಕ್ರಾಂ। ಅಪ್ರತಾಜ್ಞೆಯಮಿಸ್ಯಾ ಹೊರಗೆಲ್ಲಾ। ಅಪ್ರುತ
ಕಾಣ್ಬಂ ಚಕ್ಷುಮದಿಲ್ಲಾ। ಲಿಂಗದನವಿಯುಲ್ಲದೆನ ವಿಗರಳು।
ಮುಕ್ತ್ರವ ದಶೆನುರ ಭ್ಯಾಜದ ಕಾರಳು॥೭॥ ಅಸ್ಥಾನಾಂಪ್ರವಲಂ
ಗವೆನಿ ಪ್ರಾನಿ ಹೊರಗಾನಿರಲಾಂದಿರಲೇ ಸ್ಮಾ। ಆಯಾಸಂದಾ
ಪ್ರತಲಿಂಗವನು ಧರಿಯ ನಿಪೂರವನು ನಂ ಧ್ಯಾನವನು। ನಿ
ದ್ವೈಬರಲಿಂಗದೊಳ್ ರಕ್ಷತ್ರಾ। ಯಿ ಗುರುವ ಲಿಂಗವಕ್ಕಂ ರೇ
ಗುತ್ತಾ। ಪರಶಿವನು ರಿಯಲಿಂಗ ಧ್ಯಾನಂ। ವಂದುನಮು
ಪಾಬಿರದ ಮನಂಧ್ಯಾನಂ। ತನುವಂ ಮನುವಂ ತಮನಂದಾ

ನಂ॥ ಜಗದೀಶ್ವರವಂತನು ನೆಂದಾ ನಂ। ನರ್ ಉತ್ತಮನೆಂಬನು
ನೆಂದಾ ನಂ। ನಿನಗಾಗಲಿ ಬರದಾ ತದ್ಧ್ಯಾನಂ॥ ಆ।ಅನು ನೆಂದಾ
ನಿಮದೊಂದೇ। ಕೆಲನಂ। ಕಾಪಿ ಕೆಲನವಂ ಬಿಟ್ಟು। ಕೆಲನಂ। ನಿನಗೆ
ಬೃಕ ಕೆಲನಂ ನೆಕೆಯುತ್ತಾ। ಅತೊಂತ್ರ ದೊಳ್ ದೃನಿ। ಮೂರು। ಅ
ಸ್ನುಖದಿಂ ತನ್ನು ಜಗದಂ ಮರದೂ॥ ಕ್ಷೇ। ಕ ಮಾಕ ಲಾ ಪಂಗಳ
೨ ದೂ ಲಿಂಗ ದಾ ನಿಲಿಂಗ ದೊಳ್ ರಾತುತ್ತು ಲಿಂಗೆ ಶಿವಂ ವಿಭುವ
ದೊಳ್ ಮುಳ್ಗು ಸುತ್ರಾ। ಆ ನಾಸುಖ ದಿಂ ಮುಳ್ ಕಾಗಳುಂ ಬೃತೆನೆ। ಆನಂ
ದಾಂಪ್ರಪತನು ವಂ ಮರೆ॥ ಆತ್ಮ ಸ್ಯಾಂಪ್ರತನು ಖನೆ ಲೆ ಗೊಂಬಂ
ತೊ। ಅನು ಸೆಂಧಾನಿ ಮಾದೇ। ಕಾಂತ ದೊಳ್ ಗುಂ ಪೆ॥ ಗ।ಯ ದು ಬಲ
ವಂಶ್ನೆಗಯೊ ಜರದೇ। ಹಂ। ವಕೆಯು ದು ಮಾಯು ಬ್ರಂಕೆ
ಯುದಾ ಹಂ। ಪನು ಮನ ದಿ ವ್ಯೆ ಯುನೆ ನಿಯು ದಿ ಕೊಂ ವೈ।ವಾ
ಪದ್ರವ್ಯ ವ ಮುಟ್ಟ ದಿ ಕೊಂ ಡೈ ನಿ ದ್ವೈಕ ಮರ್ಗ ವೆಂಬುದನಲ್ಲ
ದಲಾ ಮಾಡು ತಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳನು ತಪ್ಪದಲಾ ಪೊಗವಸ್ತ್ರ ನಿಧ್ಯಾ
ನಂ ಪಾತ್ರಂ। ದೊರೆ ಕಿಡದ ದುನಾ ಸುತ್ರಾಮ ಪಾತ್ರಂ। ಕರ್ಮ
ಗಳ ಮಾಳ್ಪಾಗಳ್ ತಿಳಿದು ಬೆಂನ್ನಯು ವೀ। ಕರ್ಮಗಳಿಂದ
ಲಿ ದೂ॥ ೧೦॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಬ್ರಂಹ್ಮಾರ್ಪಣಂ ಬ್ರಂಹ್ಮಹವಿ ಬ್ರ
ಹ್ಮಗ್ನೌ ಬ್ರಂಹ್ಮಣಾಹುತಂ। ಬ್ರಂಹ್ಮೈವ ತೇನ ಗಂತವ್ಯಂ

ಪ್ರಂಪ್ತಶವರ್ಗನೆವಾಧಿನಾಥ॥೧॥ವೆಂದಪ್ಪುದದರಿಂಬ್ರಿಂ
ನ್ನಯುವೆಲ್ಲಾ। ಲಾಂಬಂನ್ನರನೆಂಬಿಂನ್ನಯುವೆಲ್ಲಾ। ಅಂನ್ನಂಬ್ರಿಂ
ಮ್ಹಶಣಂವಿಷ್ಣುಗ್ರಿಗಕ್ಷೌದೇವಮಹೇಶ್ವರಾ॥ಯಂಬ್ರಿನ್ನಾ
ನಮಳಾರವಕ್ರವನು। ಅರಿದುಂತರಿನಿನಿಲೆಪಾಶನು।
ನವ್ಯಕಕ್ಕೈಕೆತಪ್ಪುದಿಕ್ರಿವಯಂದೂಾಗ್ರುಂಜನುನಿನ
ನಿಡುಸೇಮವಿಚೆಂದೂ। ಅವಶುಧಗ್ರಿಗವಗ್ರಿಗನಿ
ನಲು। ಕ್ರಿವಕ್ರಿವಯುವತಂಗ್ರಿಗನಿನುಚಿರಲು॥೧೧॥ರ
ರಣಂದ್ರಿಯುಗಳುಬ್ರಿಂನ್ನಯುವಕ್ಕು। ಜಗವಿದುಬ್ರಿಂನ್ನಯುವಾ
ನಿಯುಕೊಕಗ। ಅಗಲದಂಬಳ್ಳಿರದಿಶಬೇಕುನಿಧಿಗಂತಂ
ತ್ತದಬರದಿಶಬೇಕು। ನುತಿಗೆತ್ರಿವಾಹಂಯುನಿಮದಿಕ್ರು
ವಕ್ರಿ। ನತಿಗೆತ್ರಿವಾಹಂಯುನಿಮದಿಕ್ರುತ್ವಂ। ಮನಕಿಶಿವಾಹಂ
ಯುನಿಮದಿಕ್ರುತ್ವಂ। ಆಹಂಮಿಗೆತ್ರಿವಾನಿಮದಿಕ್ರುತ್ವಂ।
ಯುಂತ್ರಿಶಲಾರನೆಬಿನ್ನಯುವಕ್ಕು। ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನವರಲಂ
ವಕ್ಕು। ತನುವಂಮರದರಿಯಂದೋಮುಕ್ತಿ। ಅಲ್ಲವೆತನುವ
ಳಿದಂದಗೆಮುಕ್ತಿ। ನಂತಯವಿಲಂದಾಗುರುರಾಯಾ। ಬಾ
ಧಿನಲಾಶಿನವಿಗೆಬಿತ್ತಾಯಂ॥೧೨॥ ಅಗವಾದರಿಕೆಗುವ
ಕರ್ವಿಲ್ಲಾ। ಮ್ಹಾರದರುವಾಯಾಗ್ರಿಂತ್ರಯುನೆಲ್ಲಾ। ಮೆಲ್ಲ
ನೆಬಿಹತ್ತಸುರುವೆಂದೂ। ವಂದಿನೆಕ್ಯಹಂನಿಕ್ಕಾಂತವರತ್ರ।
ಅಂಮತಾಬ್ರಿಂತುಗುಳಿಗಳಿಂಬಂತೆ। ಭಾಷಾತಿದರೂಯಾನಿ
ಗಳಿಂತೆ। ಅಣಿಸ್ವರಂಗಾರುನಂನಧಿಯಲ್ಲ। ಲಗವಾನಿಮಿರ

ದನು ಸುಖದಲ್ಲಿ। ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯವಾಯಿತು ಯಿತನುವೆಲ್ಲಾ। ಶ್ರೋ
ತ್ರೆಗಳಂಮುಳನಿ ತುಂಬಗವೆಲ್ಲಾ। ನೋಡದರಿದ್ಯಾದುವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆಲ್ಲಾ।
ಕೊಳಲುಮಾತ್ರಲುವಾಯಿತು ಬಗವೆಲ್ಲಾ। ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯು ಮಧ್ಯ
ದಸತಿಯರತೋಯಂ ನದನುವಾರ್ಗ। ಪ್ರಶ್ನೆಯಾ। ಗಸಂತೆ।।೭೩।।
ಅದನೀಕ್ಷಿನಿ ಸುಶರಾಯಂ ಮೊಲ್ಲಿ। ಅನಾದಾಪ್ತಪೂರನದೊಳ್
ಮನ್ನಿ। ಅಲಂ ನಿನಲಾರಲಿಲ್ಲಾಯಿತಾಗಾ। ಗಗನ ಪೂದದನುವಾ
ಯಿತಾಗಾ। ನಿಶ್ಚಲವಾಯಿತು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತೆಯನರಿಯು। ನಂಮ್ಮ
ಬಾಧೆಬಾ। ಧ್ರುವನಿರೆದರಿಯುಯುಂ ದಾಸರು ವರನಾಥನಂ। ತ್ರೈ
ಷಂ। ಬರುತಿದರ್ಗಂ ನಿರ್ಮಲನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲಾ ಯೋನಿಗಳ್।
ಗಿನಾಲ್ಕುನೆಯದು ಪದತ್ರೈದಶವಳಗಿ। ಅದುವೆ ನಿದಾನವೆ ತ
ತ್ತದಲಕ್ಷ್ಯಂ। ಮಿಗಿಲ್ಲಿತಿಮರ್ಯಯವ ತಿಸೃಷ್ಟಿಂ।।೭೪।। ಅತಿ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ। ಪರಮಾತ್ಮಯನಿಶ್ಚ। ನಿತಿ ತ್ರೈದತ್ರ ರುದಾಸಗುರು
ಯಿಸ್ಯ। ಅಂತ್ಯನಿತಿ ತ್ರೈದಸ್ಯ ಮಂಗಳಮಹಾ: ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಗುರುದಿವ್ಯಸಮ: ಮತಸ್ತುಂಗಮರಾದಿಷ್ಟಸ್ಸಾ। ಮಾತ್ರನಶ
ರದಾತ್ಮಗ್ನಾನವನಾ। ತಿಳುಪದನಾದಿ ನಿವಂಶ್ಯಮಿಂಯಿಂದಾ। ನಂ
ದಿಷ್ಟರಸ್ನಾಳುಕ್ಕೆಳ್ಗಂ ತಿಂದಂ। ದ್ರಶ್ಯಲಿಂಗವಿಂತಿದು ನಿತಿಯ
ಲ್ಲಾ। ದ್ರಶ್ಯಕೆ ಬಂದುದು ಲಿಂಗವಿಯಲ್ಲಾ। ದ್ರಶ್ಯವಲ್ಲದಾ
ಲಿಂಗಂ ಚಿತಿ। ಅದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಂಹ್ಮಂ। ಶ್ರುತಿ ಸಾಕಿ। ಅದು
ಷೋರಗಾನಿಕಿ ಮಿಶ್ರನವಿಲ್ಲಾ। ಮಾಯಾಮಯುವಾನಿವ

ಶುಪಿಲ್ಲ। ಯನಿಂಬಿನು ಮಾಯೊಯು ಮ ಷಿಮಯನು। ಮಾ
ಯಾರುಪಿನಮನದಾಪಿವನಾ॥ ೧॥ ನಿಜದೊಳು ಮನಯಿ
ಶ್ವರನಾಯಿತ್ತು। ಯಿಶ್ವರನೊಳು ಜಗವಾಯಿತ್ತೆನಿಶಿತ್ತು। ದಿ
ವನಾಯಿತು ಜಿವಂತನಾಯಿತು। ಶತುರ್ಗಿತೊಶ್ರ ಬಿಷ್ಪುರ
ಮರ್ಗಳಾಯಿತ್ತು। ಮನವಿಗ್ರಿವಗ್ರಿವದಲಿತೊಳ ಲಿತ್ತು। ನ್ನಿಂ
ಸ್ತ್ರಾರದಿಶುಶುಕ್ರಪಿವಶಿಯಿತ್ತು। ವನವಿಲಿಂಗಮುಳವಾ
ಯಿತಾ। ಮುಜೆಸ್ರುದ್ರಪ್ರಿಂಮುಜಿಕನಾಯಿತಾ। ಪ್ರಮಧ
ನಾಯಿತು ಸೊಶುಪ್ರಕನಾಯಿತಾ। ಜಗವಬಿರನಿ ವಿಶ್ವಾತ
ಮಕನಾಯಿತಾ। ಅದುಮನಿಂಯ ಅವ್ಯಕ್ತಮದಾಯಿ
ತಾ। ಯಲ್ಲುಲತಂತ್ರಯ ಮನವೆನಿಶಿತ್ತು॥ ೨॥ ಯೆಲ್ಲಾತ
ನಶಮನಶಿನಶಾಲಾಪಂ। ಅದು ಮಾಯಾದಿವಿಯ ಬಾಬ್ಯ
ಪಂ। ಯನಮಾಕಲು ಮಾಯೆಗಿಮನಶಿ। ಶಿದುಂಪಿಂಬು
ದುನಿಧಮದಕ್ಕೆ। ಅದರಿಂದದನಿಸೊಧಿಸಿಬೆಶಾ। ಅಾನಿ
ಜವಿತಾನಂದರಿಸೊಶಾ। ಯಂಸೊಳನವ್ಯಕ್ತ ಶ್ರುತಿಯಾ
ಸಿ। ಸೊಳದದನಿದಳಾ ಮುಲಪ್ರಕೃತಿ। ಯುಂಪತಿಂಬಂತಿ
ದ್ರುಳು ಸಿಕತಿ। ಮಾಯೆ ಯೊಗನಿವಾರ್ಭತ್ಯಮನಿಶ್ವ। ಅದನ
ರಿವೃತ್ತಿಂದರಿ ವಿಶುತಿಶಾ। ಅರಿವರಿಲ್ಲ ಬರಿಯರಿವಿಶು
ತಿಷ್ಪುದು। ಅಾಬರಿಯ ರವಿ ತಿಳಿತಾನಪ್ಪುದಾ। ದು॥

ಖರುಮಮಾಯುಯನಖಶ್ರೋತ್ರ। ಯಂಪ್ರನಿತ್ರ್ಯಮಾಂ
ಗಲ್ಪ್ರಸ್ಥಾಂತಿ। ಉದ್ಧುದರಿಂದನೆದಾಶ್ವನಾಮಂ। ಬಂ
ದುದಿನಂಗಿಸಿಖಪ್ರಧಾಮಂ॥೩॥ಪ್ರಕೃತಿಯುಂದರತಿಯಂ
ಪ್ಪಿಂದಾಯತು। ಅಸ್ನಾನವಕೆ। ಗ್ರಂಥೋರಲಾಯ ತಾ। ಅಂತ್ರಗಲು
ನಿಖವಸುತಿ। ಶರಿಗೆ ನಾನೇ। ಋಂದೊರಕೆಸುಶಿಷ್ಯರಿಗೆ। ಅವರ
ವಮತಿಯಾ। ದಾನಶಿವವೆಸು। ಹೊರನೆಯುಗುರುವಾಣಿಯ
ಬಾಧಿಪಿಸೂ। ಅದರಿಂನಿಂನಗಾಪ್ಯದೊರಿಕೆಸೂ। ಸ. ಸ್ವಭಾಗ್ಯ
ಕೆನರಯಂಸ್ನೇಸೂತ್ರಪಖನೆಕೆ। ಂದಾಪ್ರವನೊರದಂ। ಕಾರಂ
ಣ್ಯಂಪ್ರತಪ್ರಿಯ್ಯಯನರದಂ। ಅಗಳಿಖಯುಖಯುವೆಂದಿರ
ನಿದಿನೂ। ಬನವಂಭಕ್ತಿಸಾಧಿಯಾ। ದನೂ॥೪॥ಧಂ
ಸ್ವನಾದಿನೈಪ್ರಶ್ರುತಿಸುಲದೂರಾ। ಯಾಕ್ಷರಾದಿಶ್ವರಿಯದನು
ಖನೊರರಾ। ನಮೊನನಮೊಯುನತಿರತಿ। ಂದು। ಅಪ್ರ
ತಪ್ಪನ ದಿನೊಲ ಕೆತ್ತಿದನಂದೂ। ಅಖಿವನಪ್ರುಪಾರರಾಂ
ಬುಖನಾಕೆಮ್ಮ। ಂಪರಮಾನಂದದಿತುಗುಕೆ। ನಿಂದರಲ
ನ. ದಿ। ಶಗಖವನೂ। ಪರವನುತತ್ವಮನಿಶ್ಚಯಥಿ। ನಾ।
ಅತ್ಯಸೂಪಂಬಾಧಾರಶಕ್ತಿದಲ। ಅನುನಂದಾರನಂಭವ
ಶಕ್ತಿಯಲ। ಮೂರುಶಕ್ತಿಯಂದಿ। ಬಾಧೆಯನೂ। ನಾನಾ
ಗಲ। ವರೆಮೊಕ್ಷವನೂ॥೫॥ ಉದನುಖತಮಪ್ಪಿಯನೊ
ಧನಮ॥೭॥ ವಿರತನಿಬಾಧಿಸುಗರನೇ। ನೆಲ್ಲಾ। ಅಂನ್ಯರ

ತ್ಯಾಂ ವನೆವೆಷ್ಣನೆ ಕಂಡೂ।। ತ್ರೈಲಿನೆಲೂರದೆವೊ ದಕ್ಕ್ಯಾಸೊಂ ತ
ಅದಕರವಗುಣಾಮಂಕಲ್ಪ ಸುವವನಿಗೆ ಧೆಷಯ್ಯೆಶ್ವೈತವಮರಿವವ
ನಿಗೆ ಗುರುತ್ರಿವರಾ।ಸ್ತುತೇ। ದವತ್ಯಾ।। ವನೆಗೆ।ಸ್ರುಧಾಭಕ್ತಿಗ
ಲ್ಲಾದವರನೆಗೆ ನಾಕ್ತಿರ ಹೊರನೆನೆ ಗೆರ।। ದಿರು। ಉತ್ತ್ರಮಅ
ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮಾಜ ದಿರು।ಯುಂದು ತದಾತ್ರಿವನೊರದರ್ಥ
ನ್ಮಾ।ಸುಕಕೆಳೆಂದಂಮರ್ಥಸುವರಮಾ।।೧।। ತ್ರಿವವನರಿದುನಿ.
ಸ್ಸಮುನಪರನೆಲೂ।ಮುಕ್ತಿಯೆಂದೇವಲ್ಲಾ ಮ್ಲಾವರದೊ।ಸೂ। ಅ
ದಕೆವಸ್ತುವು ನಿಶ್ಚಯಧರದಲಾವಪ್ಪದಕೊಂ ಧನೆಜೆ।ಕಾ ದ
ಯಲಾ ತತ್ತ್ರಂದಕೆ ತ್ರಿವ್ಯೆತಿ ವರಿಮಾರ್ಗಂ ತ್ರಿವನಲ್ಲದೆದು
ಂ ಕೃತಿನೀ।ಮುಂಸ್ಸಂ।ತ್ರಿಲಯಲಂಗವದು ತಾಶವನಲ್ಲಾ।ಶಂ
ಕ್ಷೆಕೆವರದೊಂದೂ ತ್ರಿವನಲ್ಲಾ।ತ್ರಿವರುಮುವಂದ್ಯು ತ್ರಿವ
ನಲ್ಲಾ।ತ್ರಿವನಿವರಾ।ಸುಮಾರ್ಗಂ ಮುಷಯಲ್ಲಾ।ಯನಿತು
ಕಾಂಲಿಯನ್ನಿತುಂ ಬೆಲ್ಲಾನಿತೆರುವದೆಲ್ಲಲು ದ್ರಶ್ಯಗ
ಳಾನಿ।।೭।। ಯದ್ರಷ್ಟಂಕತಂ ನಷ್ಟವೆನಿಷ್ಟಾ ದ್ರಷ್ಟವಲ್ಲದ
ದುನಿಜವೆನಿಪಕ್ಷಅದು ನಿರ್ಗುಣಾವಿ।ಮೂರ್ತಿಯೆನಸುಗಂ।
ಬದವರಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಯತಾನೆಗುಣಾಂ।ಅಸುಣಾವರಿದಕೆನ
ಸುಗದಮೂರ್ತಿ।ಮುಖಸನಧನಲಂನದಶಕ್ತಿ।ಮನದಿಂ

ನಗುಣಾವನೆನಿಯುಲಿಬಹುರದೂ। ನಿಗುರ್ಣಾವದುಮನ್ನಿಗೆಕಾಣಿನ
ದೂ। ಪುನಃ ಆಕ್ಷಂ ನೈಗನೆಷ್ಟೆಯಿನವದು। ಮನವ್ಯಕ್ತೈಯಿಲು
ಶ್ರವಣೇ(ತಾನಹರದೂ॥ ಲಾ॥ ಶ್ರವಣಂ ತ್ರಿಯಾದಕ್ಕೆ ವಲ್ಲ। ಅದ
ನಶುವಲುಗುರುವಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ। ವೇಂದುಗಳಾತನನರಸು ತಟಂ
ದೂ। ಕಾಣದಿಬ್ಯನತ್ರಲಕ್ಷೇಕ್ಷಂ ದೂ। ಅವೆಬ್ರಾತ್ರುಪರಿಯಂ ತಂ
ಹೊಸಿ। ಮುರದೆಯುಗಮಿನಲಿ ಸಾಧ್ವಿತೆಯಾಸಿ। ಅವ್ಯಕ್ತ
ನಿಜವಾನಿರದಿಂ ದೂ। ಅದಕಾಧಾರಂ ಬ್ಯಶುಪೆಂ ದೂ। ಅದ
ರವ್ಯನರಕುಶುಪ ಕಾಣಿನದೆ। ನು ಕ್ರಿಯತಮುರದಲುವಲ್
ನರಂ ಬಿಕದಿ॥ ನಿನೆ ತ್ಯಗ್ಲಾನಮನಂ ತವದೆಂದೂ। ಜ್ಞ್ಯ(
ತಿಲಕ ಗಂಬ್ರಂಷ್ಮ ವಿದೆಂ ದೂ। ಮೂಗಂ ನಿಷ್ಕೃತ್ತ್ವ। ಖನಿಜ
ವೆಂದೂ। ಅಪ್ರತಂ ವಿಷ್ಣುವದಂ ತಾನೆಂ ದೂ। ಶಿವವಷ್ಟಂ ಬೆದ
ಖಂಡವಿದೆಂ ದು। ಬಾಧೆಗುಪಾಧಿಯುವಿನರಿನಿತಿಂ ದೂ। ಪಿನ
ರಿಷ್ಟೆಯ ಸುರುಕಿರಲರದಾಸಿ। ಮುರಿದ ಆವೇ(ದಗಳ ಬೆರಿಯು
ಸಿ॥ ೧೦॥ ಕುರುಪಿದಲರಿಯದಿ ನಿವತತ್ತ್ವವನು। ವಂದುತೆರ
ದಿಶುರುಪಿಪ್ರಪಿವದನು। ಮೊದತಿಮಿಳುವಿನು ಘನಲಿಂಗವ
ನು। ಪರಮಗಣ್ಣೈನೆತ್ತಿ ನುವವನು। ಧರಿದಿಕ್ಷನಂ ಶ್ರರದ ಪ್ರಾಂ
ಮುಳುಮಾನಿಗಿತೆರಪಿಲ್ಲದಸು ಪ್ರಾಂ। ಕವಿಯುಲಾದನಿ
ಪದ್ಮಬಿದಿ ಪ್ರಾಸೂ। ಮಂತದೊಳುಕ್ಷವಿವಂತಿಕಿತಾನೂ।
ಬೆಳಗುವದಾ ಜ್ಯೋತಿ। ಘನಲಿಂಗಂ। ಪಿಂದವಿಳುಪಮಗಾ

ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಗಂ ॥೧೧॥ ಅದರ ಶಾಪಿಕತ ಶಾಪಿಯನಿಷ್ಟಾ।
ಪ್ರಕೃತಿಯಂ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗಂ ಧಳಧಳಿಪಾ। ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಿತಿಲುಂ
ಪಿ ನಿಶ್ಚಿಸ್ಥ। ಯಿ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿತೆನಿಸಾ। ಸಿನವರತಗಾ
ಶರವಿ। ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗಮಂ ಪ್ರಸನವದುಗಾ ಶರ ಆ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗಂ।
ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ದಮೊಳೆಯಿ ಮದಿ। ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಕೃತಿಯನುಳಿದು
ಮೊಳೆಯಿ ಪ್ಪುದಾ ಲಿಂಗಂ। ಅದಕೆ ನಿತಿ ನಿ। ತರಗಾಲೆ। ದವದ್ವಿ
ಸಿ। ಆ ಲಿಂಗದೊಳುದು ಘನಗಾ ಮದ್ವಿಸಿ। ಆ ದೃಶ್ಯವಸ್ತು
ವಿಷ್ಟ್ರಿರನಿ। ಸಾ। ದೃಶ್ಯವಿಲಕ್ಷಣಾ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವೆನಿಸಾ ॥೧೨॥
ನಿಘನಗಾ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗದರುಪಿನಿಶ್ಚ। ನೆತಿಯಾಸುತ್ರ ರಶಾಂ
ತದೊಳುಶ್ಯ। ಅಂ. ತ್ರಾನೆತಿ ಶ್ರೀಂ ಪಂಗಳ ಮಹಾ: [illegible]
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋಂ ನಮಃ ॥ ಯಿಂ ತಪ್ಪುತ್ತಿಗಳ ನಿಜವೆನಲು। ಶಣ್ಣ
ವನಿಗೆ ಶರಣರನ ದ್ವಾಕೆನಲು। ಶರಣನವೆಲ್ಲವ ಮಾಯೊಂ ತಗ
ಳು। ಜರತಮಾ। ಯೊಂ ಶಗಳಿರ ಕೆ ಕೇ। ಳು। ಶತ್ರ ತೆಬೆಳ ಶಿನ
ಕುರುಕಂ ತಮಾದೇ। ಕಂನ್ನ ತಿರವಿಯಂ ಸುರುಹಕಂ ರಿಮದೆ।
ಆರವಿಯಂ ಕಂ ಗಾರಿವಂ ದದಲ್ಲಿ। [illegible] ಯಾ ಶಿಗಳಿರ
(ಮಾಯುಕೆ) ರುಬ್ಬಿಂ ಪ್ಪುರನೆಲ್ಲ। ಯು ಯುಕೆಯಂ ನ್ನದೆ ರವನು। ವ. ದೆ।
ನಾವು ರಾ ಶಿಯ ಬೆಳಗುವನು। ಆ ಶಿಯು ಜರದೊಳು ಮರಿ
ಯಂ ತ್ರಿಪಾನು। ನಿವಗಳ ದೊಳು ಕಾರಣವಂ ತ್ರಿಣ ಸು ॥೧॥

ಶವಿಕನಿಜಂದ್ರಮಮುಖ್ಯಮರಶ ಅವಿನಾಶಾಯನಾಶುದ್ಧೇ
ಸ್ವತರೂ। ಅಂತಚಿಲ್ಲ ನಿನಿಂಚಿಲ್ಲ ಸತ್ರಿಗರೂ। ಅಂತ ಖವಿ ದಿಂತುಖಿ
ನುತ್ರಿಪರೂ। ಅಂಚಿಲ್ಲಗಾನು ಖವೇ। ಶಿವತತ್ವಂ। ಕರಮಾದಲ
ಲ್ಲದಿವಶವಮೂನಾರತ್ವಂ। ಯಲ್ಲಯುವನವೆಲ್ಲಯುತನುವೆಲ್ಲಯ
ಲ್ಲಯುಕಲ್ಪಿತವಿಷ್ಟವಿಚೆಲ್ಲಾಮುನಿಸ್ತನಿತೆಗೈಕಮಾಯುಯು
ಕಥೆಯಂ। ವಿಧಿಹಿರಿಯುಟಾಶಿಷ್ಟವಬಲ್ಪೆಥೆಯಂ। ಅಂವಿ
ದಕಂತೊಲ್ಲಶಿಷ್ಟವಮಾಯ। ಪ್ರಂಪ್ತಚೊಲ್ಲಗಲಯವಾದ
ಲ್ಲುವಾಯು।। ತೊರದಖಾಂವ್ಯದಕೊಲ್ಲಹಿಂವಿಷ್ಟಂ। ನಿಖ
ದೊಲ್ಲಗಲ್ಪುಪ್ಪಂತಿಲ್ಲವಿಷ್ಟಂ। ತೊರದಕಂತೊರರಿಯುಕಲಾಕಂ।
ಜಿಧಖಂಕಂತಾನಾನಿಗ್ದೇ। ಕಂ। ನಗುಣಾದೊಲ್ಲಗನಿಗುರ
ಣಾವದುವರನಾಗಿನಕ್ಕರಿಯುಲ್ಲನೇ। ಯಂತಂನ್ಯೊನಂ। ಅ
ನಿಗುಣಾವಂತಿಲ್ಲದಾರಂಗೀನಿಗುಣಾವಿಲ್ಲಾನಿಗುಣಾವರಿ
ದಂಗೀಯೂ। ನಿಖವಂತಿಲ್ಲದವನೇ। ಖ್ಯಾತಂ। ಮುಶುನುರಿಯುನವ
ನೆಂಸ್ನಯುಗಾತ್ರಂ। ಯದವರಿದೆಲಂಗದದರುಷಣಂ। ಯದ
ನೈದುವದೇ। ನದಾನಿವವದವಾಸಾಯೆಯುವರನಿಖಚಿ
ಲ್ಲಗಲುಖತ್ರ। ರಂಸ್ವಯೆವೆನನಿಖಗದವೆಂರಿತ್ರ।।೩।। ವಿಷ್ಣ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆನಿಖವಾನರಯೂ। ವಿಷ್ಣುತಖವಾದುದುಖಾವಿ
ನಲೂ। ಯಲ್ಲದರಿಂ ಪರಿದಾದುದರಿಂ ದಾ। ಬ್ರಂ। ಷ್ಣವಾಯ

ತುಸಾಡಿಗಪ್ಪಿದಱಿಂದಾ । ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಂಗಳಮಯವೆನಿಪ್ಪ
ಯಶಿಷ್ಠರದುದು ಬ್ರಹ್ಮಶಿವನೆನಲಿ । ಲಿಂಗವೆಂದು ಶಿವನೆಂದಾ
ವಸ್ತು । ಮುಕ್ತರಶೀ ಪಿನಶೆಂಬುದು ನಿತ್ಯ । ನಿಜದೊಳ್ಳು ಹಾಯೆಯ
ಸೌಖ್ಯದತನ್ನ್ಕೊ । ನಿಂಗನಾಮಧಾಯಿ ತುಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ । ಆ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಂದವನೆನೆಂಬೆ । ಆ ಲಿಂಗದ ನಳಿಯೂತರದಿಂಬೆ । ತವಾ
ಖದನೀ ಪೊಳ್ಳರಲ್ಲಾಗಿ ಕದರಿಲಶ್ಕಿ ವಿಷ್ಪದನಾಗೆಲೆ ।
ಕೇಳು ಚಿತ್ತ ತಂಸ್ಯದನ ವಿಯುಂತ್ತು । ವಿಷಯಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಯ
ವದರಿಂದಾ । ಜಗದೊಳಿ ತನ ಲಯವರರಿಂದಾ । ಚೆಲ್ವವಾ
ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗೆ ನೂತ್ರವಾನಿಹನ ತಿ ಮಾರ್ಗ ತೆಬೆಳಗೆ ।
ಆ ಮುಖವತತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೆಂದೂ । ತಿಳಿಯೆ ಪ್ರಾನಾರ್ಥವನದ
ಖಿಂದೂ ।। ೫ ।। ತತ್ವದಾರ್ಥಗಳನರಿಯುತನಿ ನಿದುದೂ । ಬ್ರಹ್ಮರೂ
ಪ ಕೂ ಧರ್ಕ್ಷಯಿದೂ । ತತ್ವದಾರ್ಥಗಳೆಂನ ದೃವೆನಿ ನಿಷ್ಟಾ । ಲಿಂ
ಗಂದೊಶಕೆ ಪಬಿಂತ್ಯವೆನಿ ಪಾ । ಯಶಿವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಂ ನಾವೆ
ವಾಂಗೆಲ್ಲಲು ಮಾಡಿ ಗನಿ । ನಿದ್ರವಾಂ । ಆ… ವ್ಯವನೆ । ತೌ ಧಿ
ನಬಿ । ಶೂ । ತಿಳಿ ದನಾ ತಲವಿಗವ ಬಿರಬೆ । ಶೂ । ಜ್ಞಾನೊದರ
ದಿಂ ತೌಖ್ಯಯಲು ಬೆ । ಶೂ । ಭಕ್ತಿರಂ ರದೊಳಿರ ನಲುಬೆ । ಶೂ ।
ಆ ದ ಕುಂ ವಸ್ತುದ ತ್ತೊ ಧನೆ ಮೂರಿ । ಬಿರುವೆ । ನಲ್ಲದ ದುತೌ
ರನಾರಿ । ನಿಂನ್ನಲ್ಲಿಯದೆ । ಪಾ ಪ್ರಣಾಗಳೂ । ಖೂತೇಂದ್ರಿಯ

ಕರಣಾಂ ವಿಷಯೆಗಳೂ ॥೭॥ ಯಿಂತ್ರ್ಯತತು ವಿಂಶತಿ ಹೊರಗಳು
ದೂ। ಅದನುಳದಜ್ಞಾನತ್ವವೆನೀ ನ ಕರ ಚೂ। ಆತ್ಮಂ ಮಾಯೆಯೊಗಬಾ
ಧೆಯ ನಾಂ ತೂಗ್ಲಾತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಳದಂ ಮೊದಲಂತೂಗ್ಲಾತ್ರನಾ
ಳ್ಳಿ ಕರಣಗಳಿಗೆ ತಾನೂ। ಆಧರವೆಯೂ ಗಿರಲೀಹನೂ। ಸ್ವಾ
ದೊಳು ಪವನಸ್ಲಂ ಭೂಧರಿಗಳೂ। ಸ್ವಳ ಬಾಲು ಗ್ಲಾತ್ರ ವಿಸೊ
ಳು ಕರಣಗಳೂ ಗ್ಲಾತ್ರ ಜೀವನ ಪ್ಪಸೂಮರ ಹಿಂದಾ। ಶಿವನಾ
ಗಬಲ್ಲನುಳು ತಿಂದಾ ॥೭॥ ಮೋಕ್ಷಕೆ ನಂ ಸೇರರೆ ಗ್ಲಾತ್ರ। ಮೂ
ಲತೆಂ ಬಂ ಬೇ। ವೇ। ದದ ಮಾತೂ। ಯೂಕೆನೆ ಗ್ಲಾನ ಗ್ಲಾನಗಳಿಂ ದ್ಬು।
ಯುರ ರುಂ ವೇ। ಗ್ಲಾತ್ರಗೆ ಬಳಣಂ ದೂ। ಗ್ಲಾನಂ ಪರವೂತ್ರ ತ್ರಭೆಯ
ತ್ರ್ಸು ಅ। ಗ್ಲಾನಂ ಮಾಯೂ ಪ್ರಭೆಯಕ್ಕ್ರ। ಕರಣೆಂ ದ್ರಿಯ ದೊಡನಿಷ್ಟ
ದಾ ಗ್ಲಾನಂ। ಅದನರಿದಿಷ್ಟ್ರಿರಿಲು ದಿಶು ಗ್ಲಾನಂ। ನೀ ನಾಗ್ಲಾನವೆನೆ
ಬಲ್ಲ ವಿದಿದೂ। ಶವಿದಗ್ಲಾನವನೆನೆ ದಬದಿದೂ। ಶರಣಾಂಗ
ಳಷೊರಕಳ ದಿಡಾಠಾ। ಆತ್ಮಸ್ಥನನೆ ನವಲುಪಾಯವಮಾ
ದೂ ॥೮॥ ಆರಿಕದಾ। ತೈನನಶು ಷ್ಪಿಸಿಕೊಂ ಬಲ್ಲನೆಂ ಶ್ರಯ
ಕೊಂ ಪ್ರದ ಬಿಡುವೆ ನಿಲ್ಲ। ಮಾಸಿಯಾಗಲು ಕಳೆಯಲು ಧಿ
ಲವಾಂದೂ। ಉಳಿಯ ಬೇಶನೆಂಸಿ ಧವ ಯಂದೂ। ಮಾ
ಯಾಮ ಯುಬ್ಲಗ ವಿದುಮಸಿಯಾಗಿ। ಷೊದಬಳಕನಿಜವಂ

ದಿವ್ಯದಾನಿ। ಅಂಬುಧಿಯೊಳ್ ತನಗೆಯೊಳ್ ತಂನಿಂದಾ।ತೋ

ಕೆಲ್ತಾನೆಯಱಿವಾದುದಱಿಂದಾ।ಕಳೆಯದಱಿಂಮಱೆಯಹಲ

ಗಾವನಾ।ಜಲಕ್ಕೆಗೋಂದ್ರಿಯ ಮಯವಿಶ್ವವನಾ।ಹೊಷ್ಟಿತೊ

ಱಿಘುಷ್ಟಿಯವೃಳ್ವಂತೆ।ಕಲಗಾವಕಳ್ದಱನಿಜವಹುದಂತೆ।

।।೪।। ಜಗವೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳುಮನಿಯಂತ್ರ। ಯನಲಾನದಿ

ಯಹುದೈಕೆಳ್ತಂತಾ।ಕೆಳ್ಪ್ರತಂಸ್ವದನೆವಿಯಂತ್ರ।ಬ್ರಂ

ಹ್ಮದಮಗಾವಿನಿಜವಾನಿಂತ್ರ।ಕಲಯುನಿರುಧಿಕೆಯಂನಿಲ

ಹುದೂ।ಕಲತಿಧೆಕೆಯಹತನವೆಲ್ಲಹುದೂ।ಘುಷ್ಟಿಹೊ

ಂನ್ನಾಗ್ನಿಯುಘಗಾಹೊಂನಹುದೂ।ಅದುಗ್ನಿಯುಘಗಾವಹತನವೆ

ಲ್ಲಯದೂ।ಧಱಿವ್ರುತತ್ರಿಕೆಘುಷ್ಟಿವ್ರುತ್ರಕೆಯಹುದೂ।

ಧಱಿಯಘುಬವಹತನವೆಲ್ಲಯದೂ।।೧೦।।ಪ್ರಸ್ತುತಂಸ್ಥಿತಾ

ನೆಜಗದಹುದೇ।ನಿವಿಕಾಶಾಸುಖವಿಧಿವಿಕಱಿಮದ್ಯಬೆತಂಜ

ಗವಾನಿಯುವಿಳ್ಯನು ವಾಗುಣವೇಪ್ರಸ್ತುವಿದೆಸುವ।ಅ

ವಿಕಾಶಪೂತ್ರವೇ।ಪುನಿಯುಕ್ತಿನೆ।ತೆಳ್ಪವೊತ್ತಿಲ್ಲಯಬ್ರಹ್ಮ

ವಿದ್ವೈಷಿ।ಅವಿಕಾಶಮಯುವಹಕಲಗಾವನಾ।ಕಳ್ದಕೆ

ಜಗವೆಲ್ಲವಕಳ್ದವನಾ।ಕಲಗಾವಸ್ಯುಬೆಲ್ಲವಕಳ್ದುಂನ

ನಗೇ।ಅತ್ರೂಘ ಪೋಮರ್ದನಾರ್ಧಕಗೇ।ಮವಲ ಯುವಾಗದಿಮ
ತ್ರಿ ದೋಶಕ್ಷದು।ಅದನಲಿ ದಿ ದಿವಿಷ್ಟಕಿಲಯವಗರ್ದೂ।ಅದನವಿಯ
ದಿನಾನಾಯೂಗದಲ।-ಮಸೊಲಯಕಿಬಳ್ಳುವಶಕ ಷಿಲ್ಲಾ॥೧೧॥
ಬುಧಿಯುಯು ದಿವಿಷ್ಟವಿ ಯದನರನಗು।ಯೂನಿಯಪ್ಪುನಿ ಬಿರುವಃ
ಮರನೂ।ದ್ರಶವಮೆಂದುವುನಮಂಶಳ್ಳಗಾದಕೆ।ಅಾಯನವಿ
ಲ್ಲದಿವಶಕಿನಾನದಕೆ।ವನವೇ।ಅಂಗ್ರಾತ್ರತಿಯನುಮೂರೆಂ।ಅ
ಲಂಗದೊಳ್ಳಾಲಂಗಮಂನೀ।ರಿ।ನಿಂದಮನಂನಿಲ್ಲದೆಯುಶಾಮನಂ।
ಕೊರಗೊಂದುಕೇ।ಳ್ಗೊರದಾಮನಮಂ।ಅಾಶ್ಚ್ಯದುಖಂಬರಿಃ
ತ್ರಿರಿಯದನೂ।ದ್ರವ್ಯವೆಂದುಕೇ।ಳ್ಳಿ।ಅಾಬು ಧಾಯನೂ।ಕುರುಪಿ
ರಲವಿಯದಿ ಕ್ರಶವೆನುತ್ತಂ।ಕ್ಕ್ಯದೇ।ನೆಂದರದುವಾಗ್ಪ್ಪಿಲ
ತಂ।ಶ್ಯೆ ನಿಷ್ಕೊಂಬಕರಗಾಂಗ್ಯುಬುರದುಗು।ಅರಗುವವಾಷ್ಠಾ
ತ್ರುವಿನೊಳ್ಳ ನಿಂದೂ।ಅಾಗಲಿನಿವಾಲನಪ್ಪಾಷ್ಟ ತ್ರ।ಅಾಷ್ಣಂ
ತೆಬಿಳ್ಳ ಗುತ್ರಿಶನುಸೊತಗು।ವರಮೂತಂ ವಂಸ್ಯುಳ್ಳುಬುಂಬಿ
ನುವಾ।ನು ಧೆಗರಲಾಳ್ಳುನುಧೆಯನುವಂತ್ರಿವಂ।ನಿನಗಾವ
ಕತ್ರಿವನಿನಿರಶ್ರುತಿ।ದಂ।ಭೂವಿಸಿ ತಿಳ್ಳದಕಿವರಪುಲ್ಲದಂ।
ತತ್ಪಂವದನಿನಯುವವಿ ಮಾಗಾರ।ಯುಬಾಧೆಯ ತಿಳ್ಳಿ
ದವನಿಧಂಸ್ಯೆಂ।ಗಾಖ್ಸ ತ್ಲೋಕಃ॥ ತತ್ಪಂಶ್ರಿವಮೂವಾಯೆ।ಷ್ಟ
ವದಂಖ್ರಿವರೂವೀ।ಗ।ಅ ನಿವದಿನಶಾಮೂಯೆ।ತ್ರಯೆಶೇ।ಕೊ
ನನಂತ್ಯಯಃ॥೧॥ ವತ್ಸಂವದ ಯುಗವಿನುರವಿನಿಘು।ನಲಿ

ಚಿತ್ರಿಸು ತ್ರಿಶರದೊಳ್ ಕಾಗ ಯಿಸ್ಥ॥ ಅಂತ್ರನಲೆ ಶಿಕ್ಷೆಮಂ ಗಳ್ ಮಗಾ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಶ್ರೀ ವರದಾಂ ಧರ್ಮ ಮೂಂಗಲ್ ಭುವನಂ ದೂಷ್ಯಂ ವ

ನವರಮನಮಧು ವಿಗೆ ಬಂದೂ। ಕ್ಷೇತ್ರಮು ಮುಕ್ತಿ ಗಳ್ ಹಾ ಬಾಂಧ

ವಹಾಗ ಧುತ್ರ ವಿಮುಂ ನಂಗ್ರಹಿ ಶಿದನ್ವ ರೂ। ಯೂ ಮಧು ವಿಗೆ

ಬಂದವರಿಗೆ ಕಾನೂ। ಮಧು ವೆಯಪ್ಪ ದು ನೊಡಿಶಿ ಚಿತ್ರವ ನೂ।

ನಂಭ್ರಮ ದಿಂ ಮಧು ಮುಕ್ಕಳು ಬಂದೂ। ಮೆ ಸ್ಮಕ್ಕೆಯ ಮಧಿ ಚಕ್ರೈತಂ

ದೂ। ನಾಂದವನಿ ಕ್ಷಿಂನಿ ತತ್ವಂ ವದದಾ। ಅ ಧರ್ಮಗ್ರೋಪ್ಪಿದ ರತಿನಂ

ವದದಾ॥ ೧॥ ಭೂಸ್ಥಿರ ಯುಸ್ಥಾಂತ್ರೆ ಯಾ ಧರೆಯ ನದಿ ರಲು।

ತ್ರಿಲೋಕ ಜಾಯ ನರ ಯುತ್ರ ವನು ತರಲು। ಗುರು ವಿಂ ತೇರ್ಥು ಸ್ಥಲ್ಲ

ಸ್ಥಲ ದನು ತ್ರಿ ಷಷ್ಠಿನ ಕೂಡಾ। ಶ್ರೀಭುವನ ಚೆಯುಲ್ಲ ಬನ ಲಿದಾರೆ।

ಬ್ಲಾಂಗನ ವಿ। ಕ್ಷೆಗೆ ನಿದು ತ್ರಯ ಲಗ್ನಂ। ಅ ತದ್ರಷ್ಟಿಗಾ ಕಿದುಲು ತ್ರು

ವಲಗ್ನಂ। ಆ ದುಡೆ ಲಂಗನ ವಿ। ಕ್ಷೈಯೆ ನಿ ಮ ದೂ। ಅ ನಿ ವಿ।

ಕ್ಷೆ ಯೂ ವರ್ಗಾಶೆನಿ ನೋಡೂ ನಿಂಸ್ಥ ನ ವಿ। ಕ್ಷೈಯ ಕ್ಷೈಮು ಚಿವಯಾ

ಲೂ। ಯು ಭಕ್ತ ತ್ರಿರು ವಶೆ ಮರನೆ ಪ್ರಶಿ ಯಾಗಲೂ। ನಿಂ ನ್ನಿಂದಂ ಪ

ರಮಾತ್ಮನಂದಂ। ಮಂ ಚೈತನ್ಯ ರಂಗುರು ವಿಂ ತ್ರೆಂದ॥

॥೭॥

ತವಿನಷ್ಟರೆಗ್ರಹುಬದ್ಧಿರೆನಬಹುದೀ। ಶಿವನಂ ನಿಂನ್ನಂಬಿದ್ರೆನಬ
ಹುದೀ। ವಂದಾಕಾಶವನೆರಕೆನಬಹುದೀ। ಯುರಕೊಂದಾ
ದರೆಯುನೆನಬಹುದೀ। ಕೇ। ಜಾತತೆನಿಸೊವಪಾಪಾವನಂ। ನೀನೆ।
ಕಾಣೆವಮರುಳ। ರೇನೂ। ಆಬ್ರಹ್ಮವನೀ। ನೆಂದರಿನತೆಂ। ಮಿಕ್ಕಿನ
ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲವನತೆಂ। ಯುನಲೂ ಪ್ರಾಂತ್ರಿಯುಧೀಶತೊಲಿನಿತ್ರಾ।
ಆತ್ಮನಿರಿ। ಕ್ಷೇದಖಂಡವದಾಂ ತುಸಕುಣಾಖಲನಪಿತಂಗು
ಕುಬಂದೂ। ಧಾರೆಯುಮಂತ್ರವಸೊರಉತನಿಂದೂ। ನಿಷ್ಟುಪ್ಪ
ಕಂಗುರಪಿನಬಹುದೂ। ಸುಕುವಂದಾರಲೀ। ನೆನಬಹುದೂ।
ಕತ್ತಲೆಯುಳ್ಳರೆಚೆಗೆನಬಹುದೂ। ಬರೆಚೆಗಾದರೆಯು।
ನೆನಬಹುದೂ। ನೀ। ಬ್ಯಾರುಳ್ಳರೆನಿಜವೆನಬಹುದೂ। ನಿಜ್ಞ
ನೀ। ನಾದರೆಯೋ। ನೆನಬಹುದೂ। ಅಂತ್ರಿಪರಮಾತ್ಮನೀ। ನಾ
ದಿ। ಸಾಕ್ಷಾತಭಿದಖಂಡಂ ನೀ। ನಾದೀ। ಯುಂದುಜಿ। ರೆಂವ್ಯಾಧಾ
ರೆಯುನೂ। ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆರದನುಗುರುವರಮೂ। ನುರಿದನುಮ
ತ್ರಿಗೆಗುರುವಿಂತ್ರೆಂದಂ। ಅರಿದಥನಸುವಕ್ಷಿನಲೆಂದು। ಅರಿವಿಂ
ಕರಣಾಗಳುಸಹೊರಗಳಿದ್ದ। ಅರಿವಿಂದಾತನನಾಶೆಂದರಿದ್ದ।
ಅರಿವಿಂದರಿದುತ್ತ ಪಾಹಂ ತುಮುಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಕ್ಷತ್ರನಾನೆಂದಿ
ನಿಸುತ್ತಾ। ಆನಿಜವಾನೆಂಬಿ। ಸ್ಥಾರತ್ತ। ಅರಿದಾಬರಿಯುರಿಪೇ।

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ|ಯಿದರನಿಷ್ಟು ಮಕ್ಕಿನುಕ್ತಿ|ಮಿಕ್ಕವಚರವೇಲ್
ಕೆಯುವ್ಯಕ್ತಿ||೫೩||ಬಿರದವನಂಧಾನಿವತಪ್ಪದಲ್ಲಿ|ಅದ
ದಸ್ನಾತಸ್ತ್ವಂ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ|ಆಸ್ನಾನ ಪಿತಂಪ್ನನೆಅಧಿಟುತ್ರ|ಯಿ
ಷ್ಟುದುತನುವಿಪ್ರಂಸ್ಯಗಭತಾ|ಸ್ನಾನಂಬ್ರಂಹ್ಮಗಳಿರತೇನಲ್ಲಿ|
ಸ್ನಾತವೆಂಬಜೀವತೆಸ್ಯಯುಳ್ಳಿಸ್ನಾತಸ್ನಾನಾಸ್ಲೆಗಳಿದೂ|ತ್ರಿ
ಮಹಿಮೆಂಬಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತಂದೂ|ಆಸ್ನಾತವನ್ನಯುಲು
ಚಿತ್|ಕಾರ|ಬ್ರಂಹ್ಮವನರಿಯುಮೆಂದೆಬಚಿ|ಕಾಲ|ಆನಿಜವಂ
ಸ್ನೊಂದರದಿಕ್ರಯಿಂದಾ|ಅರುಹಿಲಿಕೊಳ್ಳದಕಾರಣದಿಂದಾ|
||೬೨||ಅನಿಜವನರಿಯರರಿನಬೇ|ಕಾಯಿತೂಸ್ನಾತಸ್ತ್ವಂ ಕೆತಲಾ
ದೇವನು|ಅದಿದಾಸ್ನಾತವೆಮತ್ರಯುನ್ನಿದೂಸ್ನಾನದಲರುವ
ಜೊತುಬಿಟ್ಟಿದಾ|ಅಗಳಿ|ಕಾರಣಗಳಿದ್ದುರುವಬ|ವರಾ
ಗನುಗ್ರಹಿಸಾಧನವಹಲ|ಅಕಾರಣವನತ್ರಲಿಸಾರುತ್ರ|
ಯಿಪ್ಪುಲಜೀ|ಶಾಂತಂಯುಲಿಮತ್ರ|ನಿಂನ್ನಿಂದಂನೀ|ನೇ|ಯಾ
ಗುತ್ರಾನರಾತದ|ಕಣಿಂಚಿನಿಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ರ|ನಿನೀ|ಶೆಯುಲ್ಲದೆನ|
ನನಿಂಸೊಂದೂ|ಸಾಧದಿಂದರಿಯದುನುಲಿಯಿಂದೂ||
||೬೩||ಅರಿಯದಅರುಹಿಲಿಕೊಳ್ಳುವವನು|ಪ.ಸ್ನಿ.ರಾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಗುರುರಾಯಂಗಾ ಧಿನಲಾ ನಿಷ್ಪತಿ । ಜಿತ್ತಾಯಂ । ಕೃಪಿ
ಯಂ ಷುತ್ರನನಾಲಂನೆನೆಲಾಗಂ ಕೈಲಾದಿ ಕರಣಗಳ ಭೃ
ಲಾಂಛಯಯಂದೆರೆನೆಗುರುಪಾದವಮಾ । ಯ ತ್ರಿನಿರಾ
ಮಿ ನಿದಂ ಗುರುಕರುಣದಲಾ ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾದವಿದುಳಿ
ವೆಂಕೃರ ಆತ್ಮಕೈ ಗಂನೆಲೆಯಂ ಪಾವತ್ರ ದೊಳುತ್ತುವಾಗ
॥ ಶ್ರೀ ॥ ತತ್ತ್ವನೆಲೆ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
॥ ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ: ಸಂಚಿತ ಆಗಾಮಿ ಯೋನಿ ನಶಿಲ್ಲ । ಪ್ರಾರಬ್ಧ
॥ ತಾನಿಲ್ಲದಿಂ ಇಲ್ಲ । ತನುಸಂಬಂಧದ । ನಿಜ ಕುಲಶಾಪಿ ।
ಗತಿವರದ ದುಃಖವನಳವದಾಪಿ । ಬಾಲಾನ ಮತ್ತ ಪಿಶಾಚಗ
ಂತೆ । ನಿನಾತ್ಮ ತ್ರಿಶರಣೆ ತಿಮರು ಳಂತ್ರಿ । ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂ । ನಿವಕ್ಷರಗ
ನಿನುತ್ತಾ । ಪರಮಪ್ಸಂನೆ ಅವದು ತನ್ನನುತ್ರ । ನಾನಾ ಯೋಗವ
ಮಾಡುವ ಜನರಾ । ಫಲವು ಬಾಧೆ ಬಡಿಸುವದು ಜನರಾ ।
ನೆರಿಯಂದು ಪ್ರದು ನಿಂನ ಯು ಬುದ್ಧಿ । ಇಹಗಾಲು ಳಂಗ
ಷಂದಿನಿಧಿ । ಇ ಮನಶಿ ಚಿಪದ ಮಮಕಾರಂ । ವೃಳಂನನಿಬ
ದುದಂಕುಲಭಾರಂ । ಅಷ್ಟಪಾಶದೊಳಗೊಂದಂನಂ ನಿಷ್ಟ
ಭಾರದು ಬದದದು ಬೆಂನಂ । ನಿರಾಳ ಗಗಾವಿಗಾನಂತಿದ
ಇಂ । ಆಶೋಳದ ಕಿನಾಳ್ವದು ನಿಮಿಷಂ । ಕುಶಬರತಾದ

ಗಳ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆ ವಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ದ್ವೈತಜ್ಞರಿಗೆ । ಭಕ್ತ
ಯೋಗಾನುಭವಮುಕ್ತರ್ ತನಗೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಿರ್ಪರುವವನವ
ರ್ಗೆ । ತಂನ್ನ ತಾನೆ ಕರ್ಮವ ಬಿಡುಬೆನೆಸೊ । ಚಿತ್ತೆಂದು ಬಿಡಲಾ
ನುದಿಶನೆಸೊ । ಅಂತಲ್ಲದೆ ಅದ್ವೈತನಗಳಿಂದು । ಬಿಟ್ಟುದಿವಾ
ರಿತ್ತೆಂ । ಬಪ್ಪುದೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಾಮನಿಮ
ನಿದ್ವೈತಂ । ಆಭಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಕೆದು ಶಾಸ್ತ್ರಂ । ಯಂತ್ತೆನಿಸಿ
ಶಿಷ್ಯಗಳ್ಗೆ । ಆಗಿನಿಯು ವಿಷಯಾಭ್ರಾಂತರುಮೆಲ್ಲಾ । ಅದ
ರಿಂದದ್ವೈತಗ್ರಂಥವನಾ । ಕೆಲವರೋದಿ ಬಿಡುವರು ಕರ್ಮ
ಮನಾ । ಅರಿಯದವರಾ ಬಾಯಂಕೆಪೋವವರಾ । ಸುಪಿ
ಲಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವರು । ಯಿವರು ಬರಿಯ ಶುಷ್ಕ
ದರುಶನೆ । ವಾದಿಸೆಡುವರಲ್ಲದೆ ಗತಿಗಾಣಿ । ವೈರಾಗದಿ
ತಿಳಿದರ್ಥವಮಲ್ಲಾ । ಅವರನೆಂಗಳ್ಗೂ ಸಾಧನಗಿಪ್ರೊ
ಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಅದರಿಶಿಮನವರ್ತಿತಲೆರಲ । ಮೋಕ್ಷವತಿ
ನೆಗುಣಾದ್ವೈತದೊಳಗೆರಲ । ಮುಕ್ತರುಮನವೆಂತೆನಿಸೆನೆ
ಂಬಾ । ದಾನವೃತ್ತಕರ್ಮವೃ ಯಾತೆಂದೆಂಬಾ । ಸುದಿನಿಮ
ನೋಮಯವಾಪ್ಪಿಜಗದಲ್ಲಿ । ವಳಿತುಪ್ಪೊಲ್ಲಿಯಾ
ಲಂದಿದರಲ್ಲಿ । ಯಿದು ಬೆರೆದು ಭ್ರಾಂತಂ ಬಿಡುವಂ । ವೃ

ಳಂನಿಗಬೆ(ಸಿನಿವರ್ಣಾವಂ|ಯಂತಿದ್ರುಸಿಯನಿಂಬಿ(
ಮಾತುಾ|ಲಂಪವಿಟಾವಗೆರಾನ್ನಾದಿ|ಬುತುಾ|ನ್ಸಾ
ನಪ್ಪಿಲ್ಲದಿಪ್ರಾದರಿಪ್ಪಾಸ್ತ್ರಿನಿ|ನಿನಉತಲಲ್ಲೊಲ್ಲಯಾ
ಸಾಖಿದಾನಿ||೪||ನಿಜವನರಿದು ಭುಳವಂಮರದಲ್ಲಿ|
ಪ್ರಲ್ಲಿಯಾನಿನಪ್ಪಿಂಮರುಗುವದಲ್ಲಿ|ಪ್ರಲ್ಲೆಯಾದ
ಸದರಿಂಮನವಂದುಾ|ನಿನದಳಿದರಿಚೊಪ್ಪದನಿಭವ
ಬಂಧಂ|ಅಳಿದಸಗತಿ ತನುಮನವಳಿದಮದಿ|ಮನ
ವಿರಲಾಂದಂನಿನಿಯದಿವಿಪ್ರದಿ|ಅದರಿಂದಿ(ನ್ನಾವ
ನಾಟಕನಿನದುಾ|ಅಳಿದರಿದುಃಖಂಬಾರದಿಬಿದದುಾ|
ನಿನಪ್ರಳಂನಿಗನಿಂಸ್ವಮುತಿ(ಯಲಿ|ಮನವಿರಬೆ(ಶ್ರ)
ಲ್ಲವನುಳಿದಲ್ಲಿ|ಆಮನಶಾಮುತಿ(ಯಸಾಕ್ಷಿಕನ್ನಾ|
ಅಾನಿರಬಾರದಿಪ್ಪಿಳ್ಳಿ ನಿ(ನ್ನಾ||೫||ಲಾಕವಿಲ್ಲಿಪನ್ನ
ಯವಾಗಿರಲಿ|ಯನನಿನದರಿ ಭಯವಿನಿನಲಿ|ಅರ್ಕ
ಪ್ರಿಗಿಜಗವಿದುಪನ್ನಯಪ್ಪ್ರನಿ|ಮನನಿತ್ರಗಳುಗಿಖದ
ಮಯಪ್ಪ್ರನಿ|ಪ್ರಿನಿಸಿಯಂನಿನದಿ(ಮನವಳಿದುಾ|ಅ
ಶುಪಾದರಿಸಾಖವಿಲ್ಲಿಪ್ರದುಾ|ಪ್ರಿನಿಸಿಯಂನಿನವಾಶಾರ
ಗಾಸ್ತ್ರಿ|ಸಾಕ್ಷಿಯನುಭವಯನಿಂಬುದನಿ|ದುಸ್ತ್ರಶರ
ಗಾಸಾಕ್ಷಿಕನಾದವನಾ|

ನಿಷ್ಪುರಿಕರಣಕಲ್ಲವಿ ತಿಳಿನಿ ನೂಗೆತ್ತಿನಸಾ ॥ ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರಂ
ಭಾವಂ ತ್ಯಜಂ ತೇ ತೇ ಕಳೇವರಂ ॥ ಯಂ ತ್ಯವ ತ್ರಾಷ್ಣ ಸನ ದನಸ್ತಷ
ಹಾಯಾಸ್ನಿವತ್ಥ ಬಸ ದಾಲತ್ರಿವಿಜ ನಶಸಾ ಕಿ ವಿಲಿವಾವುಡೇವ
ನಾರದರಾ ತ್ರಷ್ಟ ಭ್ರಯಾನಿಷೊ ದಲಾನಿ ದರ ವರು ನಿಜವನ
ಶದು ನಗ ಗಾದ ತ್ರಿಕ್ರ ಯಸೂ ಕ್ರಾನಿಯ ಅಲ್ಲಯು ನನ್ವಿಪ್ಪ
ವಸೂ ಧ್ರುವ ನಕೀ ಚನಗಳನೊ ಕಂಬದ ಶಾ ಪ್ರತಿಗ್ಲನ ನಳ
ಬಾಧಿತಾ ಸನ ರವರು ನಿಷ್ಕ್ರತರ ತಿಳು ವಿಂಗೇ ಬಾಧಕವಲ್ಲ
ವಿದಾರೂಥ ವಿಗೆ ॥ ೭೧ ॥ ತಿಳಿದರಿ ದುಷ್ಕೃತ ತಬ್ರಿ ಕೆಂದಾ ಹೇ
ಳಿದ ಗುರು ವಾರಿಳಿ ಯಾಳ ನಿಂದಾ ಪಾರ ಕಿರಾವು ಪವುಂಬಿ
ರುತ್ತಾ ಪಂತ್ರಣ ಹಿಡಿಯಾನು ರಿತೊ ತಂ ಬರು ನ್ಯಾನ ದಿಕಿಲಾ
ಕಾನುಗ್ರಾವಸ್ತು ನಿಜವೇ ನಿಂನಾ ನಿರು ತಿರಲಕ್ಷ್ಮ ತಮನ್ಯಳ ಯಿರ
ನುವಂಚಿ ಯಿಳಿಸೂ ಶಿ ಧ್ಯಾಯು ಳಶಿ ಕೆಲ ದಿನಯುಳಗೂ ವಿ
ವಿಜರಾದರು ಂಬತ್ತು ದಿನ ವಿಶದೂ ಹಂಶ ಹರರೂಪಂದ
ಕಿಕ್ಕಿರ ದಿಶದೂ ಯುದ್ಧಕಿ ಸುಹೊದರಿ ನಿನಗೆ ಸೂ ಹೂ
ಷ್ಟದಿ ಹೊದ್ದ ದವಸ್ತುಕೆ ನಿ ಸೂಕ್ಷೇ ಕಲ್ಲದಿ ಸುಬನಿಧಿನೀ
ನಾದಿ ಅಲ್ಲಗೆ ಮೂರಿ ವವಾಯು ವೀ ಬಾಧೆ ॥ ೭೨ ॥ ಯಂ
ಬಂದನಾ ದಿವ್ಯಾವಂ ವ್ರಷ್ಪ್ರಂಗೆ ಬಾಧಿಸಿ ದಥವಾನ ಜ
ನಂದನನಿ ನಂ ದಿವ್ಯ ರನೊಶಯಲ ಯಾನಂದಾ ನಾ
ಶಾತೆ ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿಯೋನಿಯಿ ನಿಂದಾ ವಿವನಿಂ ನರಿವ ಥಗ

ಭಿಂನೆಲ್ಲಾ। ನಿಃಶೇಷತೋಷಿ ಪ್ರಿಸನ್ನತ್ವಮುಪಿಲ್ಲಾ। ಮುಕ್ತಾನಾ
ದಿಶೋಗಿಂದೋಲಪಿಂದಾ। ತ್ರೀಕೋಽತ್ಸ್ವರೂಪತ್ರಿತ್ರಪಿಯ
ಂದಾ। ಕರ್ಮಣಾ ಭೂಷಣಾ ದಿಂತ್ರಿಂಗರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಿದನಾ
ನಂದದಿನಾ ದರ್ಶನಿ॥ ೧೧॥ ಮುಕ್ತಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಷಡುವಿಯ
ಮೂರ್ತಿ। ಭಕ್ತಿಕಾಂತ್ರಿಯು ಬಳ್ಳುಜ್ಞೂರಾಬಕ್ರೋಧಿನಾ
ಕ್ಷ್ರಾಂ ಗಾನತನಾತಿ। ಗುಪಕರ್ಮಣಾ ದಿಶಿಂ ಮುಳ್ಳಯೂತಿ।
ನಲನಲದಾ ಕುಪಪಾಠಮನಾಜ್ಞಪನ್ಮಾ। ಗುರಪದಭಕ್ತಿ
ರ್ಯುಷನಿಂ ಧ್ಯಾನಮಾ। ಬಿಷ್ಣು ಶೋಲಗಲೂರದಿಗುರವ
ದರ್ಶಂ। ನಿಕ್ಷ್ಯ ಯೋನಿಗಳ್ ನುಖನಂಪದರ್ಮಂ। ಯಂತ್ರ
ಸೂರ್ಯಂಬಿಲ್ಲೋಂಕೀದೂ। ಗುರುಮಹಿಮೆಯನೆ ನಾಶಂತ್ರಿ
ರೂ॥ ೧೦॥ ಪಪ್ಪುಪಕರ್ಣಾಂಗಳ್ ನೋಕುತ್ತಾ। ಚಿತ್ರನು
ತ್ತಿದರ್ಶಂ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಾ। ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಪತನಹನಿನಿತ್ಯ।
ಬತ್ತರದೋಳ್ ಉನಿತಿವಂತ್ರ ಕುರ್ಣಿಸೂ। ಪತ್ರಮಾಧಿಕ
ರಿಯೂಮಾಗಸೇನ್ನಾ। ಪೆಳ್ಳ ಪನಪಾದಾಗಳ್ ಮುಕ್ತಿಯ
ನೂ। ಮಧ್ವಮಾ ದಿಕಾರಿ ಯಮಾಗಸೇನ್ನಾ। ಪೀಳ್ಳುಪೆ।
ನಕ್ಷ್ಯಭಿಷಿಪಕಬದನೂ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀಂತ್ರನೆತಿವಂತ್ರ
ಪಕ್ಷ್ಯಮಂಗಳಪ ಹಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ ಕೆ
ಮಗ್ರಗುರುಪಿನನ್ನಿಯೂಗ್ಗಂದೂ। ಮಧ್ವಮಾದಿಕಾ

ರಿಯುವನೆಂದೂ। ಬಿಂನ್ನೈನಿ ದನಿಲಿಗುರುವಿಯುನಗೆ। ತ್ರೈ
ದೂಲಿಕ್ರಿಯುದೆಯುಚಿನಿಜವೆನಗೆ। ಗತಿ ಯೋನೆಂಬೆನಲಮಾಣಂದಾ
ನಂ। ಚಿತ್ರದಕೆರೆವಿರದಾ ಕೃದ್ಧ್ವಾನಂ। ಅನಂತನಂದಾನಿಮದೇ
ಕಾಂತ್ರದಲಿ। ಸುಖನಿಷ್ಠಾ ಸುಜ್ಞಾನಗಳ್ಳಿ। ಅನಂತನಂದಾನಿ
ಸುಂಪ್ರವಯ್ಯೆಂದೂ। ಪ್ರವಸ್ಥೆಯ್ರಾಂತ್ಸ ತ್ತ್ವವ ತ್ರೈ ಯುಂದೂ।
ಘನಮಂಮಾದಲೀಕಸ್ಥಗಿಕಚಿತ್ತೋ। ಅದಕೆ ಅಂಗದಿಟ್ಟ್ಯನಿ
ಅನಲುಚಿತ್ತೋ।। ೧೧ ನವಿನಗಸ್ಟ್ಯಮನವುಂತಾ ಬಿಧಗ। ತವಿತ
ಲ್ಪನೆಮಾಧಿಯು ಹಾಳಿದ ಧಗ। ನವನಗಸ್ಥಿಯ ಪಮನವುಂತಾಬ್ಧಿ
ಧಗ। ನವಿಕಲ್ಪವೆಂದರಿವರಮಾಧಗ। ಅದನಾತ್ಮದಿಜ್ಞಾನ
ವೆನಿವುದೂ। ಜ್ಞಾನಕಲ್ಲದೆ। ಅದು ಶಾಸನದೂ। ಮನವಂತಾಬ್ಧಿ
ತಿ ಸಾಧನವಹುದೂ। ಶೊವಸುವಸ್ತ್ವಮೂರ್ತಿಗೆ ಬ್ರಾಶಿ। ನಿಜ
ವಂದುಂಟೆ ಕೌಖ್ಯದನಾತ್ಮನ ದೊಳ್ಳುಮೂರ್ತಿ ಯೋಗ್ಗ।
ನಿಷ್ಪದಳೋ। ಯಿದು ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಕ್ಷೇ ।।೧೨।। ಅರಿದೇಹಂ
ದರಿಕೊಬ್ಬರವಲ್ಲ। ಗೊಬ್ಬರವಲ್ಲದರದು ವಂ ಹಿಂಯಲ್ಲ।
ಅದನರಿಯದಕೆ ಉಪಾಯುವನಿತ್ತೋ। ಕೇಳ್ವೈತಿಳಿವಂತ್ರಿ
ಕಹೇಳು ವೆನೋ। ಯೀ ಮನೊಮೂರ್ತಿಯವ್ಯಹಾರಗಂದು।
ಅಬಕಾಂತ್ರಯವಹನಿಜವಾನೆಂದು। ಅವದನರಿವಿ ಅ
ದಶಾಗಂದೂ। ಅದಕಾಂತ್ರಯವಹನಿಜವಾನೆಂದು।

ಆವುದಕೆ ಸ್ಪುವಿಲೆಪನಾದಿಗಂದಲೂ। ಆ ದಕಾವಶನಿಜ
ವಾನೆಂದಲೂ। ಆವುದಕಂಠವಿಲೆಪನಾದಿಗಳಿಂದಲೂ। ಆದ
ಕಾಂತಯುವಶನಿಜವಾನೆಂದಲೂ॥೩॥ ಆವುದ ವಿದವಿಲೆ
ಪನಾದಿಗಳಿಂದಲೂ। ಆ ದಶನೇತ್ರಯುವಶನಿಜವಾನೆಂದಲೂ।
ಆವುದುಗಂಧಂ ಘ್ರಾಣಗಳಿಂದಲೂ। ಆ ದಕಾತ್ರಯ
ವಶನಿಜವಾನೆಂದಲೂ। ಆವು ಶಾಲು ದು ವಿಷಯ
ಗಳಿಂದಲೂ। ಆದಕಾತ್ರಯುವಶನಿಜವಾನೆಂದು। ಆ
ದಲಿಂದ ದನೆಸಾಧಿನೆಬೇಕಾ। ಯಲ್ಲಿಯು ನೀನೆಲ್ಲಾ
ಷ್ಟಂತಸ್ತು। ಯಿಂತ್ರ ದ್ರವ್ಯದಿಬಿದಬಿಂತವನೂ। ದ್ರ
ವ್ಯವಿಲಕ್ಷಣಾಮಂತ್ಯನೀನೂ। ದ್ರವ್ಯಗಳ್ಳಿಲಸಕರಣ
ಕ್ಕೆ ಹೊರ್ಗ। ದ್ರವ್ಯಪೂರಣಾಗ್ಲಾ ನಕ್ಕೆ ತೊರ್ಗ॥೪॥
ಕರಣಂ ನಿರ್ಮಲವಾಗಲುಗ್ಲಾನಂ। ಬಲ್ಲ ವಿರಿದರಿಯತಿ
ಪಂಗದನೂನಂ। ಯಿಂಬಗೆಯಿಂ ದ್ರವ್ಯದಬಲ್ಲ ವಿರಿದೂ।
ಕಾಣ್ಬುದು ದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ರಿದೂ। ಅರಿದಲ್ಲಾದಲ್ಲಿಪ
ದಲ್ಲಿಜಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ। ಯಿಲ್ಲವೆಂನ್ನದಿರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ।
ಅಲ್ಲಿಯು ತಕ್ಕನೆ ಪಿಂಪಾದಬಿಲ್ಲಗೂ। ಪರಿಮಾರ್ಗನಂ
ದಾವ್ರತಬೊಲ್ಲಗೂ। ಯಿಂದವನೆಂದಾನಿನೆಬೇಕ

ದಸ್ಸಾವಾಗಿ ಸ್ವಾತ್ಮಯಸಂತೃಪ್ತನಸ್ಸಾ । ಭಾಗ್ಯನೆನ್ನಿ ನಿ ದಿ
ನಲಿಬಪ್ಪನ್ನಿ ಬರಂ । ಪ್ರಾಣಂಧ ವಿಯೋಗು ಘಾವನಿಬರಂ।
ಅನುಸಂಧಾನ ನಿಶ್ಚಲನಿಗೆ ಬರಹದಾ । ಶಲನಿಗೆ ಮರಣಕ್ಕಿದ
ಗುರುದಾ । ಅಂನೆವಬಿಂಚಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬರುತಿರಲಾ । ಶಲನಿಗೆ
ದೆಬರುದ ದಸ್ಸಾ । ಅದಕ್ಕೆ ಐವ ಧ್ರುವತ್ವಮನಂಗ । ನಿ
ಧನವನುಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಗಂ । ಚಿತ್ತ್ ಜನಗದೊಳ್ ನಿತೆಲ್ಲಾ । ಚಿ
ಜಾಗ್ರತೆಯನಿಪದು ತಾನಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥ ಕೇಳ್ ಭ್ರಂಮ್ಮದೊಳ್ ಗು
ನಪಂ । ಅಂತೆ ಕೆಗುಂ ಪೇನಗಜಾನಂದಂ । ನ ವಾಗಿ ರಲೇ ತುಳ್
ಕಾರುತ್ರಿ ದಕ್ಕಾ । ಜಗವೆಲ್ಲವನೆ ಖ್ಯಾತಿಯಾ ನಿದಕ್ಕೊಳ್ಳುದ
ಸಂತಸ ಭವಸುಖದೊಳ್ ಗಾರಣಾ । ಮರಣಕಾಲಕ್ಕೊದ
ಗುರ ಬಾಲಕ್ಷಣಾ । ಮರಮೊಕ್ಷಂನಾನೆಂಬಿ ಜ್ಞಾನಂ । ನಿರ್
ಕಾಲವಿರುತಿರಲು ನಿಧಾನಂ । ತನುಕರಣಗಳೆಲ್ಲ ಯೆಂಬಯ
ಲಕ್ಷ್ಯಾ । ಮುಂದೆ ದೇಹವಿಂನಿಲ್ಲನಿ ನಿಕ್ಷ್ಯಾ । ಪರಮಾತ್ಮನ ನರಿದಾ
ಗಳಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವದುವೇ ದೋಷ ॥ ೭ ॥
ಯಾತರಿಂದಾದರೆ ಮೋಕ್ಷಂ । ವಂದು ಕೊಪೆಐವ ದಿಂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ । ಕೈಸಾರದು ವಂ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾ । ಕೇಳ್ ಅನುಭ
ಭಾವದ ಬಲದಿಂದಾ । ನರವೇ ನಾನೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನಾ ।

ಹರಮೂರ್ತಿಯೊಳ್ ಕರಗಲು ಹರನೆನಿಸೂ। ಹರನೇ ನೀನೆಂ
ಬಾ ತತ್ವವನರಿ। ಬ್ರಂಹ್ಮದೊಳ್ ರಸಲು ಬ್ರಂಹ್ಮವೆನಿಸ॥
ಯಿಂತನಂತ ಸ್ವಮತಿಯಿಂ ಹರನಾಗಿ॥ ೭೨ ವಿನುತಂ ಧಾ
ನಿನೊಳಿನಿತಾ ಸಾಲಾ। ಘನದ್ಯುಮಣಿ ಸಂದಣಿ ಉತ್ತರೆ
ಮನಸ್ಸಾಗಿ ನೋಕ್ಷಯಪ್ಪಿನೀ ತೋವ ಗೋಜಗಸ್ತ್ರೀ। ಯಿಂತ್ರಸುತಂ
ಧಾನಿ ನಿಸುತಂ ೭೩ ವಿನಾ। ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದದನೇ ನನುಭವಿ
ಸಾ। ಯಾಯಾಗನ್ನ್ಯಾತ ಶಾತುವಹಾ। ಯಿಂದೆ ಮೋಕ್ಷ
ಪಪತದವರವಹಾ। ಯಿಂದಾಸರವಶದಶ ಯಿಂಸೊಂ
ದೂ। ೭೪ ನಾಬಹ್ಮಾದು ನಿಸ್ಸೆಯಮೆಂದು॥ ನೀನಾಮುಕ್ತ
ಯನವರತಯೆಂದು॥ ನ ತತ್ವವತತ್ವಂ ನೀನಾದೆಂದು॥
ಪರನಿತ್ಯಸುಖವೆಂದು ನಿನತತಂದು॥ ನಂಗವನುಳ್ದೆ॥
ಕಾಂತ್ರ ದಿನಂದೂ॥ ೭೫ ಕೂಡಿದಭಿನ್ನ ಧ್ಯೂಳ್ ತದಿಂ
ದಾ ಮಾತ್ರ ಕಳ್ ನಿಸೊ ಧಿನಲಿಂದಾ॥ ನರದೇಹವವ
ನ್ನಿಮಾರುತಿ ಶಳ್ ದೂ। ಹರಮೂರ್ತಿಯೆ ತಾನೆಂದೇ ತಿ
ಳ್ದೂ। ಬೆಳ್ಗಿಯ ಮುಕ್ತಳ್ ಹೊಳ್ ಹೊಳ್ಳುವಂ ತೇ ಯನ
ದಂತ್ರ ತೈಕ್ಷ್ಣೇ ಪ್ರವನಂ ತೇ ಅಪ್ಪುದು ಮಂದಿದು ಷ್ಟು

ರವಾರವರತಿನ್ನಿ। ಅರುವರಿಂಬವರಿಗಳನ ರೆಷ್ಟತಿನ್ನಿ।
ಯಿಂಗಳುಮಂ ದಿವ್ಯೋಹಿಗಳಂತೆ ರತಿನ್ನಿ। ಮೂರುಗುಣಂಗಳ
ಮೂಲವನರಿತಿನ್ನಿ। ಯುಂವಡೆನೆಗಳಂ ಶತ್ರುರದರಿದು। ಯಂ
ಮ್ಮೆಬ್ಬಗಳ ತಳ್ಳಿಯಹರಿತರಿದು॥೧೦॥ ಧಿರಿಧಿಗ
ಳಹಂಬಲಹರಿದು। ನಿಂಪಯವಾನಿನೆಗಳ ನೋಡಿಯಿರಿದು।
ನಿಂಪ್ನುಮನದೊಳಾಶ್ಚರ್ಯವಿಯನು। ನಿಂಧಾನಿನುತಂವರ
ಹೂರನನು। ವಳುಕನರರ ತಿನೆಯೊಳು ಪ್ರಾಣ್ಯಂನು।
ಪಾಶ್ಚಂತ್ರ ತಿಬೆಳಗುವದೆಲ್ಲವನು। ಅಬೆಳಗೊಳಹೊರ
ಗಂ। ವನಿರಿಹೊ। ತನುಮನ ಭಾಗವೆಲ್ಲವುಬೆಳಗಾಯಿತು।
ಅದನನುನಿಂಧಾರನಂಮಾಡುತಾ। ಅನುಭವಿಸಿ ಧನದೊಳು
ಮುಳ್ಳುನುತ್ತ। ಮಾಣಾಶ್ಚರ್ಯಮಯನಾಗಿರಲು। ಮನದೊ
ರನಿಂದಂಬಾಂಪದತಿರಳು॥೧೧॥ ಅನುನಿಂಧಾನ
ದನೆಲೆಯನಿನ್ನಿಶ್ಚಲತರದೊಳುನಿಲೆಹದೆ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ। ಅಂ
ತ್ರನೆಲೆ೧ಂ ಶ್ರೈವ ದೈವಮಾಧಿಕಾರನಿನಯಮಂಗಳಮಾ
ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ ಶ
ಗುರುಪ್ರಾಪ್ಯಂನಮಹಾ। ಯುತಿಮನವೇನೇನೆ। ಜಗಮಾದೇ।
ತನುಕರಗಿ ದ್ರವ್ಯವಿಷಯಗಳಾದಿ। ನಿಶ್ಚಲಿರಗಂ ನೀ।

ನೇತ್ರಿಂಚೋನಿಂನ್ನುಯುನೋಷಿಗೆನೀನೋ ನೋಂದೆ।ನೀನೇಮಷ್ಟ
ದನೀನೆಬೆಳ್ದೊನೀನೆಭುವಲಾ ತಾರೆದೊಳುತೊಳ್ಲಿ।
ಕ್ಷೀರುರಾಯನಕ್ತವಿಯಾಳ್ಗಂದೂ।ನಂಸ್ತ್ರರವಂಸ್ವ
ದಿದನೀನಿಂದೂ।ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ದೀಗಳ್ತಿವಮಯವಾದೆ।
ನಿಂನ್ನಳು ತ್ರಿವಲಿಂಗಂನೀನಾದೆ।ಅದನೇಧ್ಯಾನಿಸಿನಮ
ನೆವಾಗೂ।ಅಂಸ್ಯಗವಸಂಮರಿಯುದೆನೀನೂ॥೧॥ಯುಂದ
ರಿಭಿದತ್ರಿವಭಕ್ತಿಯುಲ್ಲ।ಮುಗ್ಗರು ತಿದ್ದದು ಮನವ
ಲ್ಲಿ।ಅಹಂಮೆವನಾನೆಂಬುದನೂ।ಅವವರಿಯದಧ
ಸಿದಭಿತ್ತವನೂ।ಬುದ್ಧಿಯಂದನಿಸ್ಸೆಮದನೂ।ವ
ನವದನೆಧ್ಯಾನಿಸಿವಲಿಯದನೂ।ಯಿಂತನಂಸ್ವಭಕ್ತಿ
ಯುಸೌಖ್ಯವನೂ।ಶರಣಗಳ್ಸ್ಸೃತಿವಿಷುವಭಾಗ್ಯವ
ನೂ।ನೆಷ್ಟೆಯೂಸಿನೋರಿಯ ಹಿಡಿದನೂ।ಜ್ಞಾನತ್ತ
ಕ್ಕೆ ದಿಶರಣನೆನೆಷ್ಟೆಶನೂ।ಆಶರಣಂಗಳ್ಗಾಧಾ
ರಶನೂ।ಕ್ರಿಮಪದೂಶಬಿದಖಂಡಾ ತ್ಮಶನೂ।
॥೨॥ಪ್ರಾರಬ್ಧ ವಾಸನೆಬ್ಬಳ್ಗಂವರಂ।ತನುವಿರುತಿಪ್ಪ
ದು ತನುಬಳ್ಗಂನೆಂ।ಶರಣಗಳ್ಗಹಸಾಕ್ಷಿಶರ್ವಕ್ತಿಗ

೪ಲ್ಲಾ|ಶ್ರೀರು ತಿಪ್ಪುದುನ ಪುರನದಲ್ಲಿ|ಕರಣಾನೊಷ್ಟ ರಷ್ಟ
ಪ್ರಕೋಪ|ಬ್ರಂಹ್ಮಚಾ|ರಾಸ್ತಾಪ ತ್ತವೆ ಗತ್ರಿ|ಬ್ರಂಹ್ಮಶೆರಾ
ಸೆಂದನು ಸಂಧಾನಂ|ಬಲಿಯಿಸಾವದು ಖಿದಖಂಡಗ್ಲಾ
ನಂ|ನೆಲೆಗೊಂಬಂಸ್ಥಿಗಯೋಕಾಂಡ್ರದಲ್ಲಿ|ವಿವಿಕಲ್ಪ ನುಖ
ಸೂನವಾಧಿಯಲ್ಲಿ|ಅನುಭವನಿಧಿಯುವರದಾನಿಧಂ|
(ಬ್ರಂಹ್ಮ) ನೇ| ತಾನಾಗಿರುತಿದಂ||೩|| ತಾಪತ್ರಯದೆ
ಭ್ರಾಂತಿಕಿಯನೀ ನಿ| ಪರಮಾನಂದಾಮೃತಮಯನಾನಿ|
ಆನಂದಾಮೃತಸೂಸುವನಂ ಮ್ಯೆ|ಆಳುವನು ಗಳ
ಗಹಿಸುವನಂ ಮೊಂಮ್ಯೆ|ಕುಗಿವನು ನಲಿಕ್ಯೆವಕೆಗ
ಮ್ಯವನಾ|ಯಿಕ್ಕೆ ದಪ್ಪುನುಂಬನುಪನಿ ದಿಗನು ತ್ರೀವ
ಮರುಳಿಂದಾರಿನುವರು ಕೆಲರೂ|ರೋಗಣಿಯುಲಿರುವ
ರುಷ್ಟೋಳ್ತು ತಿರಲೂ|ಕೆಲರುಕರದು ಕೆಲನವಹೋಳು
ವರು ಅಂ ಪ್ರತಾಂಸ್ಥಪನುಗಿ ನುವರೂ ಕೆಲರೂ|ಬಹ್ನಿ
ಯ ಮೊಷ್ಕಿಯ ಶೋರೆನು ತ್ತಿಹರು|ನರೆನರೆನರೆಯಂ
ಜೇ|ಸೂಸುವರೂ||೪||ಮನಂಬರದಂ ತಿಕಿರಾರುತ್ತಿಹ
ಹಾ|ಕೆಲರು ಭಕ್ತನೆಂದೆನ್ನಂ ದಿವರೂ|ಕೆಲರೂ ಜ್ಞಾನಿಯ.

ಚೇ[?]ಮೋಕ್ಷಪದಗಳು। ಕೆಲರವಮೂರನೆಸುತ್ರಿನಾವಿವರು।
ಸೋಹಿದು: ಖಂಡಗಳನಾರುತಿಪ್ಪರು। ಋಷಿಮತಿಗಳುಯಿದಿರ
ರಗಾಸುತ್ತಿಪ್ಪರು। ಲಬಸಿಂದಲಿ ಯದಿಕಿಗೆ ಉತ್ರ। ಶೇದ
ಖಂತಾಮೃತಮಯನಾಗಸುತ್ರ। ಜಗವೆಲ್ಲವಪಾವನವಾಗುತ್ರ।
ನಾದರಿಶ್ರಿವವಾರಿಧಿಯುರದಾಪಿನೆಸುತ್ರ। ಲಿಂತಾಗುತ್ತಿಪ್ಪದ
ನವದುತಾವ ರವಸಿಂಪ್ರುತ್ತ ನಂದ್ಯಾಮೃತ ನಂನೆಕ್ರಂ।
ಉದುವೆನೆರಂಬಾಲ್ಯನವತಿನೆಷ್ಟ ಮಂ। ರಾಜಯೋಗ
ಮಹಿಮೆಯಾಖ್ಯಕ್ಷನೆಮಕ್ಷಿಂ।।೪೫।। ಮುಕ್ತಿಯುಬಯುಸುವ
ಸಾಧಕರಿಂಗೆ। ಆಸಿಯು ಆದರಲಕ್ಷ್ಮಮರಿಂಗೆ। ಮೋ
ಕ್ಷವಂದೇಪಲತೆರನಾಸಿ। ಸಾಧಕಜನರಿಗೆ ನೆವಿನೆವಿಯಾ
ಸಿ। ಪಂಚಕ್ರಮದಿಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯುನಾ। ತಿಳುಪಿದ
ನಖಿಳಾಗಮನಿಧಿಯುನಾ। ಆಮೋಕ್ಷಗಳಿಂತಾವರ
ರೂಪಂ। ಪ್ರಥಮಪದವಿವರನೆವಸಾರುಪ್ಯಂ। ವಿಶ್ವ
ರೂಪ ಯೋಗವಿಲಂನೈಕ್ಯಂ। ಮುಕ್ತಿಯುಂಬುದಿ

ನಿಖಿಳಕಲ್ಪಮೋಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಂ । ಯಂದೀತ್ರಮದಿಂ
ಪೆಂಕತಕಪಾಶ್ಯಂ । ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬುದಿನಿರ್ಮಲವಾಶ್ಯಂ ।
ಪೆಂ ಕಪದವಪದದವರಾಶಿಂದೂ । ಕೆಳೆ ಕಿವಿಳೆವಿವ
ರಿಪ್ಪಾಲಿಂದೂ ॥ ೯ ॥ ಆತ್ಮಮಗೆ ಮೋಕ್ಷಂ ಬಂಧಮ
ದಿಲ್ಲ । ಕರ್ಗಾಧರ್ಮವಿಮುಕ್ತೆಳುವವಿಲ್ಲ । ಹಾಂ ಮುಕ
ರ್ಮದಿಂ ಪ್ರಮಧನಿಯಾಂ ಉತ್ತಾ । ಪತ್ರ ಶ್ರುತಿಂ ಉಂ
ನಿವರುಪಾಂ ಉತ್ತಾ । ಬುಧಿವಿದ್ಯಂ ಉಂ ಜಗವೆಳನಿ
ತ್ರಾ । ಮನವೈರಾಗ್ಯದಿ ನಿವತಾನಾಂ ಉತ್ತಾ । ಸ್ನಾತ್ರ
ತ್ವಂ ಆರುಷಿಂ ಲಯವೃಕ್ಷಿ । ನಿಲ್ಲ ಚೊಳು ಕರುಣಾಗ
ಳಾ ರಿದವೈಕೆ । ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಾದ್ಯತರಚಿ
ತರ್ಗಿಂದೂ । ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣಾ ನಿದಮನೆ ಶ್ರೀಪೆ
ಸ್ಗಂದೂ ॥ ೭ ॥ ನಾಲ್ಕು ಪಂಚಕ ಕಂಗಳ ಭೇದದ
ಅ । ಬಾ । ಧಿವರುದುದಿಂ ಪೆನೆತಿಳಿವಲ್ಲಿ । ಹಾಂ

ముక్తిత్త్వమున వాస్నాత్రా। యిదు విశరణావం
భక్తసంగళ్ళమూ తూ।శమగా స్త్రీశక్తి స్నాన పాత్రు।
మోక్షపాదువె వదవంభక్తత్రుత్రి। నేగు గాయా
గనిగర్గణాయా గాఖర్పం। స్థూల నెూక్షవతి
సూక్ష్మ నెమూ ఖర్పం। యిదు యోగవంభక్త
వెని నిష్ఠ (ప్ర) మధవాద విసారు వృగళ్ళస్థ।
విస్తరూపలం స్వరూపంభక్తి। యిదు వేమే.
క్షేమవంభక్త నెవంత్రి॥ లాగాయిం. తుభక్తు
విరధమార్గంశిక్షనూ। బాధినిదసునం. ది।
స్పర్శనిదనూ।నం. దీప్తారని. దశనం. దనమూ।
బాధి వరదు పరదసుమాక్షవనూ।అ
మునివాటియందు ఖిన్నమునిగ్లూ।బా
ధర్శని నినందరు ముక్తి యూగ్లూ। అవారవ

ಶಂಪತಿಯಿಂದಾತನೆದುರಾ|ಬೋಧಿಸಿದಿಂದನವ
ಗೆಲ್ಲಿರ್ಗೊಳದುರಾ|ನೀ|ವಿದನಾಗ್ರಿ ಸಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ
ಸೂ|ವರವಡುಬೌಧ್ಯರ್ಗರುಮುತ ದಿದನೂ|
ಯಿಂದೊಳದಾಂನೆಶ್ರೀನಿ|ವಾಕ್ಯವನೂ|ರಾಮುಕೆಂ
ಪ್ರಭೂರತೆಂಗುರುವರನೂ||೧|ಯಿದನೊಲವಿಂ
ಕೆಳ್ದನಶ್ರೀಯಿದ್ದು|ಖಯುಖಯುಯುನುಲಂವದ
ಜೊಳ್ಳುಬಿದ್ದು ಗಧಂಸ್ತ್ರ್ಯರಾದಿವ್ಯಮದ್ದೂರುವರ
ನೆ|ಧರಣಿಗೆತ್ತ ತ್ರೈಷ್ಟಂತ್ರಂಶ್ರನೆ|ಯುನ
ಲಂಕಳ್ಳು ಪಿ ಪ್ಪಿಕೊಂರೆ|ಪ್ರತ್ತಾನರದುದು
ಪಾಖನನ ಭೈಷೆ ಯಿದುತ್ತಾ ಶ್ರಗುರುಬಾ
ಧ್ಯಾಂಮ್ಯುವರನಪೆಂಬಾ|ಪೇದಾಂತರಗ
ಮನೋರಗ್ಗಿಂಬಾ|ಹಾಲಹನ್ನೆಹರಿಲುತ್ತ
ದಿನೊರಿ|ಮನೆಮನೆ ದಪ್ಪ ದೆಅತ್ರ್ಯಾಪದಕ್ಕೂರಿ|
ಬಿರುವದಮ್ಯುಗ್ರಾವ ರಿರಾಮೂಂನ್ನವರೂಬಾ

ಲತ್ರಧರಿಂಷ್ಣಚಿನಿಜನರ್ಹು।೧೧।ಶ್ರೀಮಠಾಂಛ
ಕನಿದಹ್ಯದನ್ನೆನೆ।ಬಿರುವಿಗೆಯನೆನಿಜಮ
ದಿದರಾಣಿ।ಯಂಬಕುಹಾಕದಿಂಯಂಷ್ಣಸು
ರಿತು।ಯಿದುಬಿರುಉದುಗುಣವೇ।ಮನ
ಯಾತು।ಯಂನ್ನುದುನುರಿದವರಾರೆಂ
ದು।ತಿ೪ದರದೇ।ಮುಕ್ತಿಗೆವಧುವಿಂದು
ವಿದನೋ।ದುವರಿಗೆಮಂಗಳವಕ್ಕು।ಯಿಹ
ಪರದಿಂಸೌಖ್ಯವಪರದಿಕ್ಕು।ಶ್ರೀಮದ್ಗುರು
ವದಕಮಲಯುಗಕ್ಕೆ।ಅವಿರತನಾವಾಷ್ಟು
ಷ್ಟಾಂಗದಕೆ॥೧೧೧॥ಇಯಮದ್ಗುರುವೆನಮೊ
ಸ್ತುತೃಗಾಂಗ।ರಾಮಚಂದ್ರಗಾರುಡಸರು
ಅಂಗ।ಗುರುಭಾದ್ರಾಂಮೃತಮಾಣಿಕಿ
ಕ್ಕೆ।ನಲಿಗಂಸ್ಕೊಂದುವ್ರತದೊಳ್ಕ್ಕು।ಯರರ

ಕಾಂಡಂಗಳು ಮಾಗಗಳಿ। ನೆಲೆವ ದಿನಾಠನು
ಭುವಿಗಳು ಪಾಗಳಿ। ಪೂರ್ವ ಕಾಂಡ ಉಭಯ ವರಿತ್ತೈ
ರಾಗಿಸ್ಯಂ। ಉತ್ತರ ಕಾಂಡ ಮಾಕ್ಷ್ಟಂ ಪ್ರಪ್ರಾಸಿ।
॥೧೧॥ ಯಿತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪುರ ಮಹಂತೆ ವರಿತ್ರಾಖ್ಯ
ಕಾಭಿಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ ತಂಕರಾಭಿಾಯಣಾಂಪ
ದಾಯಕ್ಷಾವಾವರಕರಾಮ ಭಿಂದ್ರಾಾರ
ಚಿತ್ರ ತಬಾಧಾಂವ್ಯ ರತದ್ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ
ಪಾತ್ರ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವರು ಶಿಖೆದವ
ಹಿಮಾರತ್ರಾಯ ನಂ ನಂ ಪೂರ್ಣಗಾಂಥಂ ಶ್ರೀ ಮಾರ್ವ
ಕಾಂಡ ನೆಲೆ ೫। ಉತ್ತರ ಕಾಂಡ ನೆಲೆ ೧೧೮
ಶ್ರೀ ನೆಲೆ ವ ದಿನಾಕ್ಷ್ಯ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

137

1

॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಶರನಾಗತಿ ಭಾಷ್ಯವು ನೂಡು
ಮಂಜಿಕೆಂ ಪ್ರಮಾಣ ಶಬರ ಉದಕೆ ಪ್ರಾಂಪ್ತವಮನು ॥ ॥
॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಂ ಶ್ರೀಪತಿ ತಾಪಹರಣಂ ಪ್ರ
ಯಂ ಪ್ರಕಾಶಾ ಭಗುರುಂ ಗಣೇಶಂ ॥ ಶ್ರೀ ಭವಾನಿಂ ನ
ಗವೂಂ ತನಿಗಾಯೆಂ ಶನಾಮತ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಾವ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯಂ
ಭುವೇ ॥ ಟೀಕಾ ॥ ತಾವು ತಯುವೆಂ ಬಾನೂ ಯತಾವನ ವಾ
ವಿಶಾರನೂ ವಾ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೂ ॥ ಅಂತಯೂ ವಾಂಸೂ
ನಿ ಹಿತಾ ಹಿತಗಳ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸುವಂಥಾ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ರ್ಥದಿಂದಾಷ್ಟಯಂ ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬಾ ಗುರುವನ್ನು ॥ ನಕ
ಲ ವಿಘ್ನ ನಾಶಕರದಾ ॥ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು ॥ ನಕಲರಗನೊ
ಭಗನ್ನ ತೋರಿಸುವ ನಾರಾಯಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ॥ ನಶರಿರವಾಸ್ನ್ಗ
ಳಿಂದಲೂ ॥ ಮನನ್ನೂ ಬಿಡ್ಡದಾದ ಕಾರಣಾತುಧ
ವಾದಮನನ್ನೂ ನಿಂದನನ ನಿ ಯುವಾ ಅನುಗಹದಿಂದ
ಮೂಢರಾದ ಬಾಕ್ತ ಜನರಾ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪದಕ್ಕೆ ನ್ನ ರಾನ

2